

Siccad⁹ fertur in his gradus ille tertius esse.
Rutellius.i.fornicatoz.
Rutenus ni.quidam popul⁹.t vt dicūt flandrensis: a ru
beo coloze: et producit te.
Ruth iterptā festinā: alienigena.n.erat.s.ex pplo gētili.
qr relicta patria festinavit trāsire in terrā israel dicēs so
cruis sue. Quocūq; prexeris perga. Vide in ppheta.
Rutilus.a rube⁹ bea.beū.ōriuaē rutilus la.lū.splēdid⁹ vel
crisp⁹ v'l tremul⁹. vii rutilo las.i.splēdere. et rutili dci sūt
gdā pp̄l. Apulie a rutilo coloze. vii b'rutilia lie.terra eo.
rū:v'l rutilia a rutilo rege: vii rutilus la.lū.gētile. et cor.ti.
Rutru fossoriū. v'l curru illd: vii barene mouē vbi sal effi
Rutu ruti supinū de ruo ruis cor.p̄mā. vii dirutū (cit.
obruttum: irrutum corripiunt ru.

Aba. Gabani

iterptā vene
rari. vii sabba
dicta ē qdā regio pp̄ copiā thuris quo
deū ibi venerant. vii saba⁹ bea.beū. v'l
saba fuit fili⁹ chus. a quo sabei descen
derūt. vii saba dca ē et sabei. hi sūt et ar
bes. Sabei at iterptāt captiui: v'l qsi

Sabanum ni.penul.cor.grecum est idem (demones.
quod mappa vel facit ergum.

Sabbatis mus mi.in sabbatum est.

Sabbatū. a sabbe qd̄ est septē fm hebreos. vel a sabba qd̄
lingua syroz d̄ septe. d̄ hoc sabbatū ti. septima dies se
ptimane et ipsa septimana d̄ qīg sabbatū. vii in Luca.
.8.ca. Jeumo bis in sabbato. i. in septimana. s. qrtā et sex
ta feria. Ut sabbatū iterptāt reges. vii sabbatizō zas.re
gescere: v'l sabbatū obseruare. vii h' sabbatism⁹ mi. i. re
ges. Et fm hoc sabbatū d̄ ppe septim⁹ dies septimane
qr tūc octo oī regenuit ab oī ope qd̄ patratar. H̄.i.z.
Et p synodochen sabbatū d̄ ipsa septimana: vt dixi. sab
batū etiā iueniē. p quolibet die septimane cū tali adiun
cto. p̄ma sabbati: scđa sabbati. t̄.z septimus dies simpl̄r
d̄ sabbatū. v'l sabbatū sabbatōz p excellētiā. vii in euā
gelio legit. Ueſpe aut sabbati q̄ luceſcit in p̄ma sabbati.
et est sensus. p̄ma sabbati. i. p̄ma dies septimane: v'l pri
ma dies q̄ est sabbatū; vel p̄ma dies a sabbato vel post
sabbatū. Scđm ḡ hebreos noiandi sunt dies sic. P̄ma
dies sabbati. t̄.z septima dies simpl̄r d̄ sabbatū v'l sabbatū
sabbatōz p excellētiā. Scđz v'o s̄uetudinē xpianoz
sic noiandi sunt dies. Dies dñic⁹ vel dñica. vel p̄ma feria
scđa feria:tertia feria:q̄rtā feria:gn̄ta feria: sexta feria.
septima feria. Dies dñic⁹ dict⁹ est. qr tali die dñs noster
resurrexit. Quare aut qlibz dies d̄ feria. et qd̄ sit feria p̄
ma vel scđa. et sic de ceteris. dixi in feria. Scđm v'o gēti
les noiandi sunt dies a noib⁹ planetaz. et qlibz dies ab illo
planeta est noiandi q̄ p̄st p̄me hore illius diei. vt dies
solis: v'l dies dñic⁹. dies lune. dies martis. dies mercury:
dies iouis: dies venieris: dies saturni. H̄t v'o. z. 4. hore in
die nālī. et planete sunt septē. et p̄sum illis. z. 4. horis. et qlibet
tres de illis h̄z i sua prāte hoc ordine. Pr̄m⁹ h̄z p̄ma ho
ras: scđs scđaz. et sic v'sq ad septimā inclusiue: postea itez
pm⁹ h̄z octauā. scđs nonā. et sic v'sq ad. i. 4. horaz. postea
itez pm⁹ h̄z. i. 5. scđs. i. 6. et sic v'sq ad. z. Tres ḡ hore q̄ su
plunt. ita distribuent. Ille planeta q̄ p̄ma habuit horas
in die illa habebit p̄ma horā de illis trib⁹: scđs scđaz. ter
tiā. et sic finit⁹ ē dies. Quart⁹ ḡ planeta q̄ sequit⁹: ha
bebbit p̄ma horā sequētis diei. et ita ille denoibabit ab eo.
Exēpli grā. Bonat⁹ q̄ iste dies hodiern⁹ sit dies sabbati
et habeat ordo planetaz diligēter q̄ talis ē: habito p̄nci
pio a superiori: saturn⁹: iuppiter: mars: sol: ven⁹: mercurius:
luna. postea itez saturn⁹. t̄.c. Saturn⁹ hodie h̄z p̄ma ho
ras: iuppiter scđaz: mars tertia: sol q̄rtā: ven⁹ q̄ntā: mercu
ri⁹ sextā: luna septimā. Itē saturn⁹. 8. iuppiter. 9. mars. io.

fol.ii.ven⁹.iz.mercuri⁹.iz.luna.i.4. Itē saturn⁹.iz.iupp
ter.iz.mars.i.7.sol.i.8.ven⁹.i.9.mercuri⁹.iz.luna.iz. Itē
saturn⁹.iz.iuppiter.iz.mar.z.4.s.vltimā. Sol q̄ legē
habebit p̄ma horam sequētis die. vii et ille dies solis vel
dies dñi: vel dñic⁹ vel dñica. qr̄ sol oūz planetaz media
tor est. et oib⁹ dñat. sic q̄ putat singulos dies a singulis
planetis q̄ p̄nas in eis h̄t horas denoibatas iuenies. Et
scribis p̄ geminū b. sabbatū: sabbura. abba gibbus. fm
Pr̄f. in. z. maio. Et scies q̄ sabbatū iterptāt ges. et p̄ di
ci festū dñi. qr̄ cū alia festa istituta et noibat sint ab aliq̄
euētu vel ope eoz. hoc d̄ sabbatū qr̄ dñs genit in eo. et
ide forte ē qd̄ in duob⁹ ē p̄uilegiatus. q̄ in eo nec licebat
cibum parare: nec vltra mille passus ire. vii d̄ mat. z. 4.
Orate aut̄ vt nō fiat fuga vestra hyeme vel sabbato. q̄ si
aperti⁹ dicat. Orate ne necessitas tali tpe vos fugere co
pellat hyeme ppter itēperiē epis vel sabbato ppter trā
gressionem legis. qr̄ videlicz in sabbato nō licebat vltra
vnū miliare ire. et hoc innuit in. i.ca. Actiuu vbi of. Lūc
reversi sunt hierosolimā a monte qui vocat oīueti qui
est iuxta hierusalem sabbati iter habens.

Sabbura re. barena litoris vel lapis: vel multitudo lapi
dū vel utilis sarcina nauis. q̄ solet eē de lapidib⁹ et bare
na. et geminaē ibi b. z. r. vii p̄ma pdūcīt pōne. Et q̄n̄ i me
tro subtrahit vnū b. et cor. p̄ma cā metri. vnde Virgi.
Heor. Ut tūbē istabiles fluctu iactāte saburaz. Collit

Sabelliani gdā heretici vocati sunt a sabellio. bi
vnā psonā patris et filii et spūssianci aſſerūt et aſtrument.

Saber bra. brum. in sabulum vide.

Sabulum barena: vel terra leuis et barenoſa. vnde Saber

bra. brum. asper vel nodosus. et cor. bu. sabulum.

Sabeus bea. beum. in saba exponitur. et accentuat be.

Sacellus li. diminutinum paruu saccus.

Sacco cas. in saccus est.

Sacculus li. diminutinum paruu saccus.

Sacc. a sagū d̄ h' sacc⁹ ci. qr̄ eo coluto efficiat: q̄si sagū. vi
saccatuz t. i. liquor aq̄ fecivini admixt⁹. et saccis exp̄sus.
vii et sic d̄. Et saccō cas. i. in saccū mittere. et saccū col
are. et exprimere. Et ponit vt isacco cas. in saccū mittere:
v'l sūmare. exacco cas. defacco cas. extra saccū ponere.

Et est actiuu cum suis compositis.

Sacellum paruum templum. Vide in sacrum.

Sacer. afancio vel a sanctū d̄ facer era. crū. q̄si sc̄m v'l san
citu. Et p̄at. vii sacre cri⁹. sime. aduer. Et nota q̄ facer
ponit sepe p̄ execrabilis de veteri s̄uetudine numātino
rū. Numātini. n. quēdā pauperē p̄ totū annū delicatis ci
bis pascebāt. et optimis vestib⁹ iduebāt. In fine at an
ni cū lapidib⁹ obruebāt. et de alto mōte eū p̄cipitabāt. et
sic quem primo habebant pro sacro et sancto. postea ha
bebant pro execribili.

Sacerdos dotis. ge. cōis d̄ sacra dās. Et ide h̄ sacerdotis
sa. et h̄ sacerdotiū tū. et h̄ t̄ h̄ sacerdotalis et h̄ le. Et po
nitur sacerdos a facer. et do das. Inde sacerdos q̄si sacra
dās: qr̄ larg⁹ d̄ e. et ē erbymo. Vide in ordo. et i missa: et in
psbyter. C̄ hic nota q̄ Greg. in pasto. dīc. Scriptū ē p
pheta laque⁹ ruine. Et tūluz dñs p̄ pp̄bz dīc. Lā ruine
pp̄li sacerdotes mali. Nemo ḡp̄ ampli⁹ in ecclesia no
cer q̄ puerse agēs nomē vel ordinē sc̄itatis b̄z. Delin
quētē nāq̄ h̄c redarguerē nullas p̄sumit. et in exemplū
culpa vehemēter extedīt. q̄n̄ p̄ reuerētia ordinis pecca
tor honorat. itē i codē. Lāguēte enī capite mēbra i cassū
vigēt: et exploratiōe hostiū fruſtra exercit⁹ velociter se
quit: si ab ipso duce itineris errat. Et post pauca. Quidā at
mēte aīap̄ presul honore pastorali iter ceteros vīt: si in
terrena negocia q̄ rep̄bēdere in alijs debuit. et ipse vīt:
cui videlz ex ira iuste retributōis p̄. pp̄berā dñs minat
dicēs. Et erit sic populus sic sacerdos. Sacerdos ḡp̄p̄ ē

et p[ro]p[ter] quod ea agit is qui spirituali officio fungit[ur] que illi numeru[m] faciunt q[uod] adhuc de studiis carnalib[us] meditan[tur]. **I**nde i[de]o ordo. **J**ec[re]t Greg[orius] sacerdotes et platos legem sacre lectio[n]is studio nō recedat. q[uod] cū pp[er] spiritale aliqd a subditis pastor[ibus] in gr[ati]e ignominiosu[m] valde ē si tunc q[ua]rat di scere cū questione debeat enodare. **H**ec hoc tetig[it] in igno ria t[em]p[or]e in clericis. **D**icam in sciētia. Item vide in lux. **A**ccedotulus a sacerdos dicitur hic sacerdotulus li. dimi nutiu[m]. i. filius sacerdotis. vnde hec sacerdotula le. si militer diminutiu[m] natavel filia sacerdotis. et cor. tu. acern[us]. a sacer[is] cra. crū. et hic sacernus ni. i. sacer animus. excellētior pars aie. et vide[re] componi sacer et animus. **S**acramētū a sacer[is] d[omi]n[u]m hoc sacramentū ti. i. pign[us] sp[irit]us s[an]cti est ius[ti]tūrādū. et d[omi]n[u]s sic. q[uod] custodiri d[omi]n[u]s; q[uod] si sacrosanctu[rum]. q[uod] violare q[uod] q[uod] p[ro]mittit p[ro]fide est. **T**ecum sacrum est cū cele mus. crisma: corp[us]: sanguis: q[uod] sacramēta d[omi]ni iō q[uod] sub te gumento corporaliu[m] rex viri dei secreti et latēter eoz sacramētoꝝ opaꝝ effectū. viii a sacris v[er]o secretis v[er]o sacramēta d[omi]ni. q[uod] in grece mysteria d[omi]ni. q[uod] secretā et recodi- t[em]p[or]e dispeſationē. viii secretari[um] ria. riū. et h[ab]et hec sacrat[us] scias q[uod] sacra noue legis. siue eccl[esi]astica sūt septē. et t[em]p[or]e tur i[de]o v[er]o. **A**bluo firmo cibo dolet yngis ordinu[m] iūgo. Et p[ot]est accipi numeru[m] istoꝝ sacroꝝ fini 2ditione eop[er] q[uod] p[ro]p[ter] sacra subuenit. **S**ūt. n. sacra in remediu[m] data. Aut g[ener] in remediu[m] vnu[rum] p[ro]pone. aut in remediu[m] toti[us] eccl[esi]e. **S**i p[ro]mo mo. aut q[ui]tu[m] ad igit[ur] s[an]ctis. et sic ē baptisimus: aut q[ui]tu[m] ad egrediuit[ur] sic ē extrema vinctio: aut q[ui]tu[m] ad p[ro]gressu[m]. et b[ea]tū. **U**no mō q[ui]tu[m] ad executionē v[er]utis. v[er]o vt a malis nō supemur. t[em]p[or]e q[ui]tu[m] ad hoc ē confirmatione: v[er]o vt bonis adhe rem[us]. t[em]p[or]e q[ui]tu[m] ad hoc ē eucharistia. **A**lio mō ad repatiōe[rum] vniu[er]si ipsaꝝ in pugna sp[irit]uali aliquo ledi t[em]p[or]e tig[er]it. et sic ē penitentia. **S**i at in remediu[m] toti[us] eccl[esi]e: aut ad regimen: et multiplicatio[n]es ipsoꝝ sp[irit]uale. et sic ē ordo. q[uod] p[ri]ncipiat[ur] bo[n]u[m] multitudinis ē. aut q[ui]tu[m] ad multiplicationē māle fidelium. et sic ē matrimoniu[m]. **T**riplici at de cā sacra istituta sunt. pp[er] b[ea]tificationē: eruditio[n]ē: et exercitatio[n]es. **P**ropter b[ea]tificationē d[omi]ne. vt dū h[ab]o in sensibili[bus] reb[us] que nā iſra[el] p[er]cepto creatoris se reuerēdo subycit. vt ex humiliat[io]ne et obediētia deo magis placeat. et apud eum me reaf[er]t. cū ipario salutē q[ui]rit in iferiorib[us] se. et si nō ab illis: p[er] illa a deo. **P**ropter eruditio[n]ē ēt istituta sunt: vt p[er] id q[uod] foris in specie visibili cerni[us] ad iuisibilē v[er]utem q[uod] int[er] est agnoscedā hois mēs eruditā. **D**ō. n. q[uod] ante p[er]tinē sine medio deū videbat. si. diuinu[m] cognitio[n]es nō ex sensibili[bus] signis accipiebat: s[ed] p[er] ifusionē: post p[er]tinē a deo ha buit: vt neq[ue]t diuina cape nisi b[ea]tificans excitatus. **P**ropter exercitationē s[ed]r istituta sunt: q[uod] cū h[ab]o ociosus ēē nō possit p[ro]ponit ei v[er]itis et salubris exercitatio in sacris q[uod] vana etiop[ia] declinet occupationē. **N**ō. n. facile capit a tentatore et bono vacat exercitio. viii Diero. monet. **S**emp ali q[uod] opis facito. vt te occupatu[m] diabolus iueniat. **S**ūt au[tem] exercitationē tres sp[eci]es. Una ad edificatio[n]es anime p[er]tinet. Altera ad corporis formētū. Altera ad virtutib[us] subversionē. **C**ontra nota q[uod] sacra nō erāt necessaria necessitate absolu[ta]: sic necessariū est deū ēē. ex sola. n. diuina benignitate istituta sūt: s[ed] necessitate q[uod] ē ex suppōne finis. non ita q[uod] sine his deū hoies sanare nō posset. q[uod] sacris v[er]utē suā nō alligavit. sic cib[us] necessari[us] est ad vitā b[ea]tificans. s[ed] q[uod] p[er] sacra magis agnire fit hois repatio: sic equū d[omi]n[u]s necessari[us] ad iter. q[uod] in equo h[ab]o faciliter vadit. **P**u[er] agruitatis cā p[ot]est accipi ex hoc q[uod] h[ab]o q[uod] p[er]tinē p[er]cipie circa sensibilia co[r]rup[ti]o erat eis detinēt[ur] ne in deū surgere posset. Erat at p[er]dicta corrup[ti]o cātuz ad cognitionē q[uod] b[ea]tificans mēs circa

sensibilia tñm occupari nouerat. Et tñm vt gdñ nñbil extra sensibilia cederet. et si ad cognitionem intelligibiliū pue- nirēt ea s̄ modū sensibiliū r̄p̄ indicabat. Silt c̄stū ad affectōe. qz eis q̄sī sumis bonis iberebat dō postposito. Silt etiā c̄stū ad affectionē. qz eis hō iordinate vtebat. Necariū ḡ fuit ad curationē pctōz. vt hō ex sensibilib⁹ in spūalib⁹ cognoscēda pficeret. et ei vt affectū quē circa ea habebat i deū referret. et eis ordinate fīm diuinā isti- tutionē vteret. Et iō fuit neçaria sacroz istitutio p̄ quaz hō de sensibilib⁹ i spūalib⁹ erudit. et hec ē sc̄da cā q̄ dcā ē. Per q̄ēt affectū q̄ sensibilib⁹ subycit i dei reuerentia re- ferret. et b̄ ē cā p̄ma. Per q̄ēt circa ea i honorē dī excita- ret. et hec ē tercia cā. Je te nolo ignorare q̄ vñutes et grā. s̄ sanat formalr̄ sic sanitas. s̄ sacra quodām effectiue. sic medicina qdā. vñ sic nō seq̄. Sanitas sanat. ḡ medi- cine nō sūt neçarie. ita nec. Gratia sanat. ḡ sacra nō sūt ne- cessaria. s̄ magis posset tr̄iū excludi. Je nota q̄ gnḡ modis vñl sacrm̄ ē dign⁹ alio. Uno mō quo ad re sacri- siue effectū el⁹. et sic baptism⁹ q̄ delet oēz culpā et aufert oēm penā est maximū lacroz. Alio mō c̄stū ad illud qd̄ p̄tineat. et sic eucharistia ē nobilissimū in quo p̄tineat ipse xps. Tertio c̄stū ad gradū dignitatis i quo p̄stituit. et sic ordo ē dignissimū sacrm̄. Quarto c̄stū ad misteriū. et sic p̄firmatio et ordo sūt dignissima. qz nō nisi p̄ ep̄m mi- nistrant. Quinto c̄stū ad signatū tñd p̄tēt. et sic matri- moniū ē dignissimū sacrz. qz signat. iunctionē duar̄ nā- rū in persona xp̄i. Si tñ bas dignitates adinuicē p̄parem⁹ iuenit dignitas potissima. quā sacrm̄ h̄z ex cōtēto. qz est cēntialior. et iō sacrm̄ eucharistie ē simpl̄r dignissimus. et ad ipm̄ quodām alia sacra ordinant. Dignitas ēt q̄ ē i efficiēdo p̄ualet ei q̄ ē signādo. et illa q̄ ē i efficiendo re- spectu boni simpl̄r loquēdo p̄ualet ei q̄ in amoriōe mali. Et iō simpl̄r loquēdo post eucharistiā nobili⁹ sacrz ē or- do p̄ qd̄ hō i grā et i gradu dignitatis ponit. Et post b̄ cō- firmatio p̄ quā p̄fectio grē cōferat. et post baptism⁹ p̄ quē fit plena remissio culpe et pene. post hec m̄fumoniū qd̄ h̄z maximā significationē. Penitētia aut et extrema vncio ponit iter baptismū et matrimoniu. qz ordinant directe ad remotionē mali. q̄uis i hoc penitētia minorē habeat efficaciā q̄ baptismus. qz ordinat circa culpā actualem tñm. tñd delet totalr̄ penā. Et ad hoc minor est extrema vncio q̄ circa religias pcti ordinat. In gb̄ at sacris cha- racter i primā dixi in character et i ordo. Qui aut sacra sint necessaria; dixi ēt in neçitas. De extrema vncione et p̄firmatio regre in vngō. itez vide in baptism⁹. Quare aut sacra nō possint emi vel vedi. dicā in simonia. Sacrariū. a sacer dī hoc sacrariū. p̄p̄ loc⁹ tēpli i quo sa- cra reponunt. sic donariuz in que collocant oblata. et sic lectisternia dñr̄ vbi hoiles sedere vel iacere stuerūt. Sacrifico. sacer cōponit cū facio. et dī sacrificio cas. penit- cor. i. sacrificiū. facio v̄l offero. vñ sacrific⁹ ca. cuz. sacrificiū faciēs v̄l offeres. et hinc hoc sacrificiū q̄si sacrū factū et b̄ sacrificia cie. loc⁹ i quo sacrificat. Et dī sacrificiū s̄z Iſi. q̄si sacrū fēm̄. qz p̄ce mystica secrat i memoriam dñi- ce passiōis. sed hoc p̄tinet ad corp⁹ xp̄i. s̄ generalius acci- pit Iſido. sacrificiū cum dicit. Sacrificiū est victima. et quicqz in ara cremant seu ponunt. Item pp̄b̄ta dī. Et sacrificium deo spiritus contribulatus. Sacrificulus la. lū. i. sacrificiū faciens. a sacrificio cas. Un- de Macrobius de saturnalib⁹. pontifex lune obserua- bat aspectum insaniqz regi sacrificulo nunciabat. Sacrilegium. in sacrilegus vide. Sacrileg⁹ a sacer et lego gis. p̄p̄t sacrileg⁹ ga. gū. penl. cō. i. ḡ legit. i. furae sacrū d̄ sacro. v̄l nō sacrū d̄ sacro. vñ b̄ sacrilegiū gu. sacre rei furtū. sic sacrileg⁹ sacre rei fur. I- uenit ēt sacrileg⁹ p̄ scelerato v̄l flagitioso. Et sacrilegiū

Et iuenit p scelere v'l' enorū facto: v'l' p sacrificio demō
nib' facto. **U**nū dīc pāp. **S**acrilegū q̄ sacra legit. i. furaē
vel q cultū dei veri furaē idolis tribuendo. **E**t dīcī fū
quosdā sacrilegiū q̄si sacrilegiū. q̄ sacru ledit: s̄ poti' est
ethymo. **E**t pōt sic describi. **S**acrilegiū est sacrilegiū q̄nq̄ rō
ne psone: q̄nq̄ rōne loci: q̄nq̄ rōne rei. **R**ōne persone: vt
cū q̄s vberat clericū v'l' psonā religiosam. **R**ōne loci. vt
cū ecclie vel cimiteriū emunitas violat. **R**ōne rei cū res
sacrata v'l' sacro v'su deputata v'surpat. **L**irca āt hoc vlti
mū mēbrū sic distinguif. **S**acrilegiū cōmittit auferēdo
sacrū de sacro: v'l' nō sacrū de sacro: vel sacrū de nō sacro.
Sacrīta. a sacer dicitur hic sacrīta ste. vel sacrītarius: sa
cerorum custos.
Sacro. a sacer dīf sacro cras. t pōni. vt cōsecro cras. exē
cro cras. q̄d frequēti' iuenit execrōz craris. in deponen
ge. i. maledicere: excōicare: extra sacru facere. **O**bsecro
cras. i. rogar. t p̄pē p sacra re. **R**esecro cras. i. sacrare v'l'
execrare. v'l' exoluere: v'l' liberare: dimittere. **S**acro t ei'
pōsita corripiūt hāc syllabā sa. t sunt actiuā preter exē
cro q̄d est depo. t mutat sacro a. in e. cor. in pōne.
Sacru. a sanctū deriuaf hoc sacru cri. i. tem
plum vel locus diminis cultib' institut'. v'nū hoc sacellum
li. dīmī. parū tēplū. **V**irgi. **N**ymphē risere facello.
Sadai nomē dei. i. oipotens: q̄si potens oia. s. a faciēdo q̄d
vult. q̄ si ei accideret nō eēt oipotēs. facit. n. q̄gd vult.
t ide oipotens est. q̄r ei' sunt oia que v'bicūs sunt. solus
n. rotins mūdi hz imperiū. **U**ide in oipotens.
Sadoch interpretatur iustus sine iustificans.
Saduci qdā heretici interpretan iusti. vēdicabāt. n. sibi q̄d
nō sunt. corpōz resurrectionē negat. t aia; cu corpore in
erire dicūt. gnq̄ tñ libros moy si recipiūt pp̄hetaz va
tinia respūit. **U**nū in Actuū. z. 3. **G**aducei dicūt nō eēt re
surrectionē mortuo: neq̄ angelū: neq̄ spiritū: pharisei
aut vtrūq̄ fitent. t acuit penul. **B**eda ēt dīc. **G**aducei
dīr. q̄r saduceū quēdā magistrū legis sequētes: neq̄ re
surrectionē credētes: neq̄ angelos: neq̄ spūs eēt. **D**i tñ
gnq̄ libros moy si recipiētes oracula pp̄hetarū respuc
bāt. **P**harisei eēt q̄ diuīsi interptāt eo q̄ a ceteris in g
busdā obseruatiōib' se separēt. t resurrectionē credebāt
corpōz. t āgelos t spūs eēt fatebāt. t nō solū gnq̄ libros
moy si: s̄ et oracula pp̄hetaz recipiebāt. **U**ide i pharisei.
Safon onis. est funis in proīa nauis posit'. **U**nde **L**ecilus
Cenero cursu veni pbato pede v'sez ad saphonem.
Saforoniū. atrium tēpli.
Sage. dīcī a sagio gis. t dīcī saga ingeniosa. vel incāta
trix. diuinatrix. **H**ora. in epi. **S**omnia terrores magicos
miracula sagas. **I**cē saga dīf gēma purissimi coloris. **I**nue
niū hoc sagū. t pluraſt hec saga goz. p veste. t tūc cor. p
mā. v'nū gdā. **F**emina saga malis me fallit. sūt sagavestis.
Sagaculus. in sagax est.
Sagana a sagax dīf hec sagana ne. i. ingeniosi: sc̄tatrix: di
unatrī. **S**agana etiā fuit. p̄pītū nomē cuiusdā incanta
trīcī. **S**agana a genus gūmī vel vestis dīf. t cor. ga. vnde
dīcī. **S**agana gūmī: sagana vestis: sagana vates.
Sagat. a sagio gis. dīf sagat gacis. ge. ois. i. ingeniosi vel in
ueltigato: vel diuīt': v'l' velox: astur': p̄uidus: p̄scinū fu
turop. **E**t p̄parat sagacior. cissim'. v'nū sagaciter cius. cissi
me aduer. t hec sagacitas tatis. t sagaculus la. lū. aliquā
tulū sagax: t cor. p̄mā sagax: l̄ sagio gis. eā p̄ducāt.
Sagenā a sagū dicitur hec sagena ne. i. rete. ppter raritatē
sic dicta. vel hic sagenariū ria. riū. ad sagenā pertinēs. t
pdu. penul. sagena. **U**nde in Aurora dīcī. **A**gri thesa
rus in uentaq̄ gemma sagena.
Sagimen. in sagina est. t pdu. gi.
Sagina a sano nas. dīf hec sagina ne. i. pinguedo: q̄d t bō sa

Sagmen dīf. v'nū saginatus ta. tū. pinguis. v'l' ad saginā perh
nēs: incrassat': obesus. **E**t sagino nas. naui. i. impinguare
crassum facere. nutritre. v'nū hoc sagimen nis. pinguedo. t
hinc hoc sagimētū ti. t hoc saginamentū. i. pinguedo: t p
duc. predicta gi. **U**nde **T**obias. **V**entris saginato ve
neris suspirat ad v'sum. **E**t **J**uuenalis. **I**sta dies pperat
stomachum laxare saginis.
Saginula le. diminutiuū parua sagina
Sagio gis. gini. gitū. i. ingenio se agere. v'l' diuinare. **E**t pō
nit. vt plagio gis. i. diuinare: vel p̄diuinare. de quo in suo
loco habes. **S**agio t ei' pōsita sunt neutra. t pdu. a.
Sagitta. a sagio gis. dīf hec sagitta te. eo q̄ sagaci. i. igenio
so v'l' veloci iactu mittit. pēnis ferit. q̄si auts. vt moze ce
leriter pcurrat ad hosem. t hinc rustici sagitta vocā no
tissimā partē surculi in sarmēto: v'l' q̄ lōgius a matre ex
q̄ p̄siliū recessit. v'l' q̄r acuminis tenuitate telispēm p̄fe
rat: summitates virtū t fruticū flagella dicunt. q̄r flatu
agitent. **I**tē a sagitta hec sagitula. t hec sagittella le. dīmī.
t sagittari' ry. t hec sagittaria rie. t sagittari' ria. riū. t sa
gitto tas. i. sagittas mittere. v'l' sagittis p̄cuttere. v'l' appē
tere. t p̄ opōne sagitifer ra. riū. q̄ fert sagittas. t cor. p̄nas
sagitta. **C**ūs sagio eā p̄ducāt. t scribit per duo t. **A**n̄ a
sagittario: p̄ sit licita. habes in orno nas.
Sagittella le. diminutiuū parua sagitta.
Sagittifer ra. penul. cor. in sagitta est.
Sagittula le. diminutiuū parua sagitta.
Sagina. a sagū dīf hec sagina bui' sagine: q̄ corrupte vulgo
dīcī fauma v'l' salma. i. sella vel pōdū. vel sarcina. que
sup sellā ponit. t dīf a stratu sagoz. i. sellarū. v'l' q̄r sellē sa
go solē sterni. v'nū saginari'. i. caballus. t hec saginaria. i.
eq̄ vel mula. vel vt generalr dīcāt qdlibet iumentuz p̄
dīcī saginari'. vel saginaria. p̄ diuersitate sexuum.
Saginarius. in sagina vide.
Saginula le. diminutiuū parua sagina.
Sagum. a sagio gis. dīf hec sagū gi. qdā genus pāni vel ve
stis tenuis t abrasa. t corripit p̄mā. licz sagio gis. eā pdu
cat. vide in saga ge. vnde hoc sagulū idē hz **B**ug. In glo
aut sup **E**ro. dīcī sic. **B**cdm operimentū erat saga cili
cina que t vela capilaria vel capillaria q̄s: vocantur
q̄ facta erat de pilis caprarū. quos capillos q̄s: dicunt
ad differētā lane ouii. de gibus cılıcina fiū. vnde t illa sa
ga cılıcina dīcta sunt q̄ p̄o asperitate saga dicebāt. v'nū
quosdā pānos asperas saginas dicim'. vel forte ex q̄dra
tura saga dicta. vnde t militare palliū a gallis inueniū. q̄
quadriū erat sagū dīmī est. q̄d tñ ex aspero siebat pāno h
aeris intemperiē. potuit etiā dici sagū. **P**api. sc̄t dīc. **S**
agum vestimentū cılıcīnū: sagū saccum. diplois pallium
virgatū. potest etiā dici sagū vestis mortuo: t cılıcīnū.
Unū gdā. **M**ortis cerne sagum. tu vita mobile sagum.
Sal. a salio lis. dīf bic sal salis. q̄d antī dicebāt hoc sal lis.
in neutro genere. vnde accipe sal sapientie. **E**t **M**arcii.
Boniz est sal. t dīf sal a salio. q̄ saliat in igne. fugit enim
ignē cu sit aqueus. t nām aque sequat. q̄r ignis t aqua i
ter se inimica sit. **U**el sal dīf a salo t sole. q̄r de aqua ma
ris fit. t sole siccatur. **U**si dīcī **I**sidorius. iz. ethymolo.
Sal ags maris sponte gignit spuma in extrema littori
bus vel scopulis derelicta t sole decocta. **S**unt lacus t
flumina t putei ex gibus bauriū. de hinc in salinas inge
sta siccāt. **E**t nota q̄ sal deberet eēt neu. ge. q̄tū ad rez. s̄
repugnat qualitas vocis neutrop̄ desinetia in al. q̄r oia
neutra desinetia in al. p̄ducunt penul. gti. t terminant
ablatiū in i. quoq̄ neutrū fit i hoc nomine sal. imo cor.
penul. genitiui. t terminat ablatiū in e. sicut masculina
desinetia in al. **E**t sic qualitas vocis tali adjuncta rōne
cogit hoc nomē sal esse tm̄ mas. ge. **N**ō. n. qualitas vocis
suffici t: nec voluntas alicuius nisi rō nature vel rei tali

generi sit adiuncta. vide in sales.
 § almandra vel salmádria: quodaz aial tñ in igne viuens: quia sola iter aialia incendia sustinere valeat. quasi sola amans pir. i. igne. Siquidem in medus flaminis existit: et non solum non vñ: sed etiā incendiū extinguit. et isti est maxima vñ iter oia venenata. cetera vñ singulos ferunt hec plurimos pariter itermit: que et si arbori irrepserit: vel in puteū ceciderit: poma et aquaz veneno ificit. et oēs comedētes et bibētes interficit. et estynū de quatuor aīa: libus illis: que singula ex singulis puris viuunt elemētis. vnde vñs. Talpe terra cibis cameleon in aere viuunt. Allec vnda fons: flamme pascut salamandrā. Augusti. etiā in. zi. de ciui. dei dicit. Sicus scripserūt qui nās gialkum curiosius indagarūt: salamandra in ignibus viuunt et. § alamina ne. et hec salamen nis. ciuitas quedā. vnde sala: minus na. num. et hic et hec salaminētis. et hoc se. et salami: natus ta. tum. et pdu. mi. vnde in aurora dicitur. Ad cy: pnum tendunt portus intrantes salminam.
 § alaria. a salū dicitur hec salaria rie. vnde avel estuatio ma: ris qd mare reddit: sicut yenialia dñ que ad litus venit. § alaris. in sales vide.
 § alariū. a sale dñ hoc salariū. i. stipendiū redditus. et pprie cōmuni: diariū: quotidianū: cibariū: victus: vñ legi: p olim poete viuebant de cōmuni salario. i. stipendio.
 § alarbiel interpretatur petritio mea deus.
 § alax. sal dicitur hec et hoc salax cis. i. luxuriosus: qz luxuria salsa est et amara. vnde Duidi. Laudaq salaces: vel salax a salio dicitur qui frequenter salit: sicut facit pri: pus ex luxuria. vnde ponit pro luxurioso: sicut in premis: so exemplo. Vide in eruca.
 § alebra. a sale hec salebra bre. i. fractura et asperitas via: z. quia sal asper et amarus est: vel salebra locus lutosus vel molle luto in via. et tunc dicitur a salio. qz facile saliat. Hor: ratius. Qui sequitur salebras et. vnde salebrosum sa. suz. asper. durus. amarus: vel lutosus. et comparatur. vnde sa: lebrosa suis. sine. aduerbum.
 § alem acutur in fine. et interpretatur pax. et olim dicebat: hyperalemalem. vide in hierusalem.
 § alentinus. quidam mons vel oppidum italie. vnde salē: tinnis na. num. patrum. et pdu. ti.
 § ale. sal in singulari accipit pro condimento vel sapientia: sibi plurali hi sales. p verbis amaris. Alian. Verbaqz cu: salibus asperiora dedit. Itē sales dicunt̄ vba iocosa et facete inuēta vel dicta. vñ hic et hec salaris et hoc re. sicut dicim̄ salares ludos. vbi vba iocose vel amare intermi: scēt. et dicunt̄ sales a salio. Itē a salio lis. hic salius ly. et plurali hi saly salioz. hi sales saliu: et dicunt̄ saly: vel sa: les sacerdotes martis. qz saltādo ei sacrificabant. Luca. Et salius ieto portās ancilia collo. Itē idem. Nō soliti lu: seres sales. Hic tñ sales possunt etiā dici ioculatores.
 § algamm. gamos componitur cu: salio vel saluo. et dici: tur hoc salgammum ini. i. culcitra. et cor. ga.
 § alignus. in salix est.
 § alinarium. in salinum vide.
 § alinator qui facit salem fñ papiam.
 § alinus a sal dicitur. hec salinu ni. i. vas vbi reponit sal. et po: nitur pro tota suppellectile. qz sal est condimentū oium: ciboz. et hec salina ne. locus vbi sal efficiet vel vbi vendi: tur. vnde salinarius ria. riū. ad salinā pertinēs. et hic sali: narius qui facit vel vendit salē. et etiā salinator fñ papiam. qui salen facit. Persius. Purū et sine labe salinum.
 § alio lis. lui. vel lini. vel ly. lire. ad altū. i. facere saluz. Et tuc est neutrū et absolu: et salire qd in vulgare est amo: rare optinet ad aialia irrōnabilia. et tunc est actiū. vnde Oui. Let a salit ouis. tauro quoqz leta inuēca. Un saltor salterix. et biac hec saltricula le. diminutiu. Item a salio

lis. tū. tu. u. in o. salto tas. frequē. Salio spōni: vrassilio lis. ad aliud salire. Absilio lis. tum. in diuersas ptes sa: lire: separari: abrumpi. Circūsilio lis. circūsultū. circūsali: re. i. vndiqz aggredi. Desilio lis. sultū. i. valde vñ deorsu: vel de vno loco ad aliū salire. vñ desultor dñ g de vno lo: co in aliū se transfert. et desulto tas. frequē. Dissilio lis. i. diuersis modis salire: in diuersas partes salire: separari: abrūpi saliēdo. vñ dissoluto tas. frequē. Exilio lis. tū. i. ex: tra vel valde salire. vnde exulto tas. i. frequēter exilire qd pprie fit cu: letamur. Et ponit exultare pro letari: Is: pprie saliēdo. Infilio. i. salire tra. vel inflere insultus fa: cere: inuadere: ipetere. et aggredi. vñ bic insultus tus. tui. Intersilio lis. i. iter aliq salire: iteruenire. Prossilio. lis. i. pcu: vel ante salire. Relilio lis. i. iterum vñ retro salire. vnde et dñ ille resiliere a peccato qd dimittit pcam et cessat retro. vñ resoluto tas. vt splēdor solis: vel speculi resultat cu: in opposito reperi. Subsilio lis. subtus salire: vñ post vel paru. Inde subsiliētis. generis ois. Inuenit etiā subsilio lis. i. sursum salire. et tūc componit̄ a suffuz vñ sur: sum et salio. Transilio lis. ultra salire: transire. Salio pro: facere salū. et oia ab eo spōsta fñ hanc significatione: neutra sunt. Preter assilio pro aggredi. circūsilio: illio: p aggredi: et trāsilio que sunt actiua. Itē salio in alia si: gnificatiōe est actiū cu: oibus suis spōstis siqua hz: fñ illam significationē. Item spōsta a salio faciūt supi: num in ultum. et triplicat pteritū sicut et salio. nā faciunt in liui. vel in ly. vel in lui. vt inslui vel inslui et insly. et oia corripiunt si. sicut simplex sa. vnde vñs. Dat salio salut: saly quoqz siue saliui. Inuenit etiā salli a salio p duo l. de quo infra dicam in sallo lis.
 § alisator a salio lis. dicitur hic salisator toris. et dicuntur sa: lisatores diuini qdam qui dum eis membroz quecūqz partes salierint: aliquid sibi inde prosperum vel triste si: gnificari predicunt.
 § aliuia a sal dicitur hec saliuia. qz sal sit. et salis hz: saporē. vel dicitur a salio. qz saliat ab oze. vel dñ a saluo uas. qz nos sal: uat. vñ saliuos sa. sum. Et scias qz ieuni bois saliuaz si: serpens gustauerit mori. vide in ieunum.
 § aliunca. a salio lis. dñ hec saliunca ce. quedam herba sp: nosa. et dñ a salio. qz ea calcantes facit salire. vnde et vul: go calcacreira dicitur. qz calcantes facit crepare. Virgil. Puniceis fr̄um cedit saliunca roseris. In. 54. ca. Eiaie. Pro saliunca ascēdit abies. Hof. Saliunca aculeis et cō: punctionibz plena. abies alta: pceria fabricandis domi: bus apta. Pro saliuncula ḡ ascēdit abies. i. p vitus vñtu: tes. pro vitiosis et spinosis virtutibus exaltati.
 § aliuncula le. herba medicinalis habens spicas miri odo: ris crescit in montibus. Sed saliunca herba salsa secū: papiam. et corripit eu.
 § aliu. ly. in sales vide.
 § aliz a salio dñ hec saliz cis. quedaz arbor. qz cito saliat. i. crescat. Et cor. penul. gr̄. Prophetā in salicibz in medio eius suspēdimus organa nostra. vñ salignus gna. gnum. ad salicē ptingens. vel de salice factus. Et salicē cea. ceū. Et salicē na. nū. et hoc salicēti. loc⁹ vbi salices crescūt.
 § allio lis. per geminum l. vide in sallo lis. infra.
 § allo a sale dñ sallo lis. li. lere. sum. tertie ptingationis. Et salio lis. liui. litū. quarte ptingationis in eodē sensu. i. im: ponere: fallere: aspergere. sale cōdire. Qz aut̄ dicitur sallo. i. sale aspergo ethymologia est. Gallio et sallo cu: oibus cō: positis suis actiua sunt. et cōpositoz eoz significationes facile est distinguere. Bic nota qz inuenit salio lis. li: ui. vel lui. vel ly. et facit supinū tū. et cor. pma. vnde p vñ: l. scribit. item inuenit salio lis. liui. vel ly. per syncopam et facit supinū liui. et scribit per duo litem inuenit salio: lis. li. lere. tertie ptingationis et facit supinū salsum. in eo:

Sed sensu cū sallo: sale adire, et scribi per duo l. quū faciat
 supinū in surz, sic vello vulsuz. Nā si scriberet p vnū l. fa-
 ceret supinū in rū, vt colo cultu. Inuenis ēr̄ psallo lis. li.
 lere, tertie siugatōis, et scribitur p ps. et caret supino, pro-
 pheta. Salite dñi in cithara. De pdictis cōstieuit dici.
Gallio sallo cibū: sallo pede: cantica psallo. Gallio salitū
 dat saluz sallo supinū. Dat saltū salio, puaē psallo supino
Gallo facit sali: saliu sallio; psallo. Dat psalli: salio saliu:
 saluq; saliu. Gallo facit saluz salitū salio: saltū. Dat sa-
 lio: psallo tū manet absq; supino. De hoc ēt dixi supra in
 tertia pre vbi egi de pteritis et suplnis q̄rte siugationis.
Itē scias q̄ salis grūs de sal, vtrāq; syllabā corripit. Sal
 lis vō scđa psona hui? vbi sallo p adire cibuz sale vtrāq;
 syllabā, pdu. Salis aut̄ scđa psona hui? vbi sallo p saltū
 facere cor. p̄mā, et pdu. vltimaz, s̄z psallis p p. scđa psona
 huius vbi psallo lis, pducit p̄mā, et cor. vltimam.
Salmētū, a salio lis, vel a sale, vel a sallo dñ hoc salimentū:
 vel hoc salamētū in eodē sensu, v̄l salmētū ppie pīcīs
 pfectio, et dñ tūc a salmo onis, pīcīs: q̄ dñ sic a sale, q̄r inde
 fit salamētū, vel q̄r habeat sapoz̄ salis: s̄z salamētū oīs
 res falsa, vt pīcīs et huiusmodi. Et inde hoc saluz salis.
Salomon īterpreta pacifc, q̄r in regno eius fuit pat. v̄l
 in pīmo li. Paralip.ca. 22. dicit David. Sicut est sermo
 dñi ad me dices. Multum sanguinē effusisti, et plurima
 bella bellasti: nō poteris edificare noi meo domū: tanto
 effuso sanguine corā me. Ilii q̄ nasceſ tibi erit vir geris
 sim. facia. n. eū gescerē ab oīb̄ inimicis suis p circuitū.
 et ob hāc cāz pacificus vocabis, et pacē et oīciū dabo in iſrl̄
 cūctis dieb̄ suis, ipse edificabit domū noi meo. Idez di-
 catus est et iditha, q̄r fuit dilect̄ et amabilis dñs. Idē et ce-
 elet v̄l eōleth: qd̄ grece dñ ecclastes: latine cōcinatez, q̄r
 ad pp̄lin loquereſ, vide in ecclastes. Et scias q̄ gdā vo-
 lunt dicere salemon p e. v̄l a salē ciuitate, v̄l a rege, vel a
 sale q̄r ē sapia et monos q̄r ē ynum, q̄r ynic, et singularis
 fuit in sapia, vt p̄z in 3. Reg.ca. 3. v̄l dīc ei d̄. Ecce feci
 tibi pīm sermoneſ tuos, et dedi tibi cor sapiēs et itelligens
 in tñi: vt nlls aī te silis tui fuerit: nec post: nec futur⁹ ſit.
Salona, a salon dicis hec salona ne, vel he salone salonarū
 insula, et quedā ciuitas dalmatiae iuxta mare, vnde salo-
 ninus na. num. et **G**alonin⁹ dictus est fil⁹ pollionis: qui
 natus est in eo anno in quo pater suus deuicit illam ciui-
 tam, et pducit penul. salona ne.
Salonintus in salona est, et pdu. ni.
Salpiga, pige qd̄ est depreſuz, opōnī cū salim qd̄ est loc.
 et hec salpiga ge, gdā serpēs: q̄ habitat in depreſis locis,
 Nec eadē dñ et cecula, q̄r parua est, et oīculos nō haber.
Salimentum exponitur in salmentum.
Salficia cie, dicitur a salis, q̄r salsa sit.
Salsugo, a salis dicis hec salugo giniſ, s. res q̄r salsum fa-
 cit. Item salugo dicit̄ amarus et salis humor terre. Et
 inde saluginolus sa. sum, et salugineus nea. neum, et pro-
 du. penul. nominatiuſ salugo.
Salsus sa. sum. participiū a sallo lis. Pōt etiā eē nomen, et
 tūc deriuat a sale, vt dicat salis: q̄si sale aspersus et con-
 ditus, et paraf salis, sumus. v̄l sale suis. sime, aduer, et
 inde per compositionē insulius, i. nō salis.
Saltē siūctio aduersatua cū diminutiōe p syncopā fit ad
 salutē, et ē tractū a captiuis q̄r capti erāt ex timore non
 valētes loḡ ītrege dicebat salte salte salte: q̄si diceret: vt
 vitā et salutē nō amitteret. Itē iueniſ salti p. i. dñ a saltu
 v̄l dīc Pris. i. 16. li. **G**altu saltuati v̄l salti, i. saltādo, et est
 aduer. q̄litas, v̄l v̄sus. Salti saltādo: s̄z saltē diminuē.
Saltim aduerbium in saltē exponitur. **C**(do.
Saltricula le. diminutiuſ parua salterix.
Saltrix cis. mulier saliēs: vel saltū faciens a salio lis. Itē a
 salio dicitur hec saltria triē, ioculatrix, mulier. Juuenal

Nouerunt mauri atq; indi que saltria panez, vel est ibi
 psaltria a psallo lis.
Salt⁹ a salio lis, dñ h̄ saltus tus, act⁹ vel passio saliedi. Itē
 saltus dñ loc⁹ filuestris et vastus vbi arbores exiliūt in al-
 tum: plusq; in alijs locis. Ut saltus dñ filia rara vbi be-
 stie iter arbores facile posunt salire, vñ extremitas fil-
 uarū dñ salt⁹, q̄r arbores ibi iaz rareſcut, vñ saltuosins sa-
 sum, saltib⁹ plenus, de hoc gdā dicūt. Esse nem⁹ salt⁹ sa-
 liēdi dñ acr⁹. De domo saltus libani dixi in domus.
Saluber, a salus dñ h̄ et hec saluber vel salubris, et hoc bre-
 sm̄ antiquos, s̄z āt modernos dñ h̄ saluber hec salubris et
 hoc bre, i. san⁹ v̄tilis: salutē p̄ferēs, et p̄parās, vñ salubri-
 ter bri⁹, berrime, aduer, et hec salubritas tatis. Et ē salu-
 ritas corporis: salubritas saluti iueniēs causa: p̄ quā
 sanitas vel seruaf v̄l restaurāt, et pdu. lu. vii in doctrina
 li dñ. Ante b. fit brevis u. s̄z demif ide saluber, et s̄z p̄p.
Saluber ad locū referē, vel cibū salutaris ad 2s̄liū.
Salutia a salus dicitur hec salutia uie, q̄r salubris herba est
 et dicitur salutia q̄r salutis via.
Salutio uis, in saluo uas, est.
Salū a sale dñ hoc salū li, i. mare, q̄r salus et amaz est. De
 hoc Hieronymus ad paulinū ca. 8. Et herētis in salono
 uicule funem magis precide q̄ solue.
Saluo a salus dñ salus uas, q̄r salus saluat, vel q̄r tali v̄bō
 v̄timur in salutatiōe, vñ salū uas, uū, et binc hec salutias
 tatis. Et salutē saluete: salueto: salutore, vñ defecūtū,
 et salutatorū, i. esse vel fieri saluū. Et salutio uis, salutre in
 eodē sensu, i. esse vel fieri saluū. **H**ora. Urbis amatorem
 fuscū salutre iubemus. Legitur ibi et saluere. Salutio uas
 actiū est cum omnibus suis compositis.
Salus a sale dñ hec salus lutis, q̄r cōdimētū est, s̄c. n. sal est
 cōdimētū oīum ciboy, sic salus est cōdimētū oīum mem-
 broy, et est salus ītegritas corporis salubritas salutis ue-
 niēs cā p̄ quā sanitas seruaf v̄l restaurāt. A salutē deriu-
 tur salutot̄as, sic. n. solem⁹ scribere et salutare. **M**artino
 Pet̄ salutē. Et dñ salutare: q̄si salutē optare, vñ salutat-
 io q̄si salutis optatio, illū, n. salutam⁹ cui⁹ salutē optam⁹.
 Et salutatori⁹ ria, riū, et hoc salutatori⁹ ry, loc⁹ salutatio-
 nis, et est acriū saluto cū oīb̄ suis p̄positis. **S**alus cōpo-
 nīt, vt salutifer ra, riū, salutiger ra, riū, et salutigerulio la-
 lū, q̄ fert vel gerit salutē v̄bis vel opere, et cor, p̄mā salus
 vñ Prosper. **F**ur dubiū expectat cras hodierna salutē.
 Et fuit salus ppter delectatiōes vt femina, et sic ē ſe, ge,
 ſicut morb⁹, ppter lesionē, vt mas, et ſic est mas, ge.
Salutatio, a saluto tas, dñ hec salutatio onis, quasi salutis
 optatio, Illū, n. salutam⁹ cui⁹ salutē desideram⁹. Et ē sa-
 lutatio p̄ma ps epte debita ordinatiōe tā noīa q̄ merita
 p̄sonaz cōnectēs, et affectione declarās. Et scias q̄ illū
 q̄d̄ est p̄priū narrationū in salutatiōe nō dñ claudi, vñ vi-
 tiosa est illa salutatio. Joāni petri reuerēdo, p. ei⁹ fil⁹ bu-
 milis bononie leges audies, vñ decreta cū subiectio ſa-
 litē. Nā eadē rōne posset dici: bononie comedēs vñ cri-
 bēs codice vñ digestū. Suffic⁹ q̄ dicere: bononie scolaris.
 Si aut̄ dicat: bononie dedit scolaris disciplinis vñ stu-
 dio līrārū, dicim⁹ q̄ studiū ē attributū p̄fōne, vñ mode-
 pōt dici, at si attributū ſoli⁹ negoc⁹ eēt, nō ēt dicēdum:
 vt bononie leges līras vñ leges audies, vel decreta.
Salutigerulſ, la, lum, penul, cor, qui gerit salutes a ſalute &
 gerulus, vide etiam in ſalus.
Samaritani, samaria est qd̄ regalis ciuitas, vñ samarita:
 vel samaritanus na. nū, i. custos. **D**i nō ſunicat iudeis
 īmo vītāt eos in cibis et vātis eoz, et vt dīc p̄p, samari-
 tanī vel samarite īterptant̄ custodes, eo q̄r a babylonij
 illic in custodiā collocati ſur iudeop. **J**ō h̄ nota q̄ ſama-
 ritani erāt illi q̄ missi fuerāt ad ihabitādū terrā illā occē

tribub⁹ captiuitatis. ⁊ dicti sunt samaritani pp locuz. ⁊ isti recipiebat gng⁹ libros moyſi. ⁊ nō pphetas. ⁊ vocabant̄ a indeis dinari tribui iacobite. qz videlz supplatauerat indeos decē tribui de terra sua. ⁊ iō samaritanos aboia/ banī iudei. ⁊ ab illa ciuitate ois regio circa illā dicta ē sa/ ambucae. v'l hec sambuc⁹ ci. penl. pdu. dñ (maria. qdā pua arbor ⁊ mollis. vñ sambuc⁹ cea. ceū. ⁊ sambuci/ nus na. nū. de sambuca exiis. ⁊ b⁹ sambuceuz ti. loc⁹ vbi ille arbores crescunt. ⁊ hec sambucae ce. qdā gen⁹ simpho/ nie musicuz. qdā fit de illa arboze. ⁊ h⁹ sambucinari⁹ ry. q/ canit cū sambuca. ⁊ h⁹ sambustria strie. mlier q/ canit cuz/ tali istro. ⁊ h⁹ sambuculus li. saltator ad vocē sambuce. ⁊ ambuculus. in sambuca vide. (cor. cu.

S amia. famos iſula est. vñ sami⁹ mia. miu. in illa iſula rep/ ta prius fictilia yasa credunt. vñ talia yasa samia dicun/ tur fin⁹ hugu. vel fin⁹ papiam. Samia terra a samio dicta: glutinosa. ⁊ candida medicamentis ⁊ yascalis necessaria. Isa. 45. dicitur. testa de samys terre.

S amna ne. in subsamno nas. vide.

S amniores. in subsamno nas. est.

S amnia ciuitas in apulia.

S amnum est beneuentum fin⁹ papiam.

S amno nas. in subsamno nas. est.

S amnula le. diminutiuum parua samna.

S amostracia. famos qdā iſula est. ⁊ ponit cum tracia cie. qdā alia iſula. ⁊ dñ hec samotracia cie. qdā alia iſula a p/ dictis. cui⁹ incole cōmixtia sunt ex tracis ⁊ sannis. vñ h⁹ ⁊ hec samotracias. ⁊ h⁹ ⁊ hec samotracis ⁊ hoc se. ⁊ samo/ tracens cea. ceū. ⁊ ab illo loco dicit⁹ est samotrates aure⁹ annulus. ⁊ copulo ferreo. qz ibi pmtū factus est.

S amuel indeclinabile pprium nomē viri. vel etiā potest/ declinari. hic Samuel lis. vnde in Aurora dicit. Lutz sa/ mule loquē facta futura dabat.

S andio. a sanguis dñ sancio cis. xi. v'l cini. ctū. v'l cituz. i. sta/ tuere. ⁊ secrare. sc̄m facere. ⁊ firmare. ⁊ irrogare pene ab/ oī iniuria defēdere. Sic ⁊ leges sancte. ⁊ mores seti dñr. ehoies firmati in fide sc̄i dñr. ⁊ dñ sancire a sanguine bo/ stie. ⁊ hoc de veteri p̄stitudine. Nibil vō sanciū apud ve/ teres dicebat: nisi q/ sanguine hostie ēēt secratu v'l re/ sp̄t. vñ bi q/ purificari volebant sanguine hostie vng/ bant. vñ sc̄i postea diceban̄: qsi sanguine vnci. Sed/ mō sanc⁹ of q/ in fide xp̄i est firmat⁹. ⁊ sanctū ēēt qdā vio/ lare ⁊ corupe nephas ē. vñ sancit⁹ ta. cuz. ad hebreos. 8. Qdā in meliorib⁹ repromissiōib⁹ sanctū ē. h⁹ pug. Tñ no/ ta h⁹ q/ fin modernos sancio cis. facit p̄terituz sanxi. cio. mutata in xi. ⁊ vincio vinxii. Vetusissimi tñ ēēt sanctiū v'l lanci pferebat. ⁊ supinū fac sc̄m: xi mutata in ctū. vt/ sanxi sc̄m. vnxii vncit⁹: vinxii vincit⁹. Inuenit̄ ēēt apud ve/ tustissimos: sanctiū sanctiū. vñ Lucre. Qdā poro neq/ san/ ciū qdā extar sc̄i dñ. P̄ris. in. io. li. vñ dico q/ fin moder/ nos sancio facit sanxi. ⁊ ctū. Inuenit̄ etiā apud antiquos/ sanctiū. ⁊ ctū. quod modo non dicimus.

S ancitus ta. tum. in sancio cis. vide. ⁊ pdu. ci.

S anctimonia. a sancio cis. dñ h⁹ sc̄imonia nie. i. sc̄ritas De/ breiz. facē legimini cū oib⁹. ⁊ sc̄imonia. vñ hec sc̄im/ nialis femina sanctitatis dedita v'l ponit a sanct⁹ eta. tu. ⁊ sc̄imonia qdā est monacha. vñ sanctimonia qsi sc̄a ⁊ cō/ secrata monialis. vñ h⁹ ⁊ hec sanctimonia. ⁊ hoc le. i. san/ ciū. v'l ad sanctimonia. v'l ad sanctimoniales ptinēs.

S anctimoniales penit. pdu. exposit⁹ in sanctimonia.

S anctiones: leges: purificationes: fin⁹ papiam.

S anctuarium. in sanctus vide.

S anctus. a sancio cis. ctū. dñ sc̄ritas ta. tu. ⁊ p̄parat̄ sanctiō/ ctissim⁹. vñ sancte ctina. tissime. aduer. Et hec sc̄ritas ta/ nio. ⁊ hec sc̄ritudo dñnis. vide in sancio cis. Et vt dñ Am/

bro. H̄ci affect⁹ in oī bono est. itē a sc̄ritū dñ hoc sanctus/ riū ry. res sc̄tā. v'l loc⁹ vbi sc̄a reponunt. v'l vbi res sc̄e ge/ runt. Sc̄a igit⁹ antiguis exteriora tēpli dicebant̄. San/ etascōp loc⁹ tēpli secretiora: ad quē nll̄ erat accessus: nis̄/ tñ sacerdoti: ⁊ dñ sic. qz iteriora oracula sanctiora sūt: v'l/ qz sc̄toz p̄paratiōe sanctiora sūt: sc̄i cāticacāticoz. qz vni/ versa cātica p̄cellūt. Itē a sc̄us ⁊ facio p̄pōt sc̄ifico cas.

Ite in vitrū dicā. Itē vide in hieronym⁹. ⁊ in sancio. itez/ in būs. itē de cognitiōe mortuoz v'l defūctoz tā bono/ rū qz maloz dixi in defūct. itē vide in pena. itē de sc̄oz/ btitudine ⁊ sapia: ⁊ malorū miseria dīc Anselm⁹. Firmi/ ter teneam⁹ nibil honoris v'l alicui⁹ bonitatis illis dece/ qb⁹ in alia felicitate attingit ee. Septē aut̄ sunt q/ vident̄ corporib⁹ aptari. pulchritudo. velocitas. fortitudo. liber/ tas. sanitas. voluptas. ⁊ diuturnitas. Ab⁹ ēēt sc̄is hec cō/ ueniēter aptari vidēt. sc̄i sapia: amicitia: cordia: piā: ho/ nor: securitas. ⁊ gaudiū. Sapiaz bti viri plen⁹ habebut: vt nibil desit de oib⁹ q/ sc̄re voluerint. Dia q̄ppe p̄terita/ p̄ntia ⁊ futura sc̄iet: nec aliqd eoꝝ notice subtrahet que/ creator sc̄iedo creauit: nec idigēta erit: vt ḡq̄ iteroget/ qz ei⁹ pau⁹ fuerit. ⁊ de cui⁹ stirpe pdierit: v'l qz ille v'l il/ le sit. H̄iūz ēēt linguoz. ⁊ oīuz creaturaz: oīumq̄ artuum/ noticiā habebut. Logitat⁹ ēēt suos iūicē videbūt q̄cqd fe/ ci v'l facio i p̄nti vita ibi oēs apte videbūt. Et q̄cqd eoꝝ/ aliq̄ fecerit ego video si ibi fuerit: nec id rubore aliq̄s/ habebit: si i hac vita deo p̄ p̄niāz satifecit. Ut i gr̄ heas/ vñ p̄ditoz tuo n̄ solū p̄ te: s̄z ēēt p̄ illis q/ tecū erū gratio/ sus sp̄ existas: habebis p̄ oculis de quāta miseria nos ex/ traxit: habebis nō qdē ad p̄fusionē: s̄z ad maiorez leticie/ glorificatiōe. Tū iūḡ tāta btitudo sit in omicis dei: dñ ei⁹/ inimicis qd̄ erit: vtiq̄ nō sic ipu: nō sic: s̄z circa hoc p̄ sc̄i/ erūt pulcerim: credēdū puto q/ ipi erūt turpissimi. Sc̄i/ veloces: mali pigri: sc̄i fortes: mali debiles. Justi liberū/ iusti in iferno ⁊ voluntate clausi. Bti sani: dānatī lāguore/ p̄petuo cruciat. Boni satiabunt̄: mali vō oī boni refe/ ctioe carebūt. Sc̄i in bonis diuturnitatē habebut. mali/ i malis nūq̄ fine carebūt. Probi multa sapia erūt p̄diti/ iprobi i sua iūpietia p̄fūdūt vt miseri. Inimi dei iūmā/ iter se habebut amicitia. inimi vō dei maximaz iter se/ inimicitia habebut. Frūt pace p̄petua p̄cordes bti. erūt/ ingi dissensiōe discordes miseri. Justibēt regiā p̄tātē/ p̄cipiēdi. in iusti carebūt p̄tātē se quoq̄ mouēdi. Sc̄i dei/ honore magno sublimabūt. dānatī vō m̄lō d̄decō op/ p̄ment. Securi āt boni erūt q/ nūq̄ bonū illoꝝ gibit. tū/ more mali cruciabunt̄ q/ oī fine carebit. Meror ⁊ defo/ latio his q/ xp̄m cōtēpserūt. gaudiū ⁊ exultatio erithis q/ eū dilexerūt. cui ēēt honor ⁊ glā in secula seculoꝝ. Beniq̄/ oēs voluntatē timetiū se fecit de⁹ ⁊ de p̄ficationē eoꝝ exau/ diet ⁊ saluos faciet eos. qdā nobis xcedat q/ cū deo rc.

S andaliū. a sandix cis. dñ h⁹ sandaliū ly. qdā pann⁹ quo eq/ soleū op̄iri nobiliū: v'l pape ⁊ cardinaliū. Sandalia ēēt vñr/ subtalares. qb⁹ papa ⁊ ep̄i solēt missā celebrare. qles bea/ tus Bartolome⁹ deferebat. Sandaliū dñ ēēt pānus quo/ op̄iebant̄ vulnera v'l corpora mortuoꝝ fin⁹ hug. sup illuz/ āt tex. Matth. 6. 5; calciatos sandalijs tē. dñ. Beda. vt/ pes nec tect⁹ sit nec nud⁹ ad terrā. Et in histoz dñ. Ius/ sit eos vti soleis. i. sandalijs ⁊ p̄eroib⁹. itē qdā postilla di/ cit sup p̄dictū locū. Sandalia sunt qdā gen⁹ calciamēti/ qdā ēēt supi⁹ aptū. iferi⁹ tectū. sc̄i ep̄oz. In. 1z. Act. vbi oīc/ āgelus petro. Taleia te caligas tuas: in greco h̄i: sandalia/ tua. Eph. 6. Calciati pedes in p̄paratiōe euāgely pacis.

S andapila. a lamna qdā ēēt verislo. dñ hec sandapila le. i. sc̄ir/ ra. itē hec sandapila feret⁹ in quo mortui portant̄. ⁊ ma/ xime plebei gladiatores. ⁊ tūc deriuat̄ a sandaliū qdā ēēt/ pān⁹: quo op̄iebant̄ vulnera v'l corpora mortuoꝝ. Juue.

Be

S

Inter carnifices et fabros sandapilarum. et cor. pe.

Sandicus. in sandix vide.

Sandix cis. fe. ge. gen. rubre herbe de q̄ fit qdā tinctura. vñ sandic. ca. cu. et sandici. cia. ciu. tali colore infect. et sandicin. na. nū. i. eodē sensu. et h̄ sandarica ce. gen. coloris. color cinabrio: odore sulfureo. et pdu. penl. gti sandix cis.

anguimino. a sanguis. et minio is. componit sanguimino is. nui. verbum actuum. i. sanguinem minuere.

Sanguinari. a sanguis d̄ sanguinari? ria. riuz. i. sicut? ho micida: pector: vel sanguine abudās: vel fluxus sanguinis patiens. Inuenit ēt h̄ et hec sanguinaria et hoc re. Eccl. 4. z. Lat. sanguinare. Itē iuenit h̄ sanguinari? ria. p quadā arbores. et hec sanguinaria quedā herba sic dicta. q̄ missa in narib⁹ sanguinem moueat.

Sanguinus. a sanguis d̄ h̄ sanguinus ni. qdā parua arbor. q̄ fruct⁹ et cortex ei⁹ sit sanguinei coloris. vñ hoc sanguinetū ti. locus vbi abudant sanguini. et cor. guī.

Sanguinetum ti. in sanguinus est.

Sanguis. suavis d̄ h̄ sanguis nis. q̄ suavis sit. pualet vō sanguinea pplexio oib⁹ alius in suavitate et in dulcedine. vñ et boies qb⁹ dñat sanguis: dulces et blādi sunt. vñ sanguis deriuat a salio. lis. q̄ saliat. et vt dīc pris. caret pluralitate. Inuenit tñ in dimina pagina q̄ nō ex sanguinib⁹ calibi. Vñri sanguinū et dolos t̄. Itē libera me d̄ sanguinib⁹. Ad hoc pōt dici q̄ pccis pōt iueniri in plurali: vt dic q̄ q̄uis alicubi iuenias in plurali. nō iccirco ēt in vñ. Et pris. dīc q̄ deficit in plurali solo vñ: s̄ illud d̄ eē in vñ q̄ cōiter est in vñ apud oēs. Tñ scias q̄ pplexiuā q̄ magis vim ynitia hñt ppe debet i singulari nūero dclinarī: vt puluis: sanguis: lutū. hec. n. vehemēte hñt aggre gationē. A sanguis deriuat sanguinosus sa. suz. i. sanguine plen⁹ et abudās. et spaf. et sanguine⁹ nea. neū. et sanguino nas. i. sanguine emittere v̄l minuere. v̄l sanguine ingnare. et est sanguis calid⁹ et hñid⁹. et quenit cū aere et vere. vde in estas et in elemētu. Sanguis pponit cū ex. et d̄ h̄ et hec exanguis. et hoc gue. hui⁹ guis. Sanguis m̄ta signat: vt p̄ in hisyib⁹. Sanguis pgenies: sanguis quoq̄ dicit humor. Sit tibi petrū sanguis: sanguis quoq̄ vita.

Sanguisuga ē vñis aq̄ilis. s. hirudo. Lenō alit. potatibus fissiatur. q̄i q̄ illabit faucib⁹: at vbi v̄spia adheserit san guine haurit. et cum nimio cruce maduerit euomit q̄d haust. vt recētior denovo sugat. et sic dīc Iſi. iz. ethymo. et dicūt qdā. l̄z pponat a sanguis et Hugo gis. q̄d p̄maz pdu. tñ sanguisuga penl. cor. Alij dñt cuz qb⁹ ego q̄ sanguisuga penl. pdicat. q̄ pponit a Hugo gis. cui⁹ p̄ma pdicit: nec iuenit in aliquo bono auctore q̄ sit penl. brevis. et h̄ opinionis fuit maḡ t̄ bñ. vñ in puer. zo. ca. vbi d̄. San guisuge due sunt filie dicētes: affer affer: penultima siue su. dz. pduci. et dz scribi p yñu s. De hoc dīc Hora. in poe tria. Nō missura cutē nisi plena crux hirudo.

Sanies a sanguis d̄ hec sanies nicei. i. putredo. vñ Iſido. 4. ethymo. vbi agit de morbis i superficie sic ait. Sanies dūcta: q̄ ex sanguine nascitur. Excitato. n. calore vulneris sanguis in sanie vñt. Nā sanies nō fit in quoconq̄ loco nisi vbi sanguis aduenierit. q̄ oē qd̄ putreficit nisi calidū et humidū fuerit q̄d sanguis putrefieri nō pōt. et differt sanies a tabe. q̄ fluere sanie viuoz est: tabe mortuoz. Itē sanies est que fluit: tabes que stat quasi stabes.

Sanson interpretat sol eoꝝ: vel solis fortitudo. Quid. n. vir tute clar⁹. et liberauit israel de hostib⁹. et vt dīc Remigij⁹ in Matth. Sanson iclusus in gaça medianoche surges portas ipsi⁹ cuitatis abstulit. et vertice mōtis concedit. Sic oī clausus i sepulcro mortis iperū destruxit. et ter tia die resurrexit. et postea celū ascēdit. Et sic ille plures interfecit moriēs q̄ viues. sic et plures occidit post pas sionē q̄z an passionē. et plures fecit queri ad fidē vt inci-

ante

A

perēt eē qd̄ nō erant. et desinerēt eē qd̄ erāt. De hoc vide supra in nazare. et pdu. penul. gti sansonis.

Santonius a sandix dicit santonius. ci. color fuscus et vñ lissimus quo inficiebat se qui nolebant agnosci.

San. a sanguis d̄ san? na. nū. san? vo sine palore est. et sanguis sanitatis seruati⁹ ē. et sparat san? nior. sim? vñ san ne nius. simē. aduer. et hec sanitatis tatis. q̄si sanguinis stas. et idē d̄ sano nas. qd̄ pponit vt resano as. et ē actiu sano cū oib⁹ suis ppositis. et pdu. sa. vñ Qui. de remedys Qui poterit san? erit. Discite sanari: p quē didicistis amare. Et vt dīc pris. sciēdū q̄ qdā aduerbia non plane ser uat significationē q̄ in oib⁹ ē. et q̄b⁹ deriuat vt ferus fer: san? sane: sensus sensiz. id aut dicim⁹ nō plane. q̄ pōt eē aliq̄ rō. vt fere vñr q̄ oī tpe ferun⁹. ppē cuz q̄tuor pē dib⁹ vñt. Fere ḡ. p iuxta d̄r. q̄ celeb⁹ oīa iuxta sunt. san? p valid⁹ accipit. ḡ et sane p valide v̄l valde. vide in tertia pte in ca. de adnerbys. Et scias q̄ san? pponit cuz male. et d̄r malesan? na. nū. i. leprosus. s̄ q̄ male san? sūt due dictiōes significat illū qui h̄ sanitati imperfectas.

Sapa. a sapio pis. d̄r hec sapa pe. dulce acetū. vel dulce ac dicidum vinum. et d̄r sapa quasi saporis parum habens.

Saphire, nomē cniūdā mulieris. et cor. penl. vñ in Euro ra d̄r. Coniuge cuz saphira fallēte cupidine victus.

Saphir. lapis ē p̄ciosus. et d̄r in gloria q̄si in fine Apo. Saphirus filis ē sereno celo q̄ p̄ciosus radys solis ardētes emittit fulgorē. et pdu. p̄ma saphir⁹. Inuenit ēt p̄ma cor ripere. et pducere penl. s̄ qdā cā corripit p vitro. vñ v̄sus. Provitro saphirū: p gēma quoq̄ saphirū. Maḡ ac Bñ. dīc q̄ saphir⁹ pdu. penul. s̄ qdā accipiūt saphir⁹ p vitro media correpta. qd̄ nos nō dicim⁹ et būc sequor. vñ p̄dictus vñs nō est autenticus fm nos. apidus saporis datus. vide in sapio pis.

Sapiētia. a sapio pis. d̄r h̄ et hec et hoc sapiētis. participiū et nomē. et tūc sparat sapiētis tior. tissim⁹. vñ sapiēter d̄. simē. aduer. et hec sapiā tie. a sapiēti dō addita a. fit hec sapiā. et sapiā rex diuinaz et huanaū cognitio. Sapiē diuina et huana rimaē. s̄ prudens ea q̄ sensib⁹ corporeis expiunt. v̄l sapiēti in dñis. prudens in huaniis. s̄ pualet q̄d p̄dixim⁹. ita dīc Hugo. et d̄r sapiā q̄si sapida scia. et ethymo. Eccl. 6. Sapia. n. doctrina fm nomine ei⁹ ē. Ang. in. i. 4. li. de tri. sic dīc. Dicūt phī disputatēs de sapia diffi nientū illā dicētes. Sapia ē rex huanaaz diuinaz scia. Ego quoq̄ vtrariūz rex cognitionē. diuinaz et huana rū sapiaz et sciam dici posse nō nego. vez iuxta distinctio nē apostolicā q̄ dīc apls. Alij dat sermo sapie. ali sermo scie t̄. Illa distinctio diuidēda ē. vt rex diuinaz cognitio sapiā. ppe nūcupet. huanaaz vō cognition ppe scie no mē obtineat. Sapia aut ab intellectu in hoc differt. q̄ sapientia ppe est de eternis. q̄ veritati eterne cōtēplade intēdit. intelligētia vō nō mō de eternis est. s̄ et de reb⁹ v̄ usibilis et spūalis t̄pāliter extortis. Per ea. etiā nā sumā q̄ fecit oēs nās. i. diuina siderat et q̄ polispas sūt spūales et inusibiles nāe: vt angelī et oēs alie aie bone affectiōis aspiciunt. In hoc ḡ dñia est. q̄ sapia creator. m̄ inspicit. intellectu v̄o et creator et creature qdā. et intellegētū itellegibilia capim⁹ tñ. Sapia vō nōtū capim⁹ supiora. s̄ et in cognitio delectamur. Sic ḡ distingui pōt inter illa tria. s. sciam intellectu et sapiam. Scia valeat ad re etā administrationē rex corporaliū. et ad bona iter malos p̄uersationē. Intelligētia ad creatoris et creaturez ius fibiliū speculatōez. Sapia vō qd̄ soli⁹ eterne vitatis vi te etēplationē et delectationē. Et nota q̄ intellectu et sciētia vel sapientia que dicunt̄ dona differat ab intellectu et scientia et sapientia que sunt naturaliter in anima. Intellectus vō et scientia que dicunt̄ dona spūs sancti: sunt virtutes que per gratiā infundunt̄ mentib⁹ fidelium: vt

peas recte viuāt. Illa vō hō nālī bz ex bñficio creatōis
a dō tñ. Per has āt vñutes q̄ dñr spūscī dona illa nālia
reformāt atq̄ adiuat: vt vbi grā: intellect⁹ nālis pctō
obtenebrat; p̄tutē vō q̄dā t̄ grā q̄ dñ spūs intelligētie
reformāt atq̄ iuuat ad intelligēduz; ita t̄ pilla vñtē q̄
vō spūs sapie iuuat atq̄ erigit mētis rō ad t̄pplatōez t̄
delectatiōez eterne vñtatis. Et scias q̄ pturbari nō ca-
dit i sapietē: q̄ pturbari of ex toto pturbari. tb⁹ ē qñ tur-
batio ptis inferioris ad supioē puerit vt ei⁹ ordo turbet
et hoc nō est in aliquo sapietē: nec in xpō fuit. t̄ hoc pbat
Gen. tripl: q̄ pturbari nō cadit in sapietē. C⁹ primo
sic. Forti⁹ nō pturbari a debiliōi. s̄ vñtē fortior malicia:
q̄ ab ea nō pturbari: nec a vñtate: qz virt⁹ nō est vñtati ūria:
q̄ nullo. C⁹ Seco sic. Nullus pturbari nisi de eo q̄ bo-
nū sūi pdit vel minut. s̄ sapies nō pdit bona sua: nec ei
pdit auferri: q̄ sūt bona aie: qz bōa corporis nō reputat sua:
q̄ nō pturbari. C⁹ Tertio sic: qz fortūa nihil eripit nisi qđ
dedit. s̄ nō dedit vñtate q̄ ipaz auferre nō pōt. vide i pa-
lio. De dei sapia dixi in pscio. De sapia scōz dixi in scūs.
Qualis aut sapia debeat t̄ possit appeti sine pctō. dicā in
scia. In vñtio ecclastici of. Hāti mibi sapiaz dabo gliaz.
Ies in. 7.ca. Eccl. Utilior ē sapiacū diuinitis t̄ magis p-
destridētib⁹ sole. s̄ vō p̄egrit sapia: sic p̄egrit pecūia. b⁹
aut bz pls eruditio t̄ sapia: qz vitā tribuit posseſſori suo
q.d. vñtūg pdest: s̄ pls sapia: qz spūalīs ē: t̄ vitā tribuit
spūale: et sine pecūia. Et scias q̄ bzus Jaco. describit sic
sapiaz. Quae ar̄ ingt̄ dñsrūa ē sapia: p⁹ qđē pudica ē. i. pu-
dicitia effectia: deide pacifica: modesta: suadibil: bonis
plenties: plena mia t̄ fructib⁹ bonis mō ojudicās: sine
filatōe. Talis sapia nō ē in dānatis. vñ i Ecclastes. 9. dñ
Qđcīg p̄t man⁹ tua facere instāter opare: qz nec op⁹:
nec scia: nec sapia erūt apud inferos: quo tu ppas
q.d. Instāter opare ouz t̄ps hēs in vita. s. illa q̄cd̄ boni
potes: qz apud inferos nō erūt. i. nō tibi post mortē vale-
būt vel nō repieūt. nec op⁹. i. t̄ps aligd bōi opandi vel pe-
nitēiā agēdi: nec rō allegādi: vel excusandi: nec scia ena-
dēdi vñtūg p̄cib⁹ vel p̄cio: sagacitate: potētia: agilita-
te: qz ab oriente: neqz ab occidente: neqz a d̄sertiō mō-
tib⁹ fuga p̄z: qz dñ index ē: t̄ qz vñtūg ē. nec sapia dñū t̄tē
plādi ex q̄ maxie affligūt: vt dñxi p̄a. vide ēt i defūct⁹
apinua sapio pis. dr̄ hic sapinus ni. q̄dāz sp̄es abieris.
qz sapiat pinuz. in ligno t̄ in folys t̄ in fructu. ynde hoc
sapinetū t̄. locus vbi sapine crescent.

Sapio pis. pui. vñtūg. sage itū. t̄ bz preritū atq̄ supinū ad
modū 4. iugatois. t̄ significat duo. Sape. i. bñfe sapore: t̄
vñtē cibus bñi sapit. t̄ eabsolutū bz hō. Inueit tñ stru-
ctū cū actō: vel qz tñc p actim designat cā. t̄ pōit p abltō
vñtē cib⁹ sapit sapore. i. sapore. vel qz in eo intelligit vñtē
q̄o exigit actim: vt iste cib⁹ sapit carnes asininas. i. sapore
repitari vel imitāt vel similat illas. Itē sage. i. bñfe sapiaz
tb⁹ significatio tracta ē exp⁹: sic q̄ sapore cibos discerni-
mus. sic q̄ sapiaz res. Et sic gultus apt⁹ ē ad discretōez sa-
poris ciboz. sic t̄ sapia ad discernēdas cās rez. A sapio
deriuat sapidus da. dū. i. sapore hōs sapori dat. Et cōpa-
rat sapidior dissim⁹. vñ hō sapiditas tatis. Sapio pōit
vñtūg pis. i. delirare: teoriz⁹ sapore eē. vñtūg facere neg-
tare. vñtūg p̄scio scis. inchoa. Resipio pis. i. redire ad sa-
pe. p̄scio respit q̄ penitē foreſci redit ad satisfactio-
nē: t̄ ad sage q̄d̄ dimiserat foreſciēdo. vñtūg resipio scis.
inchoa. Sapio t̄t̄ posita neutra sunt t̄ corripiūt hāc
fillabā sa. si simpler: t̄ posita mutant a. simplicis in i.
vñtūg. vñtūg. No. pdest q̄cīg recte sapuisse malis-
gnis. Dic attēde q̄ sapio fac̄ p̄terit sapui vñtūg. vñtūg.
tb⁹ sapit p̄t̄. p̄du. ad modū q̄rte iugatōis. t̄ forma-
tur ab hō p̄terito sapui ui. i. tñ. Hāc ēt sapit p̄t̄. cor. in-
q̄iū descēdit ab hō p̄terito sapui. yde in tertia p̄t̄ i tra-

statu vbi egī de p̄teritis z̄ iugatōis descēdētiū in p̄io.
apo ponis. ma. ge. qdāfectio m̄liebris. t̄ dñ a sapio pis.
apo. a sapio pis. of bz sapoz oris. vñtūg saporis ra. rum. t̄ fa-
poto ras. i. sapozatū facere: t̄ est actiuū. Sapoz cōponit
Corpora curamus fessos sapoz irrigat artus.
aporo ras. in sapoz vide. t̄ produ. po.
Sara re. fuit vxor abraam. vide in sarai.
Saraballa. saraballū li. saraballa loz. ligua chaldaica vo-
canē crura boiuz vel tibiae. vñtē brace q̄b̄bec tegūt dñr
plurali b̄ saraballa q̄si tibiales t̄ crurales. vñtē in. 4. cap.
Daniel. or. q̄ saraballa eozp nō fuissent imutata. Saraballa
vō dixerūt agla t̄ theodociō: nō vt corrupte legit̄
apb̄ quosdā. s. sarabara. t̄ sūt sarabara laxa t̄ sinuosa ve-
stimenta: vel capitū tegmina q̄lia videm⁹ in capitib⁹ mago-
rū picta: t̄ sūt sarabara p̄pē p̄thoz: t̄ ē b̄ nomē tractu a
saraballis: q̄ laxa t̄ sinuosa sūt: vñtē a sare qđ ē laxa. vñtē sa-
rit̄ta. tñ. i. laxa t̄ distract⁹. t̄ pdu. saraballa penl. pōne t̄
arabara in saraballa expōit. C̄scribit p̄ geminū l.
aracenus. a sara d̄r saracen⁹ na. nū. Saraceni dicti sunt:
vel qz ex sara se pgētis phibēt: quiq̄ nō sit vez. t̄ ita di-
cūt̄ saracēi q̄si saragēi. i. ex sara geniti: t̄ ē ethymo. t̄ scri-
bit p̄ vñtē. s̄cē t̄ sara. vel s̄cē gētiles aiūt: qz ex origine sy-
roz s̄t̄ q̄si syracēi. Ipsī sunt i ismaelite: qz ipsī sunt ex
ismaele. Ipsī cedar a filio ismael. Ipsī agarēi ab agar. qz
vt dicim⁹ p̄uerso noīe saracēi vocāt: qz ex sara se eē geni-
tos gloriat̄. q̄uis ex acilla sint. vñtē glo. sup illud Esa.
zi. ca. On i arabia. Arabes ingt̄ sūt saracēi ab ismaele t̄
cedar filio ei⁹: q̄ meli⁹ a m̄re sua agarēi. s̄ maluerūt vo-
cari saracēi: q̄si sare libe: nō agar acille sint fily. vñtē sara-
cenic⁹ ca. cū. i. saracēizo zas. i. more saracēoz se h̄fe: t̄ sa-
racēia nie. i. m̄lititudo t̄ societas saracēoz: vñtē eoz: vñtē
Sarai interpt̄ p̄nceps mea: quū effet tm̄. regio ipoz.
vñtē dom⁹ m̄r familiās: posteā cā noīs imutata ablata
de fine noīs i. lñr d̄r sara. i. p̄nceps. Dñum q̄pē gētū fu-
tura erat p̄nceps: s̄t̄ dñs pollicit̄ fuerat abraa. Bene.
i7. Dixit quoq̄ de ad abraa. Sarai vxorē tuā nō vocab-
sara. s̄t̄ sara: t̄ bñdicā ei. t̄ ex illa dabo tibi filiū: cui bñdi-
ctur. s̄t̄ eritq̄ in natōes. t̄ reges populoz orientē ex eo.
arcia cie. in sarcos est.

Sarcimēa. a sarcio cis. d̄r hoc sarcimēnis. t̄ hoc sarcimen-
tum: t̄ hec sarcina ne. t̄ p̄ducit ci. sarcimen.

Sarcina. a sarcos qđ est caro d̄r bñfe sarcina ne. onus vel pon-
dus p̄pē qđ ex carne fit. Caro vō pōdus faç. t̄ bic qdlibz
pōdus d̄r sarcina: vel a sarcēdis reb⁹ insimul. vñtē bñfe sar-
cinula. t̄ bñfe sarticula le. ambo vñm. t̄ sarcino nas. i. one
rare. t̄ pōit: vt sarcino nas. defarcino nas. i. deconerat:
exarcino nas. insarcino nas. i. int̄ vñtē valde sarcinare. re-
sarcino nas. i. deconerare: vñtē itez sarcinare: vel retro sarcinare.
t̄ sarcino nas. actiuū cū oib⁹ suis p̄postis. t̄ cor. ci.
vñtē Uidocinēsis. Garcia doceris dāno p̄pōderat ois t̄.
arcio cis. sarcisartū. t̄ fm̄ antiquos inueit̄ sarcui sarcis
t̄. i. suere. vñtē sartores dicūt̄ sartores vel vestiū raparato-
res. q̄ aut d̄r sarcio q̄si setis porcoz filo isertis suo: ethy.
est. Garcia componit vt colarcio cis. dissarcio cis. resar-
cio cis. i. dissuere vel itez sarcire t̄ reficere. t̄ est actiuū
sarcio cū oib⁹ compōstis suis. t̄ facit p̄teritū in si. t̄ su-
pinū in sartū: lz qñq̄ inueniat̄ sarcui t̄ sarcitū.

Sarcitector. a sartio t̄ tectū cōponit̄ bz sarcitector cti. Et bz
sarcitector ctois. q̄ tecta sarcit: qz ex multis hincide cō-
iūctis tabellis vñtē recti faciūt corp⁹. Idēz t̄ tignari⁹: qz
tectoria lignis iducit. t̄ bñfe sartatectū. i. restauratio tecto-
rū vel tēploz: vel tributū qđ colligif ad restauranda te-
cta tēploz. vñtē legif in. 4. li. Regū. iz. ca. Et instaurēt
sartatecta tēpli. Et scias q̄ pap̄. t̄ Du. scribūt p̄ ci. sarta
tecta a sarcio t̄ tectū. s̄t̄ cōiter hētū in li. Re. sartatectū

Et tūc cōponit a sarcio cis. sartū et tectū et tenet naturāz
b^o supini sartū. et b^o hoc sartatector a sarti posset dici p^r.
Sarcofag^o. a sargo qd̄ ē caro et fagin qd̄ est comedere dī h^o
sarcofag^o gi. penl. cor. gdā lapis: qz corpora dī functoz i eo
odita absumūt istra. 40. dies. vii et qd̄z sepulcrū v^l arca
i qz ponit mortu^o dī sarcofag^o: qz in eo carnes mortuo^o
sumūt. Idē dī sarcophag^o a sarcos qd̄ est arca et fagin.
Sarcos vel sarcian grece: latie dī caro. vii dī sarcia. i. sup/
fluū carnis incremētū quo vltra moduz corpora sagināt.
Sarcosmīcus ca. cuz. i. irrisoriū vel hostilis: vel amarus:
et dicitur a sarcosmos.
Sarcosmos qdā tropus. vide in q̄rta pte in cap. de tropis.
Sarculū. a sario ris. qd̄ ē purgare: circūfodere: herbas no/
ciuas euellere: dī b^o sarculū li. vel h^o sarculus li. inst^rz sa/
ciēdi b^o. Es. 7. Et oē mōtes q in sarculo sariēt. Et hinc
sarculo las. sarculū aptare purgare: sīc miliuz et b^o. et sar/
culū ne. ge. b^o. Qui. vii ipē dic in. xi. metra. Sarculaqz ra/
strīqz graues lōgīqz ligōes. Itē sarculū idē ē qd̄ sarpa.
Sardina. a serra qd̄ lingua syria dī qdā piscis: deritiat hec
sarda de. et hec sardina ne. qdāz gen^o pisciculoz. et hinc
sardinia nie. qdā insula iuxta quā multū abūdāt sardie
pisciculi. v^l qz sardus de hercule pcreat^o cū magna mul/
titudine a libya pfectus. sardinia occupavit: et ex suo no/
mine isule normē imposuit. et inde sardinia nia. niuz. et b^o
et hec sardinētis et b^o se. et sardus da. dū. de sardinia.
Sardinia et corsica insule paruo freto decem miliarib^o di/
uidunt. vii sardinensis se. vide in sardina.
Sardis. a sarda pisce dī hec sardis b^o sardis: qdā ciuitas v^l
insula. vii Hora. in epi. qz cresī regia sardis. et inuenit in
plurali: he sardes sardii sardib^o: sardis in actō p codez
loco. vii sardicus ca. cuz. et sardo das. i. intelligere: qz ho/
mines illius loci subtiles sunt ad intelligēdum.
Sardius. a sardinia insula dī h^o sardius dy. qdā lapis p^cio/
sus et rubeus: marmozibus p^sstans: et inter gēmas vilissi/
muis: et dī sic: qz prius sit reptus a sardis.
Sardo das. in sardis vide.
Sardōa. a sardinia isula dī h^o sardōa ne. v^l sardōa nie. q/
dā herba amarissima: de cui flore fit mel amarissimū et
ē silis apialstro: qz ora boūz sic dolore et amaroze dībit: vt
qz̄ ridētes itereāt: et abūdāt i sardinia. vii sardonī nia.
niū. et sardonī na. nū. Virg. Immo ego sardonys videoz.
ardonic^o in sardonix vide. C tibi amarior herbis.
Sardonix. sardi^o pōit cū onix: et dī h^o sardōix cis. qdā gē/
ma: qz bēat coloiez vtriusqz illaz gēmaz: vel ex onice et
sardio. Persi^o. Et natalicia tādē cu sardōice alb^o. vii sar/
donic^o ca. cu. penl. cor. i. ad sardonice ptinēs vel ex lardo/
nice exīs. Inuēt et in Job. 28. h^o sardōicus substatiue.
vbi dī. Nō sferet tinctis indie colorib^o: nō lapide sardo/
nico p^ciosissimo vel saphiro. ybi dī glo. Sardonix ter/
re rubre silitudinē tenet. Saphir^o aereā tenet spēz. et
sardonix ḡboies vel p̄s veteris testamēti terrēa qdē
secretates. Per saphir^o noni testamēti pdicatores celestia
sola q̄rētes: vel angelī accipiūt. Et vt dī glo. qz̄ in fine
apocalypsis sup illud. Quint^o sardonix z. Sardonix ife/
rius niger: in medio cādidius: supius rubēs. i. sci in passio/
ne rubē: interi^o cādidi: s̄ ibi pp humilitatē despici.
Sardus da. dum. in sardina est.
Sarepta te. erat yrbs modica iter typ^o et sydonē. et tēt silua
iuxta vrbē illā sarepta dicebat: sicut dī in historijs. et ide
sareptan^o na. nū. ad sarepta ptinēs: vel de sarepta exīs.
aricus ca. cum. in saraballa est.
Sario ris. riui. ritum. in sarculum exponit.
Sarmata. ab arma dī h^o et hec sarmata te. qdā ppls: qz sar/
mate patētib^o cāpis armati egabat pūscē eos lētul^o da/
nubio phiberet. et ob studiū armoz sarmate dī s̄ qz̄
sḡ arma tenētes: yl qz̄ scīentes arma tenere. vii sarmati/

eus ca. cu. et cor. penl. sarmata. vii Luca. i. p. Et q te laxis
armatic^o. in sarmata ē. C imitāt sarmata bracis,
armētū. a sario ris. vel a spōpis. dī b^o sarmētū ti. qz̄ sa/
rimētū: qz purgat et p̄cidit. vel sarmētū dī a sero ris. qz̄
simētū: qz̄ sīt. vii sarmētīn^o na. nū. et sarmētūs la. suz.
et sarmētū tas. i. sarmēta virtū colligere amputata vī am/
putare ea: vī sarmēta facere b^o Hu. pāp. sic dī. Sarmēta
purgamēta arboz putamia. vii gdā. pāp. sīt dī. Sarmēta
tis: ramusculus b^o palmes: sarmētū ram^o p̄cīs ab ea.
Sarpa. a sario ris. dī b^o sarpa pe. idē qd̄ sanculū: qd̄ et sarpa
pe. innēt. et sarpa dī sarpōpis. p̄s. p̄t. p̄p. p̄e. i. aliqd̄ sarp
pis euellere: vel herbas sariare: vel extirpare: vel eligere.
Sartago. a sarcos qd̄ est caro: et ago gis. p̄ponit hec sartago
nis. penl. pdu. i. patella: olla enea: qz in ea caro agitur.
Sartago ginis. dī a strepitū soni qz̄ ardet i ea oleū: et po/
nis p̄ garrulitate: tracta metaphorā a strepitū ei^o ad ml/
tiloquū garrulitas. Itē qz̄ pōit p̄ ariditate: qz̄ sartago
arida est et in ea arelcur oia: sic et loqla quoquā arida ē:
et sine succo et humorē sapie. Persi^o. vii hec sartago loq̄n
di venerat in linguas. et inde sartagineus nea. neu. de sart/
agine existēs: vel ad eā ptinēs: vel in ea coctus et sarta/
ginosus fa. suz. idē: vel sartagineb^o plen^o et abundās.
Sartatecta cte. in sartitecor exponit.
Sartor. a sarcio cis. si. tū. tu. u. in or. h^o sartor toris. et ide or/
in rix. fit b^o sartrix cis. i. sutrix vel mulier qz̄ sartit. qz̄ at dī
sartor qz̄ setis porcoz filo iſertis suat: ethymo. est.
Sartorii. a sartio dī h^o sartoriū ry. loc^o vīb^o vestes sartīng^o
et h^o sartīu dī. vii h^o sartori^o qz̄ vestes sartit: et sartor^o na.
Sartrix tricis. in sartor est. C riu.
Sat aduer. per apocopam fit a satis: et ponitur loco nomi/
nis: vt sat. i. sufficit fm̄ pāp.
Satago. a satyel satis et ago cōponit satago gis. sategi: ven/
bū neu. et caret supino fm̄ vīz. et est satagere satis agere
pcurare: festinare: oia pagare: et cor. ta. vnde in Thobia
dī. Amplexus satagit ingeminare pater.
Sategi p̄teritum de satago: et producit te.
Satelles. a satifacio dī h^o satelles litis. mīster crudelitas
et sceler^o: et miles tyrāni et malefīcōz: soci^o latronū: dome/
stic^o stūtautor nō bon^o ad satifaciēdū: et tūc satelles dī
qz̄ satis ledēs vīl destruēs: et ē ethymo. Itē satelles dī qz̄
adheret alteri ad ei^o custodiā: et tūc deritā fab alter vīa
lat^oteris. qz̄ adheret alteri iuxta lat^o ad ei^o custodiā. et ē
dī satelles qz̄ satis tuēs lat^o: qz̄ tūc et dīfēdit illū cui assi/
stit. Quis tū miles pōt dici satelles. et cor. penl. grī: s̄ pe/
nti pōne pdu. vii Hora. i. io. ep. Interēa patruis vītū me/
Satelliciū. a satelles dī h^o satelliciū cu. offi. Crēte satelles
cuū vel exercitiū vel stipēdiū satellitis. vii et cuiuslibet
artis: et cuiuslibet officij suū est satellitiū: nō tm̄ militie.
Sathanas in latino sonat aduersari^o: vīl tri^o siue trāsgres/
sor. Aduersari^o vo est: qz̄ vitatis inimicus ē: et sp sanctop^o
virtutibus hīre nitit. vii Petrus volēs dño radicere
meruit audire ab eo. Matth. 15. Vade retro me satba/
na. i. seq̄re me: qz̄ tu es hīrus volūtati mee. Et Matth.
4. dī dñs diabolo. Vade sathana: et nō dixit: retro me.
et ē sensus. O sathana. i. vītū aduersarie: et inigitatis p/
sufasor. vade i ignē eternū. subaudi nō retro me: qz̄ nō po/
tes me seq̄ quū sis obstinat^o i malicia. Ipe et ē trāsgres/
sor: qz̄ p̄uarator effect^o in vītate qz̄ dīt^o ē: nō sterit: et cor.
penl. sathanas: et nō acutē in fi. vide i angelis: et in vbi.
Satietas. a satis vel satio as. dī h^o satietas tatis. Satietas
diuerso et vario gēne spectaculoz: ttingit. saturitas vō ci/
boz tūn. Itē satietas ex yno cibo dici pōt: qz̄ satis sit. sed
saturitas ex vario alimētoz apparatu: vide in saturo.
Satio. a satis dī satio as. aui. are. atū. satiatiu: qz̄ qd̄ satis ē
satiat. vii h^o et h^o satiabilis et b^o le. et satiabil^o aduer.
et b^o satiabilitas tis. et p̄ cōpositionē insatiabilis le. insatiabi-

liter. et hec insatiabilitas tatis. Satioponit: ut resatio
as. est actiuū cum suis cōpositis: et cor. sa. vñ gdā. Uno
meatio:saturant me fercula multa.
§ ario onis. fe. ge. dī q̄si seminis actio: vel q̄si satoruz actio
fin p̄ap. Eccl. 4.0. ca. dī. Etaz et spēm desiderabit oculi
lus. i. gratia f̄spēm artificialiū. et sup hoc virides satio
nes. i. sata virētia. q. d. pulcriora sunt opera nature q̄s ar
tis. et p̄ formari ab b̄ ḡo sati addita o. vel deriuat a se
roris. semi sati. tu. u. in. et addita o. fit hec satio onis.
§ atira. a satura q̄d est lanx v̄r̄ hec satira tire. carmē rep̄hē
souū vel rep̄hēsto correctoria: qz ad b̄ rep̄hēdit vt corri
gat: et dī sic: qz sic satura erat repleta diuersis generibus
ferculoꝝ: sic et satira plena ē diuersis generibꝝ vitioꝝ: vt
re q̄s satiris deis nemoꝝ pp̄ q̄sdā pp̄petates tā sati
deriores: saltores: siltz et satira. Et hic ē q̄s satiri q̄nq; po
niꝝ p̄ satiraz q̄nq; p̄ satiricis. et satira dī satiric̄ ca. cū. i.
satiraz descriptor v̄l rep̄hēsto: et cor. penul. satirz et satira.
§ atiricus ca. cum. penul. cor. exponit in satira.
§ atirus. a satur dī h̄ satirz ri. penul. cor. Satiri sunt homū
tiōes dicit ab vncis naribꝝ: h̄ntes cornua in frōtibꝝ: et ca
paz pedibꝝ filies: q̄le in solitudine scūs Antoniū videt:
egō suz: vñ ex accolis beremi quos vana delusa errore
gēlititas fauōs satiroſq; colit. dñr qdē siluestres hoſes:
quos nō nulli fauōs satiroſq; vocat: sicut dī Iſido. xi.
§ atia aduer. q̄litatis: s̄z p̄oī q̄nq; p̄ sufficiēs. vñ Luca. Tu
sat̄ ad vires romana i carmia dādas. et inde p̄ apocopā
§ atidare p̄ter fin v̄sum acuto accentu in penul. (sat.
§ sit breuiꝝ: vt dixi in secunda parte vbi egi de impedi
mētis accentus: et cap. de impedimento v̄sus.
§ atisfactio. a satis et facio dī hec satisfactio onis. et est satis
factio p̄ p̄ne: nā p̄tes tres sunt p̄nie. s. tritio: p̄fessio: sa
tisfactio. Cōsistit aut̄ satisfactio in tribus. s. in orone: ieui
nio: et elemosyna: vt iste ternariū h̄ illū nephariū diabo
lternariū oppōat. Dōro h̄ sup̄biā. Ieiuniū h̄ carnis xcu
piscetiaz. Elemosyna h̄ auaritiā. vel sic. Dē p̄ctū vel in
deū mītrum: et h̄ ordinaō ōo. vel in primū: et h̄ or
dinā elemosyna. vel in nosipos: et h̄ ordinaō ieiuniū.
§ Satisfactio aut̄ h̄ Aug. ē p̄ctōꝝ cās excidere: et eoz sug
gestiōibꝝ aditū nō indulgere. et vt dī Chryso. Qualis p̄
cessit offensio talis dī seg recōciliatio. C p̄t h̄ q̄ri dī il
lo q̄ subuerit semia in capo piecta. Itē de illo q̄ detinet
pecunia creditoris ultra terminū p̄firū ex q̄ ille poterat
lucrari: q̄l̄ debeat restituere et satisface. Ad b̄ p̄t dīci
q̄ille q̄ suffudit semia nō tenet ad tātū q̄tū agri fruce
valutri erat: s̄z q̄tū ager sic seminat̄ valere s̄lueit: qz
mltis de cāis p̄t ipediri agroꝝ fruct. Et siltz dōz est de
eo cui debitū nō restituit̄ suo tpe: qz nō tenet restituere
tātū q̄tū lucrari potius est: s̄z h̄ estimatōz lucrī qd̄ acci
dere p̄fuerit penfato labore et infortunis et: q̄ in lucro
als accidere possent: qd̄ lucrū nō causat tām de pecūia: s̄z
ex industria et labore: vide in elemosyna. Item de restitu
tione fame ablare habes in fama. Item de restituo
ne dixi in restitu. C Ad declaratiōe p̄dictōꝝ nota q̄
geū dānificat aliquē vñ ei auferre id in quo ip̄z dānifi
cat. dānū. n. dī ex eo q̄ aligs min⁹ h̄z q̄z dōz b̄re h̄z ph̄z. s.
ethi. Et iō h̄ tenet ad restitutiōe ei⁹ in quo aliquē dāni
ficauit. Sed aligs dānificat dupl̄r. Uno q̄r auferit ei id
qd̄ actu bēdat: et tale dānū sp̄ est restituēdū h̄z recōpēsa
tionē eglis: puta vt si aligs dānificat aliquē diruens do
mū ei⁹ tenet ad tātū q̄tū valer dom⁹. Alio dānificat
aligs aliquē ipedīdo ne adipiscat qd̄ erat in via h̄sidi: et
tale dānū nō op̄z recōpēsari ex equo: qz min⁹ est b̄re ali
qd̄ in v̄tute q̄ in actu. Qui at̄ ē in adipiscēdīya aligd h̄z

illud solū h̄z v̄tute vel potētiā. et iō si reddereſ ei vt b̄ret
h̄ in actu restitueret ei qd̄ ablatuz ē nō simpli: s̄z multi
plicatū: qd̄ nō ē de necitate restitutiōis: tenet tāliq̄ re
cōpēsatōz facere fin p̄dītōz p̄sonaz et negoziꝝ. Ut
at̄ notū ē ille ēt q̄ sparſit semē in agro nōdū h̄z messeſ in
erū i actu: s̄z solū in v̄tute: et v̄trūq; p̄t multipl̄r ipediri.
§ atius. i. meli⁹ aduer. p̄parādiꝝ et dī a satis. vñ dī Pr̄s. in
tractatu aduerbioꝝ: satius p̄ meli⁹. vñ Aug. Satius est
nū de e. Quidā legūt ibi sauti⁹ p̄ u. s̄z male et corrupte.
§ atrapa. a satis deriuat̄ hic satrapa pe. penul. cor. Et dicū
tur satrapē sapientes iudices: vel reges: et p̄fecti persap̄.
et dicunt̄ satrapē quasi satis sapientes vel potentes. vnde
in. i. Reg. 29. Satrapis non places.
§ atū ti. genus est mētū iuxta morem puincie palestine
vñ dī midū modiū capiēs: cui⁹ nomē ex hebreo finōe
tracū ē. Satū v̄o apud eos noīa sumptio vel eleuatiō:
eo q̄ metis eandē mētū sumat vel leuet. Et ē aliud
satū mētū sextarioꝝ vigiti duoꝝ capax q̄si modi⁹. In
i. 8. Hene. dī. Accelera tria sata farine sile cōmisse: et fac
subcinericēs panes. et est ēt satū tu. supinū de sero. ris. et
a satū addita s. fit sat̄ tu. tu. i. seminatus. vñ Matth. 1. 2.
Abiit iesus sabbato p̄sata. et Marci. 2. Quū sabbato am
bularet p̄sata. i. seminata: et cor. sa. vñ dī Pr̄s. in. i. o. lib.
In omni supio vel p̄cipio p̄terit tgis p̄ducit̄ a. penul.
exceptis statū datū satū et ratū. Itē satū in p̄positōe mu
tat a. in. i. cor. vt insitū p̄sitū. et fin p̄ris. recti⁹ debuit esse
satū: s̄z q̄ satū aliud signabat: cā differētē dī satū.
§ atur ra. rum. in saturo ras. vide.
§ atura. a satur dī hec satura re. qd̄a discus: qd̄a lanx q̄ in
sacrificiūs deoꝝ diuersis ferculis referta sup̄ altare po
nebatur. vnde sacerdotes saturabantur.
§ aturcia. a sat̄ dī hec saturcia cie. q̄dam herba calida et p̄
prie ignita. vñ et sic dī: qz faciat p̄nos in venerem.
§ aturnalia: saturni sacrificia. plural̄r declinatur: vt hec sa
turnalia hoꝝ saturnalioꝝ v̄l̄liuꝝ his et ab his saturnali
bꝝ. vide i tertia pte vbi agit̄ de dī plāli scē d̄clinatōis.
§ aturnius nia. niuꝝ. in saturnus est.
§ aturnus. a satur tānus cōponit h̄ saturnus ni. qd̄a deus
origo deoꝝ q̄si satur annis. est enim tps qd̄ q̄si annis sa
tura. vñ et greci eū crōnō vocāt. i. tps vel saturnus dī a
num. et saturnius nia. niuꝝ. vñ Varro. Itē reddit et virgo re
seculū: qd̄ sub saturno rege p̄mūz fuisse fingunt.
§ aturo. a satis dī saturo ras. rau. ratū. saturat̄ q̄s cibo: sa
tiaſ spectaculo. Itē satiaſ q̄s vno cibo. saturat̄ diuersis.
vñ h̄ et b̄ saturabil̄ et b̄ bile. vñ et b̄ saturabilitas tatis.
et p̄onit̄: vt insatralis isaturabilitas. biliter. Itē a sat
ro dī satur̄ rau. i. saturat̄. vñ h̄ saturitas tatis. Satu
ro p̄pōit̄: vt saturo ras. resaturo ras. et ē actiuū cū oibꝝ
suis p̄positis: et cor. hāc syllabā tu. vñ Qui. in. xi. epi. Ip̄e
gerā saturatas murice vestes. et Luca. Satuz qui ob
sider boſte. Item qd̄a. Uno mesatio: saturat̄ me fercula
auciat̄ ta. tum. in sauciū as. vide.

§ multa.
§ aucio as. auti. sauciare. i. vulnare. p̄cutere. vñ laciat̄
ta. tu. et p̄ syncopā sauci⁹ cia. ciu. i. sauci⁹. s̄z sauci⁹ semel
sauci⁹ sepi⁹. Et ē actiuū cū oibꝝ suis p̄positis. vel fin
quod̄a sauci⁹ vulnera. vel etate slump⁹: q̄si sanguine
auciūs cia. ciu. in sauciū as. est.

§ baul⁹.
§ baul indecli. vel p̄t declinari: vt h̄saul huius saulīs. et in
terpretat̄ petitiō: qz populus israel petiuit euz regē: et ac
cepit cū nō fin deū: sed fin voluntatē suam: et estrisyl
labuz saulīs: et produ. penul. saulīs. vñ in Euroza dī. Re
bis cui vitam cōcessit mucro saulīs.

Sanlus hebraice: tentatio vel angustia latine dicitur: quod prius in tentatione ecclesie sit status. quequebat enim christianos: et inde habuit hoc nomen. postea mutato nomine de saulo factus est paulus: quod interpretatur mirabilis: siue electus: mirabilis: quod multa signa fecit: vel quod euangelium christi operibus predicanit: electus: quod in Actibus apostolorum dicit spousum. **G**regate mihi barnabas et paulum ad opus quo assumpsi eos. **L**atio autem sermone paulus a modico dicitur: est: quod humilis fuit et modicus. vii et ipse ad halum. **E**go sum minimus apostolorum. vide in paulus.

Saum me. dicitur omnis enim quosdam. vide etiam in sigma. **A**xenus rea. reum. in sacram est.

Saxifraga. **S**axum componit cum frango gis. et dicitur saxifraga. **G**um. vii hec saxifraga quedam herba dicitur: quod semina eius petras frangat et continuat: et cor. fra.

Saxon onis. cōsis gene. a saxon dicitur: quod sit durus et validissimus genus hominum. unde hec saxonum nomen. regio eorum. unde hic et hec saxonum gentile: et saxonum nomen. et saxonius nomen. et cor. penul. saxonum.

Saxum. a scindo dicitur. dicitur hoc saxonum. et sunt saxe durissima: sed lapis mollis: et dura petra. et dicuntur saxe: quod cum difficultate scinduntur et secantur. vel saxe proprie scissa et preterrupta sunt in motibus. unde saxe rea. reum. et saxonius sa. suis. ut hec res est saxe. id est saxe vel pertinet ad saxonum. et iste est locus saxe. id est plenus saxis.

ante C

Scabellum. a camellum mutatum. in b. dicitur hoc scabellum quod parvulus lectulis apponit. scaminus quod anterioribus. unde hoc scabellum. dimidi. vide in suppedaneus.

Scabiescula. le. dimidi. parua scabies.

Scabies. a scabo bis. dicitur hec scabies bie. et h. scabia bie. et e. scabia sic lepra asperitas cutis: cum pruritu et squamositate. sed scabies tenuis asperitas et squamosa. vii et dicitur scabies quod squamis: et est etyma. vii scabiosus sa. suis. id est plenus scabie.

Scabiola. le. dimidi. parua scabies.

Scabobis. scabi bere. bitum. id est gratare. vii scaber bra. brum. et scabiosus sa. suis. et scabidus da. dum. id est asperitas. vii scabidulus la. lu. id est aliquid scabidus. **C**abobis. actinus est cum obiis suis positis siq. h. et in primis hac syllaba sca. cor. sed in pterito ea. p. vii visus. presens pone scabit: non per ritum sed scabit. **H**ic scabit supra. cor. bi. sicut bibitum.

Scabreus. a scabo bis. dicitur scabreus brea. breu. id est asperitas vel vertus: et estate plenus: et decrepitus: et inde scabreolus. **S**cabro onis. vespe longiora crura habentes enim pap. Et deriuat enim quosdam a scaber bra. brum. quod dicitur a scabo bis. Item inuenitur cabro bronis. et tunc deriuatur a cabro. De hoc vide in cabro. in c. littera.

Scalaria. a scala dicitur hec scalaria rie. nauis piratica: quia ibi sunt transtra disposita ad modum scalarium in scala.

Scalaris. in scala est.

Scala. a scido dicitur. dicitur h. scalaz: siue sit yna siue sunt ples. Inuenitur et in singulari in Hen. vbi dicitur Jacob in somnis scalaria. vii h. et h. scalaris et h. re. et h. scalare ris. lignum transuerso in scala positum: quod et h. interscalare ris. dicitur. vii h. et h. iterascalaris et hoc re. dicitur interpositum: vii visus interscalaris dicitur quod non tunc interpositum ad modum scalarium in scala. et iterescalas. scalaria iterpore in scala: et similiter ponit per iterpore.

Scalenos grece latie dicitur gradatio: quod color rhetorius. calinus nomen. nauis vel illud ad quod nauis religatur.

Scapellum. li. vide in scalprum.

Scalpo pis. pis. ptu. id est gratare. et est propter scalpe cum uno digito vel duobus caput gratare. et est propter simiaz vel luxuriosorum. **S**calpo actuus est cum obiis suis positis siq. h. et a scalptu. fit scalptu pta. frequenter et scalpturio ris. meditatiuum.

Scalprum. a scalpo pis. dicitur h. scalprum. prius et h. scalprum. i. ferz cu quo corium aptat vel radice: vel cutellus vel capillus scripro. **I**tē scalprum vel scalprum dicitur quod ferreum instrumentum quod alio nomine dicitur celtes. vii hoc scapellum. li. et hic scapellus. li. camellum in scannellum vide.

Scamillum. a scamellum mutatum est. i. dicitur h. scamillum. li. dimidi. canellum. a canum dicitur h. scannellum. li. dimidi. et propter subtractionem. inuenitur h. scamellum. li. dimidi. vii h. scamellum. li. aliud dimidi. canum. a scando scandis dicitur hoc canum scandi: quod anterioribus lectulis apponit: sed scabellum quod parvulus lectulis apponit. **I**tem dicitur suppedaneus et hypodeon a grecis: et est in de ultima syllaba in sannum.

Scandalum. scandalon grece: latine dicitur scandalum: quod nos offendit: vel offendiculum: vel ruinam: vel impactorem pedis dicere possumus. vii scandalizo. sas. i. offendere: vel ledere: vel occasionem ruine dare: et est actuum. ita dicitur Hugo. **S**candalum est dicitur vel factum vel signum cuius occasione trahitur quis in sensu pecti mortalis. vii dicitur Hesiodus super illud Matthei. Ut mudo ab scandalis. **S**candalum est dicitur vel factum minus rectum: probabile alius occasione ruine. **D**ic nota ergo ut dicitur Gregorius. in. 7. homines. Ezechiel. Si de vita scandalum sumit virilis promittit nasci scandalum quod vitas relinquat. Et intellige de triplici vita. s. de vita vite: quod per nullo scandalo dicitur quod mortaliter pereat. **I**tem de vita doctrine: quod predicator vel doctor non dicitur falsum dicere vel predicare per aliquo scandalo. **T**acetur tu potest et dicitur si oes obstinati sunt: ita ergo ex doctrina deterior res fiat: et nullius correctio vel utilitas inde speret. Nam sicut dicit Hieronimus. in. p. Esdras. Frustra ut ait quod videt nihil aliud fatigandum nisi oditum querere: quod extreme demenie est. Itē de vita iusticie: quod nec iudex falsas sententias: nec testis falsum testimonium dicitur per aliquo scandalo. vii visus. **S**candalum non virat doctor: iudex enim viri viri. ita dicit Gregorius. in. 9. homines. super Ezechiel. Sancti viri in voce libere increpatos successi eos ad sua odia excitare non metuit: quos deum diligere non cognoscunt. **P**erversionem vero derogatio vite non est approbario: quod iuste ostendit nos aliquid iustitiae habere si illis displicere incipimus: quod non placet deo. **S**ed videtur quod veritas vite sit per scandalam dimittenda: quod vitatio cuiuslibet pecti pertinet ad vitatem vite. Sed hoc ad vitandum scandalam. proximi dicitur pectus veniale committere ut videatur: quod plus dicitur cauere dampnum eternum proximi quod patitur per pectus veniale: quod vitas vite dimittenda est propter scandalam. Ad hoc responderet frater Thomas quecumque sequitur: quod hoc aliquid pectus veniale committere ne alii peccet mortaliter non tenet: nec bene facit committendo: quod ad vitandum pectus non inclinatur principaliter ex damnatione pectoris: hoc et est desistere a peccato timore pene: sed inclinatur ne deum offendamus: cuius offensa est et veniale pectus cuius non ita magnum sicut mortale. Nullus autem dicitur deum offendere peccatum ne alii offendantur multum: quod hoc dicitur deum in infinitum plus diligere quam pectus. Et ideo nullus dicitur facere pectus veniale ad vitandum scandalam: dum actus suus ex talibus causa effectus pectus veniale remaneat. Est vero oppositum ad id: si dicas quod aliquis dicitur peccare aut bene facit peccatum. **L**oquuntur tamen aliquem accusatum ex talibus causis non esse pectus veniale quod alias veniale est: sic dicitur ypsilon iocosus: tamen non est ociosus quem non caret causa pie vestitatis: sed huic soluto videtur obviare illud apostoli ad Romanos. 9. Optabat ego ipse anathema esse a christo propter fratres meos. vii et apostolus magis diligenter salutem pectus et sic sicut in dilectione dei. **A**d hunc dico enim vii glo. apostolus non optabat tamen quod in statu erat gratis: ut scilicet separet a christo propter fratres suis: sed hunc optabat quod erat in statu infidelitatis. vii in hunc non est imitatus: sed dicitur sicut dicitur Cyprianus. in libro de apunctione:

¶ per hoc nō ostendit q̄ Ap'l's plus diligenter p̄ximū q̄
deū: sed q̄ plus diligebat deū q̄ seipm. Uolebat vō ad
tēpū p̄uari fruitōe dei: q̄o pertinet ad dilectōe sui: ad
hoc ḡ honor dei p̄curare ē in p̄ximis: q̄o pertinet ad di-
lectionē dei. Itē scias q̄ c̄uis q̄ p̄cim veniale grā nō tol-
latur p̄ quā boīs est salus: inquātū tamē veniale dispoīt
ad mortale: vergit in detrimentum salutis.

§ candella le. in scandula est.
§ cando dis. dī. suz. dī. i. ascēdere: et eriā ad versūs p̄tinet
pter scāfōnes pedū: et est tertie coniugatiōis. vñ v̄sus.
Alcedēs scādīt: distingueō carmina scādīt. Scādō com-
ponit cū ad: et abiecta d. dī. ascēdo dis. dī. sum. i. ad aligd
scādēre. vñ hic ascēsus sus. Itē discēdo dis. Itēz descen-
do dis. i. deorsū scādere: subire. vñ h̄ descesus hui⁹ sus.
Itē trāscēdo dis. i. v̄tra scādere. Scādō et eius cōposi-
tāne. sum: et faciunt p̄teritū in dī. et supi. in sum. et cōpo-
sita vñiḡ mutant a. simplicis in e.

§ cādula. a scāndo dis. dī h̄ scādula le. q̄dā gen⁹ annone
q̄o scādella dī dimi. et dī scāndula q̄s scāndula: q̄ scin-
dāt et vñitād. Scādula eriā p̄cī. idē q̄o scāndula.
§ cansilis. a scādō dis. dī hic et hec scāsilis et hoc le. penult.
cor. et hoc scāsilis lis. ferr. p̄ q̄ equū ascēdim⁹. Scāsilis
eriā sunt gradus vbi honorati in sedib⁹ sedēt.
§ capha p̄be. ē modica nauis. et dī a scaphon q̄o ē speculū:
q̄bō nauiculū vñū pirate ad speculādū et explorādū. et
deponit h̄ nauicule vñ scaphē i nauib⁹: et iminēte piculo
cīngit. et p̄cinctu ip̄sī armā. vñ i Actib⁹. et 7. Insulā aut̄
deūrētes q̄ vocat cauda potuim⁹ vix obtiere scaphā.
§ caphiū. a scādō dis. dī hoc scaphiū ph̄y. locus vbi arma
reponunt: vel genus yasis ad turpes v̄sus ap̄iū. s. ad reg-
fīta nature. s. vas ad iniungēdū et egerēdū. et hic sca-
ph̄iū ph̄i. i. certus numerus: et cor. sca.

§ capula. a scaphus dī hec scapula le. spatula humer⁹. vñ
scapulōsus sa. suz. i. scapulis dilata⁹: et h̄ et hec scapularē
tre. ad scapulā p̄tinēs. et hoc scapulare ris. q̄dā vestis sca-
pulas tñ regēs. Et ap̄of̄: vt interscapulū li. et cor. penl.
scapula. prophetā: scapulā suis obumbrabit tibi.

§ capularis penl. produi. in scapula est.
§ capus. a scādō dis. dicitur hic scapus pi. idest summitas
vel acumē vel humerus. Aug. de ciui. dei. Super pria-
pi scapulā noua nupta sedere videbatur.

§ caria est arbor spinosa: et facit fructū rubēū: et est grecuz.
§ carior qdā vicus est. vñ hic et hec scariothis et hoc the.
hinc Judas dictus est scariothis Jo. 13. Ut traderet euz
judas symonis scariothis. i. iudas symōis. s. filius scario-
this: sic a loco illo noiat⁹. P̄ot̄ ēt declinari h̄ scariothes
huius the. sicut tes b̄ites huius te. et cor. penl. fm v̄sum.
vñ i p̄theon dicis in. zo. lib. Jude scariothis fit loc⁹
vñus ei. Vide in secunda parte vbi egī de accētu nomi-
num desinentium in es. Vide etiam in iudas.

§ cæbra. a scateo tes. dī hec scatebra bre. aq̄ eruptio vel
ebulitio q̄ fit cū aq̄ fluit p̄ aliquis rimas: vel iter saxa: vel
cū erupit in loco būido et in balneo. Et inde scatebrosus
sa. suz. i. scatebris plen⁹. Et ap̄of̄. vñ hec scatebrosus
tatis. Virg. Scatebris grētia tépat arua. et cor. te nāl̄r.
§ scatebrosus in scatebra vide.

§ scateo tes. tui. tere. i. ebullire: feruerē: emanare: et erūpere:
sic facit aq̄ dū decurrat inter angusta: et dū emanat in lo-
cibūdis et balneis. vñ scatesco scis. inchoa. Scateo cū
suis p̄positis siq̄ b̄z neutra sunt: et oīa carēt sup. et cor. sca.

§ scaturigo. a scateo tes. dī hec scaturigo ginis. aq̄rū ebulli-
tio vel eruptio. Aug. de ciui. dei. In occidētis plagis sca-
turigines et pluīdes dī strages dedisse. et Martial' ca-
pella. Si vō accepta ex ip̄sī scaturiginis yena p̄fluxerūt:
pp̄er' scrutor̄ ingrit, et ponit in loco trāslatiue p̄ scia.

¶ aqua tres b̄z p̄prietates: ablutio sorde: et sequit de-
clinia: reficit sitiētes. sic et scia purgat ignoratiā: de magi-
stro transit ad discipulū faciēs declinia: q̄o oīs imitatio
circa impfectiōe est: nec par erit imitator: auctor: refic-
hauist sui ardore cognoscēdi: vera flagrātes.
§ scaturizo. a scateo tes dī scaturio ris. riui. i. scatere. vñ sca-
turizo zas. vel p̄t derinari scaturizo a scateo. et ē scaturi-
zo idē q̄o scaturire: vel scaturiētē imitari. Et cōponit ve-
scaturizo zas. i. p̄ aquā scaturiētē vel ebulliētē plumā
auī auferre. Un̄ legitur in sidonio. Alij excaturizabant
aues: aliū exēterizabant pisces. et pdū. scaturizo u. ante r. Et
scaturio ris. q̄o multi negāt, et sepe inueniēt in libris
physicalib⁹ coreptū u. et in Chobia ēt corripit vbi dicit.
Excaturiētes lelus abhorret aq̄s. Id h̄ oīc magi⁹ Bene.
q̄ Windocinēts ibi errauit cū dicit. Excaturizantes et.
q̄ scaturio: et scaturizo pdū. u. aū. r. et hoc habem⁹ a. Pri-
sciano dicēt q̄ nullū verbū q̄rte iugatōis habz u. cor-
reptā aī rō. nī meditatiū: ergo nō corripit u. sicut nec prurio. Itēz
prudētū in passiōe beati Romai pducit eam dicēs.
Scaturizātes perdat vt loquacitas. Est vō metrū iam
bicū. vñ oportet q̄ vltima pedis sit lōga. Un̄ prudēt⁹
scaturizo zas. in scaturio ris. vide.

§ cauillū li. preda dicitur.
§ caurus qui aliquātulum balbutit: vñ qui habz talosep-
tentos vel excedētes. vel scaurus grece latine dicitur ca-
lix. vnde scaurus ra. rum. i. asper ra. rum.
§ cazon claudū vel claudico stue ineq̄litas dī: et ē grecū et
ē vñtū metri. Lūc metz dī h̄re scazō. i. tūc dī claudica
re q̄n syllaba corepta pducit. et pducta corripit. vnde
p̄is. in. io. li. loquēs de edo dis. Hō p̄t in h̄ iābo pent.
syllaba lōga esse: vt intelligat p̄terituz: ne sit scazon.
§ ceda grecū est. i. charta scripta: vel scriptuz q̄d adhuc n
est emēdatū nec in libuz redactū. Proprie qdē sceda o
abbreviata scripture de aliquo tracta ante q̄ charta fē
at. Eadē dī p̄thocollūa p̄thos q̄d est p̄mū et colluz: q̄i
in chollis chartaz p̄mo loco siebat talis scripture: et por-
stea habebat p̄ exemplari. et qdūcūz scriptū sic abbrevia-
tum vt postea melius scribat sceda dicit. vnde scedula
le. diminu. et scedarius ria. riuum. et a scedula scedularius
ria. riuum. i. ad scedā vel ad scedula pertinēt fm Hug.
Pap. vero dicit. Scedula: pagina epistola.

§ cedula exponit in sceda. Scelero ras. in scelus est.
§ celestus sta. stum. in scelus vide.
§ celus leris. neu. ge. i. facin⁹: flagitiū. vñ scelest⁹ sta. stuz. i.
facinorosus. p̄teru⁹. Dicit̄ et h̄ et h̄ scelētis et h̄ ste. In-
uēt̄ celestis a celo sine s. vñ gdā. Regi celesti nūc̄ plā-
cuere celesti. Ut sis celestis nō assimilare scelētis. Eccl.
xi. Ue dupli corde et labys scelētis. Et cōparat̄ vt sce-
lestus stior. stissim⁹. Itē a scelus dī scelerostis sa. sum. Et
cōparat̄. et est scelerostis plenus scelere. vñ hec scelerosi-
tas tatis. Itē a scelus dī scelero ras. rauī. rare. Et ide sce-
leror̄ raris. vñ scelerat̄ ta. tuz. in quo fit scelus: sed scele-
rus sta. stū. per quē fit: scelerosus vō q̄ facit. Et est scele-
rosus plus q̄ scelerat̄. Et comparat̄: vt scelerosus stior.
stissim⁹. Et s̄r̄ cōparat̄ sceleratus tior. tissim⁹. vñ scelerose
st̄. stissime. et scelerate ti⁹. tissime. aduer. Scelero ap̄oīt̄:
vt scelero ras. Et ē actiuū cū suis cōpositis. et cor. le.
§ cema matis. ge. neu. imago vel figura: vel modus loq̄n-
di. soloecism⁹ figura. et scema p̄prie solū ornatus cā.
Metaplasmus vō causa necessitatis fit: vel ornatus in
metro. Tropus cā vtriusq; tam in metro q̄ in prosa fm
Hugu. Vide etiā de hoc in quarta parte vbi agit̄ de sce-
mate. vide etiam in scematismenos.
§ cematismenos. a cema q̄d est modus loquendi: et mene

qd est defectus ponit scematismenos. i. defectus modi lo
quedi. Itē scema dī ornat vel figura. Unū in donato dī.
Scemata dī lexeos et dianeos. i. figure dictionis et sive.
sicut enī hō varijs vestib⁹ decorat: ita oō latinitatis tā
soluta q̄ ligata scematis adorna. Et dī sic scemati-
simenos. i. defectus ornat et figure q̄ fit ex carētia debite
intelligēt. vel dī sīa figurativa et defectiva. Signifi-
catio ḡ dictis est q̄si ornat et figura ipsi. Unū q̄ defic-
a. p̄p̄ significatiōe ē ibi defectus ornat et figure. i. forme
dictis q̄ ē significatio: et cor. me. et acutus in fine. Diero.
in plogo Job. Et greci rhetores vocat scematismenos.

Scena. a scenos qd ē vmbra dī b̄ scena ne. i. vmbra: et sce-
na. i. vmbraculū: locus obūratus in theatro: et cortinis
coopt: filii tabernis mercenarij q̄ sūt asservib⁹ et corti-
nis coopt. et fin b̄ scena pō dici a scenos qd ē dom: qz
in modū dom erat stracta. In illo vmbraculo latebat
psone larvata q̄ ad vocē recitatoris exhibat ad gest⁹ facie-
dos. Et hinc scena dī q̄nq̄ totū theatru: q̄nq̄ recitatio
scripture: q̄nq̄ ipa scriptura: q̄nq̄ allocutio diversarū p-
sonarū: vel distictio scripture q̄ ibi recitabat: vt in Terē-
tio. Unū scenic⁹ ca. cū. penl. cor. i. vmbratilis: vlt̄heatal:
vlt̄g faciebat ludos et gest⁹ in theatro: vel q̄ recitabat ibi
cenicus ca. cū. in scena exponit. **C**scripturas.
Scenobates. scenos qd ē funis apōis cū batim qd est gra-
dus: et dī h̄ scenobates tis. i. funabulus q̄ gradit p̄ funē.
et cor. ba. Junēa. Augur scenobates: medic⁹ mag⁹: oia no
cenobiū by. in cenobium vide. **C**uit.
Scenofacio. scenos qd ē funis apōis cū facio: et dī scenofa-
cio cis. feci. fessi. i. facere funes. vñ h̄ scenofactor crux.
funiū factor. et scenofactoriū ria. riū. ad scenofactorēz vñ ad
scenofaciēlū p̄tēc. vñ dī ars scenofactoria. vñ in Act.
is. ca. d. Paul. Et erat scenofactorie artis. Itē a scenos
qd est vmbra dī grece dom⁹ scenos ab vmbra. hic et
sūr grece dī tabernaculū scenos. Tabernaculū vñ ad si-
militudinē domiciliū factū ē. Et fin b̄ posset esse p̄dicta
apōstol. i. scenofacere. i. facere tabnaculū. vñ et ibi possit
dici. Arris scenofactorie: qz faciebat tabernacula.

Scenofactorius ria. riū. in scenofacio vide.
Scenofegia. fagin qd ē comedere cōponit cū scenos qd ē
vmbra: et dī h̄ scenofegia gie. qdā festū iudeoz. i. fictio
vel dedicatio tabernaculi: qz tūc i vmbraculis salicū co-
medebat. vel ē apōstū a scenos qd est tabnaculū sic fa-
ctū ad similitudinē domiciliū: qd grece sceno dī ab obūbra-
tione. Inde h̄ scenofegia gie festū p̄dictū. i. dedicatio ta-
bernaculi in q̄ vt dī ē comedebat sub vmbrib⁹ salicuz.
et celebrat a iudeis in memoriaz expeditis q̄ ab egypto.
pmoti in tabernaculis degebat. Joā. 7. Dies festū
deoz scenofegia. qd. i. festū iudei singulis annis faciebat
in memoriaz bñficioz q̄ eis dñs ztulerat in deserto qñ
in tabnaculis habitabat. De h̄ festo habetur Leui. 23.
A. 15. die mēsli septimi erūt ferie tabnaculoz septē die-
bus dñi. Et vt vult Dugui. in b̄noie scenofegia licet cor-
ripe et p̄ducere penl. p̄ voluntate legētis. Est vō nomē no-
thū: qz ḡ greco descedit pōt penul. pdu. Apud grecos
enī in multis vocalis ante vocalē p̄ducit. I. qz ad formā
latinitatis reductū ē: pōt ēt coripi in legendō. Apud la-
tinōs enī vocalis aī vocalē nō p̄ducit nisi in paucis. In
scāstione tñ illa penl. sine dubio breuis ē. **C** Itē scias q̄
Dug. scribit fagin p. f. et fin hoc scenofegia p. f. pōt scribi.
pōt ēt phagin et scenopbegia p. ph. scribi habito respēcū
ad grecas originē. Vide in scđa pte vbi agit de impedi-
mētis accēt: in ca. de impedimentis: vbi posui alioz
opinionē q̄ magis mihi placet. Vide ēt in phase.

Scenos. i. funis: et scenos vel sceno grece dī vmbra latine.
cenotaphium. scena componit cum taphos quod est se-
pulchrū. et dī hoc scenotaphiū phij. vacuū sepulchrū. i.

imaginaria sepulta que fit cum corpus deest.
Scep̄triger ra. rum. penul. cor. qui gerit sceptrus: a sceptru
et gero ris. componitur.
Sceptrus p̄tri. virga p̄tatis: et deriuat a cepi p̄terito de ca-
pio fin Dug. p̄p̄. vero dicit. Scep̄trum vel sceptron
dī regimen vel virga regalis: et est grecum.
Scessionem at quedam figura que est de qua dictus est
in quarta parte in cap. de icenate.
Sceus ua. uum. i. sinister: malus; peruersus: inimicus.
Scibilis. a scio scis dicitur h̄ et hec scibilis et hoc le. ad sciē-
dum habilis: et cor. bi.
Scidi est p̄teritū de scindo dis. et cor. p̄maz. Unū in Aurora
dī. Hostē cum posset gladiare: dauid scidit ozam.
Scientia. a scio scis deriuat b̄ scientia: et formā a dī scie-
ti: addita a fit h̄ scientia. **C** Et scias q̄y dī paulus scie-
tia inflat: charitas vō edificat. Itē nō plus sape q̄ opor-
tet sape. Ad cui⁹ intelligēt nota q̄ sic dicit Ber. in 36.
finē canticoz. Sape ad sobrietatem ē vigilatissime ob-
seruare: qd scire magis p̄stic oporeat: ips⁹ enī breue ē.
Est aut̄ quo ad se ois scia bona: q̄ tñ vitati subnixa sit: s̄
tuq̄ cū timore et tremore tuam ipsi⁹ opari salutē p̄ pris
breuitate festinas: ea p̄us scire amplius: curato q̄ sensē
ris viciniora saluti. vii et Apls dī. Qui se putat aliq̄ id
re nōdū scit quo oporeat eum scire. vides quo fructū et
utilitatem scie in modū sciēdi. Attuit. Modū sciendi dī
vt scias quo ordī: quo studio: quo fine queq̄ nosse opo-
reat. Quo ordī vt illud p̄us qd matū ad salutē. Quo
studio vt id ardēt qd veheſitū ad amoē. Quo fine vt
nō ad inanē glorī aut curiositatē: aut aliq̄d sile: s̄tū
ad edificatōz tuā vel prīmi. Sūt nāq̄ scire volūt eo
fine tñ vt sciat: et turpis curiositatē ē. Et sūt q̄ scire volūt
vt sciat ipsi⁹: et turpis vanitas ē. Et sūt et q̄ scire volūt vt
scientia sua vēdat. vbi grā. p̄ pecunia: p̄ honoribus: et tur-
pis q̄stus ē. S̄t q̄ scire volūt vt edificat: et rebā-
ritas ē. Et sūt q̄ scire volūt vt edificat: et prudētia ē. Ho-
rū aut̄ vltimi soli duo nō inueniūt in abuside scie. Quip
pe q̄ adhuc volūt intelligere vt bñfaciat: deniq̄ intellect⁹
bon⁹ oib⁹ facietib⁹ eu. Relig oēs audiāt. Scientia bonū
et nō facieti: p̄tūn ē illi: ac si p̄ silūdinē dicat sumenti ci-
bū et nō digerēti p̄nicioz ē ei. Lib⁹ sigdes indigest⁹: et
bonā nō h̄z digestionē malos gnāt buores: et corrupit
corp⁹: nō nutrit. ita et multa scia indigesta stomacho aie
q̄ ē memoria: si decocta igne charitatis nō fuerit p̄nicio-
sa: inducit obtusitatē: et sic p̄ quosdā artus aie in mores
atq̄ act⁹ trāffusa atq̄ digesta: q̄tīn ipa de bonis q̄ noue-
rit vita attestante: et in oib⁹ bona efficiat. Nōne illa scia
reputabit ī p̄tū tāq̄ cib⁹: uersus ī prauos noxiōs q̄ hu-
mores: An n̄ malū hūo petri: an n̄ malū hūo: p̄a-
ui mores: an nō inflatōes et tortōes ī scia sustinebit q̄
eiūsmodi ē scies: videlicet scies bonū et nō facies: Ad h̄
faç qd dī Grego. in pastora. Admonēdi sunt q̄ accusant
praua: nec tū denūtāt vt videat: qz de occulta iam retrī-
buōe iudicij est q̄ eo p̄ mens p̄ malū qd p̄petrat illumina-
tūt vt videat: s̄t nō conat vt viciat: vt quo melius videt
eo veteri⁹ peat: qz ēt intelligētē lumē pepit: et actōis p̄a-
ne tenebras nō relinqit. Nā cū acceptā ad adiutoriū sci-
entia negligit: hāc ē se in testimonij vertūt: et de lumē
intelligētē augēt supplicia: qd p̄fecto accepant vt possēt
delere p̄tā. Quoz nimiz negria cū malū agit qd diū
dicat: verūtū iā iudiciū h̄ degustat: vt cū eternis suppli-
cys fuit obnoxia: suo h̄ interiz examē nō sit absoluta:
tātoz illic grauiora toruīta p̄cipiat: q̄tīo h̄ malū nō dī
rit: et qd ipē adēnat. Hic vītas dī. Seru⁹ scies volūtē
dñi sui et nō facies. i. q̄ cognovit volūtē dñi sui: et n̄ p̄para-
uit vītē faceret h̄z volūtē ei⁹ plagiis vapulabit mīlī. Dic
et psal. ait. Descēdant ad infernū viuētes. Unū q̄p̄g

circum illos agunt sciunt et sentiunt: mortui autem sentire non
poterant. Mortui enim in infernum descendebant si mala nescie-
do ppterarant. Quod vero sciunt mala: et tamen faciunt iniurias: in in-
fernum viuenter miseri sentientesque descendebant. Vide in lux.
Cuncte et atende quod scire quantum in se est numerus malorum est: et per
annos nec addiscere: quod cuius generatio est mala ipsum est malum: sed
pacientis xingit esse peccatum in scientia vel addiscendo siue nisi
derando. Docet autem accusatio potest accidere vel ex parte cognosci
ibilis: vel ex parte cognoscitur. Ex parte cognoscitur est duplex
accidens. Unum est qui per occupatores in studio aliquo scie-
re impedit quod ab executioe officiis ad quod tenetur: sic si index
per studium geometrie desisteret a causa expediendis: vel sa-
cerdos felicioribus audiendis qui eas audire tenetur. Aliud
est qui per delectationem in aliquo scientia veniret in temptationem
delectabatur in ornatu vestro Lully: quod despicebat ei scilicet
tunc fimo pphazz: ut ipse dicit. Sic et accidit illis quod tantum
adherent rationib[us] humanis quod a fide discedunt et ea ipsi gnat.
Ex parte cognoscibilis est triplex accusatio. Unum est qui co-
gnoscibile de facili ad malum inclinat: et pterea in se pue-
ritatis est. Et per hoc pribitate sunt scientie magice: ne ho-
potentiam cognoscitis: sicut de Ecclesie. Altera te ne quisieris.
Certum est qui cognoscibile est ultra
sciam: et ringentibus vni et curiosi datur et scrutatores p-
tiosus non est ultra curiosus: quod aliud est ultra intellectus
vni quod non est ultra intellectu alteri. Aliud est utilem quod non p-
ciat alius. Docet consideras apostolus ait. Non plus sage quam oportet
te sage: sed sage ad sobrietatem. scilicet vel in intellectu
Et secundum est intelligere quod dicitur rabbi Moyses. Sic ergo di-
cerunt talmuitiste: quodcumque ponit ingenium suum circa quatuor re-
cipiet fusionem. Et est. Quid fuit in alto: Quid in imo:
Quid fuit primo: Quid erit ultro: Nam ut dicit Beatus demetius
supradicta addiscere in tanta tempore egestate. In quo at
sapientia et scia dicitur videtur sapientia. Item in similitudine vide. Item in scatu-
lilice: licet componitur cum scire: et dicitur scilicet. i. sci-
re licet: nam etiam aduerbum affirmandi: vel coniunctio
conularia: vel expletiva secundum quosdam.

copularia: vel expletiva sive quicquid.
S cilla est nomine herbe et scilla grece latine est herba sine pre-
da: et scilla proprium nomen puerile: et fuerit due scille sive fa-
bulas: s. filia nisi quod fuit mutata in alaudaz: et filia phorci
quod fuit mutata in monstrum marinum. viii scilla sepe dicitur illud
monstrum: vel locum piculosum maris in quo est illud monstrum.
vii scilla lea. leu. b. dug. I. vi. vo in. i. ethymo. vi. Scil-
la a colle saxo emines appellata sive celata forme pulvilli
detribus. vii et monstruosorum facie fabule illi dederunt: quod
formam hominis succinctam capitibus caninis: et collis illi
licet fluctus latratus videntur exprimere caribdis dicta: quod
gurgitibus occultis naues absorbeat. Vide in suo loco.
pap. eo dicit. Scilla saxa latentia in mari.
S cindo dis. scidi scissus dare. i. separare: frangere. Et cōponit
ut abscedo dis. scidi. scissus. i. ab uno ad aliud scindere.
Scindo dis. excido dis. i. valde scidere: destruere. pscin-
do dis. pscindo dis. rescindo dis. Scindo et ei cōposita
sicut curva: et oia abyssi sunt. in pterito et supi. et oia cor. pe-
pteriti: ut scidi: abscedi. Luca. in. 3. Aut scidit et medias
fecit sibi littora terras. Ut et ultissimi est scindi dicebat. et
oia geminat: s. in supino: ut abscedisti: s. a cedo posita per
vnu scribitur: ut pscidit: scissus. Vide i cedo dis. cecidi.
Scindula. a scido dis. dicitur scindula le. lat. asser quo dom?
Scenifex quidam scribunt per s. in prima lit. Operiuntur.
ter. Vide in c. scenifex supra in suo loco.
Scinodera. ab odente ab est dens picea scinodera. et voca

mitis scinodentas quibus voces cuius gemitu procedunt:
et duplices habent dentes.
cintilla. a scindo dis. dñs hec scintilla le. eo q̄ profilit ab
igne. Et est scintilla dum ardet; fauilla dum extincta est.
vnde hec scintillula le. dimi. et scintillulos sa. suz. et scintil-
lo las. i. fulgere; vel scintillas emittere.

cintillula le. dimi. parua scintilla.
cio scis sciu scitū scire. i. s. age; scietiā h̄re vel cognoscere;
tē pprie scire reddere rōnem eoꝝ q̄ noueris. Nosse vō
tū q̄ audieris. **A**scio d̄r scisco scis. inchoa. **S**cio cōponiē
cu ad:z subtracta d. d̄r. ascio scis. i. adiūgo: acqro. z pōtiē
cuiz eisdē z retinet d. cā d̄ntie: z d̄f adscio scis. i. aduoco.
vñ adscisco scis. z abscisco scis. inchoa. **T**ez scio cōponiē
cū con. z d̄f scio scis. i. s. l. scire: z pprie d̄r de malo. **T**uc
eni aligs cōscit cu in malo z scelere sibi scius ē. vnde h̄
scietiā tie. z cōsciā scia. sciu. z pprie in malo. descio scis.
scire. i. obliuioī tradere: nescire. nescio scis. ex non: z scio
zponiē. vnde nesciā scia. sciu. pscio scis. i. aī scire. vñ pscī
scia. sciu. z oſtruit tā cu giō q̄ cū accusatiū pscī? **S**cio
z ei? pposta actiua sunt fm q̄ scire accipit p cognoscē
re: fz alia significatōe neutra sūt. **C**lide in scia.

ciolus la. lum. penul. cor. dī a scius. i. aliquantuln scies.
Uel vt dicit p̄p. sciolus scientie simulator & peritie: q
appetit videri & scire ḡqd alius sciat: aut q sese scire p̄
fitet omnia: aut etiam futura predicere.
ciopodes. Sicut dī Aug. in. 16. li. de ciui. dei. ferunt esse
gēte ybi singula crura in pedib⁹ h̄nt: nec policē flectut:
& sunt mirabilis celeritatis: quos sciopodas vocat: eo q̄
pestū in terra iacētes resupini pedū vimbra se p̄tegant.
Si. etiā in. xi. ctymo. dī. Sciopodū gens ferī cē i ethio-
pia. a singulis enim cruribus & celeritate mirabilis: quos
inde sciopodas greci vocat: q̄ p̄stū in terra resupini ia-
centes pedū suoz magnitudine adumbrantur.

Sciphus phi. calix maior poculū quo bibimus fīm **Hug.**
vel fīm **Paپ.** sciphus calix regi⁹ qz patēra vocat vel fīa
la, et est s. pīma līra in **Hug.** et in **Paپ.** nec debet s. in pīnū
ciatōe oīno taceri; nec pferri s. s. qzī medio modo: qz s.
ibi quātū ad sonū liquefīcīt aliqualicer.
Scipio. a cepi pterito dī hec scipio onis. virga consulū vel
baculus ad capiēdū apt⁹. vnde et qdā roman⁹ dict⁹ ē sci-
pio: qz baculus et susstamentū reipublice fuit vel paren-
tum suum: et fuerūt duo scimiones s. aquas et nepos.

tum suo: et fuerunt duo scirpones, et unus et nepos.
Sciroma sara dicuntur.
Scirosis, viii sciroma dñr saxa, viii h^cscirosis duritiae i sensu
cirpus pi, piu, in scirp^est. (bus sine dolore.
Scirpus, a capio pis, dr h scirpus pi, qr carpat: genus iunc^c
est: est plan^s sine nodo. Et inde scirpi^s pia, piu, de scir-
pio existens. Exo, z. Siccella scirpiam tc.

Scifitor.a scio scis fit scisco scis. ihoa. et scda eius persona
subtracta s. et addita cor. fit sciscitor taris. id est qd scitari
freqn. irregularē ē fm formatōez et fz significatōez. It
diē pris. in S.li. Notandū qd scitor taris. et sciscitor taris.
nata a pmitio acutio deponetia fūt: et cor. penl sciscitor.

Scisco scis.in scisciroz elt.
Scisma.a scindo dis.di.dī hō scisma matis. sic dcīm q̄stī a
scissura aīoz. **E**odē.n.cultur:t eodē ritu credit scismati-
cus vt ceteri:solo vō zggregatōis delectas discidio. vñ sci-
smatic?ca.cū.i. diuinis. t hic scismatico cas.i.scismata fa-
cere.vel scisma qđ t scismatizare dī. **E**t pōt sic diffiniri
scisma. **S**cisma ē illicit? ab ynitate seu yniuersitate dis-
sensus. **D**iffert aut̄scisma ab heresi bñm quosdā sic dispo-
sitio t hiatus. **P**ro enīz differt scisma ab heresi bñ quos-
dā:qz cū gd ab ynitate seu ab yniuersitate didic̄t t dis-
sentit; t p̄ facie ē scisma:sz cū post tps graciiter adhe-
serit sue secte asserēs nō eē obediēdū romae ecclie ē be-
resis;t peccat i illo articlo fidei. **V**nā scáz eccliaz catbo-

He

licaz. **I**te ois hereticus ē scismaticus: t nō ecōuerso.
Scissura re. i. diuino: separatio: a scindo dis. dicitur.
Secalis. a scio scis dī h scitalis lis. gdā serpēs q solus cuz
oēs serpētes pelle suā deponat in estate ipē deponit suā
in hyeme. vñ t sic dcā ē qz scīetior ē alij deponēdo pel-
lē cuz eā deponit in hyeme sine lesioe. **V**el dī scitalis a
scile vel a scle qd est lux. vñ scitalis qst lucēs: qz lucēs t
noua efficiā deposita pelle. vñ qz tāta pfulget varietate
tergi sui: vt notaz grā aspiciētes retardet: t qz reprando
pigra ē quos asieg n̄ valet miraclo sui stupētes capit. vñ
Luca. in. 9. Et scital spsis ēt nūc sola pruinis. t cor. penl.
Secite dicte sunt a quodā milite pscio q scithas ab eis di-
uisit scitha cognosci. vñ hec scithia thie. eoz regio. vñ
de hic t hec scitha the. gētile. t scithicus ca. cum.
Scithipolis oppidum est quoddam scithie.
Scitor. a scio scis scitu supi. u. cōuersa in o. t assumpta r. fit
scitor taris. vñ depo. i. ingrere: inuestigare: interrogare:
querere: scrutari. t est frequē. irregularē fm formatiōes
t fm significationē. **V**ide in sciscitor.
Scitum. a scio scis h scitus tus. tui. i. scientia vel cognition. t
hoc scitū. i. decretū statutū vel indictū. vnde hoc ple-
bisitum. t scitus ta. tum. i. sapiē. vnde scite aduerbiū. i.
sapiēter. t per compositionē perficitus ta. tum. i. perfecte
scitus. t inficitus ta. tū. i. insipiēs. vnde hec iſcritia tie. i. in-
sipiētia vel ignoratiā. **V**ide in iſcritia.
Scius. a scio scis dicit scius scia sciu. i. sciēs: sapiēs. t p com-
positionē iſcius iſcia iſciū. i. nesciēs.
Scobo. a scobs scobis dicitur scobo bis. bitum. bire. i. mū-
dere: t proprie domum.
Scobs. a scobo bis. dī hec scobs bis. ferrum quo ligna pla-
nantur vel purgamentū domus. **V**ñ quidā. **V**ilia sco-
ba leuat scobs scobis aspera tollit.
Schola grece latine dī vacuatio: qz ibi vacam. t in singu-
lari cu dicim. **M**agnā scholā hēo: de loco itelligi. **C**u-
yo dī in plurali: **M**agnas scholas hēo: de scholarib⁹ in-
telligi: qst multos scholarib⁹ habeo. vñ scholasticus ca.
cu. i. ad scholarib⁹ vel ad scholarib⁹ ptiēs: vel assiduis vel
freqns in schola. t h t h scholaris t h re. ad scholarib⁹ pti-
nes. t substātiae sepe ponit in cōige. p scholarib⁹. vñ h
t h scholaris h laris. t facit abltm tm in i. sic cardialis.
Hilr t qdib⁹ nomē gētile vel patriū desinēs in is. facit
abltm in i. tm: vt bononiēs: ianuēs. **V**ide in dacus.
Scopa pe. in scopo pis. est.
Scopetū. a scopa dī h scopetū ti. penl. pdu. loc⁹ vbi abun-
copeus pea. peū in scopo pis. vide. **C**dāt scope.
Scopin grece latine dicitur intendere vel speculari.
Scopo. a scobo bis. qd ē domū mundare: t mutato b. in p.
dī scopo pis. pui. pe. t caret sup. fm vñ: deberet tñ face
re scopitū. t est scope iudicare: purgare: t prie domuz.
Trāsumit ēt ad alia. vñ pp̄ha. **S**copēbas sp̄m meū. vñ
h scopa qdā arbustula. t scopa ēt ē illō cu quo dom⁹ pur-
gat: t fit sepe ex scopa arboze. vñ in euāgelio. **I**nūit eaz
scopis mūdatā t ornataz. vñ hec scopula le. dim. t hinc
scopulosus sa. suz. i. scopulus plen⁹: qd t scopulos sa. sum.
dī. **I**te a scopa dī scope⁹ pea. peū. i. de scopia exīs. t sco-
pinus na. nu. t scopo pas. pauli. i. purgare: vberare.
Scopula le. dim. partia scopa.
Scopulosus. sa sum. in scopo pis. est: t in scopultis.
Scopulus. a scopin dī h scopulus li. penl. cor. i. arduū saxū
ardua t prupta rupes apta ad speculadū: vñ qz facile in-
de possum⁹ speculari: vñ qz a lōge videt talis loc⁹. vñ sco-
pulosus sa. suz. i. plen⁹ t abūdās scopolis. **E**t cōparāt.
Scoria. ab excoquo gs. dī hec scoria rie. purgamentū t sor-
des metalloz: qz de foro excogī. vñ dī scoria ab excoqno
do vel excutiedo: qz qst excoquū metallā tūc sordes ca-
dent t excutiūt. vñ **I**sa. p. ca. Argentū tuū versuz est in

ante

Scoriā. **I**te scoria rie. ē suffocatio vesice ita vt vrina de-
neget vel vētris officiū: vel tumor in pectoro repiat.
Scorio onis. masculi. ge. dicitur stultus: stolidus: fatuus: t
deriuatur a scoria.
Scorpio. scorte qd ē dulce cōponīt cu poio qd ē fingo: t dī
h scorpī pñ. t h scorpio onis. qdāz aial venenosuz. t dī
scorpio qst scorte poio: qz ab anteriori parte fngit blan-
ditias: t a posteriori pūgit. **C**apite enim blādī: t canda
pūgit. **I**le dī scorpī ab arcu vel ab arpe qd ē incurvā
gladi. inde scorpio: qz canda figat: vel arcuata ea venēa
diffundat. vñ scorpio dī qdā pscis vel vñis: qz ledit dū
manu tollit. **S**corpio etiā dicit sagitta venenata arcu
vel tormētis excussa: qz dum ad hominē puenit vir qd
h infundit. vñ scorpio dicta ē. **I**te scorpio ē genus dupli-
cis flagelli: vñ magni fustes. **I**te scorpio ē qdā signū in
celo: in qd fm poetar scorpio aial fuit trāslatū. vel qz cu
sol ē in scorpione primos fentimus frigozis aculeos fm
hug. vñ vñis. **S**corpīus ē signū vñis qz sagitta flagellū.
Magister aut in hystorys sup illud. 3. **R**e. ca. iz. **P**ater
me cecidit vos flagellis: ego aut cedā vos scorpiob⁹:
sic dicit. **S**corpīus ē rube⁹ aculeat⁹ vel flagellū virgap
nodosuz: vel scutica habēs in sumitate glādes plūbeas.
Ite scias qz virga nodosa vñ aculeata est scorpio dī re-
cte: qz acutovulnere in corp⁹ infigīt: vt in virga dicā.
Scorpitis. a scorpione dī hec scorpitis huius pitis: quedas
gēma scorpione t colore t effigie referēs.
Scorratoris. in scortum vide.
Sorte grece latine dicitur dulce.
Sortes tis. semi. ge. pellis arietis.
Scorratoris in scortum vide.
Sortulum li. diminu. paruum scortum.
Sortū. a scortes pelle arietis deriuat h scortū tū. i. mere-
trix q apud grecos scita vocat. **E**t dī sic qz defricat p-
les qb corruptela fit. vel scortes dī a scorte greco qdē
dulce. inde scortū: qz dulce ē. **J**ob. 30. **S**corū sit alter⁹
vxo: mea. vñ scortor taris. i. meretricari. vñ scortator t
scortor taris. riū. t h scortatorū ry. lupanar. dom⁹ scot-
tatiū. **E**t ē scortor depo. cu suis cōpositis siqua habz.
Scotomia. a scuta qd ē rotūda forma dī h scotomia mī:
t accepit nomē ab accidēti: qz repentinā tenebras in-
gerat oculis cuz vertigine capitis. vnde scotomicus ca-
cum. talem infirmitatē patiens.
Screa scree fe. ge. pituita sterc⁹: spurcita qz p os pycīt. vñ
scree as. i. screā pycere. vñ gdā. **J**actās sputa screat: res
de ipē creat. **E**t pōit cu ex: t dī excreo as. i. extra screa-
re: t screatū eycere. **E**t ē neutrū scree cu suis xpositis.
creo as. in screa vide. **S**criba be. in scribo bis. vide.
Scribo bis. p̄si. ptū. bere. i. pōere lraz figurās. vel scribe-
re ē figuris visibilis⁹ an inuētis t vñstatis aliqd repa-
re. **S**cribo pōit cu ad: t dī ascribo bis. abiecta d. i. asse-
rere: addicere: deputare: destinare. **A**scribo bis. i. a scri-
ptura remouere: delere. **C**ōscribo bis. i. sil scriber. vñ pa-
tres scripti dicebat quoz noia sil i enea tabula aureis
lris scripti erat pp maiestate t ppetuitatē imy insipiu-
dā. **N**ihil ē eni perēn⁹ er. **C**ircuscribo bis. i. circa scribe-
re: cingere: circuire: cludere: icludere: vñ restrigere: vñ
remouere. vñ circucript⁹ ta. tū. describo bis. i. deo: sum
vñ valde scriber: vela scriptura remouere: vñ scripturaz
dlere. **I**scribo bis. i. iniūger: dūtare: vel ipimere: vñ int⁹
scriber: iter scribo bis. i. iter aliq scribere: iterpōere: vñ in
medio scriptu aliqd aufer. **P**erscribo bis. i. pfecte scri-
bere. pscribo bis. i. an scriber: pdicere: pstrucere vñ abali-
quo spacio tpis aliqd possidēdo agrere. vñ h scritp-
tio onis. pscribo bis. d quo i suo loco hēs. **R**escribo bis. i.
ite vñ retro vñ circa scriptu scriber: g p mitit ep̄laz scri-
bit: q remittit scribit. **H**ubscribo bis. p̄si. ptū. i. parū vel

post vel subtilis scribere. transcribo bis. i. ultra scribere: vel p̄scribere. Scribo et ei^o posita actua sūt: et faciūt p̄teriti in p̄st: et sup̄. in p̄tu. et p̄ducūt hāc syllabā scri. De p̄dictis significatiōib^o nō. v̄sus. Exulat a p̄fia sine spe redi tūq̄ reig^o. Quicq̄ relegat^o sua cū remeabit hēbit. Amittit p̄scrīp^o opes nō posse reuerti. Inscript^o manet in p̄tria s̄z re spoliat^o. Ascribit factas: d̄scribit rē manifestas p̄scriptū scriptoz scriban^g p. cū scribo scriban^g b. dixi in nubo bis. Itē nō. v̄sus de scribo bis. maxie fin theolo ḡ. Scribo dispono memoroz^o vel ifero trabo. Scribo repitans scripto v̄l grāmata formās. verbi grā. Scribe re idē ē q̄ disponere seu p̄ordinare. Unū i Pro. c. 32. Aut dele me de libro tuo que l̄cripsisti. i. quo ad vitā eternā me disposuisti vel p̄ordinasti. et sensus. Si nō deles me dimitre eis. Scribe aut̄ vel deleri de libro vite d̄f̄ q̄s du pl̄r. vel f̄z p̄stia: vel f̄z p̄ntē iustitiae. Et d̄f̄ ds aliquē de libo vite delere inēstū p̄mittit eū a iustitia excidere per p̄stia. et liber vite a scia dei q̄ ē de t̄p̄lib^o et eternis: a p̄stia q̄ ē de bonis et malis: et a p̄destinatio: q̄ p̄destinatio. p̄pe de futurō ē et p̄uidētie directionē i finē ip̄ozatū s̄t p̄positū miserēdi. Et liber vite simpl̄r noticiā debitā ip̄ozat: et nō determinat alioq̄ t̄ps. vñ et scripti in libro vite d̄f̄: et vitā h̄nt et q̄ habituri s̄t. Itē scribere idē ē q̄d memoriē p̄medare. Unū in Apoc. i. 4. ca. Scribe b̄ti mōtiū in dño moriū. Itē scribere idē ē q̄d iferre. Job i. Scribes enī s̄ me amaritudines. Itē scribere idē ē q̄d l̄ras p̄trahere. Unū in Diere. 36. ca. Et ego scribēbā in volumine atramēto. Itē scribere idē ē q̄d scripto rep̄nitare. Unū in p̄st. p̄ maio. L̄ra ē vox idiuindia q̄ scribi p̄t. Itē a scribo bis. d̄f̄ scriba be. mas. ge. et b̄ scriptor toxis. et scribanōmē offici. vñ scribat^o tus. scribe offiū vel dignitas b̄ scriptor. d̄f̄ q̄ frequēter vel assidue scribit: v̄l q̄ peritiae b̄z scribēdi. Silt q̄dlibz s̄bale in or. puenit alicui ex frequētia vel assidue: vel idustria. vñ v̄sus. Denotat offi ciū scriptor: b̄z scriba magistrum. Vnde in lector. Scripto p̄ras. i. frequenter scribo: a scribo p̄st. ptum. ptu. u. in o. conuersa fit scripto p̄tas.

S crobs. a scropha dicit̄ hec scrobs bis. i. fossa: maxime illa quā scrofa faciūt. Vnde supra in cops.

S crofa fe. i. porca: et ē nomē ficticiū. s. de proximitate soni sū. p̄tu. vñ b̄ scrofula le. et b̄ scrofella le. ambo dīmi. Scrofula etiā dicunt̄ q̄dam apostemata q̄ solent nasci pueris circacollū. vñ scrofulosus sa. sum. et scrofulatus ta. tū. plenus et abundās scrofulis: et cor. fu.

S crofina. a scrobs dicit̄ h̄ scrofina ne. quoddā instrumenū carpētarū: q̄z herēdo scrobē faciat.

S crofula in scrofa vide.

S croplousus sa. sum. in scrupus vide.

S crupens pea. peum. in scrupus est.

S crupulus li. in scrupus est.

S crup^o. a scrutor taris. d̄f̄ h̄ scrup^o pi. lapis paru^o et asp^o se pe sub talo iacēs i calciāmēto ml̄tu ledit et offendit et pp^o b̄ eu ml̄tu scrutari cogimur: cui h̄ri ē calculus. et ide h̄ scrupul^o li. dīmi. pen^l. cor. et h̄ scrup^o v̄l scrupulus d̄f̄ q̄d. dā pōdus sex siliq̄ru pōdere p̄stas. et p̄ silitudinez scrup^o v̄l scrupul^o d̄f̄ moleftia: sollicitudo: anxietas: et dubietas aīremosus scle. Unū in p̄. Reg. 25. ca. Nō erit tibi hoc i singultū i scrupulū cordis. Itē difficultas subtilis q̄o sic enī scrup^o paru^o ē: sic subtilis q̄o pua ē ad vidēdū. Et sic ille ml̄tu ledit: ita s̄btilis q̄o ml̄tu ledit eū q̄ nō ē pm̄p̄ in discernēdo. ingestio enī i q̄o rex subtilū ml̄tu solē ledere. Et a scrup^o d̄f̄ scrup^o pea. peū. et scrupulosus sa. sū. i. scrupis plen^o et abūdās: et asp^o: anxi^o: dur^o: difficult^o: nodus: obscur^o. Et p̄at̄ scrupulosus s̄tor. sum^o. vñ b̄ scrupositas tatis. vñ scrupea vel scrupulosa s̄xa dñr aspa. Itēz

a scrupul^o d̄f̄ scrupulo las. i. sollicitare: molestare. et scrupulosus sa. sū. scrupul^o plen^o: et abūdās v̄l aīp^o; v̄l anxi^o du bi^o: difficult^o: nodosus: obscur^o. Et p̄parat. vñ b̄ scrupuloso crutabilis i scrutor taris. ē. (tas. i. anxietas. difficultas. crutinum a scrutor taris. dicit̄ hoc scrutinū ny. i. scrutatio vel quicq̄d q̄s scrutatur interius de aliq̄ re. Propre ta. Defecerint. scrutantes scrutinio. Scrutor taris. cat^o. suz. taris. i. in grere: uestigare: subtiliter sp̄cere. vñ h̄ et hec scrutabilis et hoc le. aptuz vel habile ad scrutadū. vñ scrutabilis aduer. et p̄ positionē uestigare. Scrutor d̄f̄ scrutabūs da. dū. i. ad scrutadū habilis: vel scrutati filis. Scrutor p̄ponit: vt p̄scrutor taris. i. p̄fecte scrutari. vñ p̄scrutans tis. participiū oīs ge. i. p̄fecte scrutans. Unū in p̄. Nach. 3. ca. p̄scrutans eos. Et est scrutor deponē. cū suis uestitis. et cor. bāc syllabaz scrū. et scribis sine c. in ultima syllaba. Unū Hora. in ep̄la. Archani neḡ tu scrutaberis illius vñq̄. Scrutū. a scrutor taris. d̄f̄ scrutuz. vestis paupēz lacera. et detrita. Itē scruta dicunt̄ exta. s. tripe: q̄z i extis scrutabūs futura: vel sordes purgādo. Unū Hora. epi. Utilia vendente tunicato scruta popello. Culpo pis. p̄si. ptu. p̄re. i. celār. vñ sculpti aduer. et b̄ sculptura: et hic et hec sculptilis et hoc le. silt v̄l. cor. vñ sculpti liter aduer. Itēz a sculpto pis. d̄f̄ hoc sculptile lis. simulacrum in formā et similitudinē alicui^o sculptū. et sculpto p̄ras. frequē. A quo sculptito tas. aliud frequē. pen. cor. Sculpto actiū est cū oībus suis compositis. Sculptile in sculpto pis. est. Curra. sequor. p̄p̄it cū curia: et d̄f̄ h̄ scurra leccator: vaniloqu^o. Prope d̄f̄ scurra q̄ sequit̄ curia grā cibi. Unū in z. Re. 6. c. Et nudat^o ē q̄si si nudet vñ de scurris. Q̄z at̄ d̄f̄ scurra q̄si scutellā radēs ety. est. vñ h̄ et hec scurribilis: et h̄ le. pe. pedu. et p̄ geminū r. vñ scurribil aduer. et hec scurribilis tis. leccacitas. turpitudo. turpis lud^o: luxuriosa v̄ba: q̄ vulgariter barriżare dñr. Unū Paulus ad Aphe. s. ca. Scurribilis q̄ ad rē nō p̄tinz: et d̄f̄ a stultis curialitas t̄c. scurribilis in scurra vide: et in nugā. Curro. a scurra d̄f̄ scurroz raris. ratus. suz. i. eē vel fieri scurram: vel tale officiū exercere: dissolute viuere. Scus neu. ge. indecli. i. rotundum vel rotūditas. Scuta in scutum est. Scutella. a scus v̄l scuta d̄f̄ b̄ scutella: q̄z rotūda ē. vñ hec scutellula le. di. et scutellarū ria. riuz. et h̄ scutellarū rū. q̄ faē vel v̄edit scutellas. Et h̄ scutellarū rū. loc^o vel vas cutica. a scuta q̄d ē forma rotū. Vbi reponūt scutelle. da d̄f̄ hec scutica ce. pe. cor. i. lorū cū quo v̄berant pueri: ancille: serui. et d̄f̄ sic ppter rotūdū tate corrigiaz. Cutiger ra. rū. pen^l. cor. i. gerēs scutū. et cōponit a scutū et gero ris. et inuenit substatiue in quolibet genere. Cutra tre. vas q̄dā ē: et a scus v̄l a scuta d̄f̄: et enumerant scutre in. z. Re. 7. c. iter vtēsilia tēpli altaris vasa. s. eq̄lis amplitudinis in ore et in p̄fundo ad calefaciendū. Cutula. a scuta q̄d ē forma rotūda d̄f̄ b̄ scutula le. monile rotūda ex auro v̄l argēto. Unū in. i. Nach. c. 4. Orna uerū facie tēpli coronis aureis et scutul. et cor. tu. vñ scutulat^o ta. tū. scutula ornat^o: v̄l scutulā possidēs: v̄l q̄dlibz in se orbes i silitudinē scutulaz. sic q̄dā vestes et q̄dā aīlia. vñ et scutulat^o d̄f̄ equ^o pp̄ orbes quos h̄z cādidos inter purpureos. vñ b̄ scutulata te. v̄l b̄ scutulat^o d̄f̄ idūmetū q̄dā p̄ciosuz. et p̄p̄e vestis q̄ h̄z in se quodā orbes v̄l circulos. sic p̄z in gbusdā pānis sericis. Unū Eze. 27. Hēmā purpureaz et scutulata p̄posuerūt in mercato tuo. Itē inuenit h̄ scutulū: plātr h̄ scutula oī. puū scutuz. Cutulatus ta. tum. in scutula est. Cutula. a scus q̄d ē rotūda d̄f̄ b̄ scutula te. forma rotūda: et scuta d̄f̄ b̄ scutū ti. q̄z rotūda solebat eē: vel scutū d̄f̄ ab

excusio tis. qz se excusat et eyciat ictū telo p. vñ hoc scu-
tulū li. dimi. et scutat ta. tū. i. scutū hñs: vel scuto armat⁹
vel instruet⁹. et scutarius ry. q facit scuta.

S ante E

S e est ppositio: t iuenit solū p opositionē. Sex enī sunt p
pones q nō iuuenitur nisi in ppositiōe. s. dis: di: re: se: am:
cō. Et significat aliqui se sine. vt segnis qsi sine igne. et se
dulus sine dolo. Aliqui seorsuz: vt seduco qsi seorsum du-
co. Itē se est pnomen: et geminat: vt sese.
S ebastus. i. augustus mēsis. Greco enī sermone sebastā tā-
tum valer q̄tum augustus. vñ sebastia nunc d̄r quedaz
ciuitas q̄ olim dicebatur augusta ab augusto.
S ebibo bis. i. seorsū bibo: a se et bibo p̄pōit: et cor. bi. vbiq.
S ebū bi. a suis d̄r b̄ sebū bi. q̄ modo d̄r vulgo sepum pi. i.
adeps piguedo: axungia. et d̄r sic a sue qsi suenū: qz plus
pinguedinis h̄ illud aial q̄ alud.
S ecedo. a se ppositione et cedo dis. pponit secedo dis. cessi.
sum. i. seorsum cedere: separari. et pdu. ce. syllabam.
S ecēti te. ta. a sex et cētū pponit: et abycit x. et d̄r secēti. vel
mutat in s. fm quosdā: et d̄r secēti te. ta.
S ecerno. a se ppone et cerno pponit secerno nis. i. sepero. et
differt a discerno nis. Discernit q̄ in duas partes diuidit
secernit q̄ ex multis aliqd seorsum eligit.

S ecessus. a cedo dis. d̄r b̄ secessus sus. loc⁹ secer⁹: q̄ si sine
eci⁹. i. alr̄ deriuat a sec⁹ p̄parationē s̄c̄ d̄c̄. (accessu.
Dug. Itē p̄ap. Seci⁹. i. alr̄ a sec⁹ p̄paratiū. Maḡ aut̄
bñ. dic. Et aī c. breuias: vt echin⁹ p̄scis. et post pauca sub-
dit. Quidaz v̄o excipiūt seci⁹: qd̄ dicūt deriuari a sec⁹ p̄p
illū versum Virg. Protrahit instanter non seci⁹ ac rotat
ensem. Nos aut̄ dicim⁹ q̄ seci⁹ nibil est: imo in illo versu
eccl̄ cli. in secūdū vide. Cōz dīc̄ segni⁹.

S emetū ē fascia q̄ matrona fasciat caput. Junie. in satyra
scđa li. p̄. Secimēta et lōgos habit⁹ et flāmea sumpsit.
S eco cas. secui. ctū. vñ sectum aduer. et b̄ et hec sectilis et b̄
le. ad secādū habile: vñ qd̄ leuiter secari et scidi p̄t: et cor.
penul. S eco pponit: vt abseco cas. cui. ctū. i. secādo diui-
dere: separe: abrūpe. Lōseco cas. i. fil̄ secare. Disseco cas.
i. diuersis modis secare: distrupe: cruciare. et ex eisdē oponit:
vt dissicio cis. execo cas. cui. i. extra vel valde secare
Interseco cas. i. iter aliq̄ secare. Inseco cas. i. itro vel val
de secare. Preseco cas. i. peul vñ aū secare. Preseco cas.
i. pre aliys secare. Reseco cas. i. absindere. S eco et eius
p̄posita actua sunt. et cor. hāc syllaba se: faciūt p̄teritū i
eui. et supi. in sectū: licet fm antiquos inueniatur secaui ca
tu⁹. et in compositis similiter. Ut in Aurora d̄r. Qui xpi
gladio dogmata falsa fecant.

S ecor. se p̄pō p̄pōit cū cō. et d̄r secors dis. ge. ois. i. ignau⁹:
stult⁹: q̄ si seorsuz a corde. vñ b̄ secordia die. i. ignauia.
S ecretari⁹ ry. in secretum vide.
S ecretū. a secerno nis. d̄r secer⁹ ta. tū. et secreti aduer. et b̄
secretum ti. et hic secretarius ry. et hoc secretarium locus
vbi dant vel p̄seruan⁹ secreta.
S ecta. a seco cas. d̄r hec secta cte. i. p̄positū in malo circa
aliquā disciplinā: vt secta hereticoꝝ: qz secti sunt et diuisi
ab vnitate ecclie vñ fidei. Secta etiā accipit in bono vt
secta phoꝝ: et tūc deriuat a sequor qris: qz tūc sequēda ē
et tenēda: vt secta aploꝝ: secta pphoꝝ. Et aut̄ d̄r secta q̄
si sequēdo tenēda: vel sequenda tenēdo: et y. est. qd̄ tñ
dicunt secta etiā in malo et sequendo. et est secta habitus
aioꝝ et institutū vel p̄positū in malo circa aliquā discipli-
nā: q̄ tenēdo sequunt̄: lōge alia in religionis cultu opī-
nantes q̄ ceteri. s̄z preualeat quod prediximus.

S ectilis in seco cas. est. et cor. ti.
S ector taris. tatus. sum est frequē. de sequor qris. et d̄r for-
mari fm regulā ob hoc sup̄. secutu. u. i. or. s̄z ad d̄fiaz secu-
tor qd̄ el nomē. dicim⁹: sector p̄ syncopā platū. Ut̄ dic̄

Pris. i. 7. li. S ector taris. differētie cā puto p̄ syncopā,
penul. platū ne puteat nomē si secutor dicrem⁹ cū supi.
p̄mitui ei⁹ secutū sit. Karo tñ deriuatiōes būuscemo-
di specieꝝ fiūt avb̄ desinētib⁹ i or. qz videlicet fere ois
descēdit a v̄bis actiuis et neu. S ector p̄pōit: vt affectoz
taris. i. sequēdo adipisci. S ector taris. vñ p̄sectane⁹ nea.
ecularis in seclm est. De vita seculariū respectu (neu.
stat⁹ religiosoz dixi in ordo. Itē vide in clericus.

S eculū. a sequor qris d̄r hoc seclz q̄ si centūdecē annoz: ls
etiā seculū ponat p̄ vita vel p̄ quolibz spacio ipsi aliqui
tulū lōgo. et d̄r seclm qz vñu sequit̄ ad aliud. vñ b̄ seclū
cli. p̄ syncopā: et b̄ et b̄ secularis et b̄ re. res seclū vel ad se-
culū priñs. vñ b̄ secularitas tatis. et seculariter aduer.
ecūda de. in secūdū e. S ecūdina in secūdū vide.
S ecūdus da. dū. nomē ordinarie: et d̄r a sequor qris. qz stat̄
sequitur post p̄mū. et secūdus da. dū. i. p̄sp̄r et bonus a se
quēdo: qz q̄ secūda sunt deprope sequunt̄. vñ et secunda
d̄r fortuna. p̄sp̄ra: qz p̄p̄ nos sequitur: et iuxta nos ē: s̄c
aduersa opposita ē et recedēs. Et aut̄ d̄r secūdus q̄ si sec̄
pedes. et y. Et hinc scđo das. i. p̄sp̄ri: p̄sp̄ri facere vt
scđo loco seg. et est actiū. et p̄ponit: vt obsecundo das. i.
obedire: obēperare: et ē neu. q̄ si in oib̄ suis significatiōi
bus scđare. Itē b̄ nomē fm ponit loco aduerby loci vñ
q̄litatis: vñ poti⁹ s̄lititudis. Cū d̄r fm Lucā: vñ greci di-
cūt cata Lucā. Itē s̄c̄ d̄r in. s̄niariu: fm multiplicez h̄
rōnē. Aliqui aut̄ exp̄mit. Editionē vel p̄petatē nādine
vñ h̄uanc sube. aliqui vnitatē p̄sonē. aliqui notat habitū.
aliqui cām. Exempla p̄dictoz q̄ tuoz p̄nt ee ista. Scđon no-
tat cōditionē s̄ue p̄petatē q̄ p̄t cū dictōe significate
altera nām in Xpo: et sequit̄ aliqd q̄ p̄p̄iū ē illi nāe: vt
cū d̄r. Xps fm q̄ de⁹ bon⁹ ē vel misericordia: vel Xps fz
q̄ de⁹ est etern⁹: vel icreat⁹: vel creator: et b̄. q̄ notat p̄
prietates soli deo aueniētes. Et ab altera pte cū nā hu-
na oppositū: infert p̄p̄ierates sequētes illa. Ut xps fz
q̄ b̄ est risibilis: vel aial p̄ceptibile discipline: vñ rōnal-
corpo⁹: mortalit̄: et similia. Itē fm aliqui notat vnitatē
vñ vniōne p̄sonē: et hoc sp̄l̄r in Xpo: vt cū d̄r Xps fz
q̄ b̄ creauit stellas: fm q̄ b̄ ē de⁹ vel dei fili⁹. Itē fm
q̄ b̄ de⁹ mortu⁹ ē in cruce. Ibi. n. nō notat q̄ p̄ forma
eius cui adiungit̄ possit ifferri illud pdicari. s̄z p̄t q̄ in
vntate vniōnis facte in hypostasi talia pdicata attribui-
tur subo. Hic tñ nota q̄ b̄ locutioñes aboluerūt. si tñ
forte iuēian⁹ in dictis scđo sunt sustinēde et exponēde:
vt Xps fm q̄ b̄ est de⁹ vel dei fili⁹. i. ipse q̄ est b̄ et de⁹
vel dei fili⁹. Si aut̄ addat ibi p̄nomē demiratiū ita p̄
replicet sup̄positū bois: erit locutioñea: tñ nō solū sustinē-
da: s̄z et extēdēda: vt dicat xps fm q̄ iste b̄ est deus vñ
dei fili⁹ vel p̄sona. Et b̄ dixi in p̄sona. Itē fz notat aliqui
habitū: vt Xps fm q̄ b̄ fuit calciat⁹: vestit⁹: et b̄: q̄ b̄
habitūs auenit ei grā bois et nō grā dei: vel in alia signi-
ficatione habit⁹: vt xps fm q̄ b̄ fuit san⁹: formolis p̄
filis dominū: et sic de aliis: q̄ babere multis modis dici-
tur fz oia illa q̄ nobis adueniūt vt habeamus ea. Aliqui
fm notat cām. et p̄t notare q̄druplice cām. s̄. efficiētē
vt cū dicit̄: Xps fz q̄ b̄ fuit meruit sibi tñ nobis. Sou-
male: vt Xps fz q̄ b̄ fuit rōnalis: fz q̄ ē aliqd. i. huma-
nitate et aliqd q̄ b̄. Materialē ex corpore et aia. in q̄: vt xps fz q̄ b̄ pasus ell. Si
nale: vt xps fz q̄ b̄ est finis oīuz creaturaru: vel digni-
sima creaturaru: vel fm q̄ b̄ venit p̄pter nos: ex parte
aut̄ p̄t notare cāz efficiētē: vt xps fm q̄ de⁹ b̄ p̄tēz
ponēdi aiam suā et iterū sumēdi eaz. Itē fm notat quasi
formalē cām: cū dicit̄: Xps fm q̄ de⁹ ē sup̄positū natu-
re diuine: xps fm q̄ de⁹ est aliqd. i. diuinitate q̄ est quasi
forma est aliqd: q̄ si formalē de⁹ deitate est de⁹. Ma-
terialē aut̄ cām yel q̄si materialē nō notat: q̄ diuinitas

Nō dicitur mā: nec quasi materia: qz mā imperfecta est. et qd materie simile ē imperfectū est. **F**inalē autē cām notat scđm cū dī. **E**p̄ sūm qd est ad quē oia referuntur: v̄l ppter quē sunt et sunt oia. **I**tez a sequor dī hec secunda de. i. folliculus in quo puer inuoluitur in ventre matris: et simul cū infante nascit̄ et sequit̄ eū et egredit̄. **I**te secunda de. dī qdā vicus in hierusalem in secunda. **P**ap. vo dicit sic. **S**ecūda: p̄sp̄ra: abundā: felix: brā. **S**ecūde dicunt̄ folliculi qd̄ sūl cū infante nascunt̄: dicte sūr qz cūz infans egredit̄ eū sequit̄. **M**acer etiā de virib⁹ herba⁹ dicit. **I**stos pelliculas medici dixerūt secūdas. **I**n Deu. autē meli dī secūdas. **P**ot̄ in d̄cīnari a seō de. secūdinā. **N**ū. i. p̄t̄ ad secūdā: vel res seō: et pdu. di. **V**n Bern. **L**unica tua fuit pellis secūdina. et pdu. di. secūdina. **S**ecūcula le. dimi. parua securis.

Secūria. a seco cas. dī b̄ securis hui⁹ ris. qz secat. vel securis dī qd̄ succuris: qz ea arbores succidāt̄. v̄l securis qd̄ semicuris. **E**x vna enī pte acuta ē: et ex altera fossoria. et v̄ de hec securicula le. dimi. et inde securiculaq̄ qd̄ securum defert. et definit usq̄ singulare securis in em et in im: et abliu⁹ in e. et in i. et accusatiu⁹ pluralis in es et in is. securis vel securis. et cor. p̄mā. qd̄ secur⁹ eā pdu. **U**nde qdam: **R**eb⁹ securis est sepe minata securis.

Secūrus. se p̄positio p̄ponit cū cura: et dī securus ra. rum. qd̄ securum a cura. qd̄ securus rior. rissim⁹. vñ se cure rius. rissime. aduer. et b̄ securitas tatis. et securō ras. verbū actiū fm̄ **H**ug. **P**ap. vo dicit. **S**ecurus nō dubi tans. firm⁹: munit⁹. **S**ecur⁹ dī qd̄ sine cura. i. frigidus p̄ qd̄ inutile accipit. **A**t ponit̄ dīa iter securū et tutū. vñ in **H**recimō dī. **E**st homo secur⁹ a cura quoq̄ remot⁹. **G**z vir in agminibus fidens est bō tutus. et vide qd̄ vo luerūt dicere securiter p̄ securis: qd̄ iprope. vnde versus. **A**tere securē: securiter penit⁹ vre. et vt dixi in pax: in mū do isto non inuenitur securitas.

Secūs. a se p̄positio deriuat̄ sec⁹ p̄positio seruēs actō ca su: vt sec⁹ p̄t p̄. i. iuxta petru⁹. **P**ot̄ ēt̄ cē aduer. et est sec⁹ idē qd̄ al vel alias: vel p̄p̄ vel iuxta. et fm̄ quosdā idēz dī sec⁹. et ponit̄ in **H**recimō tales v̄sus. **D**ic secus esse al iuxta: localr vñ. **D**ices: ast alio tu dices q̄litatiue. **S**ecūta. tū. participium de sequor scribitur per c. l. z. se quor scribat̄ per q. **N**ā vt dīc̄ **P**ris. in. io. li. verba desinētia in quo: mutant cā in cu. et sumētia tū. faciunt supinū: vt loquit̄ locutū: sequor secutum.

Sed iunctio est aduersatiua: et dī scribi per d. **A**ntig enīz dicebant sedū pro sed. **N**os vo diuas lras vltimas abscl̄dimus: et dicimus sed per apocopam.

Sedatus in sedo sedas vide.

Sedecies. i. sedecim vīcībus: et dīa se decim.

Sedeciz p̄ponit̄ a sex et decē: et dī sexdecim vel sedecim vt p̄. abyciat̄ v̄l mutet̄ i s. vñ sedenari⁹ ria. riū. fz **H**ug.

Sedeni vna ps: vel loco vni⁹ p̄tis ē. vñ in v̄sib⁹ sibile legi tur. **S**coz sedeni cūcte lux libera carni. **I**te i. z. **M**ach. ca. 7. dī. **S**edeni mūdi creator et

Sedeo des. di. sessuz: ide b̄ sessio onis. et hec sedes dis. et pdu. sūl sedeo des. cā cor. qz tener nāz huius p̄teriti sedi. vñ v̄sus. **D**ū sup alta sedes: casū p̄bet tibi sedes. **P**rophe ta. **I**lic sederūt sedes in iudicio. **S**edes nō ē vni⁹ tñ sūl multoz. sūl soliū et thron⁹ vni⁹ tñ. **I**te sedes in singulari numero p̄p̄ est regni: qd̄ grece thronos dicit̄. et idē nos dicimus soliū. **S**ubsellia vo ceteroz: qd̄ subledia: cathe dre doctor. **E**t a sedes dī b̄ sedicula le. dimi. et hoc sedi le lis. **I**te a sedeo des. dicit̄ sido dis. idē qd̄ sedeo: et caret p̄teris et supi. sūl mutuat̄ ea a sedeo des. et ponit̄ aliqui se dene p̄ placere: vt b̄ nomē sedet mibi. **E**t p̄ponit̄ sedeo:

Vt absideo des. i. distare cessare: in diversas p̄tes sedere: dissimile eē. **A**ssideo des. i. iuxta sedere. **E**t assidere. i. cōparari assimilari: et assidere. i. sile esse. **I**n p̄ma significatiō struīt cū datiu⁹ et accusatiuo in eodē sensu: vt assideo te et assideo tibi. **C**ōsideo des. et cōsido dis. i. sūl sedere vñ hic cōfessus sus. et cōfesco scis. qd̄ inchoatiū p̄ conside sco. i. sepe sedere. **C**ircūsideo des. dissideo des. i. discordare discouenire: vel in diversa parte sedere. vñ dissidentia. **D**issideo des. i. deorsuz sedere. a p̄posito desistere: pigrere. vnde dissideo i. cōfisco. **I**nsideo des. et cōsido dis. i. sedere. **I**nsideo equo: sūl cōsido equū dicim⁹. **I**te cōsidere qd̄ ē ad decipiēdū v̄l ca piēdū sedere. **P**resideo des. i. p̄fecte sedere. **P**ossideo ē p̄p̄ sitū a p̄ vel post et sedeo. **O**bsideo des. et obsido dis. i. circā sedere: et cingere vndiq̄ circūdare: et p̄p̄rie expugnandi cā. vñ b̄ obſidio onis. **R**efideo des. i. p̄gere qd̄ retro sedere: remanere: retro mozari. vñ residisco scis. i. chōa. **S**ubsideo des. et subsido dis. i. subt̄ sedere. et iferi⁹ esse. **Q**ui. **J**ussit et exēdit cāpos subsidere valles. **G**upsideo i. sedere sup et dimittere. et struīt cū dtō et abltō: vt sup video huic rei et hac re. **S**edeo et sido ī significatō ē dīferunt: sūl nec p̄posita eoꝝ. sūl in tpe dīnt: qz sedeo cor. pri. mā in p̄nti. sūl sido eā pdu. vñ p̄posita a sido pdu. hāc syl labā si: sūl p̄posita a sedeo cor. eādē in p̄nti. **H**ia. n. p̄posita a sedeo mutat̄ e. simplicis in i. in p̄nti: qd̄ velint dicere sup sedeo: qd̄ nō credim⁹ bñ dici si sit dictio cōposita. **I**te sido et ei⁹ cōposita carēt p̄teritis et sup. sūl mutuā tur ea a sedeo et ei⁹ cōpositis. **S**edeo et eius p̄posita sunt neu. p̄ter assideo p̄ iuxta sedere: circūsideo: possideo: sīdeo: et obsideo qd̄ sūl actiu⁹. **A**ssideo tñ p̄ iuxta sedere qd̄ cū dtō struīt neu. est: cū actō vo est actiu⁹. **H**enerale ḡdē ē si aliq̄ vñ in eodē sensu struīt p̄ se nūc cū actō: nūc cū dtō. **S**i cū actō struīt ē actiu⁹: si cū dtō est neu. vñ bñdicō tibi: maledico tibi: assideo tibi neu. sūl. sūl bñdicō te: maledico te: assideo te acīua sūl. et hoc respic̄ies. **P**ris. dicit qd̄ qñq̄ maledico et bñdicō neu. sunt: qñq̄ vo dīc qd̄ sunt actiu⁹ fm̄ **H**ug. Et vt dīc **P**ris. sedeo sedi debuit facere sesuz: di. in sum p̄uersa: sūl facit sessuz geminata sīne si diceref sesuz due p̄tes viderent̄. **I**te dīc in. io. li. qd̄ a sedeo p̄posita qd̄ quis in p̄nti e. in i. cōuertant: tñ tādez e. p̄ductā seruāt in p̄terito. **E**t p̄ hoc p̄z qd̄ dici dīc cōsidere in infinitu⁹. **E**t scias qd̄ sedes qd̄ venit a sedo das. p̄ducit se: sūl qd̄ venit a sedeo tūc cor. se. **A**uidā tñ dīcūt. **E**st hominis sedeo: sidere ferīt̄ quis. sed hec p̄prietas nō seruatur generaliter ab auctoribus.

Sedi est p̄teritum de sedeo et de sido vt dixi in sedeo. **E**ditio. a sedeo des. dī hec seditio nis. i. dissensio ciuiū: sic dcā p̄ h̄riū: qd̄ seorsuz ali⁹ eunt ab ali⁹: vel qd̄ sedēdo so lent machinari. Ali⁹ dicūt qd̄ seditio ē discordia et dissensio aioꝝ: quā greci distasim⁹ vocāt. vñ seditiosus sa. sum. qd̄ seditionē fac: et discordiā gignit. et cōpāt. **O**rāt̄ dī seditio qd̄ seorsuz itio: v̄l sedatio qd̄ sūl p̄ h̄riū: ē ety. et cō. di. **V**n in Aurora. **D**e reditu spes seditios erat. **V**ide in bellū. **S**edile. a sedeo des. dī b̄ sedile lis. pe. pdu. et sūl sedilia loca in ḡbus quis sedere possit. **V**n in. z. **R**e. ca. io. Et due manus hinc atq̄ inde tenentes sedile.

Sedo. a sedeo des. dī sedo das. daui. dare. datū. i. mulcere trāglare: lenire: p̄escere: et qd̄ sedētes et pacificos face re. et actiu⁹ cū oib⁹ suis p̄positis. et pdu. se. sūl sedeo des. cor. se. vñ v̄sus. Que mea mēte sedet mētis mibi vulne ra sedet. **I**te in Aurora. Non iram dñi presens bonis v̄l tio sedat. **E**t a sedo dīc̄ sedatus ta. tum. et habet easde significationes: quas et sedo das.

Sedamēn. i. at cōtra: alioq̄ sunt due partes: aliquādo est dictio composita: et tūc grauit̄ ta. vel est qd̄am irregula

ris vocū congeries: q̄ ponit p̄ vna dictione.
 § educo. a se p̄positione t̄ duco cis. p̄ponitur seduco cis. xi.
 etū seducere. i. decipe: q̄si seorsum a bono ducere. Itē seducere d̄r seorsum ducere: separare: sūc sit q̄n cā siliādi ali
 quis duci extra ḡregationē. Et p̄onit seducere p̄ deci
 pere: pdere t̄ separare. Itē seducere p̄t̄ ponit in bona signi
 ficatione. i. a malo ad bonū ducere. t̄ sic p̄t̄ accipi illud
 viere. zo. Seduxisti me dñe t̄ seductus suz. Alia l̄a bz
 Tenuisti t̄ pauiisti me. t̄ sic seductor ē bon⁹ t̄ malus: fre
 quētius tamē ponitur in mala parte.
 § edulus. a sedeō des. d̄r sedulus la. lum. i. assiduus itētū
 bon⁹: studiosus: firmus: frequēs: t̄ d̄r sedulus q̄si sine do
 lo: q̄r ex aio t̄ tota voluntate facit. t̄ ē etymo. vnde sedu
 le aduer. t̄ hec sedulitas tatis. i. assiduitas. t̄ cor. du.
 § eges. a seco cas. dicit̄ hec seges getis. t̄ fm̄ hoc pprie dicit̄
 tur seges matura. s. messis. vel seges d̄r a sero ris. t̄ fz b⁹
 seges d̄r semen q̄r seritur. t̄ illud in quo serit. s. terra. sed
 translatiue semē etiā d̄f verbū dei. Un̄ in Luca. Semē
 est v̄bū dei. t̄ corri. ambas syllabas seges. vnde in vber.
 § egemtatus ta. tu. in segmentū est.
 § egemtū. a seco cas. d̄r hoc segmēti. vestis muliebris
 t̄ longa: cui⁹ necesse est partē secare: t̄ ea solēt vti nuben
 tes. t̄ pprie est limbis siue fasciola que muliebri⁹ in
 dumētis in extrema parte causa ornatus assuitur. Inue
 nalis. Segmenta t̄ longos habitus vt flāmea sumptis.
 Aliq̄ aut̄ inuenitur p̄ particulis vestimentoz. t̄ dicunt
 tur segmēta q̄si secamēta. vnde segmentatus ta. tu. i. tali
 ueste induit̄ vel ornatus segmentis. vnde t̄ segmentata
 d̄r vestis que est q̄busdaz conis vel q̄si precisis segmētis
 ornata. Nā particulas cuuusq; mā abscissas presegmen
 ta vocamus fm̄ v̄bū. P̄p̄. v̄o dicit. Segmenta aut̄ sunt
 fascie quibus fascias caput. Item segmentū dicit̄ moni
 le a collo in pectus dependens.
 § egnis. a se p̄positione t̄ ignis p̄ponitur hic t̄ hec segnis t̄
 hoc segne. i. piger q̄si sine igne: igenio carēs: frigid⁹: ocio
 sus: per qđ inutilez accipim⁹. Un̄ in. 6. ca. ad Heb. Ut nō
 segnes efficiamini. Et p̄paraf segnes gnior. gnissim⁹. vnde
 de segniter gni⁹. gnissime. aduer. t̄ h⁹ segnices segniciet:
 t̄ h⁹ segniciet cie. t̄ significat se sine: vt segnis. i. sine igne.
 § edulus sine volo.
 § egor qdā loc⁹ ē: t̄ acutis i fine: t̄ iterptāt̄ loquela inutilis.
 § egrego gas. a se t̄ grego gas. qđ ē vnire p̄ponitur segregō
 gas. gaui. gare. i. separare: q̄si seorsum a grege ponere. vnde
 segregatim aduer. t̄ cor. gre.
 § egrex. a se p̄positiōe t̄ grex p̄ponit̄ segrex gis. ge. ois. i. no
 bilis q̄si seorsum a grege alioz. t̄ cor. gre.
 § eir dict⁹ est quidam q̄r fuit hispidus t̄ pilosus. q̄n enī na
 tus est totus sicut pellus pilosus erat: t̄ idē dictus ē Esa
 i. rufus ob coctionē. s. rufe lentis: cuius edulio p̄mogeni
 ta perdidit. Idez t̄ edom ob ruborem corporis dict⁹ qđ
 latine dicitur sanguineus.
 § eiunga ge. penul. cor. in biga vide.
 § eiungo gas. i. separare: dividere fm̄ P̄p̄. t̄ p̄ponitur a se t̄
 iungo gas. t̄ corri. iu.
 § eiungo gis. in iungo gis vide.
 § eiunx gis. exponit̄ in iniunx iniungis.
 § electus ta. tu. i. ab alys electus: t̄ d̄r a feligo gis.
 § elenos d̄r lux noctis. s. luna a sele vel a sile: quod ē lux t̄
 nox p̄ponit̄. eadē t̄ silenos d̄r. t̄ acutur in fine.
 § eleuc⁹ ci. p̄priū nomē viri triū syllabaz: t̄ ibi ē diphthō
 gis eu. vii e. t̄ u. eiusdē syllabae sunt. Aurora. Tunc a ro
 mana demetrius vrbe seleuci.
 § eligo. a se t̄ lego gis. p̄ponit̄ feligo gis. gi. ctū. gere. i. elige
 re: q̄si seorsum ab alys legere. vnde selectus ta. tum. i. ab
 alys elect⁹. Un̄ Aug. in. 6. li. de ciui. dei. Deos iunctos t̄
 electos diligēter explicās. t̄ cor. li. seligo t̄c.

§ elinū d̄r apiū. a quo p̄ponit̄ petroselinū: ip̄selinū: oleo
 selinū. Vnde in petroselinū.
 § ella. a sedeō des. d̄r hec sella le. q̄si seda: q̄r ibi supersede
 mus. vii hic sellarius rj. q̄ facit sellas. t̄ sellarius ria. riū.
 ad sellā ptinēs. t̄ sellarius q̄ sessurus portat sellaz. t̄ sella
 las. sellā reponere. Et p̄ponitur: vt disello las. i. diversis
 modis sellare: vel sellā retinere vel a sella remouere: vt
 a sella pycere. In sello las. resello las. i. iterū sellare: vel
 sellā remouere. Et sello est actiuū cū oibis suis p̄positis
 Inuenit̄ hec sella le. p̄ q̄dam muliere in p̄ Regū.
 ello las in sella est.
 § ellio. a sella dicitur hic sellio onis. i. caballus.
 § ellula le. dimi. parua sella.
 § ellum fuit quidam vir qui fuit custos vestium sacerdo
 tum: t̄ acutur in fine.
 § em filius Noe dicit̄ ē: t̄ ex presago posteritatis nomē
 accepit. ex ipso enim patriarche t̄ prophete: t̄ apostoli: t̄
 populis dei progressi sunt. ex eius quoq; stirpe est Epes
 cius ab ortu solis usq; ad occasum magnū est nomē in
 gentibus. Vnde in gentilis.
 § emē. a sero ris. seu dicit̄ hoc semen minis. quod in agro
 spargitur ad gignēduz fructū. t̄ semen aialium qđ spar
 git̄ ad gignēduz fetū. t̄ a semē deriuāt semino nas. a quo
 p̄ponit̄ cōseminō nas. dissemīno nas. isemīno nas. refemi
 no nas. Et est neutrū semīo cū suis p̄positis. t̄ cor. mi.
 § emētis. a semen dicit̄ hec sementis: vel bui⁹ semētis
 semen frugū: vel tempus seminādi: vel dea semētis: vel
 ipse actus seminandi. vnde semētin⁹ na. num. t̄ semētō
 tas. i. seminare t̄ sementum facere.
 § emēsus. a semis qđ est dimidiū t̄ esus componit̄ semē
 sus sa. suz. i. in media parte corosus t̄ comeſus: semico
 mestus. t̄ pdu. penul. Un̄ Virg. in. 3. Enei. Semesaz pe
 dam t̄ vestigia feda relinquit.
 § emianimis mis. a semianim⁹ ma. mū. d̄r. Vnde in aīus.
 § emibos. a semis t̄ bos cōponit̄ hic t̄ hec semibos bonis.
 cōmuni⁹ ge. s. in media parte bos: vt monotaurus. t̄ cor.
 penul. t̄ nominatiui q̄ genitiui. Quidius. Seminirūg
 bouem semibouemq; virum.
 § emicecus ca. cū. q̄ in pte est cecus: t̄ in pte videt: vel qui
 nō clare videt: t̄ dicit̄ a semis t̄ cecus: t̄ pdu. ce.
 § emicincium semicincu⁹ est zona min⁹ lata: sūc cingulus:
 cinctura lata: t̄ cōponit̄ a semis t̄ cinctus cincti: quasi d̄
 midius cinctus. vii hoc semicincium semicincu⁹ dicit̄ eo
 qđ dimidiū cingat. In glōsa aut̄ Act. 19. dicunt̄ semicin
 cu⁹ uestes ex uno latere depēdetes: vel zone siue uestes
 nocturne: vel gen⁹ sudary quo hebrei v̄t̄ in capite.
 § emicinctū. a semis t̄ cinctum eti. componit̄ semicinctus
 eti. zona minus lata: qđ dimidiū cingit.
 § emicors dis. gene. ois. i. dimidiū cor habens a semis t̄
 cor. t̄ cor. penul. nominatiui.
 § emideus. deus cōponit̄ cū semis vel semus ma. mū. t̄
 d̄r hic semideus dei. penul. cor. i. dimidiū de⁹: vel quās
 semus. i. imperfectus t̄ non plenus deus.
 § emiermis. a semis dimidiū t̄ arma componit̄ hic t̄ hec
 semiermis: t̄ hoc me. ex parte armatus.
 § emifer. a semis t̄ fera componit̄ semifer ra. rum. i. me
 dia parte fera: vt centaurus. t̄ cor. mi.
 § emiulculus ca. cum. in vlcis vide.
 § emialacer ra. rum. ex parte laceratus. t̄ componit̄ a se
 mis t̄ lacer ra. rum. t̄ cor. mi. t̄ la. ambas syllabas.
 § emilongus quasi medio mō longus a semis t̄ longus.
 § emilunitz luny. a semis t̄ luna componit̄. i. media lu
 na. vide in luna.
 § emimaris. mas cōponit̄ cuz semis vel semus: t̄ d̄r hic
 t̄ hec semimarīs ris. i. semimasculus vel iperfect⁹ mas.
 i. castratus quasi minus habens q̄ mas. t̄ corri. ma.

§ eminalis: in seminariū est.
 § eminariū: a semē dī hoc seminariū ry. i. semē vī cuiusli-
 bī rei exordii vī vas in quo ponit semē: et seminariū ria-
 riū. ad semē vī seminariū pīnēs vī exordialis: vī initia-
 lis. t̄ b̄ seminalis t̄ hoc le.
 § eminecis: a semis t̄ nex cis. pōnit hic et hec seminecis
 hoc ce. i. semimortius vel necatus: exanimis inter mor-
 tuos t̄ viros. t̄ cor. ne.
 § emiuerbī: by. i. seminator verboz. vī hec seminiuerbia
 bī: et verboz seminatriz. Actū. i. 7. Quid vult semiuer-
 ueria. t̄ tūc tener nāz de semē: s̄ semiuerbī: nām tenet
 de seminī. p̄ ap. dicit. Seminiuerbi. i. seminās vība.
 § eminūm a semē dī hoc seminūm ny. i. semē vel cuiusli-
 bet rei exordii vel lucrū de semine.
 § emino nas: in semen vide.
 § emiudus da. dū. i. nō tot⁹ optus: a semis t̄ nudus t̄ pdu.
 § emipaganus: a semis t̄ pagan⁹. pōnit semipaganus na-
 nū. i. non ex toto vībanus: nec ex toto villan⁹: vel nec ex
 toto facetus nec ex toto rusticus.
 § emipedalis in semipes est.
 § emipes: semis pōnit cuz pes: t̄ dicitur hic semipes dis.
 i. dimidius pes: t̄ cor. penul. gti. vnde h̄ et hec semipeda-
 lis t̄ hoc le. penul. pdu. mensura dimidi⁹ pedis. t̄ hec se-
 mipedalitas tatis.
 § emiplagiū: a semis t̄ plaga dī hoc semiplagiū gy. i. min⁹
 rete vel adiuncte retib⁹ linee restes plage dicuntur.
 § emiplenus: a semis t̄ plenus pōnit semiplenus na. nū.
 penul. pdu. i. dimidius.
 § emipondius: a semis t̄ pondus cōponit hic semipondi⁹
 di. dimidi⁹. pondus.
 § emiputatus: a semis t̄ putatus cōponit semiputatus ta-
 riū. i. ex p̄t putatus t̄ in p̄t nō. Virg. in buccol. Semipu-
 tata tibi frondosa vitis in vīmo.
 § emirutus ta. tum. penul. cor. qui ex parte coruit a semis
 trutus componitur.
 § emis: ab hemis qđ est dimidiū subtracta aspiratiōe. t̄ p̄
 eposita s. of apud latinos: hic et hec t̄ hoc semis indeclī.
 dimidiū dia. diū. vī quidā. Was tribus t̄ semis solidis
 ego pdigis emi. Itē semis pōt cōponia semis t̄ as assis
 et̄ hic semis sis. t̄ pōnit p̄ quadā mēsura. Pōnit etiāz
 p̄ quadam pondere qđ cōstat ex sex vīncys: q̄si semis as
 As 2 stat ex duodecim vīncys. s̄ obvīcitur contra hoc qđ
 dicū ē ḡ semis ē oīs ge. qz vt dicit p̄ris. q̄ nulluz nōmē
 desinēs in is. pōt ē ē oīs ge. Ad hoc dico q̄ p̄ris. itellexit
 de nominibus declinabilibus: s̄ semis p̄ dimidio ē oīs
 gene. t̄ indeclinabile vt dicitū est in tertia parte in ca. de
 omnī gene. Semis vero pro medietate assis est mas. ge/
 ne. t̄ figure composite.
 § emispatiū: a semis t̄ spata pōnitur hoc semispatiū tū.
 gladius a media longitudine spate dictus.
 § emiss: hic semis huius semis in semis exponit.
 § emita: a semis dimidio dī b̄ semita te. i. dimidiū iter q̄si
 semis iter. t̄ semita duoz pedū. s. via adeo stricta: vt al-
 ter cū alio in trāstū transire nō possit t̄ ē proprie semita
 boīum: callis ferarū t̄ pecudū a calcādo vel a callo. t̄ est
 callis. pp̄ie semita stricta t̄ tenuis callo pecoz pdurata.
 Tramites vō trāstūsa sunt in agris itinera.
 § emitas tis. in semis est.
 § emitonis. tonus pōnit cū semis t̄ dī hic semiton⁹ ni. t̄
 hoc semiton⁹ ny. i. nō plenus sonus. t̄ cor. to.
 § emiuir: a semis t̄ vir pōnitur h̄ semiuir huius semiuiri
 i. imperfectus vir vel castratus. pōt ēt semiuir pōni a se-
 mis. p̄ dimidio q̄si dimidius vir. s̄c fuit cētaurus t̄ mo-
 notaurus. t̄ cor. penul. vide in semibos.
 § emiuinus a semis t̄ viuus cōponit semiuinus ua. nū. pe-

nul. pdu. i. ex parte viu⁹ i. non totus mortu⁹.
 § emiuocalis: semis pōnit cum vocalis: t̄ dicitur hic t̄ b̄ se-
 miocalis t̄ hoc le. Geminocales dicunt̄ quedaz lī q̄si
 impfecte vocales: qz non habēt ita bonā sonoritatē s̄c t̄
 vocales. vī semiuocalis aduer. t̄ b̄ semiuocalitas tatis.
 dī ēt b̄ semiuocalis. substātive līa: q̄ cū vocali s̄c vocē
 q̄si sema t̄ impfecta vocalis. vide in p̄ma p̄te vībī agitur
 emiuistulo las. in vīstulo las. vide. (De līa in p̄n.
 § emiuist⁹ sta. stū. t̄ semiuist⁹ sta. stū. i. ex p̄te vīstus t̄ p̄pō/
 tur a semis t̄ vīstus. t̄ ponit semiuist⁹ p̄ semiuistus.
 § emomas. in semus vide.
 § emonis. mas. ge. i. semibomo: siue ex p̄te hō. t̄ cōponit
 a semis t̄ b̄ homonis qđ dixerūt antiqui: t̄ hoc fuit ad dif-
 ferētiā b̄i⁹ ḡt̄i seminis. Partialis capella. Quosq; be-
 micheos: quosq; latine semones dicunt.
 § empiterius na. nū. semp cū t̄pe durans vt mundus q̄si
 semp eternus. vī hec semipiterius. vide in eternus.
 § emunculus li. vel semunculus li. dimi. in semo onis. ē: s̄
 meli⁹ dī semunculus: qz format a semo o. in um. p̄uersa
 t̄ addita culis s̄m regulas p̄ris.
 § emus ma. mū. i. imprecus: nō plenarius: nō plen⁹. Pro-
 fecto illud semum est quod vītra medietatem t̄ crita
 p̄fectionē est: t̄ cōparat. vī seme semius simile. aduer. t̄
 hec semitas tatis. t̄ semo mas. i. imperfectū facere aliquā
 tulūm diminuere: t̄ euacuare. t̄ est actiū t̄ pdu. p̄maz.
 vī gdā. Semā: semide⁹: semius: flemus quoq; semo.
 § emustus sta. stū. in semiuistus est.
 § enarius in sex exponit.
 § enaculum. a senatus dicit̄ hoc senaculuz li. locus vībī se-
 natūs congregatur: vel domus illa.
 § enat: senex pōnit cū nat⁹: t̄ idē dī h̄ senat⁹ tus. tui. q̄si
 senex natūs vīl natū. qz in illa dignitate eligebar̄f senes
 saltē prudētia: vel senat⁹ dī a sinēdo: qz senatores facul-
 tam agēdi dabāt. nō. n. sine eoz licentia vīlli magistra
 tui licebat aliqd agere. t̄ dī senatus ēt ipse locus in quo
 p̄ueniūt senatores. vī h̄ senator toris. q̄ h̄ illam digni-
 tate. vī senatoriū ria. rium. Et scias q̄ senatus decretū
 q̄tū ad imediatam cōpositionē cōponit ex nominib⁹.
 s. ex ḡt̄o senatus: t̄ nomine qđ est decretū ti. sed q̄tū ad
 imediatam cōpositionē cōponit a participio: qz senatus
 decretum est illud ins qđ est a senatu decretū: vt dixi in
 terra parte vībī egī de figura p̄posita nominis. Itē scias
 q̄ in p̄dicta cōpositionē p̄ncipium datur ei qđ est digni-
 us. t̄ hac ratione dicimus senatusdecretum: t̄ magister
 militū: qz senatus est dignior suo decreto cuz possit il-
 lud condere t̄ destruere: t̄ declinat̄ decretū: sed senatus
 ḡt̄s remanet indeclinabilis: vt hoc senatusdecretū: hu-
 ius senatusdecreti: huic senatusdecreto.
 § eneca ce. proprium nomen viri penultima cor. t̄ dicitur
 seneca quasi se necans.
 § enecia: a senecio qđ est aliquantulum senex: dicitur hec
 senecia cie. quasi pilatura labioz vel labiuz: vel verbuz
 semis: vel illud rubrum qđ est sub aure pīcīs: per qđ di-
 scernit̄ an sit recēs an non. alij dicunt q̄ senecie dicū-
 tur saliue defluētes per genas senis: quas p̄ senectute
 retinere non potest: t̄ eas emitit̄ p̄ molares dentes: qui
 canini. i. detractores dicunt̄: qđ cōgruit inuidis. De quo
 rum molaribus frequēs imundicia detractionis emit-
 titur. vnde Hiero. in p̄logo Ezech. Sed vereor ne illud
 eis veniat: qđ grece signatīs dicit̄: vt vocēt̄ fagolido-
 ros hoc est manducantes senecias. vide in fagolidoros
 vībī expositum est. s̄m vō p̄pī senecie herbe sunt cito
 arescentes q̄ per macerias nascuntur.
 § enecio: a senex dicitur hic senecio nis. i. alic̄tulū senex.
 § enectus: a senex dī b̄ senectate. t̄ b̄ senect⁹ ctis. in eo-

em sensu, et est senectus sexta etas quod nullo anno numerato finit: sed post quoc erates quantumque vite est senectus deputat. Senius vero est ultima pars senectutis, et dicitur sena na, non quod sit terminus sexte etatis: vel dicitur a senex, propter in senectate et seni deus ne derelinquas me, vide in etas. Ita senectus est supra de senio sed antiquos, et ut dicitur in libro Sapientiae, 4. Senectus venerabilis est non diuturna neque aeterno numero reputata. Cum autem sunt sensus hois et etas senectutis vita in aeternitate: quod videlicet in moribus senectus quod honestas est, senectus a senex dicitur seno nui, i.e. esse vel fieri senectus, vni senectus contra ceterum principium antiquos, et hic senesco scis, inchoa, et per positionem. Cetero nes. In seno nes. i. int. vel valde senere, perfecte senere, presenecio nes. i. perfecte senere, presenecio nes. i. perfecte senere, presenecio nes. et hic inchoa. Senesco: i. senesco: cetero senesco: presenecio. Senecio et ei posita cor, hanc syllabam se, et faciunt pteritum in nui, et carerunt supinis quod antiquos faciunt super, in nectum. Juue, perpetuo merore et nigra veste senescat.

Senethesis expedit in qua parte in causa dicitur coloribus rhetoriciis. Senex, a sensu dicitur senex senis: quod in sensibus solent sensus abundantia: quod in antiquis est sapientia, et in multo tempore prudenter: ut dicitur in Job, vel per trium: quod in eis sensus diminuitur. Unde dicitur senex qui se nescies, delirat enim propter nimiam etatem, et est error. Unde senior maior, genitus sicut et senex ei positum. Quis antiquis dixerint hic et hec senex: et hic et hec senior et hoc seni: et in suglatiōne senim' ma. mū. sed nunc caret suplatiōne. Unde dicitur Propterea in 3. li. Dia in oratione preparatiū cōsunt sunt ge, et mutantia orationis in usus faciunt neutra: excepto uno quod solū cū sit a positivo fixo: quod ad suā vocē seruauit ei gen. Hic senex huius sensis senior, quis hoc quoque veterissimi cōcipientes habent hec senex pferebant: et faciunt ablationem in e. et in i. ut meliore vel loco, et facit senex genitum pluralem in um, ut sensu et genitum singularem in is, ut sensus: cum noia desinentia in x. faciant genitum in cis, vel in gis, ut lex legis: nux cis. Recipiunt autem a Prisciano in 6. li. ista nix nivis: suppellex lectilis: senex sensis noctis, composita vero simplificatio declinatione sequuntur: ut proximus noctis: exlex exlegis. Et dicunt physici stultos esse hoies frigidioris sanguinis prudenter calidi, unde et senes in gibus iam frigescunt: prius in quibus necedunt calet minus sapiunt, et secundum hoc per antifrasim dicitur senex a sensu, et cor, primi senex, sensus nam, num, eam pudicam, unde quidam. Facta notanda sensis: vel lo versoibus edere sensis. Senex dicitur hic et hec senilis et hoc le, penul, pdm, res sensis: vel ad senes petinens: et hec senilitas et hec senitudo nis, et hec senectate, et hec senecus cuius oia in eodem sensu. Senex ponit: ut quod senex, et valde senex, vide etiam in veterum.

Senilis in senex vide. Senio, a senex dicitur senio onis, sexpuncti in tessera. Senium nomen in senectus vide. Senaar: yallis latissima: in qua turris a superbis edita, ceperat: secundum Hug. et Pap. dicit. Sennar locum est babylonis: in quo fuit caput duran et turris: quam versus ad cœlum levare conati sunt: et acutum in fine. Senones: galloq; quod est romana iuaserunt, et cor. no. Et scias quod galli germani sunt teuthonici. Halli senones sunt fraci. Senos interpretatur sensus: et acutum in fine. Sensibilis, a sentio tis, dicitur hic et hec sensibilis et hoc le, i. sensu perceptibile, i. aptum sentire vel aptum sentiri. Unde hic et hec sensibilis et hoc le, per syncopatum in eodem sensu: penul, cor, unde sensibilis aduerit, et hec sensibilitas tatis. Sensibilis est etiam alia significatio eius ubi dicitur intelligibilis, et ponitur sensibilis eis in, et dicitur insensibilis secundum Hug. quod faciunt omniam inter sensibilis et sensibilis, unde in grecissimo dicitur. Non sentire potest et sentiri tibi sit res sensibilis: sentire pot-

tens est sensibile tantum.

Sensibilis in sensibili exponitur. Sensibilis, i. paulatim aduerit, remissiu, a sensu dicitur. Nam quod mosatur et paulatim tendit sensibilia faciunt et cum sensu sunt. Ita sensibilis, i. sensibilis, vel ad sensibilia, etiam timide, unde in tertia parte sensibilitas in sensibili est et in ro. Cetero in causa de aduerit, sensus, a sentio tis, derivat, sed sensus huius sensus, s. quod adam vis aie quod precipit formas in primis manu vel quod homo audit, vel videt, vel tagit, vel gustat, vel olfact. Vel sensus dicitur secundum secundum aliam significatio eius ubi, et sic sumitur in fine primo canonice Iohannis: ubi dicitur. Et scimus quoniam filius dei venit et dedit nobis sensum ut cognoscamus deum vero et sumus in vero filio eius per operationem, s. in qua significatio itenitur et hoc sensibili, sed sensum proprie attribuitur vocibus: sensus aliis rebus, et hinc sensibilia sunt, s. sensu plenus. Ita a sensu dicitur et hinc sensibilis et homo, le, ad sensibilia pertinentes sunt. Ita sensus quoniam dicitur ait quod sentit, quoniam cuiuslibet rei adiumentio: sed memoria rei inveniente recordatio. Illa excogitata repperit: hec recepta custodit. Item nota quod participium posterum ipsius de sentio est sensus sa, sum, quoniam dixerunt quod sensibilia sentiuntur a sensu, s. quod nihil est, unde Aug. de ciuiis dei. Senia est mortis: quod ait, et deseruit de. In quo differat sensus ab intellectu: dixi in intellectum. Sentarius in sentes vide. Ententia tis, in qua parte exponitur in causa de coloribus rhetoriciis, et est sua determinata acceptio alterius propositorum dictio. Ententiosus sa, sum, i. plenus sententia a sua dicitur. Ententiuscula, dimidiata, parva sententia. Ententes: a sentio tis, dicitur hinc sentes, hinc sentit, i. spina vel arbor spinosa: quod sentit, et ceterum, dicitur sic a sentio: quod grauitate sentit, et pungit, vel sentes dicitur a situ: quod est terra inculta; i. quod sentes et spine nascentur. Job, 30. Esse sub sentibilia delicias putabantur, vel sentes, et tunc, et senticosus sa, sum, in eodem sensu, s. hoc ridiculus: asper, vel sentibilia plena: spinosus. Unde Terentius in eumacho. Vide sentes et squalidum: et sentosus sa, sum, sentarius ria, riu. Idem, s. sentus, i. asper, horridus: spinosus: et definit genitum pluralis in ium, de sentes: ut sentes sentibus: et est magis in visu in plurali numero quam in singulari. Enticosus sa, sum, in sentes vide. Entia, a sentio tis, dicitur hinc sentia ne, pe, pdm, locum in natu ad quem vnde quod effluit aqua: quod grauitate ibi sentiat, et cide vel a sentio dicitur sentio nas, i. ait aliqd sensim diuidere. Entio tis, sensi, i. in um, sensu, sum, addita, s. fit sensus sa, sum, principium posterum ipsius: et est sentire aliqd sensu percipere, s. audiuit visu, et secundum hoc est actuum. Ita sentire, i. intelligere vel habere sensum, i. intellectum, et secundum hoc est neutrum. Sentio ponit: ut assentio tis, i. assensum probare, et inuenientur assentior tiris, in eodem sensu in depo, genere. Ita sentio absens, vide in suo loco: consentio tis, cōsentum probare quasi simul sentire, vnde hic sentis suis, dissentio tis, et dissensio tis, in eodem sensu, i. discordare: discrepare: quasi diversa sentire: persentio tis, i. perfecte sentire: persentio tis, i. pre vultu sentire: resentio tis, s. iterum sentire et ab illis inchoa, assentisco: absentisco: cōsentisco et ceterum. Sentio et ceterum composita faciunt pteritum in si, et superum in sum. Item sentio pro sensu percipere: ut dixi actuum est: et coposita ab eo sunt neutra: vel deponentia propter plenitudo et persentio quod sunt actuum: et scribit sentio per et, quod accipit solum de cetero hoc per in secunda persona plenitudo ipsius indicati.

Entitius sa, sum, in sentes vide,

Sentus ta. tum. in fentes exponitur.
 S eosuz aduer. discretiuu. i. segatim: segregatim semotim
 et deriuat a se ppone inseparabili q separatione signat.
 Separ. a se par. pōis separ. paris. ois ge. i. seorsuz a pari. i.
 dissil. vñ hec separatas. et cor. pa.
 Sep. a sepi pis. deriuat sepe aduer. nūeri: et cōparat sepi
 sepissime. Inuenit et fin antiquos sepior pius. sepiissim?
 ma. mū. qsi a sepus pa. pū. positivo. et pōnis a sepe pōse:
 qsepe. sepi numero. i. multoties. et pdu. se.
 Sepelio lis. lini. vñ p sincopā sepely sepultū: s̄z atiquos
 iuueniā sepelitū: et sepelire motū dēdere. vñ seplū ta.
 sepelio pōnis vt cosepelio lis. i. sil. sepelire: dissepelio
 lis. i. sil. vñ diuersis modis sepelire: vñ a seplcro remouer
 et recere. Sepelio et ei⁹ pōsita sūt actua. et cor. hāc sylla
 bā pe. et faciūt sup. i. pulu. Qui. in. i. epi. Et sepe lachry
 seps. a sepi pis. dī b⁹ seps vñ. (mis p̄fusa fideli⁹ ossa
 seps b⁹ seps. vñ b⁹ sepicula vñ sepicula abo dimi. et se
 pe munitio. dō spinis vñ lignis q fit circa segetes ad arcē
 da pecora. Faciūt et sepes in obsidionib⁹ vbi muri non
 sufficiūt ad arcēdos hostes. et pdu. se. vide in sepio.
 Sephora. p̄p̄iūz nomē mulieris. et cor. penl. vñ in Aurora
 Patri⁹ astates granidis phua sephora morti.
 Sepia pie. qdā piscis a sepes dcā: qz gbusdā sepi⁹ ē iterclu
 sa: s̄z i se qndā strūmā nigerrimi et tamarissimi succiple
 nā qdō fit optimū icaustū. vñ sepi⁹ p icausto vñ atram
 epicla le. di. quia sepes vñ seps dī et sepecla. C topōit.
 Sepicula in sepiuscule vide.
 Sepio pis. sepsi si in tu. septū: s̄z iuueniā sepiui pitū. sed ma
 gis apō antiquos. et sepire circūndare: sepe circūcludere.
 Sepio pōnit: vt sepio pis. vñ. R. e. li. 4. ca. ii. Extra cō
 sepe sepi. Circūsepio pis. dissepio pis. i. diuersis modis
 sepe: vñ sepe remouere: discludere: dissoluere: ilsepio pis. i.
 icludere: itersepio pis. i. itercludere: p̄sepio pis. i. sepe p̄tē
 dere an sepire. obsepio pis. i. vndig vel s̄ sepire. resepio
 pis. i. recludere. Sepio et ei⁹ pōsita actua s̄. et pdu. hāc
 syllabā se. vñ qdā. Wallam⁹ p̄pe castrū sepi⁹ ouile. Itē
 Virg. Religio vetuit segeti p̄tēdere sepe. et faciūt p̄teri
 tu in p̄t̄. i. supi. in p̄t̄: s̄z iuueniā qsi sepiui et pitū.
 Sepiola le. quia sepes. Sepissim⁹ in sepe est.
 Sepiuscule. a sepius addita cule. dī sepiuscule aliquātulū se
 pis: et sepicula. i. sepe: et videt eē dimi. Plau⁹ in cassina.
 Sepicula peccas ingt. et cor. cu.
 Seponoris. sui pōre. i. seorsu ponere: separate: a se et a pono
 eps. a sepio pis. dī b⁹ seps idecli. vel. (ponit. et pdu. po.
 seps pis. qdā exig⁹ serpēs q no folū corp⁹. vez et ossa ve
 neno sumit. Iste sigdē spens qsi pūgit aliquē facē carnē
 ossa ei⁹ effluere: ita q ad mīnū puluerē redigunt. vñ
 dic⁹ ē sepio qdō ē claudio: ligo p̄ riu. qz apit et dis
 solut ossa et carnes vulneratas ab eo. vñ. Lucanus in. 9.
 Oslaq dissolues cū corpore tabificus seps.
 Septenari⁹ ria. riū. a septe dī. Et signat septenari⁹ sūmam
 ymneristatis: qz oē tps septe dieb⁹. summae.
 Septennis. a septe et ann⁹. pōnit h̄ et hec septenris et h̄ ne.
 i. septe annoz. vñ hoc septenri⁹. i. spatii septe annoz.
 Septrīo. a tero ris. dī b⁹ triō onis. i. bos qsi tero: qz terrā
 terat: vel qz in gbusdā regionib⁹ cū bobus solent tritura
 refrumentū. vñ quedā stelle dicunt̄ trionea qsi teriones
 s. que semp nobis apparet: et semp terut areā nostri celi.
 vñ p̄ positione hic septētrīo onis. qdā celeste signus a
 septe stellis qdō ē depictū: vel a stellis septe notabiliori
 b⁹ galie. b̄z eni plures q̄ septe. q̄ septe trīo dicit̄ a septe
 stellis q̄s vocat̄ triōes: qsi boues aratoz: qz semp terat
 areā nostri celi. Temp⁹. n. apparet in nro hemisferio. vñ
 vt tetriḡ triō grece latine dī stella: qdō pōnit cū septem:
 et dī septētrīo a numero septē stellaz: qsi septe stelle: qz
 illud signū septē stellis est depictū. Et nō. q̄ duo sunt se

ptētrīones. i. maior et minor. Maior ut dī Aristo. virgin
 tiquattuor stellas h̄. Minor vñ nō nisi septe. et grā illi⁹.
 alte p signū dī septētrīo: vel a septe stellis notabiliorib⁹
 Itē vterq̄ dī plaustrū siue currus: siue currus: ppter di
 spositionē stellaz: s̄z hoc maius illud minus. Itē vterq̄
 dī v̄la vel arctos qdō grece dī v̄la: s̄z hec maior: illa mi
 nor. Itē maior dī elice: elcre: parasit⁹: et casma. minor dici
 tur cermosina et arctofilax. Et hinc tota igitur ista plaga
 mūdi dī septētrīo: et etiā ventus pncipalis ab illa plaga
 mūdi veniens silit̄ dī septētrīo. et inde hic et hec septe
 trīonalis et hoc le. pertinēs ad septētrīonē: vel de septen
 trīone existens: et hic septētrīonalis p quodā parallelo
 q̄ illud signū. s. septētrīonē icludit: eadē cā dī artic⁹. Itē
 scias q̄ trio idem ē qdō ternio.
 Septen. a septe dicit̄ septen. pten. ptenū. R. e. 7. Ex
 oibus animantibus mūdis tolle septena et septena. et pro
 du. penul. vnde in Aurora dī. Septena nolunt luce gete
 frui. vide in septimana.
 Septies aduer. numeri. i. septe vicibus a septe dī. Prophe
 ta. Septies in die laudē dixi tibi.
 Septimana. ab hepta qdō ē septe: dicitur hec heptas hepta
 dis. idest septe: et subtracta aspiratione et s. pro ea posita
 dicunt latini hi et hec septe īdeclinabile. vñ septim⁹
 ma. mū. et septen⁹ na. nū. et septenari⁹ ria. riu. et hic septe
 manarius ry. Itē a septe dicit̄ hec septimana ne. vñ h̄ septe
 manarius. i. hebdomadarius: et definit v̄tūs in e. o. septe
 manarie. qz est appellatiū: et septimanari⁹ ria. rium. vel
 fm quodā septimana dicit̄ a numero dierū videlicet a
 septe et mane qdō ē lux: qz septe luces vel dies in se cōti
 net: sicut fm eos hebdomada dicitur hebda. i. septem et
 doas qdō ē dies: qz cōtinet in se septem dies.
 Septingenti te. ta. i. septies centu. et componis a septe et cē
 tum: et mutat̄ c. in g. vide in nongenti.
 Septuagesima. a septuagita deriuat septuagenus na. nū.
 et hic septuagenari⁹ ria. riu. Itē a septuaginta dī septua
 gesim⁹ ma. mūz. et b⁹ septuagesima me. p illa dñica in q̄
 alleluia itermitif: et cōpletū septuaginta dies. vñ meri
 to septuagesima dī. Septuagesima signat tps denatio
 nis: et ichoāt̄ a dñica qua cātaf. Circūdederūt: et termia
 tur in sabbato post pascha. Instituta ē septuagesima pp
 redemptrīonē: quā sci p̄s statuerūt et pp ascēsiōis vene
 rationē in q̄nra nā celos ascēdit et sup choros angeloz
 sublimata est: semp ipsa gnta dies solēnis et celebris ha
 beret: et in ea ieuniū nō obseruaret: qz in p̄mitiu ecclia
 eq̄ solēnis erat sicut p̄ma feria. vñ et tūc solēnis p̄cessio
 fiebat ad representādū p̄cessionē discipuloz: vel ipsorū
 angeloz: sed qz festa sanctoz supuenere: et celebrare tot
 festa erat quasi onerosū: iō solēnitas illa cessauit. In re
 demptionē ergo illoz dierū: sancti p̄es vñā septimana
 seragēsime in abstinentia addiderūt: et septuagesimā vo
 cauerūt. Istud tñ ieuniū mō nō obseruāt: sicut nec sexā
 gesime ieuniū. Representat al septuagesima septuagi
 ta ānos: qb⁹ filij israel sub capititate babylonica fuerūt
 et quēadmodū illi deposuerūt organa sua dicentes. Nō
 cantabim⁹ cāticū dñi in terra aliena: sic et nos cātica lau
 dis deponim⁹. Postq̄ vñ data ē licetia eis redeudi a cy
 ro sexagesimo āno: ceperūt letari: et nos quoqz in sabbato
 pasche tanq̄ in sexagesimo āno alleluia cātam⁹ eorū
 rep̄sentando leticiā. s̄z tñ in apparatu reddit⁹ et in colligā
 do sarcinulas ml̄tu laborauerūt: et nos post alleluia tra
 ctū statiz subiungim⁹. s. Laudate dñm. q̄ labore signat.
 Illi cū leticia redeutes labore itineris vexabant̄: et nos
 per totā septimana pascalē graduale cum alleluia canta
 mus: per graduale laborem: per alleluia leticiā designā
 tes. Demū illi patriam intrantes plenā leticias suscep
 rūt: et nos in sabbato in albis quo terminatur septuage

Sima dno alleluia cantamus: eoz plenā letitiā p quā venērūt in prias designātes: t ne ecclia tribulationib⁹ p̄fia desget vel succubat: pponit ei in euangelio t in epla triplex salubre remediū t triplex p̄mū. Remediū est vt si vult ab his pfecte libari in vinea aie sue laboret abscedē do vitia t p̄cā. Postea i stadio p̄ntis vite currat p̄pn̄e opa. Deinde i agone virili pugnet ḥ oia diaboli tēptamēta. t si b⁹ fecerit triplex p̄mū bēbit: qr laborati dabit de nari: currēti brauiū: t pugnanti corona. Si vis inuenire terminū septuagesime: pasche: t ceteroz festoz mobiliū nota hos v̄sus. A festo stelle numerando pfice lunā. Quinqz bis inde dies bis septez bis deca tetras. Fm̄ bos v̄sus pficiēda ē luna. iter quā epiphania euenerit. t hinc de sequēti luna numerādi sunt dies decē: t ibi est terminus septuagesime: t b⁹ ē qd̄ dīc gnq̄ bis. Itē hec eadē luna de q̄ enumerati sunt decē dies pficiēda ē: t de alia luna sumēdi sunt duo dies: t erit termin⁹ sexagesime: t b⁹ ē qd̄ Jn̄ dies bis dīc. Itē ipsa pfecta de tertia luna sumēdi sunt dies q̄tuordēci: t ecce termin⁹ pasche. t b⁹ ē qd̄ dīc: bis septē. Itē ipsa pfecta de q̄ra luna sumāt vigiti dies t dabit terminū rogationū. t b⁹ ē qd̄ dīc: bis deca. Item ipsa pfecta de q̄ta luna sumāt q̄tuor dies: t dabit terminū p̄theccostes. Et scias q̄ sequēti dñica n̄m pascha semp celebraſ: s̄ excipit v̄l accipit de septuagesima q̄n fuerit bis sextus. tunc v̄o de p̄ma lunatiō numerant v̄n decim dies. Idē fiat de q̄dragēsima si supra bisextū v̄l in die bisexti euenerit. s. vt addat numero suo v̄n dies. Ad terminū aut̄ septuagesime sp̄aliter iueniendū: nota hos v̄sus. A festo stelle: numerādo pfice lunā. Quadriga ta dies: post septuagesima fieri. i. sequenti dñica. Si v̄o bis sextus fuerit t termin⁹ cadit in sabbato: tūc nō p̄ma dñica seqnti: s̄ scđa erit festū septuagesime. t hoc ē qd̄ dīc: si cadat tē. Ad terminū aut̄ pasche sp̄aliter iueniendū nō: hos v̄sus. Post martis nonas v̄bi sit noua luna regras. Et cū trāsierit bis septima pascha potebit. v̄l sic. Inde dies solis tercia pascha tenet. V̄l nota hoc v̄sus. Esse graue nobis bello carnē caueam. Bellū sepe gerēs ēt puto dey, cit hostē. Mox ase lucū iungas cū religiosis.

Septuages. a septuaginta dī septuages aduer. numeri. i. septuaginta vicib⁹: t pponit cū septies. t dī septuagesies pties. vñ. i. Matth. dīc Pet⁹ ad Iesu. H̄rie quotiens peccabit in me frater me⁹ t dimittā ei: v̄sq̄ septies: dīc ei ih̄s. Nō dico tibi v̄sq̄ septies: s̄ v̄sq̄ septuagesies septies i. q̄dringentisnonaginta vicib⁹: vt totiēs fri peccanti dī mitteret quotiēs i die ille peccare de facili nō posset. v̄l p̄t intelligi p̄ aggregationē. i. septuaginta septē vicibus: t tunc vndecim multiplicenē p̄ septē: p̄ que intelligi vniuer sitas. per vndecim intelligit trāgressio decē p̄ceptoz. t sic ois trāgressio p̄ hic numerū intelligit. vñ Aug. in bo mel. Nō solū v̄sq̄ septies s̄ v̄sq̄ septuagesies septies. i. qua dringentisnonaginta vicib⁹: vt totiēs fri peccati dimit teret in die: quotiēs ille peccare nō posset. Quid aut̄ am plius queris? Quid nos oia p̄tā tineri i numero isto. s. septuaginta septies. Quid ergo p̄tā di. qr in vndecim oia signanē p̄tā q̄ ducta septies fiunt septuaginta septies. Quid ḡp̄tā dimitti voluit q̄ septuaginta septē vicib⁹ in numero p̄signauit vide in numerus.

Septuagita n̄eri pluralis ge. ois: t idecli. pponit a septes t ḡtēos qd̄ ē decē. Inde septuagita. i. septies decē.

Septū. a sepiō pis. sepi ptū: dī septis ta. tū. t b⁹ septū ti. lo. c̄ circulus: vt stabulū pecudū: v̄l abit⁹. vñ ita septū c̄pli. i. ita abitū v̄l clausurā. vñ septi aduer. i. clausim.

Septuns. a septē t vns vel vncia pponit hic septuns: būt septuntis. i. septē vncie.

Septuplo. septē pponit cū plica v̄l plico: t dī septupl⁹ pla. plū. i. septies plicat⁹: septies v̄l septez multiplicat⁹. Dan̄. t̄ recipit vt succēdere fornax septuplū q̄ succēdi stue nerat. vñ septulo plas. planii. plare. i. septies multiplicare: t cō. tū nāl̄. vñ i Aurora. Septupla pena Cain torq̄t sibi b⁹ septuss. as assis pponit cū septē: t dī (vexat hebreos. b⁹ septuss. i. septē asses: v̄l p̄ciū septē assum.

Sepulcralis in sepulcrum est.

Sepulcrū li. dimi. paruū sepulcrū.

Sepulcrū. a sepelio lis. liui. sepultum deriuāt sepultus ta. tū. q̄ aut̄ dī sepultus q̄st sine pultu. i. sine pulsūtū. est: t pponit vt inseptultus ta. tū. t̄ hec inseptultra: t dī cada uer sepultū. i. sub terra dītum.

Sequaculus la. lū. aliquantuluz sequax. t dī a sequax.

Sequax cis. ge. ois: in sequor ē.

Sequela. a sequor q̄ris dī hec sequela le. penl. pdu. i. mos confiendō: exemplum: ritus.

Seq̄ster stri. qd̄ ēt tertie decli. iuenit: s̄ reglariter es̄der: dī seq̄ster recōciliator: q̄ discordes pacificat: t q̄ certati. b⁹ med⁹ iteruent: q̄ apud grecos ameos dī. apd̄ quēpi gnora deponi solet. t̄ diruaf a seq̄do v̄l sequor: q̄rē g elect⁹ ē v̄tracq̄ ps seq̄tē fidē. Deut. 5. Ego seq̄ster a medi⁹ fui iter deū t vos. vñ b⁹ seq̄stra stri. i. recōciliatrix: t p̄e certates pacificās. t seq̄stro stras. separare: t p̄p̄ certates pacificare. t ē actiū. t seq̄ster stra. strū. adiectiū iuenit.

Sequor ris. curū. tu. vñ secut⁹ ta. tū. (i. medi⁹ v̄l mediās. qd̄ seq̄tē: t secut⁹ ua. uū. qd̄ seq̄tē: v̄l qd̄ ē signū secutiōs. t̄ b̄ t̄ b̄ seq̄ax: diligēs secutor: q̄ secutari dī. vñ se q̄citer aduer. t b̄ seq̄citas tis. Psequor p̄p̄. vt assequor q̄ris. i. valde v̄l iuxta seg: v̄l seq̄ndo aegrere: sequor q̄ris. i. sil seq: v̄l seq̄ndo adipisci. mlti sequūtū aligd: q̄ tñ p̄sequunt illd. vñ b̄ p̄secutio: t p̄secut⁹ ua. uū. exequor q̄ris. i. extra seg: aligd p̄ficere: ad effectū pd̄ucere: istare: ad aligd faciēdū istudare. vñ executio dī effect⁹. Isequor q̄ris. i. valde v̄l int⁹ v̄l seq̄tē: t p̄p̄ accipit in malo. vñ l sector: taris. frequē. p̄sequor q̄ris. i. p̄cul seq: v̄l q̄ restat seq: t pcedere. vñ b̄ p̄sequūtū quj. i. fuitiū. p̄sequor q̄ris. cā p̄dēti t nocēdi seq: ifestare: p̄secutio: iferre: t angu stia: pprie qdā in malo dī: s̄ nō semp. dī ēt p̄seq. i. p̄fecte sequor: sic p̄t accipi illd. Deu. 16. Juste qd̄ iustū est p̄seq̄ris. t illud psal. Ingrē pacē t p̄sequere eā: ēt si fugiat. i. p̄fecte vel p̄seuerāter seq̄re: obsequor q̄ris. i. obedire: seruire. in oib⁹ seq. subsequor q̄ris. i. subtus v̄l post latēter vel parū seq. vñ hoc subsequiū. i. fuitiū. Sequor t el̄ cō posita sunt deponē. t̄ cor. hāc syllabā se: t faciūt supinū in cutuz. t ipsa v̄ba v̄l p̄cipia p̄ntis t̄pis: t gerundia in di. do. duz. scribunū p̄ q. sed p̄cipia p̄teriti t futuri t̄pis: secutus secuturus: t supia ultima: vt secut⁹ tu. t v̄balia: vt secutor secutrix: scribunū p̄ c. Noz vt dicit p̄s. in. io. li. Desinentia in quor. mutat eā in cu. t sumētia tū faciūt supinū: vt loquor locutū. sequor secutū. Et scias q̄ v̄bz deponē. nō b̄ p̄cipiū in dus. vñ sequēdū da. dum. vel exponit in actuā significatione: v̄l venir a sequor iqua tum olim finit cōe verbū v̄l dixi in loquo.

Sera a sero ras. seraui. dicis hec sera re. firmatura ostiū: et pprie lignum quod ex transuerso obiectur t opponitur ostio. vñ deserō ras. rauī. i. serā ostio apponere: ostiū fir mare: claudere: t cōponit vt asero ras. i. aperire: cōsero ras. i. simul serare. deserō ras. i. separare. disserro ras. id est valde v̄l deorsum v̄l diuersis modis serare: v̄l seram

remotere et apire. Iero ras. i. valde vel iter serare. obser-
to ras. i. serā ostio apponere. resero ras. i. iterū serare: vel
recludere et apire: q̄si retro serā facere et remouere. et sub-
sero ras. i. subitus serare: vel parū: vel post: vel latēter se-
rare. **I**te a sera re. hoc sero idē declinabile: vel potius aduerb. Iz
q̄si ponat noīl sicut et manē: vt cū dī. Obscurū sero:
pulchū mane: vel dī a sero ras. claudit enī celū sero: sic
mane apī. vñ et nocte dī celū eē clausuz et die aptū: et ita
sero ē q̄si sera celi. et hinc serus. ra. rū. i. tardus: extremus.
et coparāt: vt serus rior. sim. vñ sere rius. sim. aduer. et
hec seritas tatis. i. tarditas. **I**te a sera dī b̄ serū ri. liquor
qui fluit de recēti caseo dū p̄mī. Et scias q̄ seres p̄pī
nomē pp̄lī cuiusdā ē. et serus ra. rū. et sero. aduer. p̄ducū
se. h̄ sero ris. futuro serā seres. et hec sera re. et hoc seru ri.
p̄ liquore casei. et sero ras. cor. sc. vñ Quid. de remedys.
Principyo obsta: sero medicia para. Quā mala p̄lōgas
qualueret moras. **I**te vñ magistrales nota. Si far vere
sero crescit mea semina sero. Sur obstante sera nō fulta
facit nisi sera. Hgnere pingue seru: nō me facies nisi se-
rum. Illis siqua seres dabit et byssum tibi seres.

Seraphiphis. dī glibet de ordine angeloz illoꝝ qui dī
seraphi. Et scias q̄ seraphim p̄ m. et seraphim p̄ n. ita disti
guim̄ sicut et cherubim et cherubin. vide in cherubin. et
vt dicit Greg. Seraphim vocant illa scōꝝ spiritū agni-
na que ex singulari p̄pinquitate aditoris sui incompara-
bili ardēt amore. Seraphim quoꝝ ardētēt vel incen-
dentes vocant: que q̄ ita deo diūcta sunt ut inter hec et
deum nulli ali sp̄us iter sint: tanto magis ardēt: quanto
huc vicini vidēt: quoꝝ p̄fecto flama amor est: quia quo
subtilis clarit̄ visiōnis et̄ aspiciūt eo validi? i amo-
re flāmēscit. De seraphim ēt dī Isa. 6. ca. Vidi dñs sedē-
re: et sup soliū excelsuz et eleuatū. excelsuz in se: et eleuatuz
respecū dom̄: et plena erat dom̄ a maiestate ei⁹: et ea q̄
sub ipso erat replebat tēplū: et seraphim stabat supra illō:
sex vñ: et sex alteri: duabus velabant faciē eius: et
duab̄ velabat pedes ei⁹: et duab̄ volabat. **H**ec visto ab
Diero. allegorice exponit: volēte p̄ sedētē sup soliū ex-
celluz et eleuatū xp̄m regnātē signari. Per soliū aut̄ ex-
celluz et eleuatū signari angelos in qb̄ dī fedet: sicut di-
cit psal. Qui fedet sup cherubin. Per domū aut̄ supe-
riōrē ecclesiā triūphatē q̄ dei maiestate iplet. Per tēplū
voferit ecclesiam militatē: q̄ iferiorib⁹ donis pficit: nec
videt diuine cēntie maiestate. Per h̄ aut̄ q̄ dī q̄ ser-
aphim stabat sup illud vel i circuitu fini alia l̄am: signa
et angeli tēplū. i. ecclesiā militatē custodiūt et defendūt.
In b̄ q̄ dī q̄ angeli habebat alas a dextris et sinistris
signa q̄ angeli p̄ḡt ecclaz defendūt et custodiūt: in
p̄spēritate ne eleuet. in aduersitate ne dehiciat. **H**z Dio-
nysius p̄ sedētē in solio dicit signari ipsuz deū. q̄ soliū aut̄
excellūipsaz diuine nāe eminētiā. per domū vō supiore
creatura excellētiores deo magis p̄p̄gores q̄ ei⁹ maie-
statiē plenū rep̄tant. p̄ tēplū vō iferiores creatu-
ras. i. coragles q̄ iferiori mō diuinā p̄cipiat bonitatez.
Vñ aut̄ sedētē sup thronū facies ipaz diuinā cēntiā de-
signat: sicut q̄ in eternitate fuerit anī mūdi stitutiōez. p̄
pedes vō ea q̄ postmodū erūt in glia b̄oꝝ: et in penī dā-
nator: p̄ media vō q̄ in cursu medio agunē. Seraphim q̄
facies et pedes sedentis sup thronū velare dñr: q̄ myste-
ria eterne dinitatis vel future britudinis vel misericō
bia ad plenū non reuelant. vñ et rabbi moys narrat q̄
talmutiste dixerūt. **N**icūq̄ ponit igeniū suū circa dñu
or recipiet fusionē tē. **Q**uid sit i alto: qd i mo: qd fuit
pmo: qd erit v̄ltio: **E**t addit. **D**uab̄ alio volabat. i. expā
debāt alas ac si volaret: et sic nō oī opiebat media sedē,
nisi ibono: q̄ de his q̄ medio tē agunt sic que i sex die

bus vel etatib⁹ fiūt vel scā sunt q̄tū op̄ ē istruimur mi-
sterio āgeloz: iter quos seraphim p̄matū tenēt. et dī in q̄z
tū op̄ est: q̄ h̄ ipfecte et ex p̄te cognoscim⁹: q̄ p̄ specim⁹ et
i enigmate. vñ et dī q̄ dom⁹. i. mūdus ipleta ē fumo igno-
rātie resp̄ciūlloꝝ q̄ sunt i p̄fīavl dom⁹. i. synagoga ipleta
fumo ifidelitatis. **U**olat aut̄ āgeloz p̄cessū reuelatōis i
nos: et eoꝝ velocitas ad oīa q̄ volūt dem̄rant. et seq̄ in il-
la visitōe Isa. q̄ seraphim clamabat. **O**cūs scūs scūs dñs
p̄sonaz. In eo q̄ dī scūs ter nota trinitas dīnāz
ēcentis yntas. et id ē q̄ ioleuit p̄suētudo q̄ cantat in ec-
clesia. **H**āctus sancti scūs scūs dñs sabaoth. i. exercitūz.
erēno nas. nau. nare. i. exbilarare: letificare: illumiare: il-
lucidare. vñ seren⁹ na. nū. i. let⁹. hilaris: lucidus: clar⁹ trā-
glluz: h̄ seren⁹ ad celū referit. trāglluz ad mare. vñ gdā
Dic mare trāglluz: celuz dic eē serenuz. et p̄p̄ vt seren⁹
nū nioz. sim. et ḡtō sereni addita tas. fit serenitas tio.
Ite a seren⁹ dī b̄ serenitudo dinis. Sereno apōl̄ vt cō-
sereno nas. isereno nas. i. itus vel valde serenare. refere.
Et est actū sereno cuꝝ oībus suis p̄positis. et pdu. re.
eres pro populo pdu. primaz: vide in sera.
Seria a syria rie. dī b̄ seria rie. i. olla q̄si syria: q̄ ibi p̄ scā ē.
vel dī sic a sero: q̄ v̄tis est et nēcaria. v̄la serie: q̄ ordi-
ne fit. **K**eg. 5. **R**eleui oīa dolia mea: et oēs serias meas.
vñ h̄ seriola le. dimi. persi. Seriole v̄tēp̄ metuēs era-
eric⁹. h̄ seres b̄ seretis ē gdā p̄p̄sa quo
d̄ere limū.
dī hoc sericuꝝ ci. qd̄ dī seta: q̄ apud eos abūdāt v̄mes q̄
sericū egerūt. i. bombices: a ḡbus hec fila circuz arbores
ducunt. et binc sericus ca. cū. et b̄ serica ce. qdā vestis de
serico: et sericatus ta. tū. i. serico ornatus vel intextus. et se-
rico cas. i. serico ornare vel intexere: et cor. ri.
series a sero ris. p̄ ordinare: dī b̄ series rie. i. ordo tenoz.
vñ serio as. i. ordiare l̄ ordinē et serie disponere: et cor. se.
seriola le. dimi. parua seria: vide in seria.
serius a serus ra. rū. dī serius ria. rū. i. v̄tis et necessari⁹.
Theodol⁹. Ut tua iā nō postponas seria ludo. et dī a se-
rus: q̄ seru series necessaria et v̄tilia tractare soleat. vñ se-
rie aduer. i. v̄tiliter: vel itente: sedulo: v̄l studiose ex aīo.
Inuenit et serio abilit̄ positus p̄ illo aduer. serie.
sermo onis. in sermocinor vide.
sermocinor naris. i. fmonez facere. et dī a sermo. Sermo
aut̄ est oīo humili stilo cōposita locutioni hūane finiti-
ma. vel sermo est collocutio vñ p̄sone ad alia: et dī ser-
mo a sero ris. q̄ serat v̄tilitatē mētib⁹ auditox: vel q̄ se-
raſ inter colloquētes. et cor. ci. sermocinor.
sermunculus li. dimi. paruus sermo.
sero ris. seu satū. i. semiare vel plātare. et dīriuaf a sereno
nas. q̄ sereno celo serendū ē et nō p̄ ibres. **C** Et nō. q̄ ser-
ro ris. duplex h̄ p̄teritū et duplex sup. vt sero seu satū: se-
ro fui fui. sero ris. seu satū. i. semiare et plātare. b̄ tñ si-
gnificatio tracta ē ab alia. **Q**ui. n. arbores plātat: quodā,
mō semiariū eis fserit: et q̄ seminatio et plātatio ordie so-
let eē. iō sero seu. qñz ponit. p̄ ordio. **I**te sero ris. fui ser-
tū. i. imittere: v̄l diūgere. **I**nuenit tñ et serui p̄ ordiaui: et
p̄ seu fñ antiques. Serō tñ p̄ponit fini vtrāq̄ faturaz:
et asserto ris. asseni assitu. i. plātare. asserto ris. assertui. i. li-
berare: manumittere: asserere: affirmare vel adiūgere.
vñ h̄ asserto asseris. q̄. vñ alii serif. et hic asserto tas. fre-
cōsero ris. fseui fstū. i. plātare: sil serere. vñ b̄ cōsilio. i.
plātatio. et situs ta. tū. i. plantatus. sero ris. fseui ser-
tū. i. cōmiserere: imittere: texere: iungere: vt isti serū
brachia: et serū verba. vñ fserim. i. cōunctim aduer.
circūsero ris. circūfseui. i. circū plātare. circūsero circūse-
rui. i. vndiq̄ diūgere: vel texere: vñ fmittere. sero ris.
serui. fseriū. i. derelinq̄re. vñ hoc defertuz: et hinc deferto

tas. i. desertū facere. pōt etiā esse frequē. hui⁹ ybi desere/ re. differo ris. differui. i. tractare; dñe; sapienter log; firma re. vii. disert⁹ nomē: de quo vide in suo loco. exero exerui exertū. i. foras emittere; yl' dñudare; māifestare. vñ exer to tas. frequē. insero ris. insciui insitū. i. plātare. z est ppe inserere plātare p̄ immissionē ramoz adiunice. vii. Quid. in de remedis amoris. Cnēnerit insitio fac ramū ramos adaptet. Insero ris. rui. isertū. i. imiscere; imittere; z ppe violēter. vii. iserto tas. freqn. isero ris. rui. isertū. i. iterpo nere; itermisere; imittere. itersero ris. iterfeni iterfizit. i. iterplātare; vel iterfeminare. psero ris. pserui. pseritu. i. pcul. emittere. psero ris. pserui. pseritu. i. ante emittere vel supra. obsero ris. obseui. obstitū. i. z vel vndiqz semia re; vel plātare; vel tegere. Luca. Obsta funera celā pur pura lana. obsero ris. rui. obseruit. i. z serere; z mittere; cō misere. Et nota q̄ sicur p̄z ex pdictis oia 2posita a se ro faciūt pteritū in rui. z supinū in sertū: s̄ nō oia faciūt in seui: sed illa tm̄ q̄ hñt significationē affinē significatiōi sui simplicis: s̄ c̄ q̄ dñr p̄ plātare. Nam q̄ arbore plātāt quodāmō seminarīz fert. At hinc ē q̄ illa q̄ habet signifi cationē oino extraneā a significatiōi sui simplicis faciunt pteritū in rui tm̄: z supinū tm̄ in sertū: vt desero ris. deserui differui. differo rui. differui. exero rui. eruui; pse ro rui. sertū. Dia vero alia faciūt pteritū in seui. z serui. z supinū in sītū. z quū dicunē p̄ plātare faciūt pteritū in seui: z supinū in sītū. in alio yō sensu faciūt pteritū in rui. z supinū in sertū. Obsero tm̄. p̄ serere z p̄ tegere fa cit pteritū in seui. z supinū in sītū. Itē sero z eius cōposi ta ab eo fm̄ q̄ faciūt pteritū in seui: z supinū in satū. v̄l i sītū neutra sunt: p̄ sero seui. p̄ tegere: qd̄ est actiuū. Itē sero z eius cōposita fm̄ q̄ faciūt pteritū in rui. z supinū i sertū: actiuū sunt. Itē oia 2posita a sero rui. sertū re tinēt lfaturā sui simplicis vbiqz. Silt̄ 2posita a sero seui satū: nisi q̄ in supino mutat a. simplicis in i. Itē sero z ei⁹ cōposita in presenti cor. hāc syllabā sc̄: s̄ in pterito eas pdu. vii. prosper. Quod serim⁹ metim⁹: qd̄ dam⁹ accipi mus. Itē vt dicit p̄ris. in. io. lib. seui fm̄ analogiā ui. i. tū. setū debuit facere: s̄ differētē cā satū. p̄ferri tradiderūt veteres. vide etiā in tertia parte vbi agit de preteritis z supinis verboz terrie siugatiōis desinētiū in ro. de hoc ero ras. in sera re. vide. Chabes etiā in satū.

Seron. sepulchrū vel idolum dicitur.

Seros grece oppiduz: z dicit latine serū. ynde hic seres se retis quidā populus.

Serotin⁹. a ser' ra. rū. dñ serotin⁹ na. nū. i. tardus vel tarde veniēs: vel vesptin⁹. z dñ sero. Hene. zo. ca. g. Factaqz sūt q̄ erāt serotina laban: z q̄ p̄mi tpis Jacob. z hinc serotino nas. i. tarde: serotinū facere. Et scias q̄ tpaneus iber dñ in autūno vel in hyeme iactis seminib⁹ nurriedis serotinus ad incremētū in yere vel in estate. z cor. penl. serotinus: quū sit possessiū desinēs in tinus: z nō habz t. a. suo primitiuō: nā si haberet t. a. suo primitiuō produceret ti. vt vespertinus a vespta: matutin⁹ a matuta: vt dñc p̄ris. Serpedo. a serpo pis. dñ hec serpedo. dñnis. i. rubor cutis: cu mēbroz extantia dictus a serpen do: qz serpat per mēbra: z pdu. pe.

Serpēs. a serpo pis. dñ serpēs tis. q̄ occultis z minutis s̄q̄ marū nisib⁹ serpat z repat. Illa aut̄ q̄ q̄tuo pedib⁹ nitū tur sicut lacerti z stelliōes: nō serpētes: s̄ repliclia dicunē. Serpētes at illa reptilia sūt: q̄ v̄tre z corpe reptat: quo rū tot venena quot ḡia: tot pernicies quot spēs: tot dolores quot colores hñt. vii. serpētin⁹ na. nū. f̄. Dū. vide de hoc i reptile alioz sciam. Et scias q̄ serpēs h̄z q̄tuo na turas. p̄ma ē: q̄ quū senuerit caligāt oculi eius: z si vo luerit fieri nou⁹ abstinet se a cibo donec pellis relaxet: z idē coartat se vt senectutē suā deponat. z quū yenerit

aquā bibere i cubiculo suo venenū deponit: z sic aquam istatiēter bibit. 3⁹ v̄o ē: si viderit hoiez nūdū timer. si vi derit vestitū iſilit in eū. 4⁹ q̄i alijs voluerit eū occide. re totū corpus tradit ad penā: caput at suū custodit. vii dñc Plini⁹: q̄ si serpētis caput cu duob⁹ euaserit digitis nibilomin⁹ viuit. vii totū corp⁹ obvicit p̄ capite d̄scēdo. Itē nō ḡ si habet i li. Nume. ca. 21. Sc̄c moyses ser pētē enēu: z posuit p̄ signo: quē cū p̄cussi a p̄petib⁹ ignis defti aspicerēt mox sanaban. Sic spūal⁹ p̄cussi a spēte venenosō diabolo aliq̄ tēratiōe sue molesta: aspiciat in xp̄m spētē calidū posuit in palū vel lignū crucis: z sanabūt a q̄cūqz p̄cussura vel iſirmitate sue tribulatiōe: z dulcia eis erit. vii dñs i. 3. ca. Jo. Sic moyses exaltauit spētē in defto: sic exaltari oīz filiū hois. i. ygnis marie. z ponit duplēcē finē sue vtilitatē ex medicina passiōis xp̄i. i. liberationē a malo. vii dñc. Ut oīs q̄ credit in eo nō p̄reat: z boni retributionē. vii subdit: s̄ beat vitā eterna. Itē enī fuit duplex finis passiōis xp̄i. Dñc at exaltari potius q̄ crucifigi: vt inueret penalitatē ex amore de suptā exaltationē mereri. qz f̄. Aug. p̄ea n̄ fac martyre f̄. cā. z ē spēs gn̄is icerti: v̄l v̄l qdā volūt coīs: sicut z bidens. Serpētigena ne. ge. coīs. penl. cor. a p̄pē genit⁹: z ponit a serpētulus li. di. paru⁹ serpēs. Cerpēs z genitus. Serpillum: a serpo pis. dñc hoc serpillum li. qdaz herba que trifolium z pliolium dicit. Virg. in bucco. Allea serpillum contundit olentezq̄ herbas.

Serpo pis. p̄si. ptū. serpere. i. latēter ire: vel corpe z ventre repe. Serpo cōponit: vt cōserpo pis. i. sil serpe: iſerpo pis. i. intro serpe: p̄serpo pis. i. pcul serpe: vel ppe serpe: z tēt in ante serpere. Serpo z eius cōposita sunt neutrā: z faciūt pteritū in p̄si. z supinum in ptū.

Serra a seco cas. dñ b̄ serra re. nomē a sono factū. s. a strido re. cū pretentius ferri lamina dētū mordacitate reſecōs q̄ attingit: strider. vii serrat⁹ ta. tu. i. serra sectus. z ferro ras. i. serra secare. vii serrans tis. ge. oīs. Isa. 4. Igo posuit te q̄si plauſtrū trituras nouū hñs rostra ferratia. Serro ras. in serra est. Errula le. dimi. dñ parua serra. ertatus ta. tu. in sertum exponitur. ertulum li. dimi. paruum sertum.

Sertū a sero ris. fui dñ b̄. ftū tū. i. corona de florib⁹ sertis z piūctis fcā. vii statutis ta. tu. i. sero ornat⁹ v̄l coronat⁹. Seruitolum li. dimi. paruum seruitum.

Seruitiosus in seruis est. Seruiliis in seruis est.

Seruio a seru⁹ dñ fuio uis. uii. uire. uitū. z cōponit: vt cōseruio uis. i. sil seruire: iſeruio uis. i. diversis modis seruire: vel offendere: iſeruio uis. i. valde seruire vel obedire. Seruitius dominis tis. iſeruitius cūtisq̄ p̄ceptis. reseruio uis. i. iterū seruire vel a fuitio cessare. subseruio uis. i. obedire vel satisfacere: s̄onare: latēter vel post paru⁹ fuitre. Seruio uis. neutrū est cū oīb⁹ suis cōpositis.

Seruit⁹ a fuitis dñ b̄ fuitus tutis. z est fuit⁹. dñtio fuitēdi. Seruitiū v̄o uis vel act⁹ fuitiū: vel mun⁹. Et f̄. Iido. s. etymo. Seruitius est maloz boium postrema pena: q̄ liberis oī suppliatio granior ē. Nā v̄b̄ libertas perit vna ibi pereūt z oīa. vii qdā. Nō bñ p̄ toto libertas v̄d̄is auro. Doc celeste bonus p̄terit orbis opes. Et accipit duobus modis fuitus. s. p̄ latria: z p̄ dulia grece: z hoc ē qd̄ deo z boibus cōpetit. z cor. ui. Dic nō. ḡ fuit⁹ iſeructa est expecto. Nam vt dicit Grego. in pastorali. Liquet ḡ oīs hoies nā equales genuit. sed variāte meritorum ordine alios aliy culpa postponit. Ipa aut̄ diuersitas q̄ accessit ex vito diuino iudicio dispensante: vt qz oīs hō eq̄ stare non valet: alter regatur ab altero. vii cuncti qui presum nō in se p̄tatem debent ordinis: z qualitatē pensare con ditionis: nec p̄cessere boibus se gaudcent: sed prodeſe.

Antiqui enī patres nři nō reges hotuz; s̄ pastores pecoꝝ
 fuisse memorant: sicut dicā in timor. vide etiā in rector.
 S erula le. dimi. parua sera.
 S eruo uas. uau. uare. i. custodire: retinere: vel in custodia
 ponere: vel p̄spicere. t̄ cōponit cū con. t̄ dī seruo uas. i.
 simul seruare. Itē cū ob. t̄ dī obseruo uas. qđ nō est in malo t̄
 i bono sumit: vi i suo loco dī. Itē cū re. t̄ dī refuo uas. i.
 retainere. Seruo t̄ eius cōposita sunt actiuā.
 S erū ri. in sera est. C eruo ra. rū. in sera exponit.
 S erulus li. dimi. paruus seruus.
 S eruus. a seruo uas dī h̄ seru? ui. qz olim in bello capti cū
 iure possent occidi: seruabant t̄ fiebat seru: t̄ iō seru? dī
 a seruado pp antiquā. Suetudinē: l̄z etiā qdā dicant mō
 seru q sic seruati nō fuerūt. seru? ḡ dī ex aditioē seruatu
 mō. Itē seru? i bello cope? t̄ seruat? famulus ex ppria fa
 milia suoz ort? mācipiū ex hostib? qsl̄ mācipatu: vel qsl̄
 manu captū. Itē est seru? empticius qui p̄cio emis. Itē
 verna sine vernacula in domo nutrit? : qz vernat. i. cla
 ret in domo. q aut dī seru? qsl̄ seres vana: vel qsl̄ fuans
 vultū dñi sui: vel quasi seres versutias: etymo. est. vñ b̄
 serua ue. t̄ seruus ua. uū. t̄ hic t̄ hec seruulis t̄ hoc le. pe.
 pdū. vnde hec seruilitas: t̄ seculiter lius. sim. aduerb. t̄
 b̄ seruitū. vñ seruitios sa. sū. i. seruitio plen?. S eruus
 cōponit t̄ cōseruus. i. simul seruus cū alio.
 S efe dictio geminata cōponit ex se t̄ se: liqueficit s. scđ q̄
 tuz ad sonū: t̄ dī p̄nūciari sic deseui. t̄ scias q̄ tria pno
 mina geminata cōpositionē habet in actō t̄ ablō tñ: vt
 memet: tete: sese: sicut dixi in tertia parte vbi egi de cōpo
 sitione integrorum pnominiū.
 S effilis. a sedeo des. t̄ dī h̄ t̄ b̄ sessibilis t̄ hoc le. qđ ē aptū
 ad sedendū: vel vt gs sedeat sup illud: t̄ p̄syncopā sessibilis
 le. idē. t̄ cor. penl. Persius. Exalat vapida lesuſ pice sessi
 lis obba. t̄ dī sessibilis: qz apta est sedere. h̄ enī fundū am
 pli t latū: t̄ ita melius sedet.
 S effilis la. lu. i. paruus statura: qz nō videſt stare: s̄ sede
 s. sex cōponit cū as assis: t̄ dī (re. t̄ dī a sedeo des.
 H esili sex oboli: vel preciū sex oboloꝝ.
 S effilis est supinū de sedeo des. t̄ debuit facere sesuſ p vñū
 s. sicut dixi in sedeo des.
 S etia a suis diciēt hec seta te. qz a sue pcedit in parte. vel a
 suo suis: qz valet ad suendū. vñ setosus sa. suz. plen? t̄ abū
 dans seta. t̄ cōpara. vnde hec setositas tatis. t̄ cōponit
 seta cuz in. t̄ dicitur inseto tas.
 S etatio as. aui. setatiare. i. farinā purgare. t̄ dicif a setariū
 S etarium tñ. in setarius est. C el setatiuꝝ.
 S etarius. a seta diciēt setarius ria. riuum. t̄ hoc serariū qđ t̄
 setatiū diciēt instrumentū purgandi farinā.
 S eth fili? sicut Ade. t̄ interptāt resurrectio: qz post fr̄is in
 terfectionē natus sit qsl̄ resurrectione fr̄is suscitaret ex
 mortuis. Idē t̄ positio: qz de? eū p̄ Abel positus: a quo q
 dā hereticū dicti sunt sethianiani: q̄ dicebat eū esse xp̄m.
 S eth gen? spinarū ē in heremō: ex gb? fit lignū imputre
 scibile fīm Dug. t̄ vt dī in pap. Seth ligna quāto fre
 quētius accēdunt: tanto duriora efficiunt. In historijs
 autē sup Ero. dī. Seth nomē mōtis est: regiōis t̄ arbo
 ris que similis est albe spine in folys: t̄ leuissimū lignū ī
 tremabile t̄ imputribile. t̄ acutū in fine seth.
 S etianiani. in seth exponit.
 S etosus sa. sun. in seta vide. S euero ras. in seuerus est.
 S euera. ver? pponit cū satis: t̄ dī seuerus ra. rū. i. austē
 distric? rigidus vel purus. t̄ dī seuer? qsl̄ satis verus. t̄
 vō sine pietate iustitia h̄ illud Eccl. 7. Noli ēē iustus ml
 tū: ybi dicit glo. Sūmū ius sūma iniuria est. Itē sup illō
 Isa. 30. Nec est via: ambulate i ea: neq; ad dexterā: neq;
 ad sinistrā declinabitis. dicit glo. In vtracq; parte qcqd
 sup modū est: in yitio ē. q aut dī seuerus qsl̄ sequēs vera

etymol. est. t̄ cōpara: vt seuerus rīor. sunus. t̄ seuerus
 hec seueritas. i. austētā: rigor: vel integratas iudicij: vt
 vehemētia vltiōis. t̄ seueror ras. qđ nō est in v̄su. l̄z cōpo
 niēt̄ vt asseuero ras. i. affirmare: asserere. t̄ p̄seuero ras. i.
 eu ē p̄iūctio disiūctiua. i. vel. C pdurare. t̄ pdu. ue.
 cui seūisti est p̄teritū de sero ris. ibi vide.
 S enio uis. uīni. seuire. i. insanire: furere: seuuiz ēē vel fieri.
 t̄ cōponit vt asseuio uis. i. valde vel ad aliqd seuire v̄l su
 rere. cōseuio uis. i. simul seuire. de seuio uis. i. in diuersis
 modis seuire: vel a seuitia cessare. i. seuio uis. i. valde seui
 re. obseuio uis. i. h̄ seuire. reseuio uis. i. iterū seuire: v̄l re
 tro a seuitia cessare. S enio t̄ eius cōposita neu. sūt: t̄ pro
 du. se. vñ p̄sper. Impia cōfusio seuit discordia mūdo.
 S enus. a seuio uis. dī seuus ua. uū. i. crudelis. l̄z seu? in ira
 crudelis in sanguine. t̄ p̄paraf. vñ b̄ seuitia tie. t̄ b̄ seui
 ties tie. i. crudelitas. S enus cōponit cū q̄: t̄ tā. t̄ dī q̄: se
 uis ua. uū. t̄ tāseuus ua. uū. i. valde seuus. t̄ pdu. se.
 S ex. ab hex subtracta b̄. t̄ pro eo posita s. dī apud latinos
 bi. t̄ hec sex ois ge. t̄ indecli. vnde senus na. nu. t̄ se
 narius ria. riū. t̄ hec senaritas tatis. t̄ h̄ senararius rj. p il
 lo numero. t̄ pdu. se. senus. vt dixi in senex.
 S exagesima. a sexagita dī sexagesim? ma. mū. t̄ b̄ sexagesi
 ma me. dñica p̄ septuagesimā: t̄ echoā dñica q̄ cātā.
 Exurge dñē: t̄ termiā i q̄rta feria p̄ pasca. i. V enite bñ
 dicti p̄ris mei. p̄lectēs octo hebdomades: t̄ q̄tuor dies
 t̄ b̄ sexaginta dies. I nstituta aut ē sexagesima pp redē
 ptōez qua melchiae papa t̄ siluester statuet: vt bis i
 sabbato cōedere ne pp abstinentiā t̄ afflictionez carnis
 quā sustinuerāt i sexta feria: q̄ in oī tge ieunabat: nā de
 bilitare. In redēptōe ḡ sabbatō illi? t̄pis vñ septima
 nā qnq̄gesime addiderūt: t̄ sexagesimā vocauerūt. Itē
 istituta ēēt pp significationez. S ignat. n. t̄pis viduitatis
 ecclie a spōlo suo. vñ sexagesima sonat sexies decē. t̄ per
 sex intelligit sex opa mīc: p̄ decē itelligit decalogus. In
 fine sexagesime cātā. V enite bñdicti p̄ris mei t̄ c. qz il
 lig decē pceptis t̄ sex opibus mīc se exercēt: audient ab
 ore dñi in futuro gnali iudicio. V enite bñdicti p̄ris me i
 exagesies aduer. numeri. i. sexaginta yici. C illy. s. c.
 bus: t̄ dicitur a sexaginta.
 S exaginta. a sex t̄ gētos qđ ē decē p̄ponit sexagita ge. ois:
 nūeri plalis. t̄ idecli. i. sexies decē. vñ sexagen? na. nū. t̄
 sexagenarius ria. riū. t̄ sexagies aduer. sexaginta vicib? .
 S exangul? a sex t̄ tangul? la. lu. i. sex agulos bñs. vñ sexan
 gular? ta. tu. t̄ substitutiē dī h̄ sexangul? li. p̄ tali figura.
 S exennis. a sex t̄ anūis p̄ponit h̄ t̄ hec sexennis t̄ hoc ne. i.
 sex annoz. vñ hoc sexenniū sexenniū. spatii sex anōz.
 S exies aduer. numeri. i. sex vicib? . t̄ dī a sex. vñ in. 4. R e.
 ca. 13. S i p̄cessis qnq̄ies aut sexies aut septies.
 S exquialter: in sexqui vide.
 S exqui. i. totū. vñ p̄ p̄onē h̄ sexgpes dis. i. tot? pes. s. men
 sura vñ pedis. vñ h̄ t̄b̄ sexgpedal? t̄ hoc le. pe. pdu. i. q
 p̄tinet mēsurā toti? vñ pedis. H ora. P royctit ampulas
 t̄ sexgpedalia v̄ba. i. totū pedē obtinētia. vñ b̄ sexgpeda
 litas tatis. Itē sexg p̄ponit cū alter t̄ fit sexgalter ra. rū.
 i. p̄tinēs totū t̄ totius medietatē. vñ ternarius ē sexgal
 ter binary: vel ad binariū: qz p̄tinet ip̄m totū t̄ eius par
 tem: siue medietatē. s. vñ. t̄ p̄ponit: vt subsexgalter ra.
 rum. q̄ ab alio p̄tinēt totus t̄ ei? altera pars. vñ binari
 est subsexgalter ternary ad ternariū. Itē sexg p̄ponit
 vt sexquartius tia. tiū. t̄ sexgoctauis ua. uū. i. cōtinens
 alind totū t̄ eius tertia partem vt q̄ternariū: ternariū:
 vel continēs alind totū t̄ eius octauā partē: vt nouena
 riū p̄tinet octonariū. t̄ p̄positionē subsexquartiuſ tia.
 tiū. t̄ subsexgoctauis ua. uū. i. q̄. ita p̄tinet ab alio: t̄ sim
 plicer p̄t dici ēt per cōpositionē sexquiquartus ta. tu.

Sexquigintus ta.tū. et sexgintus ta.tū. et sic in similibus.
exquipedis. in sexqui exponitur.

Sextarius. a sextus dī sextarius rī. et dī sextarius a sexta
pt. est vō sexta ps. 29: sextari⁹ duarū librarū ēq; bis as-
supt⁹ dī bilibris: aslupt⁹ q̄ter sit greco noie cerit: gnges
cōplicat⁹ gnare siue gomor facit: adyce sextū: reddit con-
giū. Nā 29⁹ sex metr⁹ sextari⁹: et hinc sextari⁹ nomē tra-
ctū est. et strūt⁹ cū gtō: vt sextari⁹ vini. **E**t nō q̄ sexta
ri⁹ siue dicat mēsurat⁹: siue mēsura: siue quātitas illi mē-
sure adiacēs: siue aliqd alid: semp ē mal. ge. et nō neutri.

Sextertiū rī. quoddā pōdus duarū librarū et semis: quasi
semisteriū. vñ sextertiarius ria. rī. qui erogat sextertiū
vel ad sextertiū pertinens.

Sexilis penul. pdū. cū sextus noie dicat. vide in gntilis.
Extupes. pes. 29n̄ cū sex: et dī sextupes pedis. i. pedicu-
lus: qz sex habeat pedes. vñ sexupedosus sa. sum. i. sextu-

Sextuplus. sexq; qd̄ est totū cōponit cū pli. (pedib⁹ plen⁹).
ca et dī sextuplus pla. pli. q̄si sexplu. i. triñes totū: et pli
cam totius. i. medietatē. vñ hec sextupla ple. i. totū et di-
midiū. s. summa capitalis et dimidiū.

Sextus. a sex deriuatur sextus ta. cū. nomen ordinale.

ante

I

Siban dī tertius mēsis a martio. s. maius. et acutū in fine.
ibilla.bole. qd̄ ē snia 29n̄ cū siros qd̄ ligna eolica dī os:

et dī b̄ sibilla: q̄si siros bole: vel bele qd̄ ē mēs. i. dīna snia:
vel dei mēs. et ē nomē appellatiū sibilla q̄si ppberista:
et fuerūt dece sibille. Quelibet tñ ppberista pōt dici sibil-
la: qz dei sniam vel mētē hoib⁹ interprat̄. ille tñ dicte sūt
sibille q̄si antonomasice. vñ sibillinus na. nū. penl. pdū.
sibilo las. laui. lare. serpētū est. pprie. hoies tñ sibillat. vñ
b̄ sibilos li. s̄ in plurali b̄ sibila lox. et sibilos la. lū. i. sibi-
lans. et potius causa metri et vñ sibillat⁹ videat a poetis q
fit vox significatiua: s̄cē pluui⁹ uia. uiu. p. pluuiialis. Sibi-
lo cōponit: vt sibilo las. i. s̄l sibilare. desibilo las. i. s̄ si-
bilo cessare. exibilo las. i. extra sibilu. pycere. isibilo las.
. i. itro vel valde sibilare: vel sibiluz iterpellere. obsibilo
las. i. yndiq; vel b̄ sibilare vel desinere. resibilo las. i. ite-
rū sibilare vel desinere. subsibilo las. i. post vel parū vel
latēter sibilare. **E**t nota q̄ sibilo ponit q̄nq; p̄ deride
re: qz sibilare solem⁹ post eu quē deridem⁹. vñ Dora. in
sermo. Populus me sibilar. i. deridet. Sibilo las. est neu
trū cuz oib⁹ suis cōpositis. et cor. bi. vide in regulus.

Sica ce. se. ge. deriuat a leco cas. et dī sica q̄si leca. s. gladi⁹
brenis: quo maxime vñt⁹ q̄ apō italos latrociniā exer-
cent. Et vt dī telū est in baculo absconditū. vñ hic sicari⁹
rī. q̄ sicā defert: vel homicida: et pdū. p̄maz. vñ Dora. in
sermo. q̄ mechus foret aut sicarius. aut aliquo. Actu. zi.
Eduxisti in desertu. q̄ttuo milia viroꝝ sicarioꝝ et scri-
bit per vñ c. Papi. sic dicit. Sicarius dictus: qz ad ppe-
trandum. scelus sit telis armatus.

Sicarius. in sica est. **S**icania. in sicilia vide.

Siccine. i. sic ne. et ci. syllabica adiectio: et nō iclinat b̄ ne.
Siūctio enclonica accētū p̄cedētis syllabe ad se. i. iuxta se.
vñ p̄ncipalis accētū sup p̄ma syllaba et media grauaf̄: si-
cut heccine: qz accētū p̄ncipalis nō pōt poni sup syllabi-
ca adiectiōe. vide in heccine. In p̄ Reg. ca. 15. dī. **S**iccine
sepat amara mors. et in Euroza dī. **S**iccine rex. p̄barao
pascali vincit agno. posset tñ in siccine: cine esse syllabi-
ca adiectio: et legi deberet remissione siccie. i. sic sepat ama-
rco cas. a succus dī p̄ antifrasim succus ca.

Cra mors.
et. qz sine succo. et cōparat̄: vt succus cior. simus. vñ sice-
cius. sime. aduerb. et hec siccitas citatis. et hec siccitudo: et
sicco cas. i. succū facere: qd̄ 29n̄ cū de. et dī desicco cas.
Itē cū ex. et dī exicco cas. Itē cū re. et dī reficco cas. Et ē
actiū succo. cū oib⁹ suis cōpositis. et scribit p̄ duo. c.

Sicera re. fe. ge. per vñ c. penl. cor. hebreū est. et dī a succo:

qz ex succo frumenti vel pomoz cōficit: coctisq; frugib⁹
aqua pinguis q̄si succ⁹ colat̄. et dicit sicera ois potio: ois
liquoris pfectio: ois liquor qui inebriare pōt p̄ter vinu⁹,
magis p̄prie tñ liquor qui ex vactilis fit ad bibendū sua-
uis. In. i. ca. Luce dicit. vinu⁹ et sicerā nō bibet.

Sicilia. sicutus rex fuit sicilie. vñ illa terra dicta est sicilia:
sicut eadē dicta est sicana a sicano rege. et a sicilia dī sicu-
lus la. lū. penul. cor. Dora. Inuidia siculi nō intuere ty-
ranni. Tormētū maius: t̄. et hec siciliensis et hoc se-
t̄ b̄ sicilides de. vñ hec sicilis dis. i. siciliensis. et declinat̄
patronomice. Virg. Sicilides muse paulo maioraz cana-
sicilides. in sicilia vide.

Sicima me. dicta ē sichen: s̄z nūc Neapolis dī. et col. ci. vñ
in Aurora. Post Esau pacē Jacob sicimis manet exit.

Siche dī aia. Itē siche dī pfunduz. vñ ennosigeus q̄si en-
noches. vel cōponit a sigeus. Inuenit etiaz sichel pro
quodā pondere. vide in sicutus.

Sichen fili⁹ fuit emor q̄ quādā vrbē edificavit: quā suo no-
mine appellavit sichen. b̄ grece: latie dī sicima me. et c̄ ci-
uitas samarie. ipa ē nūc neapolis ciuitas samaritanop̄.

Sichofanta te. i. falsus calūniator: vñ viliū rex appetitor.
Fert tñ sichofanta apud grecos dici fucus comedens: a
sichos qd̄ est fice: et fagin qd̄ ē cōedere: s̄z bac rōne dī sic
falsus calūniator. Quidā dño apd grecos misse sūt fucus
q̄s latēter qdā su⁹ famulus comedit et cepit calūniari
alii: et accusare q̄ ipē eas cōedissi. Tūc dñs p̄cepit aquā
calidā bibi ab eo q̄ cōederat fice: q̄ bibita stati euomuit
fucus. vñ postea semp dicit̄ ē sichofanta. i. fuc̄ comedēs:
et qz false fuit calūniat̄ sociū comedisse eas. iō inde ino-
lenit s̄uetudo vt falsus calūniator diceref sichofanta.

Sichomachia a siche qd̄ est aia et machia pugna 29n̄ p̄nitur
b̄ sichomachia chie. i. pugna aie. vñ qdā liber dī p̄udē-
tius de sichomachia. i. de pugna aie: et acutū penl. sichos.

Sichos greec: fucus latine.

Siclus. sichel q̄ latino sermōe sicutus corrupte appellaſ be-
breū nomē est his apud eos vncie pōdus. apud latinos
aut et grecos q̄rta ps vncie: et stateris medietas: et drag-
mas appēdēs duas. vñ cū in l̄ris diuinis legit̄: sicutus vñ
cia est. cuz vō apud gētēles tūc q̄rta ps vncie est.

Sicomorus. mor⁹ p̄pōt cū quodā greco et dī b̄ sicomo-
ri. qz sit folys siltis moro in alys fuci: vñ et dī fuc̄ fatura
hāc arborē latini celsa appellat̄ ab altitudine: qz nō ē bre-
uis vt morus. vñ b̄ sicomo-ri. et b̄ celsū p̄ fructu illius:
et pdū. mo. vñ qdā. **L**ū cauo mor⁹ moriz. soroz. sicomo-
rus. Et scias q̄ grūs plalis fac̄ sicomo-ri. format. n. ab
abltō singulari sicomo-ri addita rū. Inuenit at alioq; p̄
syncopā sicomo-ri: s̄cē virū. p̄ viroꝝ: deū p̄ deoz. vñ i. l.
. z. Paral. c. 9. **L**ātāq; copiā p̄buit argēti in hierlez q̄s
lapidū et cedroz tantā multitudinē velut sicomoꝝ q̄g;
gnunt in campestribus. sicomoꝝ dicit p̄ sicomoꝝ.

Sicubi in vbi vide. **S**iculus in sicilia exponitur.
Sidero ras. a sidus dī sidero ras. qd̄ nō ē in vbi. s̄ compo-
nitur: vt sidero ras. i. p̄spicere: et pprie celestia. **S**idero
ras. i. cupere et pprie celestia. Et est actiū sidero cū suis
compositis: et cor. de. vide in sidus.

Sido dis. in sedeo des. exponitur.

Sidon fuit filius p̄mogenit⁹. **A**naan: a quo dicti sunt sido-
nes. et binc ciuitas eoz in fenicia. **S**idon dīa est. vñ bic
et hec sidon donis. patriū. et sidonie. p̄nūc adiacēs.
vñ sidonius nia. nū. sidony interpretat̄ venūdantes: vel
eta ciuitas est dicta. et interpretat̄ venator vel venatrix.
Hene. 4.9. Pertingens vñc ad sidonē. et pdū. do.

Sidonij in sidon vide. **S**idrach vide in anania.
Sidus a sedeo vela sido dī b̄ sidus deris. i. stella et colle-
ctio stellaz in aliquo signo a simile sedendo. vñ sidereus

rea. reū. res sideris; vel p̄tinēs ad sidus. Et ut dicit **P̄ris.**
in. 6. lib. a sidus deris. d̄r̄ sidero ras. vñ cōpositū cōsidero
et sidero ras. vide in astrū.
Sifon. a sibilo las. d̄r̄ h̄ifon onis. i. tuba vel poti? cōca siue
vas in quo mingebāt: in quo cū vrina cadit facit sibilatū
et iō p̄nōr̄ p̄ sibilatu yrine: v̄l̄ p̄ bōbo. Juena. Effigieq;
de lōgis ifonib⁹ iplēt. vel p̄t̄ hoc teneri in p̄prio sensu:
nā h̄ vasa suppēdebāt mulieres ad simulachrū padicū:
tie faciētes queq; turpia in tēplo eius. Ifon eriā d̄r̄ vas
quo vnum in oriente ad extinguēdū ignē. et tūc cōponit
a sufflo et fundo: qz aq̄s sufflando fundat.
Sigalonus na. nū. in sigalū ē.
Sigalonius nia. niū. in sigalum est.
Sigalū. a sige d̄r̄ hoc sigalū li. penl. cor. qdā annona. vñ fit
peccatum panis. pro quo quidā minus intelligētes solēt p̄
ferre sīgīnē: et dicit a sige qd̄ est silentiū vel silere: qz vi-
detur sileri et taceri iter alias ppter sui vilitatē. vel p̄t̄
dici a filigo. et ide sigalonius na. nū. penul. pdu. et sigilace?
cea. ceū. et sigaleus lea. leū. et sigalonius nia. niū. vñ terra
que tali annona abūdat dicta est sigalonia nia.
Sige d̄r̄ silentiū vel silere. vñ hoc sigeī gei. pmotoriū iuxta
troia. vñ sigeus gea. geū. qd̄ qn̄q; tātū valet quātū troia/
sigena ne genus piscis.
Crus na. num.
Sigillati. i. exp̄sse. a sigillū dicit. et pdu. la.
Sigillū. a signū d̄r̄ hoc sigillū li. dimi. signū ānuli: et illō qd̄
fit in cera ūrū signū est sigillū. vñ sigillo las. i. sigillū fa-
cere vel sigillo designare: firmare: claudere. et hec sigilla-
tura re. sīr̄ d̄r̄ sigillū iſt̄z. **S**igillo xp̄oī: vt̄ sigillū las.
dissigillo las. i. diuersis modis sigillar̄. v̄l̄ sigillū remoue-
re. dissigillo las. i. valde sigillare: vel sigillum remouere.
insigillo las. i. valde v̄l̄ it̄ sigillare. resigillo las. i. retro si-
gillū auferre: apire: vel iterū sigillare. Et ē actiūnū sigillo
cū oib⁹ suis cōpositis. **C**hic p̄nt̄ moueri qdā qn̄es p̄ti-
nentes ad theologiā circa sigillū ūfessiōis. et p̄ qrā an in-
terpes vel laicus audieb̄ ūfessionē in tpe necessitatib⁹ v̄l̄
mortis teneat celare petā q̄ audit. Ad hoc dico q̄ sigillū
ūfessionis cōperit sacerdoti in q̄ptū est minister hui⁹ sacri
qd̄ nibil aliud ē q̄ debitu ūfessionū celādī: sicut clavis ē
priā absoluēdi. **T**ū sic alio q̄ nō ē sacerdos in aliquo ca-
su p̄cipiat aliqd de actu clavis dū ūfessionē audit ppter
necessitatē ita p̄cipiat de actu sigilli ūfessiōis: et te-
nē celare: q̄t̄ p̄t̄ sigillū ūfessiōis nō hēat. **I**tē cō-
stueuit querian sacerdos de licētia ūfetētis et penitentis
petm̄ qd̄ sub sigillo ūfessionis h̄z possit alteri pdere: Ad
hoc dico q̄ duo sunt ppter q̄ sacerdos teneat p̄t̄m̄ occul-
tare. et p̄t̄ncipalr̄: qz ipsa occultatio ē de cēntia sacri: in-
q̄tū scit illud vt de: cui? vicē gerit ad ūfessionē audiē-
dam. alio mō ppter scādalū vitādū. **P**ot̄ aut̄ penitens
facere vt illud qd̄ sciebat sacerdos vt de: sciat ēt vt hō:
qd̄ facit dū eū licētāt ad dicēdū. et iō si tunc sacerdos di-
cat: sigillū ūfessiōis nō frāgit. dz tñ vitare scādalū dicen-
done fractor̄: pdicti sigilli reputēt. **P**relat? tñ nō p̄t̄ lū-
cētāre sacerdotē vt dicat h̄: qz nō p̄t̄ facere vt sciat vt
hō: qd̄ p̄t̄ ille q̄ ūfitef̄. **A**duerte tñ q̄ sacerdotib⁹ imi-
net p̄batio si accusant q̄ de licētia ūfetētis reuelauerūt
Item p̄t̄ q̄i yrū illud qd̄ sacerdos scit per ūfessionē et
alio mō possit reuelare: Ad hoc dimissis multoz opinio-
nibus p̄t̄ dici q̄ sicut vult frater **T**homās verior op̄io
est illud qd̄ sacerdos sciat als siue aī ūfessionē siue post
cōfessionē nō tenet celare q̄t̄z ad id qd̄ scit vt hō. **P**ot̄
enī dicere. **S**icio illud: qz vidi heri: tenet tñ celare in q̄t̄z
scit vt deus. nō enī p̄t̄ dicere. **E**go audiui hoc in ūfessiō-
nēt̄ ppter scādalū vitādū dz abstinenre ne de hoc loq̄
tur nisi necessitas imineat.
Signāter aduer. i. euide ter: aperte. a signo nas. dicitur.
Signifera rū. pe. cor. i. ferēs sig⁹: a signū et sero fers xp̄o.

Significantia. in significo vide.
Significo cas. caui. care. i. facere signū: manifestare: notifi-
care et exprimere. vñ hec significantia tie. i. exp̄ssio: signi-
ficatio: et signatio suppositi expressa. et significāter adi-
uer. i. exp̄ssio: aperte. vnde significātius. i. expressius. et
forte inueniē significans rōr. tissimus. i. expressius sīor.
simus. et hinc significāter tuus. tissime. aduer. et hec signi-
ficātia tie. **S**ignifico cōponit: vt cōsignifico. i. p̄ter p̄nci-
palē significationē secūdario aliquid dare intelligi: quō
verbū cōsignificat tps. **I**tē significare. i. simul significa-
re idē. **I**tē significare. i. ex adiūcto: et nō p̄ significatiōes
h̄bere quasi cū alio: nō p̄ se significare quēadmodū ūn-
ctio: et adiūbiū: p̄positio cōsignificant. et cor. si. et cōpo-
ni videtur a signū et facio cis.
Signo. a signū qd̄ est nota: ostentū: vexillū: dicis signo nas.
nau. nare. i. signū facere: vel signo designare: exp̄mtere:
ostēdere. vñ signanter aduer. **S**igno cōponit: vt assigno
nas. i. aliqd alicui assignare: qd̄ dz facere vel habere. cōs-
igno nas. i. simul signare. designo nas. i. valde signare: di-
stinguere: vel signū frāgere et remouere: ap̄ire. et ē tractū
ab illo qui signū et signillū frāgit: et ita aperit ūras et mani-
festat: et ideo designare dicit aperire: manifestare. vnde
hōra. Quid nō ebrietas designat: opta recludit: **P**resi-
gno nas. resigno nas. i. itez signat: v̄l̄ signū auferit: et ap̄i-
re: v̄l̄ retro signare: reddere: restituere. et ē actiūnū cū oib⁹
ignū ni. nota: ostentum: vexillum. **C**luis cōpositis.
Silēns componit in quarta parte in ca. de allotheca.
Scilenos i scelenos exponit. **S**ilentiū tū. i. silēo expōit̄
silentiari⁹. a silentium d̄r̄ h̄ silentiar⁹ ry. q̄ in palatio vel
alibi silentiū inducit: et est nomē dignitatis.
Sileo les. lni. re. i. tacere. s̄z silere referit ad voce i articula-
tā v̄l̄ mutā. tacere v̄o ad articulatā. **I**tē h̄t̄ ūlētiū tū. et
vt dicū ūlētiū nihil est. s̄z v̄bix nulla est v̄d̄ ee ūlētiū.
Silēt̄ tenebre nihil sunt: s̄z v̄bi lux nō est tenebre ee d̄r̄.
Itē a silēo dicit ūlēsco scis. inchoa. **S**ileo componit: vt̄
dissileo les. i. diuersis modis silere: vel loqui. resileo les.
subsilēo les. cōsileo les. **I**tē cōponit: vt̄ cōsileo lis. **S**ileo
et eius cōposita neu. sunt p̄ter cōsileo pro interrogare: qd̄
est actiūnū. et carēt sup̄. et cor. hanc syllabā si: quā cōsileo
mutat in su. **U**n̄ Qui. de reme. Qui silēt̄ est firmus: q̄ d̄i-
cit multa puelle. **V**ide etiam in rāce ces.
Silex. a salio lis. d̄r̄ silēr̄ cis. incerti ge. qz ab eo saliat ignis.
et silēr̄ lapis dur⁹ q̄ focari⁹ d̄r̄. et cor. si. **U**n̄ Virg. in. 7.
Enei. Stabat acuta silēx p̄cīsis vndiq̄s saxis. **I**tē cor. pe-
gti. et hinc silicinus na. num. penul. pdu. i. petrosus: et sili-
cēs cea. ceum. i. res silicis: vel de silice existens.
Silicern⁹. **S**ilex xp̄oī cū cerno: et h̄ silicern⁹ ni. qd̄ et h̄ silē-
cern⁹ d̄r̄. i. moribūd⁹. i. silis mortuo: q̄si silēcis cernēs. i.
sepulchrū. **U**l̄ d̄r̄ silicern⁹ senex: yet⁹: icurn⁹ p̄p senectu-
tē: vicin⁹ mori: qz ūfiderat et cernit silicē sepulchri: v̄l̄ qz
p̄p curūtē cernat terrā et silices. **I**tē silicern⁹ ponit̄
qz p̄ firmo et duro vt silēx: vt in phisiologo. **D**enuo si
silicinus in silēx est. **C**peccas silicern⁹ extas.
Siliceus cea. ceum. de silice: a silēx dicitur.
Silagineus nea. neum. in siligo est.
Siligo. a seligo gis. d̄r̄ h̄ siligo gnis. qd̄dam gen⁹ tritici. qz
scit selectū ab alio. nā in pane ei⁹ spē est p̄cipua. vñ qn̄q;
tenūlissim⁹ et purissim⁹ flos farie dicit̄ siligo. vnde fit no-
bilissim⁹ panis: et pdu. li. **U**n̄ Juenal. **S**ed tener et nē
nēns molliq̄ silagine fac̄t̄. vnde silagineus nea. neum. ad
silagineum prīmē: vel de silagine factus.
Siliqua. xilon grece latine dicit̄ lignū. et ūponit̄ cuī licon
qd̄ est dulce: et dicit̄ silicon: v̄l̄ siliqua silique: vt latini di-
cūt̄ corrupte: q̄si xilicō quedā arbor sic dicta: qz ei⁹ ligni
fructus sit dulcis. vnde bee ūliq̄ d̄r̄ fruct⁹ ei⁹ q̄ colligit̄

ad opus porcorum, et siliqua est vigesima pars solidi ab arboce cuius semina est nomine tenes. Silica etiam est quodam genum leguminis quod porci in Africam comeduntur. Et siliqua etiam est folliculus cuiuslibet leguminis et purgamenti: et cor. li. et si. vñ in. i. ca. Luce legit. Et cupiebat ipse venire de silvis quod porci manducabant, ubi dicit Ambro. Silique genus est leguminis sonoris folys et vacuis: quod magis ventre onerat quam reficiat. Vñ etiam recte significat scientias seculares: vel carmina poetarum suavitate sterili resonantia: illatibus magis quam reficietes. Itē Diero, in originali dicit. Possum aliter quodammodo siliquas interpretari. Demonum cibus est: carmina poetarum singularis scientias hereticorum: popa vero he oes sua suavitate delectat: et dum aures vestibus dulci moderatione currentibus capiunt: animum quoque penetrant: et pectoris interna deuinciunt. Vez ubi cum summo studio fuerint: ac labore plecta nihil aliud nisi inane sonum et sermonum strepitu suis lectoribus tribuant. nulla ibi satietas veritatis: nulla iustitiae refectio repicit. studiosi eorum in fame vestitu puerant. Vide in phus et in noctua.

Syllaba syllabina grecie latine dephedere, vñ hec syllaba he. dephedio litterarum. et hinc syllabicus ca. cu. vñ syllabicus cas. i. facere syllabas vel diungere lras. Itē a syllaba dicitur syllabo bas. i. syllabicare. vñ syllabatum. i. syllabatim aduer. Syllaba coponit cum monos quod est vñ: et de monosyllabus ba. bu. i. vni syllabe. Itē cu. dis. bis. tris. et dicitur disyllabus ba. bu. et bisyllabus ba. bu. i. duarum syllabarum. trisyllabus ba. bu. i. trium syllabarum. et scribit per geminum s. Itē a syllaba apote tetrasyllabus ba. bu. i. quatuor syllabas petasyllabus ba. bu. i. gnoz syllabarum. hexasyllabus ba. bu. i. sex syllabarum. heptasyllabus ba. bu. i. septem syllabarum. deca syllabus ba. bu. i. dece syllabarum. polisyllabus ba. bu. i. plurimi syllabus. et hic monosyllabicus ca. cu. et. et hinc aduer. monosyllabice. et sic de aliis predictis. predictum est et in prima parte de syllaba.

Syllabico cas. in syllaba est. et cor. bi. De syllabica adiectio dictum est in tertia pre ubi egredi figura compositionis nois.

Syllogismus. a syn quod est con. et logos fimo ponit h syllogismus mi. qsi collectio et ciuctio sermonum. vñ syllogisticus ca. cu. et syllogizo zas. i. cludere: et ppe syllogizando vel syllogismos facere fimo. Dic. Et scribitur coiter per duo l. et sic multat n. in lin. syllogismus. Aliquid autem subtrahitur vñ l. ut pma sit breuis: sicut in omittitur p. Et scias quod syllogismus est ovo in qbusdā positus necesse est aliud accidere per ea quod posita sunt: ut de aial est suba: ois hō est aial, g ois hō est suba: et hoc totū est ovo quodā in qua gbusdā positis. i. pmissis duab. ppōnib. necesse est per ea aliud sequi. i. clusiones. Ois quod syllogismus constat ex tribus terminis: et duab. ppōsitionib. quod pma vocat maior: secunda vero minor.

Siloa vel siloe fons est ad radicem montis syon: g non iugibus ags: sū i certis horis ebullit: et per terram cōcauā et antra saxi durissimi cum magno venit sonitu. Vide et in pbatica.

Silua. a xilon quod est lignum de hec silua ue. qsi silua: quod ibi ligna cedant. vel de a silen quod est vastitas vel silētū. ide silua ubi sunt loca vasta et defta et silētū plena. vel silua est spissus nemus et breue. silua est iterum de et fructuose arbores: et in fructuose. vñ syluosus sa. sū. i. siluis plenus.

Silvestris. a silua de hec silvestris et hoc stre. i. res siluestris: vel ad siluam pertinet. De hoc etiam vide in capestre.

Silvius tu. filii fuit Enee. et de a silua: quod natus fuit in siluis. Silurus. a silo les. de h silurus ri. parvus et minutus piscis.

Junena. Fracta de merce siluros.

Silula. de domini parva silua.

Sima figura curvata. vñ et hec figura c. vocat apud grecos sima qsi simū: et representat apud nos hoc elementum. s. et hic simus ma. mū. i. curvus. et ppe simus est qui nasus h̄ recurvus sursum. vñ h̄ simia mie: quod nasus sic h̄ recurvus.

vñ simius mia. mū. i. ad simiam pertinet: vel simius simus. Symmacus. a syn quod est con. et machia pugna coponit hic symmachus chi. penul. cor. i. pugnas. vnde hec symmachia chie. i. copugnatio.

Symbolum est collectio simonum in psilio: vel pecuniarum. vñ in pauper. 23. Dantes symbola consumunt. et coponit a syn. i. con. et bolus. i. morcellus: quod quilibet ponit ibi morcellum suum. i. particulam. Pap. vero dicit. Symbola ppe dicunt quod a diversis pccis contumelias in vnu: ut et ceterum inde patetur. Dic nota quod fuit theologum nomine symboli similitudinem et collectionem importat. vñ a quatuor collectiōibus nomen symboli imponit. Primo a collectione multorum bonorum in vnam fidem. Secunda a collectione predicatorum fundem: quia omnes apostoli collecti hanc regulam fidei ediderunt: ita quod vnu quisque quod suum erat apposuit. vnde ut taliter est symbolum de syn et bolus: quod quilibet ponit ibi bolus suum. i. particulam. Tertio quod ex diversis locis sacre scriptura colliguntur ea que credenda sunt: ut in promptu habentur. Quarto quod oia beneficia nobis divinitus collata ibi colliguntur. vnde Dio. in. 4. ca. eccl. ier. dicit quod religio nis simbolū congruentius potest appellari hierarchia eu charistia quasi bona gratia. Et si quis dicit. videlicet quod artificiū fidei non debuerunt colligi in symbolo: siue credo in unum deum: quod tota fides sufficienter per totam scripturam instruitur: et sic superflui fuit symbolos vel symbola credere. Hic ergo opotuit ea quod in diversis locis tractata sunt sacre scripturae in vnum locum colligi ut una fides magis in promptu habere. Et scias quod tria sunt symbola. s. aploz quod de ritu matutinis: i. p. i. apletorio. Itē nichil quod de diebus officiis post euangelium. Itē athanasius quod de diebus officiis diebus alterius sic. Quicunque vult salutem esse: i. p. Et si quod symbolum aploz fuit editum quod fides non erat. p. palata: et in secreto de. et quod editum fuit ad p. ponendam fidei doctrinam: id quod die de in matutinis: et in prima: et in apletorio: quod in p. diei et noctis: i. signis quod ois nostra opatio a fide de accipere iniuitur quod p. ipaz de aduersa et in p. spis p. tegimur. Alio at symbola edita fuerunt tpe fidei i. p. palata: et in publice catani. Et quod non ad p. ponendam fidei: sed ad defendendam vel ad eliciendam edita fuerunt: id nunc non in singulis diebus: s. in illis in q. hoies maxie ad ecclesias venire coheruerunt: et in q. fit aliqui solenitatem de his quod ad articulos fidei pertinet. Et quod symbolum nichil editum est ad manifestationem fidei de statim post euangelium quod expostio ipsius. Symbolum autem athanasius quod de hereticos editum est in prima de qsi iam pulsis hereticorum tenebris. Et p. pot. qri. Hoc symbolum pponit ut regula fidei c. act. est assentire: sed sic dicit Aug. in epista ad Diero. solis aplis et prophetis est honor exhibitus: ut quicunque dixerunt hec ipsa via c. credant. quod post symbolum aploz non obuerunt fieri alia symbola. Ad hoc dico. quod p. res quod alia symbola post aplos ediderunt nibil de suo apposuerunt: sed ex scriptis ea quod addiderunt exercitaverunt. et quod quodammodo difficultas fuit in illo symbolo aploz: id ad eius explanationem editum est symbolum nichil quod diffidatur sed de quo ad aliquos articulos p. seq. et quod quodammodo implicite ostebant in illis symbolis quod oportebat pp. surgere et hereses explicari: ad id editum est symbolum athanasius quod spaltrum hereticos se opposuit. De articulo at fidei babes in fides. imia mīc. in simia est.

Similia. a similia de hec simila le. flos tenuissime farine quod similago dicitur et pollens vel pollis: et cor. mi. vñ in Alcora. Sed similia spergat oleo sartagine frictam et.

Similagineus in similago est. Similago gnis. fe. ge. id est quod simila. vel similago dicitur gen frugis. et p. du. la. vñ similagineus nea. ne. de simu-

B

S

ante

J

272

lagine existens: vel ad similagine pertinet. **Eccle.** 39. **pa-**
nis similagineus. **Alexander** dicit. **Hec** simila de qua su-
pra similago figuratur.
Similis a simili dicitur h. et b. similis t. h. le. et cōpāt ut similis litor. li-
m. vii filii l. lime. aduer. et b. similitudo dñis. vii similitudi-
nari. riū. p. similitudine loquēs: v. ad similitudine p̄tinēs.
et p̄ponit ut similis: dissimilis persimilis. i.e. valde similis. et oia
cōparant. Et a similis d. similo las. i. facere simile: vel esse
vel repitare. et cōponit: ut assimilo las. i. valde similare.
et absimilo las. i. dissimilare. similo las. dissimilo las. similis las.
i. valde similis. **Gilio.** et cōs. p̄posita sunt actiua. **Inueniē-**
tia assimilolaris. depo. in eodē sensu in quo et assimilo.
et co. mi. similis et similo. simillimus tū. p̄du. mi. positione: qz
scribit p̄ duo l. formaq; enīz a similis remota is. et addita li-
mus. Et scias qz cū of similis illi: referit ad vultū. s. similis il-
l. referit ad mores. **Prop̄ph̄a.** **Quis** similis tui in dñs dñe?
simillimus ma. mū. in similio exponitur.
Similis las. in similis vide. **S**imilis mia. mū. in simila vide.
imma me. i. camera p̄ duo m. **U**nū in vita bt̄ **G**iluestri.
Zargno in simma prādēte: vltio diuina manifesta est.
vbi quidā corrupte legit sima. et d. a sima curru.
Similis. a simma d. hic et hec simmista ste. i. camerari?
vni inueniē **D**auid simmista dñi. **V**el simmista cōponit
a syn qd̄ est con. et mista ste. qd̄ ē secretarius: vel mystery
actor. inde simmista. i. cōsecretarius mystery.
Symon. Symonis. fuit p̄priū nōmē cuiusdam rustici a
Tererio introducti: qz dicitur ē symo qz cōpugnās a syn qd̄
est con. et machia pugna: qz cu. alys scipioz refrenādū pu-
gnabat. et p̄du. o. in oblige ad dñiam noīs apli qd̄ cor. in
obligi. **I**tē pp̄ eandē dñiam retineat n. in noīe apli: siē est
ibi apud grecos. i. symon: sed a noīe rustici expellit: et d. s.
symo. **I**tē symo vel symon dicitur ē gda. magus qz cōpu-
gnās: qz cu. apli dei pugnabat. **I**tē symon dicitur ē petrus
apl's quasi cōpugnās: qz v. vitia et p̄ca pugnabat. **V**el sy-
mon hebraice latine iterptat audies v. obedieis. et eadē
cā ali' apl's dicitur ē symon. s. ad distinctionē symois petri
dicitur ē symon chananeus de vico galilee chana: vbi dñs
mutauit aquā in vinū. **I**ste enī ē qz i. alio euāgelistā dicitur
est zelotes. **L**ana qz p̄pē zelus iterptat. vñ zelotes. i. emu-
latoz. vii idē ē zelotes qd̄ chananeus. iterptat etiā symon
ponēs tristitia. predicta bñ inueniēt vtrig symoni: pe-
tro videlicet et symoni chananeo fratri. **I**nde et jacobi
minoris: qz vterig eoꝝ habuit obedientia p̄ceptoꝝ per
executionē tristitiam afflitoꝝ per passionē: zelū aiaruz
per constantem feruorem.

Simonia est studiois cupiditas vel volūtas emēdi vel vē-
dendi aliqd spūiale. **D**icitur aut simonia a symone mago p̄ in
novo testō bui' sceleris inuētore: qz voluit emere gratiā
spūs scia seō petro: sicut giezzi in veteri testō voluit vēde
re gratiā sanitatis. i. sanitates gratis dataz naaman syro.
vñ p̄pē vēditor spūaliuz d. giezitta a giezzi. emptor vō si-
moniac' d. a symo. vñ tñ vterig d. simoniac'. **C**ōmittit
aut simoniac' trib' modis. i. p̄ mun' a manu. ab obseqo. a lin-
gu. p̄. p̄ pecūia. scd' fuit debite ip̄esa. 3. favor. **U**nū dīc
breg. i. 9. moral. tractas illō Job. **V**erebar oia opa mea.
Tres ingēt acceptioꝝ munerū ad qz fraude festinat
Est enī mun' a corde a lingua: a manu. **M**un' a corde ē
capta ḡia a cogitatione. **M**un' ab ore ē gloria p̄ fauorez.
Mun' ex manu ē p̄ mun' p̄ dationē. **S**z iustus qz ab oī
munere manus excutit: qz in eo qd̄ recte agit nec huma-
no corde inanē gloria: nec ab ore laudē: nec a manu dati-
one recipe qzrit. **C**ōs p̄t qzri. **A**bsolutio qdā sacrale ē:
s. qdā acipiunt pecuniā vt ab excōicatioꝝ absoluāt: igit
licet spūalia vēdere et dare p̄ tp̄alib'. **A**d hoc dico qz pro
absolutioꝝ nō d. exigi pecuniā: s. tñ ei ḡ absoluāt p̄t im-
poni pena pecuniaria. vñ nō licet aliqd exigere qz p̄ p̄cio

absolutioꝝ: s. qz p̄ciū pena: in quo tñ canēdū est ne talis
exactio magis cupiditatē qz correctioni ascribat. **I**tē sciv-
as qz facere pactionē de missa celebrāda simonia ē sem-
per. **S**i tñ nō h. alios sup̄t' et nō teneat ex officio missaz
cātare p̄t accipe denarios: s. cōducticiū sacerdotes faci-
unt: nō qz p̄ciū misse s. qz sustētamētū vite. **I**tē qz oī
ē maxie spūalis: s. aligs p̄t dare pecuniā bonis viris vt
orēt p̄ eo. **P**religiōis stat' qdā bonū spūole ē. s. in qui
qz ibi recipi debet: qz licet spūalia dare p̄ tp̄alib'. **A**d h. di-
co qz oī spūalis ē. vñ nullo mō d. sub p̄cio ponit: nec illi
qz dāt pecuniā paupib' vt p̄ eis orēt ofonē emūt: s. aias
pauperiū allictiū ad orādū p̄ se: t eos sibi faciunt debito-
res. **A**d scz qzstū dicēdū qz qz possēsiōes alicui' loci re-
ligiosi nō sufficiūt ad sustētadū plures: tūc p̄t exigi ab eo qz
i illo loco vult deo fuiremō qz p̄ciū religiōis: s. vt hēat
monasteriū vñ possit ei puidere: s. iō nō p̄mittit simo-
nia. **S**i aut sine grauamie ecclie p̄t accipi: simonia ē ali-
qd p̄ receptiōe exigere. **I**te scias qz licet magistris ven-
dere labores suos: s. nō scias siue veritatē qz spūalis ē. vñ
d. puer. z. **N**oli vēdere sapiaz: t doctrinā: t intelligētiā.
Clota hic qz cū sacra cōtineat t causent grām nō p̄nt
licite vēdi v. emi. t b. tripli cōrōne. **P**rimo qz dispēsator
sacri nō ē dñs: s. misteriū sacri. **E**mptio autē d. fieri a dñs
qz emīt. vñ a mēsūrā numismā dñs f. p̄. p̄. p̄. **H**ra
aut nō p̄ mēsūrā alicui' eoz pali bono. vñ inūria ḡre
fac qz sacra ḡre vēdit aut emīt. 3. qz grā ex b. nomē acce-
pit qz gratis da. vñ h. rōnē fac qz sacra ḡre qz vēalia tra-
ctat. **V**ide ēt in simoniac': t in elemosyna: t in acceptio.
Ite scire te volo qz nlls licite retiere p̄t illō qd̄ v. volūta
tē dñi acgsuit. **P**uta si aligs dispēsator de reb' dñi sui
daret alicui' v. volūtātē t ordinationē dñi sui: ille qz acci-
peret licite retinere nō possit. **D**ñs āt eccliaz cōf plati siue
dispēsatores t mīstri ordinant v. spūalia gratis darent
s. illō **M**at. io. **B**ratis accepitlis gratis date. **E**t iō qz mu-
neris iteruēt spūalia qz cōf assequit: ea retiere nō p̄nt.
Inspāt simoniaci tā vēdetes qz emētes spūalia t etiā
mediatores aly penis puniunt. i. ifamia t depositione si
sint clerci: t excōicatōe si sint laici: vt b. i. p̄ma qd̄ne. i.c.
figs eps. **I**te scias qz nec p̄ p̄ceptū eius nec p̄ p̄ excōica-
tionē d. aligs recipie ordinē ab epo que scit simoniace p̄
motū. t si ordinē nō recipit ordīs executionē. **E**t si igno-
ret eū ē simoniaci: s. idiget dispēsatore: qz quis qdā dicat
qz si nō p̄t eū p̄bare cē simoniaci d. obedire recipiēdo
ordinē: s. d. exeq sine dispēsatore. s. absqz tōne hoc dñs vt
dīc frater Thomas: qz nlls d. obedire alicui ad cōican-
dū sibi in facto illicito. **I**lle āt qz ē ipso iure suspēsus: t qz
ad se t quo ad alios illicite cofert ordinē. vñ nlls d. sibi
cōicare recipiēdo ab eo ordinē qz cōf ex cā. **H**i aut ei cō-
stat nō d. credere p̄ctiū alteri: t ita bona scia d. ab eo
ordinē recipie. **S**iāt eps sit simoniac' aliquo alio mō qz
p̄ p̄missionē sua simoniace scāt p̄t ab eo recipie ordinēz
s. si sit occultū: qz nō ē suspēsus quo ad alios: s. qz ad seipz
tñ. **I**te nō qz quo ad dñu sola volūtas fac simoniaci: s.
quo ad penā ecclasticā exteriorē nō puniēt vt simoniaci
vt abrenūciare teneat: sed d. de mala intentōe penitere.
Simoniacus. a simonia dicitur simoniacus ca. cu. qui facit
simoniac'. t simonicus ca. cu. penul. cor. in eodez sensu
qd̄ magis deriuat a simoniaca. **I**te a simone dicti sunt qz
dam hereticī simonici. **P**ri dicūt creaturā a deo nō esse:
sed a virtute quadam superna creatam.

Simonides dis. pe. cor. poeta qdā fuit lyric'. vñ simonida
metra. **D**auid ēt dicitur est simonides. vñ dicit Piero. in
epla ad Paulinuz. ca. 7. **D**auid simonides nr: qz. s. lyricē
script̄ apud hebreos: sicut simonides apud grecos.

Simphonia. a syn qd est con phon^o qd ē sonus ponit h^e simphonia i.e. sonatia vel cordia sonoz vel vocuz. vñ p ponē asimphonia. i. sonatia. Item simphonia d^r qdā inst^r psonatiā. vñ simphoniac^o ca. cū. t h t hec simphonista ste. canes cū simphonia. t simphonizo zas. cū simphonia canere. t acutū ni. Vel vt dicit papi. simphonia vulgo appellat lignū ocaū ex vtrq pte extensa quā vulgaris hicinde musici feriūt. Sitq in ea grauis t acutū ex cordia suauissim^o cāt. In Luca aut ca. i. vbi d^r. Audiū simphoniū t chōz. dicit glo. Simphonia est diuersarū etatū t vltū velut variarū chordarū idiscrēta cordia. Piero. dicit q simphonia cōsonatia exponit i latinū. v^l dic q son^o simphōie fit i congregatiōe. Chorū at son^o fit i cordia multarū vocū. vñ simphonia significat gaudiū de reditu pectoris. Chorū vo significat gaudiū de sono statu brōz. v^l f^z Piero. cor in dei laude cōcer^o ex h^e vocabulo simphonia significat. t acutū ni. simphonides dis. penl. cor. dier^o ē David a musi. nia. co isto qd ē simphonia. vñ dic Piero. in ep̄la ad Pauli. n. c. 7. David simphonides nr. Dic et dicit^o ē Simonides simphonista ste. in simphonia est. Ut dixi in suo loco. simphonizo zas. in simphonia vide.

Simplex. plica pōit cū sine: t d^r h t b t hoc simplex cis. qsi sine plica v^l partiu varietate. t cor. pli. t pparat simplex cor. sim. vñ simplr cius. sime. aduer. t hec simplicitas tatis. Itē simplex in bona pte aliqui sumit. i. sine pli. ca malicie. sine duplicitate. pur^o. vñ de Job d^r. Erat vir simplex t rect^o. simplex in effectu. t rect^o in intellectu. Et Greg. in homel. pēthecostes dicit. Neq; enī placet deo aut simplicitas sine zelo: aut zelus sine simplicitate. hic ipsa veritas dicit. Estote prudētes sic serpētes: t simplices sicut colubē. Quia in re notādū ē q discipulos suos nec de colubā sine serpēte: nec de serpēte sine colubā voluit dñs amonere: qten^o t colubē simplicitatē astutia serpētis accēderet: t serpētis astutia: colubē simplicitas teperaret. hinc Paulus ait. Nolite pueri effici sensibus ecce prudētia serpētis: sed malicia pūuli estote: ecce simplicitas colubē. Itē a sine t plica pōit simplus pla. plū. t differt a simplici: q si simplex ē qd caret pte: s̄ simplus ē qd hz oēs ptes eiusdē gnis: t eiusdē spēi: t nāe: vt elemētus ignis simplū ē: q si libet ps eins ignis est. t qcd constat ex prib^o eiusdē gnis cū toto simplū d^r. Itē simplus qsi tātūdē. i. nō duplū: vel triplū: t cū d^r. Doc est duplū illius vel triplū: t hoc est simplus.

Simplus pla. plū. in simplex est.

Simpalma. a sym qd ē con. t psalm^o cōponit hoc simpsalma matis. vel hec simpsalma me. i. cōsonatia psalmi: vel vocis copulatio in cantando.

Simul aduer. cōgregādi. i. vna: pariter. in eodē loco: vel in eodē tpe. Simul ē qnq; ponit p postq. Luca. Stat fil^o pma descēdit origine mudi. Taularū series: tē.

Simulacrum. a simulo las. d^r hoc simulacrum cri. penul. cor. i. imago efficiēs: qsi assimulā aliud q sit.

Simulac. i. postq. Quid. de fastis lib. z. Que simulac tenuit interne stagna sororis. Hora. in ser. q icipit. Ambubaia rum. Juppiter exclamat simulac audiuit: tē.

Simulo. a sil^o silis d^r simulo las. i. rep̄nitare: t ppe falso fingere: t ppe fingere se scire qd nescit: vel eē qd nō ē. Si simulo ponit: vt assimulo las. i. valde simflare. absimulo las. i. dissimulare. Losimulo las. dissimulo las. i. diffiter. ingare: ificiari se scire v^l eē qd scit v^l ē. vñ solet dici. Simulo qd nescio vel qd nō sū. Dissimulo qd scio vel qd sū. In simulo las. t ifsimulor laris. iuuenit i eodē sensu depoī. ge. Simulo las. t cōposita ab eo sunt actiua fm bug. t in Hrecis. d^r. Qd nō sū simulo: s̄ dissimulo qd ego sum. Et pap. dicit. Simulamus ignota: dissimulamus nota.

Simultas. a simulo las. d^r hec simultas tatis. i. discordia: lis: inimicicie: contētio: dolus: t proprie latē odiū. L^o papa. Lessent odia: deficiāt simultates: omnia xpī membra conueniant.

Simultū. simltas d^r b^o simltū ti. qdā v̄mis i cornib^o arietū: q fac̄ eos cornupetare. vñ simltas. i. inimicos facēt. Simus. in sima vide. C^z fugare: v^l seccare: t odia b̄re. S in cōiunctio causalis vel affirmativa. Itē syn grece latie con vel simul signat. Itē syn quidā locus ē in deserto: q syna dicit. Et iterpretat syna mādatū: qz legē ibi luce syna in syn vide. C^z perū: t acutū in fine. Synagoga interpretat cōgregatio: t est ppie indeoz. t vicitur a syn qd est con t goge qd est cōgregatio vel cōgregare. inde synagoga. i. congregatio. Sed nrā ecclēsia. i. congregatio: cōvocatio interpretat. Vide in ecclesia.

Synalimpha est quedam spēs metaplasmi: de qua dixi in quarta parte in ca. de metaplasmo.

Sinapis. napis cōponit cuz similis: t dicit hec sinapis: q folijs sit napo filis. vnde hoc sinapi indecli. pro semine il lius herbe: tfectioē illius herbe q fit ex illo. t inde sinapis ca. cū. penul. cor. t pdu. na. sinapis. Usi quidā. Si napis cerebrū: sed purgat pectus. Soprus.

Synaxis. synaxis grece solētis latine nūt^o d^r a syn qd ē cō: t axis qd est psalm^o: qsi psalmoz concursus.

Synecbegorema. a syn t cathegorema pōit b^o syncathegorema tis. i. cōsignificatiū: t pdu. pe. nt. s̄ cor. penul. gti. vñ ptes orōnis alie a nomine t vbo dñr syncatbegoremata. i. consignificatiū. fm dialecticos.

Sincer^o ra. rū. t h t b^o sinceris t b^o re. i. eodē sensu. i. sine cena sine mollicie: sine flexibilitate. s. pur^o: stas. firm^o: mūd^o sine vitys. t pōit syncer^o a syn t cera: qd pōit cū tā t q: vt tāsyncer^o q̄syncer^o. Laueat ḡsibi qlz in accēnādo b^o oia. hz. n. vtrq; acutū accētū sup pe. est. n. pe. pdu. in vtrq; Q̄ at in syncer^o pe. pduat p̄z p̄ Hora. i. sine scē eple. Syncerū nisi vas qcd ifundis acescit. Q̄ voi syn ceris pe. pduat liqt in illo vlu Virgi. in moreto. Sub. sedit syncere foramibusq; liquat Emūdata ceres. Non at pōt dici q ibi syncere sit aduer. a syncer^o ra. rū. falsus. n. eē v̄lus. s̄z ē terminatio neu. ge. b^o nois synceris. t pōit ibi aduerbali s̄z quosdā: s̄z mel^o ibi legit noialt. Q̄ at d^r syncer^o v^l synceris qsi sine carie ety. est: ita dic bug. Maḡ aut Bene. dic. Syncer^o pdu. e. an. r. qd gā dicit posse corripi si. sponaf a syn t carie. nos vō dicim^o q me dia nūq; pōt corripi sine dicas synceris sine synceris: qz nūq; iuuenit in aliquo bono auctore nisi lōga. nec pōit a cera vel carie: s̄z a syn qd est cō. t chere qd ē salve. inde syncerū. i. salui: qsi ex toto salui t absq; maclar. itavule maḡ Bene. s̄z qdā glo. sup illud ad phili. i. Sunt syn ceres: dic. i. sine opib^o corruptiōis. t sic videt glo. illa vle q synceris sponaf a sine t carie: t sic pe. tūc corripi. Ad hoc dico q cū d^r synceris qsi sine carie: vel sine corrupciōe: etymo. est nō cōpositio. vñ nō recipim^o illū ver sum. Synceris a carie: s̄z syncer^o sine cera. C^z vlo risis dico q syncer^o sine synceris: sine pōat a syn t cerasine. a syn t chere qd magis mibi placet sp. pdu. pe. Usi qdā. Res est syncera res synceris quoq; pura. Lū aut d^r syn ceris qsi sine carie ety. est. sicut fm Greg. obrizuz d^r qsi obrude aurū: t est ety. qz obrude cor. pe. s̄z obrizuz cā pdu. Syncer^o ēt t synceris pōat synceris. sim. vñ syncere vel syncerit rius. simē. aduerbiū. vñ synceritas tis. i. puritas sine fermento malitie t nequitie.

Sincipit sincipitis anterior pars capitū. vñ versū. Syncipit anterior ps capitū d^r ec. De hoc dicit ē in caput.

Syncopa est quedam spēs metaplasmi. de qua dixi est in quarta parte de metaplasmo. Et a syncopam facere,

Syncretis qdā trop⁹. Vnde in q̄rta pte in ca.de tropis.
Syncronon acut⁹ in fine. Hiero.in plogo Dsee. Et Dsee
Syncronon Esiae.i. temporaneus. nā syncronon.i. vni⁹
t̄pis: t̄ cōponit a syn qd̄ est cō vel sil⁹. a cronō qd̄ ē t̄ps q̄st
q̄nt⁹ t̄pis vel sil⁹ in eodē t̄pe. nā fin⁹ Hiero. Esiae t̄ Dsee
eisdez temporib⁹ pp̄btauerunt.
Syncretis d̄ pars superior rōnis. Vnde in Ascia.
Synclismos est eadem figura cū antitheta.
Synon donis. fe. ge. dicit⁹ lineū amictorū mulieruz quo
humeri operiunt. t̄ q̄nc⁹ simpl⁹ dicitur p linea panno.
Matib⁹. 27. Et accepto corpore Joseph inuoluit illud i
syndone munda. t̄ cor. penl. ḡt. Vnde in Aurora. Quia
vestitus erat syndone nudus abit.
Sine r̄bū est impatiū modi de sino nis. t̄ cor. si. Itē sine ē
pp̄positio. t̄ differt sine q̄n̄ p̄ponit t̄ postponit casuali. p̄po
sit⁹. n̄ grauā virēq̄ syllabe. vt sine t̄cioe postposita pe
acut⁹. vt Itē sine nil altū. Ex h̄o p̄z q̄ oreten⁹. pubeten⁹:
t̄ silia acut⁹ te. De h̄o dixi z⁹ pte vbi eḡ de p̄positis a
inedra ē idē qd̄ xcessus vt b̄f̄ i history sup Hen. Cen.
z. vbi tractat̄ de edificio tēpli. ca. de atrio mūdoz. t̄c.
Synthesis exp̄it⁹ in 4. pte in ca. de colorib⁹ rhetoris.
Ingl̄at⁹. i. singulariter: p singulas vices: p vñquenq̄
separati. Et d̄ singillat⁹ q̄si singulat⁹ a singulus la. lū.
qd̄ ē vñ. vyl a singulus qd̄ ē vñic⁹. Hug. vo d̄c q̄ a singu
lus d̄ singulat⁹ aduer. discretiūz. i. p singulos. p quo
qd̄ dicit⁹ singulat⁹: male f̄z euz. Pr̄s. Et in tractatu
de aduerb⁹ d̄c. Singulus singulat⁹. Ad hoc dico q̄
formationē videt⁹ eē dicēd⁹ singulat⁹: s̄c ab ostio
ostiarium. P̄t̄ nihilomin⁹ dici singulat⁹ p singulat⁹. t̄
hoc cō vñst⁹ approbat. Vñ pph̄a. Qui finxit singulat⁹
corda eoz. i. animas: qz de animas singulorū: creando in
fundit: t̄ fundendo creat f̄z Aug. Itē in symbolo atha
nasy. Quia s̄c singulat⁹ vñāquāq̄ psonā deuz aut dñz
p̄teri xp̄iana veritate p̄pellimur.
Ingraphus in chirographus exponit⁹.
Singulat⁹. a singulus d̄ h̄ t̄ hec singularis t̄ h̄ re. vñ sin
gulariter. t̄ h̄ singularitas tatis. Vnde ēt in homas.
Singulat⁹ in singillat⁹ est.
Ingl̄io t̄s. t̄m. tire. i. p̄rabere sp̄m t̄ anhelit⁹ cū diffi
cultate. t̄ deberet facere sup. singultūt⁹. fāc aut̄ singult⁹. vñ
singult⁹ tas. frequen. hic singul⁹ tus. p̄tractio anhelit⁹
cū difficultate. Vel fm̄ medicos singult⁹ ē son⁹ violente
comoriōis oris stomachi ex fumosa ei⁹ d̄spōne pueniēs
vñ singultus sa. suz. i. singultib⁹ plen⁹. t̄ singult⁹ aduer.
Sigult⁹ t̄ ei⁹ p̄posita siq̄ b̄z sūt neu. f̄z Hug. P̄p. vo di
ct. Sigult⁹ suspīriū viscez. pulsus. ploratio. gemit⁹. trilli
Singult⁹ in singultio est. Cita planet⁹.
Ingl̄us. a signo nas. d̄ singulus la. lū. i. vñ vel vñic⁹. f̄z
i plurali accipit distributive. vñ singuli comedūt. i. sepa
tis glbz p̄ vñ vñ p se. Et a singulus d̄ singulo las.
Singulos facere: vñ u vñ ḡ se diuidere.
Inisterius in sinistra est.
Inisterius in sinistra est.
Inistra. a sino nis. d̄ hec sinistra stre. qz rez fieri sinat. Qz
aut̄ d̄ sinistra q̄si sine depra etymo. est. vñ sinistra stra.
stra. t̄ sinistra stera. sterū. i. a pte illa; vel malus ūris: no
cū. Et p̄parat̄ sinistrioz sinistim⁹. qd̄ regulariter debe
ret ēt sinistrioz. t̄ sinistra d̄ sinistrioz t̄ sinistern⁹ na
nū. i. q̄sinistra dicit⁹. vel q̄sinistra vñi p dextra. vel ecō
verso. t̄ sinistro stras. i. p sinistrā ducere: vñ ad sinistrā di
uertere. vel sinistra vñi p dextra.
Inistrosum. Sinistra componitur cū versuz. t̄ dicit̄ sini
strosum. i. versus sinistram partem.
Inungus ga. gum. in coniungis exponit⁹.
Inonis. sin. vel sy. nere. sitū. sinor neris. nit⁹. suz. t̄ ē sine/
remittere vel dimittere. t̄ sinire. i. siniri. terminari. t̄ si

nere. i. cessare. vñ h̄ sit⁹. Sino p̄ponit⁹: vt p̄sino nis. p̄sui
situ. Desino nis. desui vel desu defitū. i. derelinquerere:
p̄mittere. vel cessare. vel terminari. vel finiri. Et dissino
nis. dissinū diuidere. separare. vñ dissit⁹ ta. tū. i. sepa
t̄. Sinere. p̄dimittere v̄l p̄mittere actiuū est: t̄ p̄posita
ab eo f̄z significatiōez sil⁹ actiuā. Sinere in alijs signifi
catib⁹ neu. ē: t̄ q̄ p̄ponit⁹ ab eo f̄z illas significatiōes sil⁹
neu. sūt. Itē sino t̄ ei⁹ p̄posita faciūt p̄teritū i sūi v̄l i sū:
t̄ sup. in situ. Itē oia coripiūt hāc syllabā si p̄nti t̄ supi.
f̄z i p̄to eā pdu. Vñ gdā. Ars hoiez format nec sinet esse
synodochē. Vnde in q̄rta pte: in ca. de tropis. (malū.
Synodus. oda p̄ponit⁹ cū syn qd̄ ē cō: t̄ d̄ b̄ synodus di. fe.
ge. t̄ penul. cor. i. cetus. cunctus. comitatus. aggregatio: t̄
pp̄rie senū vel presbyteroz qd̄ soleū facere ep̄i: qz ibi sil⁹
cōueniant t̄ coeant. vnde hic t̄ hec synodaliz t̄ hoc le. ad
synodus pertinens.
Synon fuit qdā pditor sicut dictum est in exedra.
Synonymus. nema qd̄ ē nomē p̄ponit⁹ cū syn qd̄ ē cō vel
sil: t̄ d̄ synonymus ma. mū. i. vni⁹ nois cū alio Synony
mū nomē qd̄ idē cū alio nois significat. H̄ut aut̄ syno
nyma q̄ t̄ multiuoca t̄ vniuoca dñr noia. i. diuersa noia
p̄cipalib⁹ idē significatiā t̄ appellantia. vñ h̄ synonymia
mīc. i. vniuocatio: f̄z q̄nc⁹ p̄ponit⁹ p̄ ononymia hac silū
dine. qz s̄c synonymia ē q̄n̄ idē sub diuersis vocib⁹ signa
tur. ita ononymia ē q̄n̄ vna voce diuersa signant⁹. Et de
scribit̄ sic synonymū. Synonyma sunt pla noia idē si
gnificantia t̄ in p̄p̄ys q̄ in appellatiūs. In p̄p̄ys: vt
publius cornelius: african⁹ scipio. In appellatiūs lati
nie: vt mucro. ensis. spata gladius.
Synopis dis. color. gdā rubē. t̄ p̄t̄ dici synopis q̄si sanguis
nobis: qz sanguinūt̄ b̄z colorē: t̄ est ery. Et vt d̄c Ilii. in. 19.
ety. vbi agit d̄ colorib⁹ synopis iuēta ē fmū i p̄to istūla.
vñ a synope vrbe p̄t̄i nomē accepit. Sp̄es eius sūt tres
rubea t̄ min⁹ rubea: t̄ iter bas media. In. 22. ca. Jere. d̄
Et fac̄ laqaria cedrina p̄git⁹ synopide. t̄ cor. illaz sylla
inor neris. in sūo est. (bam pi.
Intagma grecū est. i. dogma. structura. ordinatio. Hiero.
dicit in plogo Hen. Que p̄p̄ium syntagma.
Syntax. syn. i. cō p̄p̄is cū itasis qd̄ ē stās v̄l stat⁹. vñ syn
tasis b̄ syntaxis vel syntaseos. i. Structio q̄si stās p̄p̄e
illa Structio v̄bivoces sil stat⁹ t̄ agruūt̄ cū itellectib⁹. v̄l
ecōuerso f̄z Du. pa. vo d̄c. Syntaxin dicit̄ greci ordia
tōez siue structōez dictionūz: nō d̄z acut⁹ in fine.
Synthesis exponit⁹ in q̄rta pte: in ca. de allotheca f̄z p̄pis.
Syneton exponit⁹ in 4. parte: in ca. de scemate.
Synthoma pe. pdu. synthomata. i. accentia q̄ inferi⁹ sūt vt
capitis dolor. fluor. nari. yomit⁹. imper⁹. t̄ silia.
Synthomia v̄l synthomia. i. cēsio a syn qd̄ ē con. t̄ tho
mos qd̄ ē diuīsio v̄l sectio v̄l cēsio p̄ponit vt dicit Hug.
Syntonus. a syn t̄ tonus componit̄ hic synton⁹ ni. penul.
cor. quasi tonus sonus vel duplex sonus.
Inuio as. a sinus d̄ sinuo as. are. i. ampliare v̄l plicare: v̄l
curvare. Et p̄ponit⁹ vt i sinuo as. i. denūciare. signare. q̄si
in sinu mittere. itimare. Et i sinuo as. i. latēter p̄suadere
t̄ dissimilare. orare. dicere dissimilatorie. vt cū rep̄hēdi
m⁹ t̄ dānam⁹ q̄ maxie defendere itēdīm⁹. Et ḡ i sinua
realigd̄ aliud itendere q̄z verba videant̄ sonare. vñ hec
i sinuatio ita collida t̄ latēs ořo. vñ qd̄z solēt exordiri p̄
p̄cipiū. vt causa est turpis t̄ animi auditoz sunt aliena
ti. Et enī i sinuatio oratio qdā dissilatōe t̄ circūtione
obscure subiectis auditoris animū. f̄z p̄cipiū est oratio
p̄spicua t̄ p̄tin⁹ efficiēs auditorē beniuolū vel attentus
vel docilem. Sinuo t̄ eius cōposita actiuā sūt.
Inuolus in sinu vide.
Inus. a sino nis. d̄ h̄ sin⁹ nus. nui. gremiu⁹. collectio ve
nis. t̄ sin⁹ palpebra. t̄ sin⁹ receptaculū m̄ris. s. nālis p̄p̄

tus: vel littus ex eis fluctib⁹. Act. 27. Sinū quēdā sū
derabat habētē lītrus in quē cogitabāt si possent eycere
nauē. vñ sinuosus sa. suz. i. sinib⁹ plen⁹: vel amplius & dila-
tat⁹ vel curvatur. Et sparat⁹ a quo b⁹ sinuositas tis. Itēz a
sin⁹ d⁹ b⁹ sinū ni. vas in quo mulge⁹ lac: pma pdu. q̄ i si-
nus corripit. Virg. Sinū lactic⁹ t h⁹ te liba pape quot an-
nis. Itē inēit⁹ sin⁹ abrae fz theologos. C S p̄t q̄ri vtrū
limb⁹ iferni sit idē qđ sin⁹ abrae. Ad b⁹ itelligēdū nota
q̄ aie post mortē ad getē puenire non p̄st nisi merito fi-
dei: qz accedētes ad deū op̄ credere: sic d⁹ ad Heb. ca. ii.
Prūmū āt exēplū credēdi in hoib⁹ de Abraā dāt q̄ p̄m⁹
se a cetu ifidelū segregauit: t spāle signū fidei accepit: iō
reges illa q̄ hoib⁹ post mortē dāt sin⁹ abrae d⁹ vt p̄z per
Aug. in. i.z. li. sup Heni. ad līaz. Fz aie scōp⁹ post morēnō
oi tpe candē getē habuerūt: qz post xp̄i aduentū habebat
plenā getē dīna visione p̄fūctes. Sz an xp̄i aduentū & mō
tē hēbat qđ getē p̄ imunitatē pene: Sz nō hēbat deside-
ry getē p̄ executēz finis. Et iō stat⁹ scōp⁹ an xp̄i aduentū
ht siderari & fz id qđ hēbat ad fūcī. t sic d⁹ sin⁹ abrae.
pōt ēt siderari q̄tū ad id qđ eis de rege deerat. t sic d⁹
limb⁹ iferni siue patrū & sin⁹. Limb⁹ q̄ iferni siue patrū
& sin⁹ abrae fuerūt an aduentū xp̄i vñ paccns & nō p̄ se
& iō nibil phibet post xp̄i aduentū eē sinū abrae oīno di-
uersiz a limbo: qz ea q̄ sūt vñ p accns separi p̄igit. Itē
ad huc aia duerte ad maiore itelligētiā: q̄ sic reges scōp⁹
patp⁹ an xp̄i aduentū dicebas sin⁹ abrae: ita post xp̄i aduē-
tū: Sz diuersimode. qz .n. an xp̄i aduentū scōp⁹ reges habe-
bat defectū regei: p̄ adiunctū dicebas ifern⁹ & sin⁹ abrae
idē: vñ ibi nō videbas deus. Sz qz post xp̄i aduentū scōp⁹
requies est p̄pleta cū deū videat: talis requies d⁹ abrae
sinus: t nullo mō ifernus. Tad huc sinū abrae orat
fideles perdici cū dicit. Exaudi me dñe: vt aiaz meā in
sinū abrae patriarche tu iubeas collocari. Et sic etiā itel-
ligenda est qđam glo. q̄ habet Luce. i.6. Factū est vt mo-
rere mendicis & portare ab angelis in sinū abrae: que
sic dicit. Sinus abrae est requies bonoz pauperuz quo-
rū est regnū celoz. Vlde in infernus.

S yncugus ga. gū. i. diunctus vel singat⁹. vñ & pnoia dicū-
tur synçuga. vel syniuga latine: a syn qđ est cō & ingū vel
cugū. Et ide b⁹ synçugia gie. i. diugatio. vñ & pportionalis
diunctio elemētōz vel numeroz d⁹ synçugia: t ē qđam
plana: qđā cubica. i. solida figura: Sz hoc ad alia sc̄ientiam
spectat. Synçugia etiā d⁹ si pes extendat vltra numerz
q̄tuor syllabaz. vñ synçugie dīr p̄thasyllabi & hexasyllabi
labi pedes. Di nō sunt pedes: Sz appellant p̄thasyllabi
& hexasyllabi: qz vltra gnq̄ vel sex syllabas nō pcedūt.
H⁹ ap̄d grecos dīr synçugie q̄si qđā diunctiones vñ de-
clinatiōes: qz ex quo inesturatio dictiōis q̄ pes ē extēdit
vtra numerz q̄tuor syllabaz nō dīr pes. Sz synçugia. Itē
a synçugia d⁹ synçugo gas. i. diungere fz. Hug. p̄p. vñ dīc. Synçuga siuga syllaba. vt mei tui sui: vñ sa-
piens sapiēter: sapia. Vlde in cōiugus.

S yon mons est in hierusalē: t sepe ponit pro ipsa ciuitate.
Syon hebraice latine iterptat⁹ speculū vñ speculatio: qz
in sublimi strūcta ē: t de lōge veniētia strēpāl vel spe-
culat. V̄ sepe ecclias militatē signat: i q̄ deū p̄ speculū &
i enigmate speculamur. Dīr ēt oīqñ syō mī hierusalē: qz
syon tācī mī filiā hierusalē pregebat & defendebat.

S yparuz genus veli vñ pedē habēs quo iuuare nauigia
solent quotiens vis veli languescit: quod ex separatione
estimatur dictū fm. papi.

S yparium ry. dīcī cibus vel p̄ciuz cantorio: t quicqd an-
te cantante pro precio suspendit.

S ipo pas. pau. pare. farinā ad faciendū pultē īmittere. Et
sipare. i. spargere: t p̄e escā gallinis. t sipare. i. cōminue-
re. Et a ipo zponit consipo pas. i. sil' sipare. dissipo pas. i.

dispargere: diminuere: destruere. p̄sipo pas. i. p̄spare &
spargere. obspipo pas. i. vndiq̄ vel h̄ vel obspipare. Sipo &
ei⁹ zposta actiua sunt: t cor. hāc syllabā si. vñ gdā. Qui
sipat h̄ pascit volucres & dissipat inde.

S iqđē. i. certe ex si & qđē zponit: t cor. g. Aliq̄ aut̄ sūt due
pres: t tūc q̄ acuīt. t sic sumit Mach. p. li. vlt. c. Et si qđē
bñ: t vt historie zpetit b⁹ ipse veli. Itē Nat. io. ca. Et si
qđē fuerit dom⁹ illa digna: veniet pax vñ sup eā. Item
Luz. i.z. ca. Et si qđē fecerit fructū: sin aut̄ in futuruz succi-
des eā. Itē Heb. 6. Et b⁹ faciem⁹: si qđē p̄misit dō. Itē
Leuit. i. 4. Et si qđē lepra vñtra nō creuerit.

S igs siq̄ siqd vñ ligd zpoit a si & qs. De b⁹ dixi supra in z⁹
pre vbi egī de figura noīs: i ca. de syllabīcis adiectiōib⁹.
S iquomin⁹ expōsitus ē in fa pte vbi agit de accētu aduer-
biorum: in ca. de zpositis a minus.

S yracusa se. ciuitas Sicilia. vñ syracusan⁹ na. nū. Act. 28.
Et cū venissemus syracusam. t pdu. cu.

S yrasirim liber qui dicitur cantica canticoz: vt dicit Hie-
rony. in plogo puerb. Syrasirim quod in lingua nostra
vertit canticum canticorum.

S yren. i. tract⁹: t acuīt in fine. Itē syren nis. t tūc acuīt si.
Vlde in syrena. t pdu. penul. ḡi syrenis.

S yrena. a syrē qđ est tract⁹ dīr b⁹ syrena ne. t b⁹ syren nis.
& fac actiū syrenen. vñ syrena mōstrū marinū qđ dulce,
dine sui cāt⁹ nautas ad se trahit & submergi fac. vñ syre-
nic⁹ ca. cū. i. dulcis & delectabilis & affectiu⁹ seu attractiu⁹
nus cāt⁹ & piculoli⁹. Itē syrene dīr serpentes cū aliq̄
plus currut q̄z eḡ: Sz ēt volare dicunt. Quaz tātū virus
est vt post moris an mors seq̄ q̄ dolor sentiat fz. vñ.
In glo. n. sup Isa. i.z. g. Et syrene in delubris volupatis
dīr sic. Syrene sunt alialia vel serpētes cristati vel latili.
vel vt alii dicūt pisces marini in spē muliebri. Isido. aut̄
.ii. ety. vbi agit de portētis dicit sic. Syrenes tres fungū
suisse: ex pte vñgines: t ex pte volucres habētes alas vñ
gulas: q̄ru voce vña: altera tibys: tertia lyra canebat q̄
illecos nauigātes suo cantu in naufragia trahēbāt. Se
cundū aut̄ viratē meretrices fuerūt q̄ q̄icq̄ transeuntes
ducebāt ad egestatē. Has fictē ferūt inferre naufragia.
Alas aut̄ habuise & yngulas dicunt: qz amoī & volat &
vulnerat. q̄ iō in fluctibus cōmorasse dicunt q̄ flucus
venerē creauerunt: t pdu. hāc syllabam re.

S yria rie. dcā est a quōdā idigena. vñ vt dicūt Syrin fuit
nepos Abraaz & Leture: a cō noīe syria dcā ē. Et antiqui
astyrios vocabāt quos nūc syros vocam⁹. Di oliz poten-
tissimi fuerūt vt dixi i chaldei. Et a syria dīr syri⁹ nia. riū.
& syr⁹ ra. riū. vñ & syri⁹ lapis dīr q̄ in syria rep̄t. t syriacus
ca. cū. i. de syria exīns. t syrius penl. coz. vñ & syriaca dīr vi-
tis vel vña: vel q̄ de syria allata est: vel q̄ nigra ē. Inue-
nit̄ ēt hic syrus ri. p̄ quōdā sanctissimo ianuēscō episcopo.
& pōt dici syrus quasi silens: qz vere siluit a strepitū mū-
dane īgetudinis & vacationē interne quietis.

S yriacus in syria est.

S yrina. a syren qđ ē tract⁹ dīr hoc syrina natis. i. cauda ve-
stis feminaz. Syrina ēt dīcī series lōga ofonis: tenor
sum usq̄ ad ultimū seruās. Syrina etiā dīr liber vel re-
volutio chartaz: qz in libro sunt multe revolutōes & pli-
cature: sicut in cauda vestis mulieris. Vlde in q̄riapar.
tē in ca. de sc̄emate in hyrinos.

S yromates tis. mas. ge. i. gladi⁹. t vidēt zponia syren qđ ē

tract⁹ & macron qđ ē lōgū. t b⁹ syromastes tes. i. fortitudo

S yromaste in syromastes est.

S yrophenissa dcā est mulier chananea gētilis. Chanane
enī quōdā indeā icoluerūt: Sz post dispsi sūt: ex hac dispi-
sione erat mulier ista ex syrus & fenicib⁹ ora. Marc. 7.
Erat aut̄ mulier gentilis & syrophenissa ḡne. Quidam
dicūt chiropēissa: qz sic fenisa erat sic & cyra dīdo fuit:

hoc noīe indicātes mulierē regionē mīleris et pīaz. **I**tē iuenit syrofenix cis. Juue. Terret idumee syrofenix ico irpa pe. idē ē qd̄ sarpā. **C**la porte. **S**iris. a siren qd̄ est tract⁹ dī h̄ sitis huius sitis. **G**irtes sunt loca piculosa in mari oīa ab attractiōe barene in cu mulos. **E**t vō ibi inē q̄litas maris et terre. **E**t in uno loco ē qd̄ pfundissima: alio vadosa. vñ piculū illac trāstre f̄z **Dug.** **P**ap. vō dīc. **G**irtes tract⁹ aq; rapaces: scopuli supra mare: loca barenoſa: vel arida accedit et recedut. **S**yris. a syren qd̄ ē tract⁹ dī syrtus ta. tū. i. attractiuſ et spinosus. **H**oc syrtum. i. spinetum.

Syris ra. rū in syra vide.

Syra interpretat⁹ futur⁹ iudiciū: vel gaudi⁹ exclusio: vel eg missio: ppriū nomē cuiusdā viri in li. **Judi.** et cor. penl.

Un in Aurora. **C**urrū deseruit: syra terga dedit.

Sistracia cie. vas est repositoriū: sic lace⁹ vel pera: **E**t sunt sistracie nautaz dicte qd̄ sint lute: vel vasculi in qd̄ pos tan̄ cibi. **R**e. p.ca. 9. a. **P**anis deficit i sistracy nr̄is. **E**t ista līa cōter b̄f in biblys correccis. **Q**uidā vō vñt cistā ca. vñ f̄z eos vñ dici in cistarcis nr̄is. et pōnīt a cista et r̄cha. **A**lu dicūt qd̄ a suo suis vñ h̄ sitaria cie. i. suba: et p̄pe nautaz: qd̄ sit futa: vñl qd̄ sita. i. collacata: b̄ vñ sentire fīm isto sitis caret pterito et sup. f̄z accipit mutuo a di. **D**u ueris f̄z diuersas ei⁹ significatiōes. **N**ā sisto absolutū ē et trāstitū. **Q**n̄ ē absolutū significat idē qd̄ sto vñl māeo: sito qd̄ cū pīus irē mō sto. f̄z h̄ accipi preteritū et sup. a sto: et fāc fusto statū. **S**isto qd̄ ē trāstitū signat idē qd̄ statuo: vt iste siste menia. i. statuit. **A**ccipit ei. p firmare vel retinere: vel stabilire: vt siste equū. **U**n. **Q**ui. d. fa.

Siste puer lachrymas. pthe⁹ tua dāna lauabit. **S**istere. i. pītare. **U**n in euāgelio L.u. z. Ut sisterēt enī dño. i. pītare. **E**t f̄z qd̄ ē trāstitū accipit pteritū et sup. a statuo: vt sisto statuū statutū. **S**isto pōnīt: vt absisto sitis. i. longe stānerētō stare et cessare. affisto sitis. i. iuxta vel cir culistere ad hūtū. **S**isto sitis. i. sīl stare. circūsisto sitis. de fīsto sitis. i. dorū a pīposito siste et cessare. existo exsistis. i. iusto sitis. i. vocare: iastare: iuigilare: opaz dare. pīsto sitis. i. pīseuerare. pīsto sitis. i. pītare: et p̄ pīco stare et meretri car. **I**tē pīsto sitis. i. pītūtare. i. pītare ad me/ retricādū vñl alid. et in vtraq; significatiōe et vñbū meretūtale. obfīsto sitis. i. obstare. refīsto sitis. i. i. reluctari. refragari. subsitō sitis. i. substare: vel subsistere. i. sub se statuere et firmare. vñl h̄ subsistētā tie. dī forma. **S**isto pītare et ei⁹ pīposta f̄z h̄ significatiōes neu. sunt et absoluta: et ca rē pīteritis et sup. et accipit mutuo a sto stas et ei⁹ pīpositis. **I**tē fīsto i alio significatiōib⁹ et eius pīposta fīm illas actua sunt: et caret pīteritis et sup. et accipit mutuo a statuo is. et ei⁹ pīpositis f̄z **Dug.** **I**n Hrecis. aut et in doctri nali dī. **S**isto fac statuū trāleat atq; statutū. **I**tē sit neu trale steti nullūq; sup. **P**ris. aut in. io. li. dīc. **I**n sto at vñl iueni fīsto: cui pīteritis qd̄ actinā h̄ significationē taz in simplici qd̄ in pīposito defīc. **Q**n̄ vō absolutā et fīleem sto vñl eo cōe h̄ pīteritū: vt restō vñl resto restiti. **S**isto et consto constitū. pīsto et persto pītiti. subsitō etiāz facit substitū. et hoc mībi magis placet. **I**tē scias qd̄ fīsto est figure simplicia. nō enim pōt pīponia si et sto. qd̄ nulla pīun etio pot componi cū verbo fīm pītis.

Sistole les. et fistola le. exponit in q̄rta pte. in cap. de meta plasmō: et acuīt vltima de fistole les. f̄z nō de fistola le.

Sistru. a fistola sitis. dī h̄ fistru stri. i. tuba. vñl dī sic ab iuētri ce. **T**el fistrum ligua egyptiaca dī tuba cū qd̄ ilis describit. **N**ā h̄ sacrificys ea vñtū. **I**n. 18. ca. pīmi **R**e. legit.

In tympanis letitie et in fistris pīnebant mulieres.

Sitaria in fistria vide.

Siticula le. in fistis exponitur.

Sitotis. tītu. tītu. tīre. i. potuz desiderare. et pōnīt simplici

ter. p desiderare. vñl sitibūd⁹ da. dī. i. siteti filis. **S**itio pōnīt: vt restō tis. sitio et ei⁹ cōposita neutra sūt: et cor. si. **U**n. **T**obias. Incupidas sitit ebrietas pītia desunt. sitis. a sitio tis. deriuat h̄ sitis hui⁹ sitis desideriū biben di. vñl h̄ siticula le. dīmī. **E**t siticulus sa. sum. q assidue sitit: vel aliq̄tū sities. et desint actūs i im tñ: et abltus in. vñl vñs. **I**m tñ faciūt h̄ q̄rtū noīa casū. **U**i buri tūs sit maguderiq; siti. **E**t itellige de latinis noīb⁹. **I**tē scias qd̄ sitis ē vñbū a sitio tis. **I**tē ē nomē h̄ sitis. **I**tē ē vñbū modi subiūctiū de sum es ē: vt cū sim sis sit sim⁹ sitis. et tūc pdu. si. **I**tē scitis a scio scis: f̄z tunc h̄ c. post s.

Sitropodes sunt coquēdi causa vasa fictilia cū tribus pedib⁹ fīm **P**ap. et **Dug.** et vide⁹ ēē cōpositū a syn quod est con: et tris et pes: quasi cū tribus pedibus vas. **Q**uidā tñ dicunt sitropodes a citra et pes pedis: qd̄ pedes h̄ citra supiorē fabricā. et cori. po.

Situla le. penul. cor. restis ē qd̄ aq̄ trahit: vel poti⁹ ipm vas et dī a sitio qd̄ apta ē sitiēb⁹ ad bibēdū. qd̄ vas greci ca dū vocat. **I**tē situla le. ē qd̄dā gen⁹ serpētis. **S**itus. a fino nis. siui situ dī h̄ sit⁹ hui⁹ situs. i. repausatio: vel ordinatio: vel repositio: vel motus: vel natura: vel veritas: vel humor: vel lōgitudo tgis: vñl negligētia. nā negligētia ex veritate sequit. **E**t situs ta. tu. nomē. i. positus. **E**t voluerūt qd̄ qd̄ in bac significatiōe situs deriuēt a pono nis. p auferisim quasi posit⁹. sed auferisim nō sit nisi in composita dictione fīm **Dug.**

Sitū est preterituz de fino nis. **P**ap. 5. **S**icut etiā nos na ti continuo desuimus esse.

Sante **M**aragdus. **S**maragdos viroī iterptāt. vñl h̄ smaragd⁹ di. lapis pīofus viridē colorē hñs. cui nihil viridi⁹ cōparat. **N**ā herbas quoq; virētes frōdesq; exuperat. **S**olo n. intuitu iplet oculos: nec satiat. **H**culpētib⁹ quoq; gē mas nulla gratiō oculoꝝ refectio: reficiēs circa se viridate recipiūt aerē. **V**ide in arimaspī. vñl smaragdin⁹ na. nū. nomē possētū penl. pdu. **U**n in Aurora. **E**cq; smaragdis miscet vñiq; coloz. **I**nuenīt ē h̄ smaragdo dinis. idē qd̄ smaragdus. et cor. pe. qd̄. **E**t inde smaragdine⁹ nea. neū. vñl Apo. 4. b. hñt qd̄ biblie. **E**t iris erat in circūtū sedis sitis vñtō smaragdinis. f̄z biblie correcte hñt smaragdie. et tūc cū sit possētūnū pdu. hāc syllabā di. **S**migma matis. neu. ge. ē qd̄dā vñgnētū vñl pīfectio vñgēti: vel saporis: vñl aliq̄p alias rep̄ boni odoris. **U**n dicit. **B**ān. 13. **A**fferte mībi oleū: et smigmata vt lauer. **I**nuenītur et hoc smigmā: f̄z aliud signat: vt dīxi in m. līa in suo loco. **I**n historijs dī. **I**ngressia ē susanna lauari volens. i. inungi p cōsuetudine terre: et misit puellas ad afferēdū oleum et smigmata. i. vñguenta. et cor. penul. smigma.

Sirma **A**sie minoris yrbe: et interpretatur canticum eorum: et declinatur hec smirna ne.

Sante **O**bna ne. ppriūz nomē cuiusdā viri: de quo h̄ in Esa. ca. 36. **E**t sobna scriba. **E**t iterptāt sobna sedes vñl sedes seu oboles. a soboleo les. dīcīt hec sobole lis. i. **C**onuertēs. pgenies. s. filius vel filia. et dīcīt sobole qd̄i suboles: quia suboleat i. succrescat. et cor. bo.

Sobrin⁹. a. soror dīcīt h̄ sobrin⁹ ni. filius sororis qd̄i sorori ni. vñl hec sobrina filia sororis qd̄i sororina. **E**t per pōnēbie Sobrinus ni. i. cognatus: vel sobrin⁹ dīcīt filii duarum soror⁹ vel fratris et sororis quasi consororini. vnde hec consobrina ne. et cor. bo.

Sobriolus la. lum. dimi. aliquantulū sobrinus.

Sobri⁹ a. um. i. abstinenē. **E**t pōnīt a se et bria qd̄ est mēsi ra. vñl dī sobrius quasi febris. i. secū habens briā. vñl dī sobrietas tatis. et differt a pudicus. **U**n gdam. **S**obrius a mēsi: de lecto surgo pudicus.

Socetus tu. tu. in soccus est.

Socellus li. dimi. parvus soccus est.

Soccus. a saccus dī h̄ soccū ci. qdā calciāmētū comedoz
qz saccū h̄at in quo pars plante imittitur: et p methono-
miā dī q̄iḡ comedius. vñ soccellus li. dimi. et soccat' ta-
tum. i. toccis induitus: vel socco habens.

Socer. a socio as. dī h̄ socer hui' socii p̄ v̄xoris v̄l mariti
qz sociat' genero v̄l nūrū i ipsa ei. vñ socerin' na. nū. et b̄
socrus h̄' socr' m̄ v̄xoris vel mariti. et p̄ opositionē h̄ p̄
socer ri. p̄ socii vel socr' q̄si sc̄ndus socii. et b̄' psocr'
mater socii. vel socrus. et corri. so. Un in Grecisimo. Et
socii v̄xoris genitor: socrus genitrixq;.

Socerinus na. nū. in socii vide.

Socialis in locutus vide: et etiam in Thomas.

Socius. a saccus dī socius cia. ciū. Et substatiue etiā decli-
nat h̄ socius cū. et hec sociat' cie. et dicunt socii ppter peri-
culi vel opis societate: q̄si i vna caliga vel socco vel vno
vestigio manētes. vel soci' dī a sequor: et p̄ socii socius
in piculo: collega in officio: comes in itinere: socii in pre-
mio: sodalis in mēsa vel in sede. et a ḡtō socii i. in e. et addi-
tas sit societas tatis. Et ide h̄ et b̄ socialis et b̄ le. penl.
p̄du. de quo vide in Thomas. Et sociali aduer. Itē a so-
ciis dī socii as. socios iūgere. vel socios facere. Et cōpo-
nirur: vt associo as. absocio as. i. abiungere. Osocio as. dis-
socio as. Et ē socio actiuū cū oib' suis opositis. et cor. p̄v
Un. Quid. de arte li. z. Nō bene cū sociis regna venusq;
manent. Vide in collega.

Socrus in socii vide.

Sodalium in sodalis exponitur.

Sodalis. a sedes vel a suadeo dī h̄ et hec sodalis h̄ le. soci'
in mēsa vel scutellarv̄l in symbol'. Et dicunt sodales q̄si
sediales. v̄l q̄si suadētes a suadēdis symbolis in esca et in
comestio: v̄l q̄si sedētes. Itē sodales qz fil' sedeāt. vñ
h̄' sodalitas. i. societas: amicitia. et b̄' sodalicu' cū. p̄ eodē
Quid. Jure sodalicu' q̄ mihi iunct' erat. et sodalis p̄ ami-
co dī. Et compaf. vñ inuenit sodalicu' i. amicabili'. et
p̄du. penul. sodalis. Vide in collega.

Sodes. a suadeo des. dī sodes aduer. blādiētis v̄l obsecra-
tis. Un. Pris. Inueniū aduerbia terminatiā in es. pro-
du. vi. sodes. Alibi tñ iūnerat sodes iter v̄ba defectua.
S̄bi secut' ē opione coꝝ q̄ dixerūt q̄ sodes est v̄bū co-
micū: vt sodes. i. si audes. et ē sine dubio blādiētis et obse-
crantis. Et aut quidā dicunt q̄ sodes tantū valet q̄tum
socii oī caret ratione fm̄ Pugū.

Sol. a solus dī h̄ sol solis: qz solus luceat obscuratis cūctis
alii siderib' suo splēdoze. vñ h̄ et hec solaris et b̄ re. i. res
solis vel ad solē p̄tinens. et solan' na. nū. penul. p̄du. pos-
sessiu'. ex quo subisolau'. Et dī sol q̄si sol' luceſ. Et scias
q̄ sol et luna sunt p̄pria noīa fm̄ opinione platonis: q̄ pa-
tabat planetas sp̄us rōnales. S̄bi sequit' pris. dicēdo q̄ sunt p̄pria. S̄i siderata natu-
ra put aīa eas speculaſ cōdā sunt. et b̄ vult Aristo. quem
pris. qñiq̄ imitat' dicēdo q̄ sunt appellatiua. Et etera ve-
ro noīa planetaꝝ: vt saturn' iuppiter mars. p̄p̄a sunt: qz
sunt imposta stellis astrologice: occasione sumpta a qui
busdā p̄sonis. Et iūniū sol in plurali numero vel opinio-
ne vel auctoritate. Un. Qui. in. 5. cpi. Et leuis assidius so-
lib' v̄sta riget. Itē qz sol ē cā diei: id ponif. qñiq̄ p̄ die: qz
frequēti' in plurali. C̄ Itē nō. q̄ bio. dī i. 4. ca. de diui.
no. tractās de radio solis. Ad ḡnatiōē visibiliū corporoꝝ
p̄fert: et ad vitā ipsa mouet: auger: et pficit: et nutrit: et ini-
dat et renouat. H̄' ē ipse sensus ostendit: p̄cipue q̄tū ad ef-
fectū solis et lune. Nā vt habet in li. de aia. In toto vni-
uerso nō ē nisi triplex vita. Dis enī vita aut est vegetati-
ua: aut sensitiva: aut intellectua. et sol ē cā vite vegetatiue
q̄ ē i oib' arborib'. et ē cā vite sensitiva q̄ ē i oib' aſalibus

et est quodāmō cā vite intellectua q̄ est in oib' hoib'. et h̄' q̄tū ad esse: et q̄tū etiā ad seruationē. Cā in qua ē nō

p̄ modū p̄ncipalis efficiētis qz p̄ modū habilitantis et dif-
ponētis q̄tū ad eē: qz b̄risto. b̄o. ḡnat hoiez et sol. Quā
tū ēt ad seruationē sol dī eē cā vite intellectualis v̄l ro-
nalis: qz multū valet ad seruationē vitā hoiz. nam vita
hois existit in inspiratione et expiratiōe. et iō si mediū esset
minus densū ita q̄ b̄o expirare nō posset moreret: vt p̄
qñ est sub terra aut sub aq̄. Sol aut et alie stelle clareſa-
ciunt aerē suis luminib'. et iō dicit Albamaçar q̄ si non
ēent astroz lumina in tñ adēſare aer q̄ oē viuēs more-
ref i terra. Vide i vent'. et i lucas: i lux. C̄ hic nō. q̄ sol radios suos sine sui pollutiōe infun-
dit sup loca et corpora nō solū mūda: qz ēt imūda et sordib'
ferētia: quoꝝ cōactu hoies ac qdā alie res ifscūnē. So-
lis enī radū ipolluti et icōtaminati ea xtingētes erisit.
Nō ēiḡ mirādū si eēnta dīna oīno simplex et icōmu-
bilis oia replet loca: et oib' creaturis essentialis inest: nec
tñ cuiusq̄ sordib' xtingēt vel cōtingat. Un. Aug. in li.
de natura boni. Cū in deo inquit sint oia q̄ condit non
tamē inquinat cū q̄ peccat. de cui' sapia que attingit a fi-
ne v̄sq; in finē fortiter dicis. Attigis oia ppter suam i
munditā: et nihil ingnatū in ea incurrit. Itē dicit Augā
li. de agone xpiano. C̄liment heretici qd fieri nō pot. s. ne
hūana carne veritas et suba dei iūinet: et tñ pdicat istus
visibilem solē radios suos p̄ oē feces et sordes corporū
spargere: et eos mūdos et synceros suare. Si ergo visibi-
lia mūda visibilib' inūdis cōtingi p̄it et nō inquinari:
q̄to magis icōmutabilis et inūsibilis vitas p̄ sp̄m aiam:
et per alia corpus suscipiēt: totū hoiem sine sui cōmu-
tatione assumptis: ab oib' firmitatib' liberavit. Et ce-
vt vidisti dicit Aug. dei sapiētā p̄ sp̄m assumptis aia:
et p̄aiaz corpus: sp̄us aut. s. pars aīe superior maior a sil-
itudine deo pp̄inqt q̄ aia. s. eadē ipsa fm̄ iſerioꝝ partēs:
et aiam magis q̄ corp: Et iō nō cogre aia dī assumpta
per spiritū et corp' per aiam. Nō aut q̄re sol nō insinuit
ex hoc q̄ radios suos per feces spargit hec est: qz nō cō-
cat cū alia corporib' in mā: vt simul agens patiūt sicut
ea q̄ in mā cōmunicāt dum agunt patiūt: vt in pīmo de-
ḡnatiōē dī. Aliā aut cōcat corpori in mā nō ex q̄ aia fiat:
sed in qua sit: et iō ex iūunctione corporis infici. Dīmī-
tas aut nō cōcat cū corpore: nec in mā ex q̄: cū sit oīo im-
mālis: nec in mā in qua: cum nō vniāt corpori vt forma
eius. Ambro. vō in. 4. Hexameron dicit. Sol est oīmūs
mūdi: iōcūditas diei: celi pulchritudo: nāc ḡap̄stantia
creature. bon' sol: qz mīstero nō impio: bon' me facun-
ditatis adiutor nō creator. bon' meoz alitor fructū: qz
nō creator: iterū partus meos ip̄e adurit. Et dicit qdā
Sol est maior terra octies tñ. Vide in luna. Itē vide in
astrū. Itē dicit Basilius. Terra cū sit ampla nimū quo
sub vno tempori momēto poterat radijs tota lustrari
nisi de maximo solis orbe lux ei largissima p̄beret. et p̄o-
olatium in soloz est. C̄ducit p̄mā ḡi.

Solamen minis. in soloz exponitur.

Solaris in sol vide.

Solarium. a sol dī hoc solarium ry. quasi solaurium: qz so-
li et aeri vel auris pateat. et est etymo.

Solax. a soleo les. dī h̄ et hec solax lacis. et est pec' multum

Soldus da. dum. in solidoo das. est.

Solea. a solū dī hec solea lee. qz solū pedes tegat: vel qz so-
lo terre adhēreat. vñ solero soleras. i. soleas facere. vñ so-
leas aptare. Itē solerare. i. solū vel solidū facere.

Solēnis. soleo p̄ponif. cū ann'. et dī h̄ et hec solēnis. et b̄' ne.

celebris: festiuus. et cōparaf. vñ solēniter nūs. sume ad-

uer. et hec solēnitas tatis. et hoc solēne nūs. p̄ eo. et vide q̄

solēnis et solēnitas p̄ponif. a soleo et an'. qz solēt et ē singu-

Be

S

lis anni: vel a solido das. i. firmo: qz solidum ppter reli-
gionē mutari nō debeat. vñ dicimus qz pdicta vocabula
nō debet scribi nisi p vñ l. t duo n. t nūqz pm. t p. errāt
qz scribunt sollempnis t sollempnitas: p mp. t duo l. f5
vñ. Quidā tñ dicit qz solēnis zponis a solers t annus.
vñ solēnis qz solers ann vel solers in anno: vel solēnis
qz solus in anno: qz semel ē in anno: Et ēt solēnis tūc scribi
tur t p vñ l. t duo n. t pdu. pm. vñ Dora. in epi. Insa-
nire putas solēniu n̄ rides. Pap. vñ dīc solēnitatis a scis
ofita susceptra vt mutari ob religionē nō debeat.

olemnicō qz. in solennis est.

oleo les. solitus suz. neutropassiu. vñ solit ta. tu. i. fre-
quēs aſſuet: aſſidu: vſitare: t zponis. vt iſolitus ta. tu. i.
nō solit. Itē a soleo dī ſoleſco iſchoa. t zponis. vt aſsoleo
les. aſſolit suz. i. valde vñ iñxta ſolere. vñ aſſolit ta. tu. i.
valde ſolit: t aſſoleſco ſcis. aſſoleo les. i. diſſuſcere t a
ſolito cefare. Cōſoleo les. Diſſoleo les. ambo. p diſſuſce-
re. Inſoleo les. i. valde ſolere vñ alr ztinere qz alj vñ alj
qz ſolitu ſugbire demētē eē vel fieri vñ iſolens lētis. t in
ſoleſco ſcis. inchoa. Persoleo les. i. valde ſolere: aſſidua-
re aſſidu eē. vñ pſoleter. i. aſſidu aduer. t b̄ persolētia-
tie. t pſolus la. lū. i. aſſidu. Soleo t eius zpoſita neutro-
paſſua ſunt. t ita neutrā: t cor. so. Qui. de arte. Tarda ſo-
let magnis reb̄ inelle fides. Sz ſol ſolis hi ſoles pd. hāc
ſyllabā ſo. vñ vſus. Qui rē noſſe ſoles dic ſolē gignere ſo-
leola lc. dimi. pua ſolea: t cor. penul.

Cles.

olero ras. in ſolea vide t cor. hāc ſyllabaz ſo.
olera. Solon zponis cū ars. t dī h̄ t b̄ t b̄. ſolers ſoler-
tia. i. ſapies: igeniosus: ſagax: cau: qz ſi oſ arte bona iſtru-
ctio: t dī ſic qz ſi tot vel mlt̄ in arte t coparaſ ſolers tior.
tissim. t dz ſcribi p vñ l. Et ide b̄ ſolertia tie. i. ſollicitu-
do. vigilātia: aſtūria: ſagacitas: iſtūria: pdu. so. vñ qui-
dā. Exiguo pulcrā ducit ſolertia vitā. i. ſapiēs t cau: b̄
bz vñ Pap. Solers dī qz ſollicit in arte t vſilis.

Solertia tie. in ſolers vide.

Solito. ſolon zponis cū cito citas: t dī ſolicto tas. i. pſua-
dere: ex ſuo loco mouere: quasi ex toto t multū citare. t
mouere. vñ ſolict ta. tu. i. curioſus: anxi: t motus. Et
zparaf ſolict tior. ſim. vñ ſolictate citi. ſime. aduer. t b̄
ſolictudo nis. i. curioſitas: aſtitas. vñ ſolicitudinari ſia.
riū. t eſt ſolicto actiu cū oib ſuis ſpoſitis. Et ſcribu-
tur pdicta p vñ l. t pdu. so. vñ Qui. Rea ē ſolicti plena-
timoris amor. t cor. penul. ſolicto tas. tñ qz tenet nām
bñ ſupi. cītu. deſcedētis a cīeo es. ſcē ſingulationis ſicut
recito: ſuſcito. oſcito. Dic attēde qz ē ſolictudo. puidētia
ſpūalis. t b̄ p̄cipit puer. 6. Valde ad formica o piger t
zidera vias ei t diſce ſapiam. t ad Roma. ſolicitudine
bñ pigri. Itē ſolictudo tgalis neceſſitatis: t b̄ eſt tolera-
bilis. H̄en. 3. in ſudore vult tui vſerſciſ ſane tuo: Itē eſt
ſolictudo ſupfluſitatis t curioſitas: t hoc puenit ex ti-
more inordinato terrenoz t diffidētia eternoz. De qua
puer. ii. expeſtatio ſolictoz pibit. t Matth. 13. Solici-
tudo ſeclī ſuffocat vñ dei. Prima ē cōmendabilis: ſcōda
tolerabilis: t ſeclī vñtupabilis. vide in puidentia.

Solictudinarius in ſolicto eſt.

Solictudo dinis in ſolicto tas. vide.

Solidarius ſia. riū. in ſolido exponit.

Solidamē minis. in ſolido das. eſt. t pdu. da.

Solido. a ſolū ſolido das. i. firmare: iſtegrare. vñ b̄ ſoli-
damē minis. penul. pdu. t hoc ſolidamentu ti. t ſolidus
da. dū. i. iteger: firm: qz ſolo dar: t cōpaſ. vñ ſolide di:
diſſime. aduer. t hec ſoliditas tatis. t qñqz ſyncopat t dī
ſolidus da. dū. t p ſpoſitiōez ſolid: da. dū. t zparaf. Itē
a ſolido das. dī ſolidus di. qdā pondus. t dī ſolidus: qz
nibil illi deſſe yideſ. Solidu vñ iſtegru t totū yeteres

ante

D

375

dicebāt. Ipm vel ipſe quoqz numismata a numis vocat: vñ
numisma qz noib̄ pncipuz t effigie signet. Ab initio vñ
vnū numisma vñ argēte erat ſolid. Apd latinos alio
noie ſextula dī: qz vñcia ſpleat. 6. ſolidis. H̄ic vulgau-
reū ſolidū vocat: cui tertiā pte dixerūt te miſſem: qz ſo-
lidū faciat termiſſis. Et nota qz p illo pōdere dicēdū eſt
ſolid: t nō ſold: nī ſyncopeſ in ſyllaba. vñ ſolidari ſia.
riū. ad ſolidū ptiñs: vñ. ſolidū accipiens vñ p ſolidis
ſeruiēs. Solido zponit vt ſolido das. reſolido das. t ē
actiu cū oib ſuis cōpōſitioſ: t cor. ſo.

S olifuga ge. pe. cor. qdā aſal: qz fugiat diē vt diſcūt muſe-
rane: qz ē arane forma: t vñ zponi a ſol t fugio fugis.
S olioſquium quy. generis neutri. i. ſolidari ſi eloquiu. ſ. cū
noſipſi nobis ad interrogata ſpōdemus. vnde quidaſ
liber Aug. dictus eſt ſolioſquium. Et videtur zponi a ſo-
lus vñ ſolitarius t loquium.

S olima. Dierofolyma dicta eſt corrūpte a poetis ſolima.
vnde ſolimus ma. muſ. Juuena. Interpreſ legum ſoli-
morū t magnus ſacerdos.

S oliſequiu vel ſolifequiu quedā herba. ſ. heliotropiū: qz ſe-
guertēdo ſequitur ſolē. nā cū ſole oriēte: t occidente flo-
res aperit vñ clandit.

S olitarius a ſolit dī ſolitari ſia. riū. i. ſuetus: t h̄ ſolici-
tudo. i. ſuetudo. vñ ſolitudinari ſia. riū. Itē ſolitarius
pōt deriuari a ſolus. vide in ſolus t in thomas.

S olitudinari ſia. riū. i. ſuet: t dī ſolit. Itē t ſolitudia-
ri: i. ſolitari ſolitudo. vide in ſolitari ſ. t tūc dī ſolus.

S olitudo. a ſol ū dī ſec ſolitudo dinis. i. ſingularitas: deſer-
tum: ſolitaria mansio ſiue locus carēs frequētia hoituz.

S olitus ta. tu. in ſoleo les. eſt.

Cris. cōponit.
S olinagus ga. gū. pe. cor. g ſolus vagat: ſolus t vagor ga-
olium. a ſedeo des. dī ſec ſolii ly. regia ſedes: qz ſediz
a ſedendo: vñ ſolius dī ſolus ſolitū: qz de ſolidis lignis
fiat vñ dī ſolus ſolus ſedes.

S ole qdām ciuitas inter greciam t barbariam.

S olociſm dī ſoloe ciuitate vñ pplo illi ciuitatis qz ex
vrbe ſoloe pfecti: cū apud athenieses commorarent vñ
illo ſ lingua diſcere vellēt: ſua pariter t illo ſ lingua cor-
rūpebat. vñ t libuit atheniesib ſt illud vñtū ſoloecis-
mus vocare: vñ ſoloe ciuitate dī ſoloecensis: ſoloense: t
h̄ t hec ſoloecensis t hoc ſe. t zponis cū mos moris: t dī
h̄ ſoloecis ſi. qz ſi mos t ſuetudo ſoloecensis. Cum
enim ſoloecēſes in ſinio grecie t barbarie ſiti eēt par-
tim barbaroz more partim grecoz loquētis lingua ha-
bebāt ſuſam. Cum eniz vtrang vellēt ſibi defendere:
vtrāqz corrūpebant. H̄i cū romā venirēt vñ lingua lati-
nam addisceret ēa maxime corrūpebant. vñ inoleuit cō-
ſuetudo: vñ qdlibet vñtū in orōne diceret ſoloecis: ſi
qz ſi mos t ſuetudo ſoloecensis: t eſt ſoloecis ſi figura
vñ vñtū qd cōſiſit in cōpetēt iunctura dictionū. Aſo-
loecis ſi ſoloecistic ſa. cū. t ſoloecizo ſas. i. ſoloecisti-
ce log: t ſoloecistic ſas. in eodē ſenſu: t deriuat ſoloe-
cistic ſa. cū. Itē nota qz ſicut dič Honatus: ſoloecis: ſi
eſt virtū in textu partis orōnis ſi regulas artis grāmati-
ce factū. Inter barbarismū. t ſoloe. hoc iterest: qz ſoloecis ſi
discrepātes aut incōsequētis iter ſe dictiones bz
Barbarismus aut in ſingulis vñb fit aut ſcriptis aut p-
nunciatis. vñ barbarism fit in dictō ſoloecis ſi in orō-
ne. vñ gdā. Eſt barbarism ſi dico dīa dīa. Eſt ſoloecis ſi
vir mea ſponsa me. ſoloecis ſi fit duob̄ modis:
aut p ſpē orōnis: aut pacētia pti ſi orōnis. Per partes
orōnis ſiū ſoloecis ſi cū vna ps orōnis ſponis pro alia.
Torū repēt clamat: p torue. h̄ nomē p aduer. ſponis.
Fit ēt in eadē pte orōnis h̄ vñtū cū ipsa p ſe nō in ſuo lo-
co neg: vñ ſuſit ſponis: vñ cui tñ licuit de re pro in re: t
apud amicū eo: p ad amicū: t foris ex eo pro foris. Per

3 3

Scenitia vō partiuō oronis fuit soloecismi tot modis quot sunt accenitia ptiū oronis: vt dardan⁹ p dardane⁹ ppiuz p appellatino. Itē. Urbē quā statuo vīa ē: p vīa. Itē sub luce p an lucē rē. Soloecism⁹ in psa. in poemate sce ma nosat: vt dīc Bonatus. et intelligo in psa. i. in sermone rudiū: in poemate. i. & mone sapientū. yide in barbarism⁹. Colon interptat totū vel multū.

Soloz a sol⁹ dī soloz laris. i. pberere solatiū: allog vnu: t de relictū: q eni solat̄ soli se applicat dū loquī: t solicitudi nē lenat allogo suo. vñ h⁹ solamen minis. i. solatiū. Euro ra. Solamē mīris acora spesq; p̄tis: thic solatiū ty. Et cō ponit soloz cū cō: t dī soloz laris. vñ h⁹ cōsolabilis t h⁹ le. t cōsolabiliter t h⁹ cōsolabilitatis tatis. t solas lantis. ois ge. t solatoz ria. riū. Itē cū dī dī soloz laris. Soloz t ei⁹ p̄posta sūt deponē. Iz antig fecerit solo las. actiū vñ pdicta vība sepe iueniūt adhuc posita in passiuā signifacōe t pd. so. Dora. i. epi. Instruūt exēplis iopē: solatur olsticialis. in solsticiū exponitur.

Solsticiū. sol zponit cū sto. stas: t dī h⁹ solsticiū cy. i. statio solis. vñ h⁹ t h⁹ solsticialis t h⁹ le. rea solsticiū: vīl p̄tinens ad solsticiū. Solsticiuz ē maxia diei artificialis t noctis ineqlitas: siue igrēssus solis in capricornū vīl in crancrū. Et sūt duo solsticia. i. estiuale t byemale. t cū xp̄s natus fuit: xtingebat solsticiū byemale in nativitate creatoris: t tūc icipiebat dies crescere. t solsticiū estiuale in nativitate scī Joānī baptiste: qd ē. s. Kals. July: t tunc icipie bat dies decrescere. vñ ipse dī. Ipm̄ oī crescere: me aut̄ minui. Nūc aut̄ retrocesserunt solsticia t egnocia. x. die bus: t h⁹ p̄ errore nr̄i cōpoti: qz dam⁹ āno solari p̄ter sex cētos xagintagnq; dies t sex horas octo momēta q̄ sūt gnta pars vñl̄ horæ: t ita in gnq; ānis erram⁹ vna hora. t sic i cētu vigiti ānis erram⁹ vna die. t nisi error iste corrigat: festa byemalia forte adhuc. erūt estiualia t econuerso. Ubi aut̄ sit loc⁹ solsticioz nūc istis vīib⁹ oīditur. Solsticiū decimo xp̄z preit atq; Joānez: t tēt q̄si vna die pls t vt dī Raban⁹ sup illō Exodi. Mēnsis iste vobis p̄ncipiū mēsiū. Primū egnocia fuit. iz. Kals Ap̄lis. ait eni q̄ gntodecimo kals ap̄lis q̄ apud hebreos Nisan dī fuit p̄ dies scl̄: t duodecio kals eiusdū fuit q̄rta dies: qz cū sol t luna dītū sūt: tūc p̄mū egnocia fuit: sol. n. i. orē te: t luna i occidēte sperā mūdi ex equo diuidebat. Tpe aut̄ nr̄o solsticia sūt. x. dieb⁹ t pl⁹ ān die nativitatē xpi t ioānis bap. sole exīte i capricorizo t i cancero: t egnocia sūt. x. dieb⁹ t pl⁹ ān festū crucis: qd ē. s. Kal. octob. tante idus marty sole exīte i piscib⁹ t i vīgne. vñ gdam. Solsticiū decio xp̄z p̄it atq; ioānē rē. vt dictū ē. Et totidē se, quī p̄inocia nūci⁹ p̄oz. t itellige nūci⁹. i. annūciatio. Et scias q̄ dī solsticiū statio solis: non q̄ solē aliq̄n stare sit credibile tanq; ad hozā vīl punctū nō moueat: nisi forte miraculoſe. t q̄ tūc sol siue i celis sui altissimis eleuatus: vītra scadere nō valet: smo retrogrado cursu sine mora ad iferiora reuertit̄ siue quo ad ima dēp̄sus vītra nō val let descedere: t rursus ascēdēdo incunctanter repetit al tiora: t ita semp̄ discurrendo stat inter duos limites: nec vñ supergreditur nec alij subinfertur.

Solū. a sol dī h⁹ solū li. i. terra: qz soli pateat. vñ h⁹ solū: ife rior p̄ pedis: qz eo terre vestigia iprimim⁹: t qz terra firma e ad sustinēdū. Jo solū dī ḡcqd sustinet alid vt aq̄ ē solū nauis t p̄scib⁹. Aer ē solū auiū. Celum ē solū deoz t stellaz: t bic solū dī pedis: qz totā molē corporis portat: t cor. so. vñ Aquian⁹. Atū vīci h⁹ cūcta creato solo. t sol⁹ la. lū. p̄du. vñ vīsus. Fixū pone solū breuē. lōgū mobi. olūmō aduer. q̄titatis. i. tūmō: t Cle solū. vide i tell⁹. Zponit a sol⁹ la. lū. t mō. vīl sunt due p̄tes posite p̄ vna t grauatur penl̄. siue mo.

Solito nīs. o. i. solui: t i. in tū. solutū. t ēsoluere: enodare: li

berare. vñ h̄ solutor toris. t h̄ solubilis t h̄ le. vñ h̄ solubilitas. Soluto zpōis vt absoluo is. i. a viculo t ipedi mēto soluere vīl libare. vñ absolut⁹ ta. tū. dissoluuo uis. i. diversis modis soluere. vñ dissolutus ta. tū. vñ dissolute ti. sime. aduer. exoluuo is. i. extra vicula soluere t mitte re. p̄soluo uis. i. pfecte soluere: vel reddere debitu. absoluuo is. t̄ soluere. resoluuo is. itez soluere: vīl retro ligamen deducēdo soluere t separare. Soluo t ei⁹ cōposita actina sunt: t faciūt p̄teritū in ui. sil: t supinū in lutū.

ol⁹ la. lū. i. sine alio: singularis. vñ solitar⁹ ria. riū. i. singu laris. vñ heremite dicunt̄ solitary: qz soli in heremitorio zmorant. Itē a soleo les. vīl a solit⁹ h̄ deritari solitari⁹ ria. riū. t tūc solitar⁹. i. assuer⁹. vīl sol⁹ p̄t̄ deriuari a soluo uis. q. n. sol⁹ ē q̄si solut⁹ t separat⁹ ē ab alijs: t pdu. so. vñ qdā. Nō facias solus qd̄ fugit ois hō.

Solutor toris. est ille q̄ soluit: t dī a soluo uis.

Soma. i. corpus. inde cōponitur somotopeia peie.

Sōnīo nīs. i. somn⁹ exponit. Sōnīo tas. i. sōnīo expōit. Sōnnī. a somn⁹ dī b⁹ somnīu ny. id qd̄ vīr in somno. Et nō. q̄ sōnīu qnīz large accipi: ita q̄ sit gen⁹ oīus somnīo rū. Aliq̄n vō accipit p̄ spē sōnīy. Sunt eni gnq; spē vel mōi sōnīadi: q̄ p̄ due nibil significat. s. fantasma siue vi siu t sōnīu: t̄ tres aliqd significat. s. oraculū: visio t somnīu. Et ē sōnīu quoties ex aliq̄ cogitatōe t cū cura p̄cedēte nascit̄ aliqd sōnīu. t̄ p̄sōis ab i. t̄ sōn⁹: qz mōi ēt somno t p̄ter euolat t euanscīt cū sōnīo. H̄cetera q̄ aliqd significat̄ ēt i sōnīo subsistit̄ i sua significatōe: aut̄ a sua si gnificatōe. Fatasma siue visu ē: cu aliq̄ i p̄n sōnīo vīd̄ formas diuersas t varias t alieas a neā rep̄. t h⁹ gne cōtineat̄ epialtes: de quo dixi i suo loco. Et nō. q̄ trib⁹ mōis aliqd futurū a creatorē denūciat̄: aliqui aut̄ p̄ monitōes alieb̄ honeste p̄sone: siē suip̄si: vīl angeli: vīl facerdotis dīs nob̄ denūciat̄: qd̄ sit euētūrū: t qd̄ nō. t h⁹ dī oraculū: sic tāgelo mediāte dñūciatū ēt Joseph. Surge t accip pue rū t m̄fēz ei⁹ rē. Aliq̄n aut̄ ita vīdē dormiēt xtingere i p̄nti: vt euēt in futuro. t istō appellā visio. Aliq̄n dī futurū denūciat̄: vel p̄ sile vīl p̄ h̄riū. p̄ sile vt p̄etro no lēti p̄dicare gētib⁹ p̄ sile dī itimauit. Videbat. n. p̄ sōnīu vas plenū reptilib⁹ t dicebat sibi. Maca t māduca: p̄ reptilia itellexit̄ gētiles: p̄ mactare iterfectione seu morificationē vītioz: p̄ māducare incorporationē fidei. Per h̄riū vō vt de Joseph cui macillete vacce i pratī appue re opimis: qd̄ fuit future famis idicū. Sili sepe fieri in sōnīo significat gaudiū: t ecōuerso. Et h̄ b̄ spēs sōnīadi q̄ p̄ sile vīl h̄riū futura idicat̄: sōnīu nūcupat̄. ita dī Hug. Breg. at in li. dial. 4. ita dī. Sex modis tāgūt aūz imāgines sōnīo. Aliq̄n. n. sōnīavetris plenitudie vīl inanita te. aliqui vō illūsiōe sīl t cogitatōe. aliqui reuelatōe: aliqui aut̄ cogitatōe t reuelatōe sīl generant̄. Et̄ duo q̄ p̄s dī xim⁹ oēs expīmēto cognoscim⁹. subiūcta aut̄ q̄moi i sa cre scripture paginis iuenim⁹. Sōnia eteni nīs plerūq; ab occulto hoste p̄ illusionē fieret: neq̄q̄ vir sapiēs b̄: i dicaret dices. Multos. n. errare fecerūt sōnia t exēde rūt spantes i illis. Rursū nīs aliqui sīl t cogitatōe t illūsiōe p̄cederēt: vir sapiēs mīme dixisset: multas curas se quīt sōnia: t nīs aliqui sōnia ex mysterio ozirent̄ reuelatōe. Joseph p̄ferēdū se frīb⁹ sōnīo nō videret: nec Marie spōlū vt ablato puerō i egyptū fugeret: p̄ sōnīu age lūs admoneret. Rursū nīs aliqui sōnia cogitatōe sīl t reuelatōe p̄cederēt: neq̄q̄ Dañ. pp̄ha Nabuchodonosor visionē dīi disserēt̄ a radice cogitatōis ichoasset dices. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo qd̄ eēt futurū post te: t q̄ reuelat̄ mysteria: ondit̄ tibi q̄ vētura sūt. t paulo post. Videbas t ecē quasi statua vna grādis. statua illa magna t statua sublimis stabat t̄ te rē. Daniel itaq̄ vū sōnīu adimplēdū reuerēter iſinuat̄: t̄ ex q̄ ortū sit cogita

tōe manifestat: patēter oñdī: qz bē plerūq; ex cogitatōe
fīl' reuelatōe generen̄. **S**z nimirū cū sonia tot rez q'
litatib; alternēt: tāto eis credi difficult̄ dī: p̄to z ex q'
ipollu veniat facili? nō elucet. **S**cī at viri iter illusōes
atq; reuelatōes ipsas visionū voces: aut imagines qdaz
itimo sapōe discernit: vt scīat v̄l qd a bono spū p̄cipiat:
p̄cepto sp̄n mltis se vātitib; imergit: q nōnūq; so-
le illaqare. **A**sōnō dī sōnō nias. i. sōnō vel p̄ sōnū ali-
tū. i. o. fit sōnō tas. frequē. p̄ subtractionē a. v̄l deriuat a
sōn̄. t̄ tē sōnitare. i. frēqnter dormire. **S**ōnō actiuū ē cū
oib; suis p̄positis: t̄ scribit sine p. t̄ em. de sc̄da syllaba.
omnolēs lētis. in somnolentus vide.
Sōnōlēt̄ sōn̄. p̄pōi cū lētos qd est plenū t̄ dī sōnolēt̄ ta.
tū. i. p̄iger. v̄l sōnō plen̄. t̄ p̄pā. v̄l sōnolēt̄ tuis. sime.
aduer. t̄ b̄ sōnolēt̄ tie. i. eodē sensu. t̄ i. eadē significatio-
ne v̄l p̄positōe dī h̄ t̄ b̄ t̄ b̄ sōnolēs lētis. t̄ s̄l̄ p̄patur.
omnolēs sa. sum. in somnus exponit.
Sōnō ni. mas. ge. ipa ges i dormiēdo. t̄ diffinīt sic: **H**ōn̄ ē
ges aialū v̄tutū cū itēsōe nāliū. Aiales v̄tutes dīr hic
gnq; sensus: t̄ rō t̄ tēts. **S**z nāles v̄tutes dīr appetitīa:
frētīa: digestīa: exp̄lūta. Iz i sōnō gescūt aiales v̄tutes.
cū. n. dormit hō: nec videt: nec audit: nec discernit: nec i-
telligit: s̄ nāles v̄tutes tē itēdūt. nā i sōnō meliō fit digō
t̄ meliō mutat cib;. **E**t ex b̄ seḡ q̄ meliō appetit. **A**sōn̄
v̄l sōnū li. t̄ sōnēli. li. t̄ sōnicul̄ li. oia diimi. v̄l sōnicu-
losus sa. sū. i. sōnō plen̄. t̄ p̄pā v̄l sōniculōse s̄. sime. ad-
uer. t̄ b̄ sōniculōstas tatis. **I**tē a sōn̄ dī sōnōtis sa. sū. i.
sōnō plen̄. t̄ p̄pā. **I**tē a sōn̄ dī sōnōtis nis. u. v̄bū neu. t̄ ē
sōnire sōnū bre: dormitare. **I**tē sōn̄ p̄pōi vt exōnis ne.
sōnōtis ne. i. sōnolēt̄. v̄d i sōpō. **E**t vt dīc̄ p̄pā. **H**ōn̄ ē q̄
dormim̄. sōnū v̄o q̄ dormiētes videm̄. **H**ōn̄ sōnū. t̄
s̄l̄ q̄ h̄t m. aū n. d̄b̄t̄ p̄nūciari i ead syl. t̄ b̄ rō ē q̄ fm̄
p̄f. m. n. p̄ teriōf syl. n̄f seqna syl. i cipiat ab m. v̄l
b. v̄l p. v̄l o. i. ois. t̄ i sōnū. t̄ i sōn̄m. sit eiusdē syllabe
omotopeia expōfi. 4. pte i ca. d̄ colori. rheto. (cū n. z̄.
onipec pedia. mas. ge. d̄r oextrar̄. q̄ pede sonat terram
peutēdo: t̄ cor. penl. tā in ntō q̄ in gtō.
Sono nas. nū. nūtū. v̄l h̄ sonit̄ t̄. ipa actio sōnādi: v̄l stre-
pit̄ t̄ son̄ p̄pē 2fuse vocis. t̄ h̄ son̄ ni. i. ḡcd aure audīt̄
v̄l audin̄ p̄cipit̄. **S**ono nas. p̄pōi vt aslōno nas. i. cōcor-
dare. v̄l assentire. v̄l iuxta sonare. v̄l sōnare: v̄l h̄ sonatē
sonare: absono nas. i. discordare. v̄l absonanter. i. discor-
dāter. t̄ b̄ absonatīa. i. discordia v̄l discordatīa. t̄ abso-
na. nū. i. dissidēs t̄ discordātās v̄l nō sonās: s̄c̄ absonatīa se-
pe p̄pōi v̄l sonatīa. cōsono nas. i. sil̄ sonare: v̄l cōcordare
v̄l cōlonāt̄. t̄ b̄ cōsonatīa tie. t̄ confon̄ na. nū. dissono-
nas. i. diuersis modis sonare t̄ discordare. v̄l dissōnātē
i. discordāt̄. t̄ b̄ dissōnātīa tie. t̄ dissōnus na. nū. isono-
nas. i. inotesc̄. v̄l i. sōnare: v̄l valde sonare. p̄sono nas.
i. valde p̄fecte sonare. v̄l b̄ p̄sona. obsono nas. i. 2sonā-
re. relono nas. i. itez̄ v̄l retro sonare: v̄l ad sonū alterius
sonare. v̄l h̄ t̄ b̄ resonabilis t̄ b̄ le. t̄ resonātē aduer. t̄
b̄ resonatīa. t̄ reson̄ na. nū. subsono nas. i. sub̄ v̄l parū
v̄l post sonare. **S**ono t̄ eī p̄posita neu. s̄t̄ t̄ cor. banc syl-
labā so. **P**rosp̄. Ni pia mēs hēat q̄ b̄i lingua sonet. t̄ fac̄
pteritū i ui. diuinās: t̄ supinū i itū. Iz inuenian̄ q̄nq; face-
re p̄teritū i au. t̄ supi i au. **I**tē nō. q̄ sōnō nis. iue-
nitur s̄m tertiā cōiugationē. vide etiā in sōns.
Son̄ra. rū. dī a son̄. i. q̄ sonat̄. Iz p̄prie vel b̄i grauit̄
sonans t̄ cōpā. v̄l sonorē rī. sime. aduer. t̄ b̄ sonoritas
tis. i. sonatīa t̄ p̄pē bona v̄l graui. t̄ p̄ cōpositionē cōso-
sons. a. sono nas. v̄l son̄ dī. (noz̄ra. rū. i. sōn̄. t̄ pd. no.
sons tis. ge. ois. i. nocēs v̄l culpabilis: v̄tiosus: t̄ e meta.

p̄bora tracta ab olla: s̄c̄ v̄o olla n̄ fatis cocta v̄l rimosa si-
p̄ciat̄ mutē sonat̄: t̄ p̄ sonū v̄tiū eī app̄t̄: si aliḡ infi-
piēs n̄ iſtruct̄ sapīa v̄tiosus. s. si iſterrogat̄ suo sono t̄ sua
r̄iſōe v̄tiū suū manifestat̄ t̄ pdit̄. t̄ h̄ic ē q̄ sonare sepe
p̄oī. p̄ oppere. v̄n̄ sōter tī. sime. aduer. t̄ b̄ sōtia tie. i. no-
cētia. t̄ sōtīc̄ ca. cū. i. nocīu. t̄ cor. ti. t̄ 2ponit̄ v̄i iſons. t̄
dī sons q̄sī satis nocēs: vel sonādo nocēs: t̄ est ety.

Sontic̄ ca. cū. in sōns exponit̄: t̄ cor. ti.

Sonul̄ li. dimi. p̄u. son̄. **S**onta in sōns tis. expōit̄.

Sophar p̄pī nomē est cuiudā viri. t̄ interpretatur dissi-

patio vel speculū dissipans.

Sophia p̄bī. fe. ge. i. sapīa: t̄ acūt̄ penul. t̄ dī a sophus.

Sophisma a sopb̄ qd̄ ē sapiēs dī h̄ sophisma matis. fmo

iulut̄ v̄bi i falsis sentēt̄ us 2nxiōis v̄tā manet: t̄ cor.

penul. ḡi. v̄n̄ sophistmatic̄ ca. cū. q̄ loquī p̄ sophisma: v̄l

ad sophisma p̄tinē. t̄ h̄ic sophistmatico cas. i. p̄ sophisma

Sophista a sopb̄ qd̄ ē sapiēs dī h̄ sophista ste. i. lo. (dec̄pe.

quēdo deceptor: v̄boz iſtricator: apparēt̄ sapiēs t̄ nō exi-

stēs. v̄n̄ sophistic̄ ca. cū. penl. cor. fraudulēt̄ deceptor̄.

v̄n̄ sophistico cas. i. dec̄pe v̄boz iſolutōe. **E**t nō. q̄ so-

phista q̄n̄ accipit̄ p̄ sapiēter v̄l sapiēter loq̄nte t̄ p̄cipue

Sophistic̄ ca. cū. i. sophista vide. (Capud antiquos.

Sophos grece: latine dī sapiēs: vel cantus: sapiēter dictus

t̄ versa os in us dī h̄ic sophus phi. i. sapiens.

Sophronie: sophrone iſterraf prudēt̄: v̄l iſtantia. v̄n̄ so-

phronie: ca. cū. i. prudēs: v̄l iſtans: pe. cor. t̄ b̄ sop̄roniuz

tiūcula: v̄l iſtantūcula: t̄ est fe. ge. q̄ q̄litas vocis cēntīa

Sop̄roniuz ny. in sop̄hronicus vide. (rei nō mutat:

opibilis in sop̄io pis. exponit̄.

Sop̄io pis. ii. v̄l sop̄y. pitu. re. i. facere dormire: sedare: exti-

guere: termiare: p̄p̄scere: facere gescere. v̄l sop̄it̄ ta. tū.

t̄ b̄ t̄ b̄ sop̄ibil. t̄ b̄ le. qd̄ p̄pōi vt isopibil. le. **S**op̄io p̄p̄o-

n̄i vt absopio pis. i. a. sopore excitare: t̄ remouer. **S**op̄io

pis. i. sil̄ sop̄ire. dislopio pis. d̄sopio pis. i. eod sensu. i. abso-

pire: exp̄pio pis. sil̄r ablopire. reslopio pis. i. itez̄ sop̄ire: v̄l

a sopore remouere. **S**op̄io t̄ eī p̄posita actīna sūt: t̄ pd.

bāc syllabā so. Qui. in. ii. epi. Qui me nō possū potui sop̄i

re draconē. **S**il̄r sop̄it̄ ta. tū. pd. p̄mā. s̄c̄ t̄ suū v̄bū. v̄n̄

Qui. bū peris amplex̄ sop̄itaq̄ brachia iactas. tū. semī-

sop̄it̄ cor. o. aū p. v̄n̄ Qui. in. g. epi. Thesea p̄ſſuras semi-

opitis ta. tū. in sop̄io exponit̄. (sopita man̄.

Sop̄oz. a sopio pis. dī h̄ sop̄oz poris. i. sōn̄. Iz sop̄oz leuis fo-

m̄. p̄petua ges. **I**tē sop̄oz ipa ges t̄ suauitas t̄ getudo

sōn̄. v̄l sepe cōtigit̄ q̄ in aliquo ē sōn̄ in quo nō ē sop̄o:

sz i quocūḡ ē sop̄oz t̄ sōn̄. v̄l sop̄oz ra. rū. i. get̄: dulcis:

suavis v̄l sop̄it̄. i. dormiens: t̄ sop̄oz as. i. sop̄ire facere:

dormire: t̄ p̄p̄e cū sop̄ore. v̄l h̄ t̄ b̄ sop̄obilis t̄ b̄ le. v̄l

sop̄obilis aduer. t̄ cōpara. **S**op̄oz cōponit̄ vt sop̄o-

ro ras. Et ē sop̄oz actīna cū oib̄ suis p̄positis. t̄ a sop̄o-

ro ras. dī sop̄oz ta. tū. i. sop̄it̄. t̄ cor. p̄mā sop̄o poris. v̄l

Qui. iz. epi. Dueq; tibi vederā vina sop̄oz erāt. t̄ et so-

pozo ras. cū a sop̄oz derinet̄ cor. p̄mā. t̄ cor. et po.

Sop̄izer. rā. rū. pe. cor. i. sōn̄izer. sop̄ēferē: a sop̄oz t̄ fe-

opoz̄o ras. penul. cor. in sop̄oz est. (rens 2ponif.

Sorbarium ry. in sorbus exponit̄.

Sorbeo bes. bū. v̄l sorbo bis. bū. vel sorpsi sorptū sorptū

i. duorad: aligd molle deglutiſe vt oua mollia. v̄l h̄ et

h̄ sorbilis t̄ b̄ le. facilis vel mollis ad sorbēdū. t̄ cor. pe.

v̄l in Aurora. Sorbilis vt fiat in polēta ligat. **I**tē a sor-

beo bes. bū. vel absorp̄si ptū. Et absorp̄tu ta. tū. t̄ ab,

sorbere: valde sorbere: euacuare. Sorbeo bes. i. sil̄ sorber̄

exp̄beo bes. i. valde sorbere: v̄l cuomer̄: v̄l sorptū facet̄

isorbeo bes. i. iglut̄. resorbeo bes. i. itez̄ sorbe. **S**orbeo

z sorbo cū suis p̄positis neu. st̄. t̄ faciūt̄ ptū i bū. v̄l p̄s.

et supi. in ptū. pris. tñ dñc. Sorbeo bes. v'l sorbo bis. vt p
 bo placet sorpsi v'l sorbui: et a sorbui sorbitū: a sorpsi vero
 sorptū dñ fieri sup. quoꝝ neutꝝ nec. s. sorbitū nec sorptū
 iuenit: ita vult pris. i fine. g. li. et tñ visualr i illo psal. s. bñne
 clamaui tñ. Absorpti sūt iuncti petre indices eoz. Ad hoc
 pōt dici q; q̄ quis nō hēant sup. in vñ i simplicitate: tamē
 hēnt in positione. v'l pris. non dñc. q; nō hēant s; q; nō me
 minit se legisse ea: et forte nōdū p̄dēti locū p̄s. legerat: v'l
 si legerat obliuioni tradiderat. dicas q; secure cuꝝ bug. q;
 sorbo bis. v'l sorbeo bes. fac̄ bni. v'l p̄si. et sup̄ bitū. v'l p̄i.
 et dico q; in simplicitate et in positione possum eis yti.
 Sorbetū ti. pdū. in sorbus vide.
 Sorbitūcūla. a sorbeo es. v'l b̄ sorbities ei. i. sorbitio. vñ h̄
 sorbitūcūla le. et sorbiticūla le. di. f; hu. Quidā dñt q; sor
 bitūcūla ē di. a sorbitio. s; sorbiticūla ē di. de sorbities. et
 v'l sorbitūcūla ligd̄ cib̄ q; de facilī d̄glutif. s; solet fieri
 de farina. Fe. z. ca. i. Tūlit ḡ Thaimar sorbitūcūlas
 sorbilis in sorbeo bes. exponit. C̄ q̄s fecerat.
 Sorbillō. a sorbeo bes. of sorbillō las. dimi. i. aliq̄tūlū vel
 paulati sorbere: et formāt a sorbeo eo mutata in illo.
 Sorb̄. a sorbeo dñ h̄ sorb̄ bi. qdā arbor: qz ei fruct̄ habi
 lis sit ad sorbēdū. vñ h̄ sorbū bi. ciusdē arboris fructus.
 Sorbiū ēt v'l ceruia v'l por̄ ḡ fit ex tali fructu v'l ēt of
 fa. Jē a sorb̄ h̄ sorbetū ti. loc̄ vbi sorbi crescūt. et h̄ sor
 bariū idē ē. v'l loc̄ vbi sorba refuāt. v'l ēt ipa arbor. et
 sordecula le dimi. pua sordes. C̄ sorbari' ria. riū.
 Sordeo des. in sordes exponit.
 Sordes dis. fe. ge. i. putredo metallo p̄ scoria et aliaꝝ rez.
 vñ sordecula le. di. et sordid̄ da. dñ. i. imūd̄ sordidat̄. et
 sp̄at̄. Qui. Vester q̄s geritis sorrida lana fuit. vñ h̄ sor
 diditas: et soridil? la. lnz. i. aliq̄tūlū sorridus et sorrido
 das. i. soridil facēt. vñ sordeo des. dñi. i. ēt v'l fieri sordi
 dū. putrere: displicere: fetere: horrere. Thob. Sordet ut
 actori p̄ficiā op̄. sordet. i. turpe ē idecēs: horribile. et co
 ponit ut obsordeo des. i. vndiq̄ sordere: resordeo des. et
 hic ichoa. sordeco: obsordeco: resordeco. Sordeo et ei
 posita sūt neu. et faciūt p̄teritū i dñi: et caret sup̄. f; vñz.
 Sz sorido das. cū cōpositis suis est actiūn.
 Ordidulus la. lum. in sordes est.
 Ordidus da. dñ. in sordes vide. et cor. di.
 Sorib̄ interptaf̄ dilecta: gen̄ ē vñtis optie: q; vberes fru
 ctus facit. Soreth ēt est nomē cuiusdā loci.
 Sorc̄. a sorc̄ dñ sorc̄ cis. i. m̄. qz sp̄ sortiat̄ mortē et cedē.
 v'l sorc̄ ap̄onit̄ a serra et rodo: qz rodat̄ et i modū serre p̄
 ciat̄. vñ h̄ sorc̄ulus li. et sorc̄illus abō dim. et h̄ sorc̄etū
 ti. loc̄ vbi sorc̄es abūdāt̄: et cor. pe. ḡt̄ sorc̄ cis.
 Sorica. a soros qd̄ ē acerū dñ h̄ sorica ce. gl̄z tumulus are
 naꝝ: v'l translatine cuiuslibz rei ɔgeries.
 Soricetū ti. penul. pdū. in sorc̄ vide.
 Soriculus li. dimi. parvus sorc̄.
 Soricula le. vasculū aq; et dñ a soros qd̄ est acerius.
 Sortica ce. ars. vel argumētū phox: et dñ a soros aceriu.
 Sorofaḡ. soros qd̄ ē sepulcrū ap̄onit̄ cuꝝ fagin qd̄ ē come
 dere: et dñ h̄ sorofaḡ gi. pe. cor. gdā lapis sic dcūs: qz cor
 pora defunctoz aditā i eo ifra. xl. dies ɔsumāt̄: et ponit̄
 p̄ sepulcro simpl̄. p̄ eadē iuenit̄ sarcofagus gi.
 Sorops. a soros qd̄ ē acerū dñ h̄ sorops pis. et dñr soropess
 soroz. a semē dñ h̄ soroz oris. q̄s ab eod̄ semic. Cespites
 prop̄ qd̄ sorozes s; q̄ hñt eadē p̄rez s; diuersas m̄res:
 ecōtrā germane q̄ hñt eadē m̄res s; diuersos p̄res q̄s ab
 eadē m̄re manātes: v'l dñ soroz a sol̄: qz sola cuꝝ fratrib̄
 in sorte cognatiōis habeat. vñ soroz sas. et soroz q̄s.
 Sorozela le. di. gua soroz. Soroz sas. in soroz exp̄m̄it.
 Sorozina. a soroz dñ soroz ria. riū. ad sorozē ptinēs. et binc
 soroz̄ ry. filī sorozis. et hec sorozia ric. filia sorozis. et soroz

rius maritus sorozis: vel frater sorozis.
 Soroz q̄s. in soroz vide.
 Soroz vel soroz dñ sepulcrū vel archa in q̄ mortuus fers:
 vel recondit̄. Jē soroz dñ acerius: et acut̄ penul.
 Soroz tis. ge. fe. i. ps v'l euēt̄: v'l fortūa: v'l rñs: v'l oraculū
 v'l ars: v'l instiūtū dñnādī. et dñ soroz rñs: v'l oraculū: qz in
 qbusdā locis dabāt̄ rñs: v'l sortes. dñ soroz capitale. vñ qui
 dñ. soroz notat̄ euēt̄ signat̄ quoꝝ soroz capitale. C̄ dñ
 nō. q; s; dñ Aug. sup̄ illō ps. In māb̄ tuis sortes mee.
 soroz nō ē aligd̄ mali s; res i bñiana dubitātē diuinā idī
 cas volūtātē. Ex b̄ oris q̄: an sit vtēdū sortib̄. Ad c̄
 rei euētātē nō. q; sortes s; theologū p̄p̄ dñr cus aligd̄
 fit: vt ei euēt̄ siderato aligd̄ occulū inotescat. Et si
 dē q̄raf̄ idicio sortiū qd̄ cui sit exhibēdū: siue sit res pos
 sessa siue sit honor: siue dignitas sine pena: aut actio aliq̄
 vocat̄ soroz disoria. Si at q̄raf̄ qd̄ agere oporteat vocat̄
 soroz disoria. Si at q̄raf̄ qd̄ si futur̄ vocat̄ soroz dinato
 ria. Act̄ at hoīus q̄ q̄rūt̄ ad sortes n̄ subdūt̄ dispōni stel
 laz: nec ēt euēt̄ ipſarum. vñ figs ea intentione soribus
 vñtatur quasi bñiusmodi actus humani qui regnū ad
 sortes fin dispōnen stellarum sortiantur effectuz: vñta
 et falsa est opinio: et per dñs nō carens demonū suggestio
 ne: ex quo talis diuinatio erit superflucia et illicita: hac
 at cā remota nece ē q̄ sortaliū actū expectet̄ euēt̄: vel
 ex fortūa: l' ex aliq̄ cā spāli dir̄ ḡt̄. et sigd̄ ex fortūa qd̄
 locū bñē p̄t i diuinaria sorte nō vidēt̄ bñē nisi vñtū vani
 tatis: si alig nō valēt̄ xorditer videre velit sortib̄
 ad divisionē vñ q̄s fortūe exponēt̄ quā q̄s p̄tē accipiat.
 si vñ ex spāli cā expectet̄ sortiū idiciū. qñz qd̄ expectat̄ ex
 demōib̄: si legit̄ Ezech. zi. q; rex babylōis stetit i binio
 in capite duap̄ viap̄ dñatōz q̄s: misēs sagitta iter
 rogauit̄ idola. exta ɔsuluit̄: et tales sūt illicite. et f; canēs
 phibēt̄. Qñz vñ expectat̄ a deo: f; illō p̄rouer. i6. Sor
 tes mittunt̄ i sinū: s; a dñ opanē: et tal sorz s; se nō ē ma
 la: vt di. Aug. p̄t̄ cu i h̄ qd̄ruplex p̄tū icidere. p̄gē
 si absq̄ multa neccitate ad sortes recurrit̄. b̄. n. vñ ad di
 tētareo p̄tēr. vñ Ambro. dñc sup̄ Luc. Qd̄ sorte eligit̄
 bñiano iudicio ɔphēdī. 2. si q̄s ei i neccitate absq̄ reue
 retia sortib̄ vtat̄. vñ sup̄ act̄ ap̄loz dñc Beda. Sig necc
 tate aliq̄ sp̄ulsi deū putat̄ sortib̄ ex p̄t̄lo ap̄loz cēt̄ slē
 dñ videat̄. b̄. ipsos ap̄los nō nisi collcā fratz̄ cetu: et p̄t̄
 b̄ ad deū fusis egisse. 3. si dñna oracula ad terrena nego
 cia pertant̄. vñ Aug. dñc. Ad iugisitōe ianuary. Dñ q
 d̄ pagis enāgelicis sortes legit̄. et si optādū sit vt id p̄t̄
 faciat̄ q̄s ad dñmōia ɔsulēda currat̄. tñ mibi ista displic̄
 ɔsuetudo ad negotia secularia: ad vite h̄s vanitatē dñna
 oracula velle p̄terere. 4. si i electōib̄ ecclasticis q̄ ex
 sp̄ūscī ispirat̄o fieri debet: alig sortib̄ vtat̄. vñ dñc be
 da sup̄ act̄ ap̄loz. Matthias an p̄theccostē ordinat̄ sor
 te q̄rit̄: qz s. nōdū erat plenitudo sp̄ūscī in ecclia effusa.
 Septē aut̄ diaconi postea nō sorte: s; electōe discipuloz
 sūt ordint̄. sec̄ ēt i tpaliib̄ dignitatib̄ q̄ ad terrena di
 sponēda ordinant̄. in q̄rū electōe plerūq̄ boies sortib̄
 vtun̄ s; et i tpaliū rerū diuinisōe. Si vñ neccitate imineat
 licitū ēt cū debita reuerētia sortib̄ diuinū iplora
 re. vñ Aug. dñc in epi. ad Thora. Si iter dei mistros sit di
 sceptatio q̄ eoz p̄securōis: et p̄tē mācāt̄ ne fuga oīuz. et q
 eoz fugiat̄ ne. s. morte oīum̄ deserat̄ ecclia. si b̄. discepta
 tio alr̄ nō potuerit̄ terminari q̄rū mibi vñ ḡ maneāt̄. et q
 fugiat̄ sorte eligēdū sit. et in p̄t̄ de doctrina xp̄iana dñc. Si
 tibi abūdaret̄ aligd̄ qd̄ oportaret̄ dñre ei ḡ non bñet̄: nec
 duob̄ dari potuisse. si tibi occurrerēt̄ duo quoꝝ necc
 aliū v'l indigentia: v'l erga te aliq̄ neccitate sup̄aret̄. n̄b
 iusti faceres q̄s vt sorte legeres cui dñdū ēt qd̄ dñv̄ri
 q̄s nō potuisse. Jē scias q; nō cōdēnāt̄ rufici ḡ seruāt̄
 tpa ad seminādū: et arboreos incidēdas et filia q̄ certam̄

nālē habet rōnē q̄re ita debeat fieri. Idē dico de physi-
cis circa medicinas dādas: t̄ minutiōes faciēdas t̄ s̄lia
de ḡbus certa t̄ manifesta rō reddi p̄t fū physicam.
Sorialis.a sors d̄ h̄ t̄ hec sorialis t̄ hoc le.ad sortē perti-
cūcula le.dimī.parva sors.
Sorileḡ ga.gū.pe.cor.a sorte t̄ lego cōponit:qr futura le-
git t̄ colligit p̄ sortes.vñ b̄ sortilegiū gy.talis diuinatio-
nō:sortior a sors d̄ sortio tiris.sortit̄ sū.i.p̄ sortes dinare:yl̄
tribuere:t̄ submisstrare:yl̄ diuidere:adipisci.t̄ 2ponit̄ vt
sortior tiris.resortior tiris.t̄ e depo.cū suis 2positis.
Sortito aduer.i.p̄ sortes.penl.pdu.Ezech.45.Lūq̄ cepi-
tis terrā diuidere sortito separate p̄ initias d̄no.
Sortiūdū da.dū.penl.cor qui videt p̄ sortes.a sors t̄ vi-
deo vides componitur.
Sospes.spes 2ponit̄ cū so.t̄ d̄ sospes tis.q̄si secū h̄ns spez
i.sanu: salu:icolumnis:supstes.vñ vñs. In columnis: so-
spes: sanus: salu:icolumnis:supstes.vñ hec sospitas tis.t̄ sospita-
tas.i.sanare:exhilarare:yl̄ bona spe afficer:yl̄ bona spe
nō fallere.t̄ e aciuū. In codē sensu iuenit̄ sospio pis.t̄ di-
cis sospes q̄si salutis hospes.t̄ e etymol.t̄ iuenit̄ in neu-
ge.vñ Iunena.Depositū tibi sospes erit:tū declinatione
el̄ tm̄ cōs ge.tā in singulari q̄ in plurali.sed hec sospita-
te.in singulari est fe.ge.in plurali vñ neu.ge.h̄ns tm̄ nt̄m
actū t̄ vñm: t̄ sic ē etrolytū:vt plalr b̄ sospita.actō hec
sospita:vt o sospita.Idē dicas de hospes hospita.
Sospis.in sospes vide. Sospito tas.in sospes exponit̄.
Olrat̄ ti.penl.cor.vñ Iunena.lib.4. Blaudete t̄ madi-
dis q̄ cāt̄ sostratus alis.t̄ Macha.li.z.c.4.d̄. Sostra-
tus aut̄ prelatus est cypris.
Other grecū nomē ē dei:t̄ iterptāf̄ saluator:yl̄ salutaris.
Sotularis.a solea d̄.ide p̄ apocopā sotular laris.neut.ge.t̄
cor.pe.gr̄ sic specular.vñ i doctrinali d̄. His sotular soci-
as:specular breuiabit origo.magr̄ tm̄ h̄.dicit q̄ sotular
vel sotularis nihil ē:imo dicēdū est subtalaris.

Spatiū tij.distātia vñ iteruallū:vel iterapedo.vñ
b̄ spatiolū li.dimī.t̄ spatiolus sa.sū.t̄ sparat̄.vñ b̄ spa-
tiositas tis.Idē a spatiū d̄ spatiōz aris.atū.spatiari.i.ire:
deabulare:hec t̄ illuc ire cā recreādi. Et 2ponit̄ vt spa-
tiōaris.circūspatiōaris.despatiōaris.i.deorsuz vñ val-
de vel de vno loco ad aliū spatiari:yl̄ a spatiari cessare.
expatiōaris.i.extra spatiari t̄ euagari. Spatiōz depo.ē
patiū tij.in spatiōz vide. Cum suis cōpositis.
Padix cis.fe.ge.t̄ hec spadica ce.i.palma.vñ h̄ t̄ b̄ spadix
i.subrube:fulu:.i.colore palme.vñ t̄ spadices dicuntur
equi palmati.i.equi fului t̄ rubicūdi coloris sicut palma
vel qui palme figurā cruribus habēt.
Spadix d̄ hic spado donis.cunuchus:castratus,
ynde t̄ spadones dicunt̄ surculi vitiū fruge caretēs:dci
sic:qr sint steriles.vel vt quidā dicunt̄ spado d̄ a spata.i.
gladio cum quo castrabantur.
Parciata te.cōis ge.est.t̄ pdu.penl.yide in spartū.
Pargena ne.fe.ge.infantia.t̄ dicēt̄ a spargo gis.
Spargo gis.si.sū.i.diſſūdere:diſſipare:vel respargere:diſſā-
ter operire:sue p̄fundere.vñ sparsim aduer.t̄ 2ponit̄
spargo cu ad.t̄ subtracta d̄.d̄ aspgo gis.i.diſſāter opire:
p̄fundere.vñ aspgo gis aduer.aspgo gis.inaspgo gis.respgō gis,
p̄pe t̄ diſſāter opire t̄ p̄fundere.vñ aq̄ respgō d̄ q̄ diſſā-
tib̄ equē guttis optus t̄ p̄fusus est.aspgo t̄ eius 2posta
actina sū: t̄ faciūt̄ p̄teritū in si.t̄ supi.in suz.t̄ oia 2posta
aspgo mutat̄ ybiq̄ a.simplicis i.e.çuis q̄nq̄ in ḡbusdā
cōpositis iueniafa.a.retefa.s̄ potius vitio scriptoz videf̄
parsoz.a spargo gis.d̄ hoc sparsoz ry. Xingere,
id cum quo aliquid spargitur.
Sparlus.a spgo gis.d̄ sparsus sa.sū.principiū t̄ nomē p̄t ee.

Idē a spgo suz.d̄ sparslo sas.freque,a quo sparsitas.al/
partanus na.nū.in spartū vide.t̄ pdu.ta. Cud frequē.
Spartū.a spargo gis.d̄ b̄ spartū ti.gen vestimenti:vl̄ sp̄te
ciuitas ē licaonie.t̄ eadē ciuitas sparta vel sparte t̄ lae
demonia.vñ lacedemoni dicunt̄ spartani.t̄ d̄ sparta a
Sparto filio foronei.vñ spartan⁹ na.nū.t̄ b̄ spartū gen⁹
vestis q̄d ibi factū p̄mū fuit.t̄ ide h̄ t̄ b̄ spartiata te.pa/
triū ab illa ciuitate:vel ab alia vt dicūt:tvidef̄ q̄ pdu.a
sue penl.cū sit veriuatiū. Idē spartū inuenit̄ p̄ frutice.
Sparus.a spargo gis d̄ h̄ sparus.ri.telū rusticū missile:qr
sparga,i.mittat̄.vñ t̄ qdā p̄scis d̄ sparus:qr eiusdē fi-
pasmosus sa.sum.in spasmus exponit̄. Cagre sit.
Sparis⁹ grece:latie d̄ subita p̄ctio p̄tū aut nernox cū do-
lore quā passionē a corde dictā dixerūt.q̄ in nobis p̄nci-
patū vigor: h̄z.vñ spasmosus sa.sū.tale ifirmitatē patiēs
Spatula.a spatū d̄ b̄ spatula te.gladi⁹:qr sit spacioa ampla t̄
lata.t̄ d̄ a patin qd̄ ē passio.vñ spatari⁹ ria.rū.t̄ h̄ spat-
riū ry.g facit spatas vel vēdit. Itēz a spatula d̄ spatas
ta.tū.spatā habēs:vel spatula armatus:t̄ est fe.ge.
Spatula le.a spatula d̄ b̄ spatula le.dimī.penl.cor.t̄ spatula
armus d̄:t̄ p̄pe in pecorib⁹:qr lata sit.t̄ spatule rami vñ
folia:vel fruct⁹ palmarū ontēq̄ apian⁹ ad silitudinē spa-
te vñ. Leni.zz.Spatulas palmaz. Itēz spatule grece:
latie delicie dñr. Itēz spatula d̄ spatułosus sa.sū.t̄ spatula
tus ta.tū.g magnas t̄ diffusas h̄z spatulas:vel deliciosa
sue deliciat̄.t̄ vñq̄ sparat̄. Itēz a spatula d̄ spatulor
laris.i.delicioz aris.vel in spatula dinare.t̄ 2ponit̄ cum
pecialis in sp̄es exponit̄. Lex:t̄ d̄ expatulor.
Species.a specio cis.d̄ b̄ sp̄es ei.i.pulcritudo vñ forma k̄
q̄ d̄. Sp̄es priami digna ē impio. Idē sp̄es p̄pe forma
d̄:t̄ p̄p̄a q̄litas q̄ cogitif̄ ex uetu accitū t̄ dispōe p̄tū
Idē d̄ sp̄es rex maneris fm q̄ d̄ b̄ sp̄ei.i.bui⁹ mane-
rie herba est in horto meo. Idē sp̄es d̄ suba vel eēntia.
vñ i qdā collcā. Lōcede q̄s vt q̄ i te ex fide cogitimus.
Vñq̄ ad z̄plādā sp̄ez tue celſitudo pdicamur. Idē spe-
cies d̄ qdā pdicabile in dialetica.t̄ diffinit̄. Sp̄es ē qd̄
pdicat̄ de plib⁹ differētib⁹ numero in eo q̄ gd. Idē sp̄es
d̄ accitū p̄tū oronis in grāmatica.t̄ describit̄ sic maxie
fm q̄ nois ē accitū. Sp̄es ē original' vñpō dictōis p̄ qua
fit p̄initiū t̄ deriuatiū discretio.de b̄:ml̄ta vñtilia h̄es in
z.p̄te in ca.de sp̄eb⁹ noiuz.d̄ ēt occasio vel cā.vñ h̄ t̄ b̄
spālis t̄ hoc le.ad sp̄ez p̄tēs:vñ sp̄ez designās:t̄ singula-
ris p̄pus vñic⁹. Et coparat̄.vñ hec spālitas tatis.t̄ spāli-
ter aduer.i.p̄ sp̄es. Itēz a sp̄es d̄ speciosus sa.suz.i.formo-
sus pulcer. Et cōparat̄.vñ hec speciositas tatis.
Specifico.sp̄es 2ponit̄ cū facio:t̄ d̄ specifico cas.i.segre-
gare:diuiidere:separe:designare:vel sp̄ez facere.vñ sp̄es
cōfici ca.cū.i.spālis:diuiisus:vel faciens sp̄es.
Sp̄ecim⁹ a specio d̄ b̄ sp̄em⁹ nō.i.pulcritudo:yl̄ filūtū
do:imago signū:notitia:expimētū:t̄ cor.pe.tā in ntō q̄z i
Specio cis.sp̄exi ctū.i.2siderare:sz nō ē i vñt̄:z nūq̄z (gtō.
dōm ē sp̄cio:sz specio:qd̄ pbaf̄ p̄driuata.s̄ sp̄es sp̄em⁹:
speculū t̄.sic vult̄.Dñi. Pris.ēt̄ dīc in.4.li. A specio cis.
vel a sp̄e sp̄em⁹.sp̄cio cōponit̄:vt aspicio cis.respicio
cis.conspicio cis.circūspicio cis.despicio cis.diſpicio cis.
inspicio cis.p̄spicio cis.p̄spicio cis. Itē specio 2ponit̄ cū
susuz vel surtū:t̄ d̄ suspicio cis.Specio t̄ ei⁹ 2posta i o.
oia sunt actiua:t̄ faciūt̄ p̄teritū in xi.t̄ supi.in ctū. Itē oia
2posta in p̄st̄ mutat̄ e.simplicis i.i.coz.banc syllā.spi.
Dñi.epi. Despicit acceptas hostis ab hoste notas.i.līas.
Pris.in.5.li.vbi agit de figura dīc.Specio simplex nō ē
in vñsu.vñ 2ponit̄ vt sp̄icio:suspicio.Specio ē vñbz q̄s
a vñbo sp̄cio natū est fre. Et sc̄ias q̄ videmus nā:aspici-
mus volūtate:it uemur cura:aspicim⁹ nū nos:respicim⁹
retro:suspicim⁹ sur sū:despicim⁹ deorū:inspicim⁹ introz-
sum:sp̄icim⁹ circūquaq̄:p̄spicim⁹ longe.

S peciuncula le. dimi. par na species.
S pecto. a specio cis. exi. ciu. d̄r specto tas. frequē. vñ h̄ spe-
 ctamē. mis. t b̄ spectaculū li. p eodē. t b̄ t b̄ spectabilis
S pecula. a specio cis. d̄r b̄. (t b̄ le. vñ spectabilis aduer.
 specula le. alt̄ loc̄ apr̄ ad circūspiciēdu. vñ speculor la-
 ris. i. videre; i spicere; i nvestigār; explorare; de alto i spicer. t
 vñ b̄ specular. vñ b̄ specularis. loc̄ alt̄ vñ gs specula-
 ri p̄. vñ t fenestre t vehicula de qb̄ speculamur specu-
 laria dicūt. vñ Aug. i quodā fīmōe. Solis radii penetrat
 specular; nec cū igredit violat; nec cu egredit dissipat; qz
 t i gressu t egressu ei specular itegrū pseuerat. t co. cu.
 specular sīc suū vñbū speclo. vñ Juuenia. Qui veht clau-
 so latis specularib̄ antro. De b̄ ēt dixi i z̄ pte vbi egi de
 accētu noiū sīnētiū i ar. t a speclo vñ specula deriuat
 b̄ t b̄ specularis t b̄ re. i. illustris. vñ ad speculā p̄tinēs. vñ
 habilis t aptus ad speculum.
S peculor laris. in specula est.
S peculū. a specio cis. d̄r hoc speculū li. qz ibi semia spēs sui
 vult. i sideret; vel d̄r a splēdēdo; qz splēdēre reddat.
S pec̄ a specio cis. d̄r b̄ spec̄ ci. t b̄ spec̄ cus. cui. t b̄ spec̄
 coris. t b̄ spec̄ ci. t hoc specu i decli. i singulari oia in eo.
 dē sensu. t b̄ spec̄ fossa facta sub terra qz pfici p̄t; qz an-
 trū d̄r; t speleū; t spelūca. sed antrū t speleū grece latine
 spelūca. s. loc̄ οκα? rupes οκαua. t vide qz a speleū deri-
 uat spelūca; t deberet specus cus. vel specu facere ablīm
 t dñm plurales in ibus specib̄; t vñsualit faciūt in ubus:
S peleū. in specus exponit. **C**vt specubus.
S pera. a spatiū d̄r b̄ spa re. i. rotūditas sīne corp̄ ex oī pte
 rotūdū. t ē spa manete diamero 2tinua circa ipuz semi-
 circuli circūductio; t d̄r spa qz spatiū rotūdū. vñ t rotū-
 ditas mūdi d̄r spa mūdi; qz el spēs in rotūdū formata ē.
 t gegd rotūdū t volubile ē d̄r spa a volubilitate t rotū-
 ditate; vt pile qb̄ ludūt ifantes; vel vt dicūt spa grecū ē.
Hreci. n. qcqd ē rotūdū sperā vocat. vñ spic̄ ca. cu. i. rotū-
 dus t solidus ad modū spic̄. **E**t vt Ili. dīc. Spa cell ē spēs
 qdā in rotūdū formata; cui cētrū terre ē ex oī prib̄ eq̄
 liter οclusa. Spa ista ab oriēte t occidente semel in die t
 nocte vertit; t tāta celeritate d̄r currere; vt nisi aduersus
 p̄cipitē el cursū astra currerēt; qz ea remorare ē mūdi rui-
 nā faceret. hāc nec p̄ncipiū; nec terminū h̄re dicūt; iō qz i
 termio rotūdo; qz cīrculo vñ cīciat; t d̄sinat; ni facile cō-
 prebēdīt. t co. p̄mā. vñ h̄rudē. maior. **L**ui ad arbitriū
 spa mobilis atqz rotūda. multi tñ pdūcūt sed male; qz p̄
 el sp̄ositū p̄ba. t asper; qz p̄ponit ab a. qd ē sine t sp̄a; t
 p̄spēr qz qz p̄pe sp̄erā. led sp̄era pdūcīt e. ante r.
S perma. a spargo gis. d̄r hoc sp̄ma tis. i. semē t p̄pe aīaliū
 vñ sp̄ermatoz. i. sp̄erma emittē.
S permolog. sp̄ma p̄pōt qd ē fīmo. t d̄r b̄ sp̄mo.
 logus gi. penl. co. i. seminuerbi? t adiectiue p̄t declinari
S pernaculus. in sp̄nax est. **C**permologus ga. gū.
S pernax. a sperno nis. d̄r sp̄nax cis. ge. ois. q frequēter ali-
 os spernit. t sp̄parat. vñ hec sp̄nacitas tatus. t sp̄naculus
 la. lum. penl. co. aliquātulū sp̄ernar.
S perno nis. sp̄reni tū. sp̄nere. i. tēnere; vilipēdere. **S**pno
 p̄ponit; vt aspno nis. vñ aspnoz naris. depo. aspno. i. siml
 sp̄nere. vñ sp̄ret ta. tū. t p̄ponit vt icōspret ta. tū. i. lau-
 datus t p̄bat. **S**pno t ei cōposita in o. sūt actiua; t faci-
 unt p̄terū in sp̄reui; t supi. in sp̄retū.
S pero. a spa d̄r sp̄o ras. i. sp̄e h̄fe; d̄dere; existimare; vñ sp̄an-
 do expectare t credere; t p̄pe bona; bona qdē sp̄am?; mala timem?; lepe si sp̄are ponit; p̄ timere t econuerio; t
 sp̄a iprōpe. vñ dicit Bonat? qz cū d̄r. H̄uc ego si potui tātu
 sperare dolorē. sp̄are dicit; p̄ timere. t est ibi cyrologia. A
 sp̄ero deriuat sp̄erat ta. tū. tā in actiua qz in possiua signi-
 ficatiōe. t cōparat. **E**t cōponit; vt sp̄erat ta. tū. t sil̄ cō-
 parat. **S**po cōponit vt despo ras. i. a sp̄e cessare. vñ hic t

hec despabilis t hoc le. vñ despabilis aduer. **S**po p̄spē
 h̄fe ē neu. imo semg videf neutrū; t qz alind vñbū in eo i
 telligī. p̄t et ei passiuū in p̄ma psona iueniri; nō minus
 tñ est neutrū; sicut t iuideo; t etiā sepe iueniaſ iudeos
 despero ab eo cōpositū neutrū est. **I**tez sp̄ero p̄mā p̄du.
 perula le. dīni. parua spa. **S**ed sperare eam corripit
 pes. a spo ras. d̄r b̄ sp̄es sp̄ei; t d̄r sp̄es; qz sit pes p̄grediē
 di qz sp̄es. t ē etymol. vñ ecōtrario d̄r despatio. deest. n.
 pes; nullaqz p̄grediēdi facultas; qz dū gs p̄ctiū amat fu-
 turā gloriā nō sp̄at. t caret ḡto dīo t ablō pluralib̄ fm
 vñsuz. inuenit tñ sp̄eb̄. vñ in. z. li. **A**nach. c. 7. g. Noli fru-
 stra extollī vanis sp̄eb̄. **C**hic nō. qz sp̄es ē certa expe-
 statio future bi studiis venies ex grā t ex meritis p̄cē
 dētib̄. sine meritis enī aliqd sp̄are nō est sp̄es; t p̄sp̄itio
 dici p̄t. t est sp̄es de iuissibilis. qd enī videt gs nō sp̄at.
Et scias qz sp̄es fm qd est passionē est vñs; t fm qd ē in
 appetitu i tēlectiue partis. **C**Et nota qz numerū p̄nci-
 palū passionū hoc mō p̄t accipi; qz aut sunt de plenti in
 quo perfic̄t motus cōcupisibilis. aut de futuro in quo
 p̄sistit mot̄ irascib̄li. inq̄stuz est de diffīcili. si p̄mo mō;
 aut de bono; t sic est gaudiū; aut de malo; t sic ē tristitia
 si scđo mō; aut de bono; t sic ē sp̄es; aut de malo; t sic ē ti-
 mor. **I**te a iaduerte qz sp̄es qz est virt̄ nō opponit timor
 qz est donū; qz sp̄es extendit se in deū ex sideratōe vñ
 largitatis. timor vñ dat resiliationē ex sideratōe p̄pē
 prauitatis; t ita nō ē fz idē fūlītio timoris t extēfō sp̄ei
 vñ nō sūt h̄ria. **I**te sp̄es aliqñ p̄re sperata p̄t. vñ apls.
 Expectantes brām sp̄ez. i. re sperata vitā eternā; qz sp̄es
 non confundit. i. nō frustrat vel decipit.
S pica a specio cis. d̄r b̄ spica ce. qz de stipula p̄silit t appa-
 ret. vñ spica d̄r qz sp̄ica: qz rotūda ē. t spica ē maturis
 frugib̄ d̄r abusivis. nā p̄pe spica ē cū p̄ culmi folliculū. t
 extremū tumorē culmi: aristē adhuc renies i modū sp̄i-
 culi appent. vñ t sagitte t lācē breues dñr sp̄icula a sp̄i-
 carū silitudine. a spica d̄r sp̄icosus sa. suz. plen̄ t abūdās
 sp̄icis. vñ b̄ sp̄icositas tis. sp̄icaz plenitudo t abūdātia.
Ite a spica d̄r sp̄icaz ta. tū. spicaz h̄ns. vel sp̄icis ornatus:
 vel ex sp̄icis p̄posit̄ sic in euāgelio leḡ. **U**nguētū spica
 tū; qd de sp̄icis aromatū fuit factū. vide ēt in nardus; et
 picatus ta. tum. in spica exponit. **C**pdū. sp̄i.
S pico a spica d̄r sp̄ico cas. i. spicas emittē vñb̄re vel col-
 ligere; vel dare; vel ad modū sp̄ice acuere vñ findere. **E**t
 p̄ponit vt sp̄ico cas. i. spicas colligere: in quo sensu iue-
 nit sp̄icor ris. depo. despico cas. t despico caris. depo-
 nere. i. grana de spica excutere t extrahere. vñ ēt se po-
 nif p̄ auferre t p̄ apire. expicor caris. t expico cas. i. de-
 spicare. sp̄ico cas. i. spicas emittēre vel dare; vñ ad mōz
 sp̄icaz acuere; vel findere; vel diuidere; informare. respi-
 co cas. i. retroyl̄ t sp̄icaz. sp̄icaz tū. latēterv̄ post
 vel subtus sp̄icaz. **S**pico t ei p̄posita pdū. hāc syllabā
 sp̄i. vide in cōspicō. **I**te sp̄ico t oia eius cōposita in o. sunt
 p̄cōsus sa. sum. in spica exponit. **C**neutra.
S pacula a spica d̄r b̄ spicula le. dimi. t b̄ spiculū li. telū vñ
 sagitta; vel brenis lancea vel iaculum; qz ad instar sp̄ice
 acuēt t spiculor laris. i. iaculari vñ sp̄iclo occidere. vñ sp̄i-
 culator. i. carnifex ḡ portat spiculū ad occidendum.
S picular toris. in spicula exponit.
S pidromum sp̄iro cōponitur cū dromos qd est curuūz
 d̄r hoc sp̄idromū mi. locus post domum secretus; sic ad
 requisita nature idem d̄r ipodromum.
S pina a spica d̄r hec spina ne. p̄ acuitatez. Qd aut d̄r sp̄i-
 na qz pūgedō sanguinē trabens ety. est. vñ spinosus sa.
 suz. i. spina plen̄. vñ b̄ sp̄inositas tatis. **I**te a spina d̄r b̄
 spinetū ti. locus vñb̄ sp̄ine crescut. t sp̄ineus nea. neū. i. de-
 spinis fact̄; vt sp̄inea corona. **I**te sp̄ia ē iūctura dorſi sic
 dicta; qz h̄eat radiolos acutos. t pdū. sp̄i. vñ Thobi. Sp̄i

nis & tribulis purgare noualia d^r. Qui serit: tē.
pinax. a spina d^r b^c spinax cis. tabula phop q̄ z pinax d^r:
in q̄ phi figurā faciūt in supposito puluere. vide i mōs.
pineus t. in spina exponitur.
pinifer ra. rū. penul. cor. ferens spinas. & cōponit a spina
& sero se: re: rela ferens.
pinigena ne. ge. cōis. penul. cor. de spinis genitus.
pino. a spina d^r spino nas. i. pūgere vel claudere. Et spino
pīt ut cōspino nas. despino nas. i. spinas auferre v̄l extra
bere. & expino nas. i. eodē sensu. i. spino nas. i. valde vel in-
tus spinare. respino nas. i. iterū spinare: vel spinas remo-
nere. Spino cu suis cōpositis actiū ē. & pdū. spi.
pinter. a spina d^r hoc spinter idecl. vel spinter teris. i. fi-
bula vel armilla. & cor. penl. gr̄. vide in torqueo.
pinterculū li. dimi. parū spinter.
pinula le. dimi. partia spina.
pimilētus a spina & lento plenus cōponit spinulēt ta-
tu. i. plenus spinis. Et cōparat. vñ hec spinulenta tie.
pinus. a spina d^r b^c spin^r ni. arbor pruno: qd gda i mas.
pira. a spira d^r hec spira re. circulus nō. Ge. ptulerūt.
redies ad idē puctū. vñ & revolutiones serpētiū & funiū in
nauis spire dicunt: i ipsi funes nautarū dicunt spire: qz in
spiris recolligunt. vel dicunt sic a sparto. vñ fuit.
piraculū. a spiro ras. d^r h^b spiraculū li. adit^r vel foramē
vel aligd alid qd spirat. vñ & spiracula dicunt oia loca
q̄ pōt fieri spis q̄ greci paronia vocat: vel acharothea.
& spiracula dicunt loca q̄ terra spiramē edit. A spiro d^r
spiratiū na. uū. qd facile spirat. & hic & hec spirabilis &
hoc le. babile ad spiradū: vel per qd spiratur.
pirator. a spiro ras. d^r h spirator ris. q spirat. ¶ S^r 2stue-
nit q̄ ian p̄ & fili^r sint vn^r spirator spis sci: Ad h^b dicunt
gdā q̄ ac^r recipit numerū a suppositis. vñ et v̄bū signi-
ficāt subaz p̄ modū ac^r d^r de plurib^r psonis plalr q̄ quis
sit cēntia yna. sic Jo. io. Ego & p̄ vnū sum. ac^r aut signi-
ficas it v̄bo & principio & i noīe v̄bal. s^r tñ plus accedit ad
subaz q̄ v̄bū: adhuc nomē v̄bale plus q̄ p̄cipiū & v̄bū
riō nō possum^r dicere q̄ p̄ & fili^r sp̄irēt sp̄im sc̄m: vel q̄
sint spiras: vel q̄ sint spirator: s^r q̄ spirēt & sint spirates: &
sint spiratores: quis sit vn^r ac^r quo spirat. tñ s^r q̄ vnū
qd geoz magis accedit ad significātū actiū: min^r pprie-
pot i singulari pdicari. Vel pot dici & ppr^r q̄ q̄ spirans
adiectiuē spirator v̄o substatiū: iō p̄ & filius sūt duo
spirates p̄ pluralitatē suppositoz. nō at duo spiratores
p̄ vnā spirationē. nā adiectiuē noīa habet numerū fm
supposita. substatiū v̄o a seip̄s s^r formā signata. vide
spiritualis. in sp̄is exponit. ¶ In scribo.
spis. a spiro ras. d^r h sp̄is tus. tui. i. flat^r vel agelius: v̄l aia
q̄ fac̄ spirare: v̄l q̄ spirat i corpē. Pris. aut̄ videt velle q̄
a sp̄is deriuēt spiro ras. t̄ h^b tenēas. Et sp̄is drinat a pir
qd ē ignis. & a sp̄is d^r h^b sp̄ualis t̄ h^b le. ad sp̄is p̄tinē:
& format a sp̄is remota s. & addita alis. & p̄ syncopā d^r h
t̄ h^b spiritualis t̄ h^b le. vñ sp̄italr aduer. & t̄ s^r videant̄ idē
significare: tñ differūt: q̄ sp̄ualia ad sp̄is p̄tinēt ḡnalr si-
ne ad bonū siue ad malū. s^r sp̄italia sūt bona q̄ spectant
ad salutē: & ad vitā eternā. Et scias q̄ sp̄us sc̄us q̄ ē vna
dictio d^r de 3^r psona i trinitate. s^r q̄ s̄t due p̄tes sp̄s sc̄us
d^r de sp̄i cuiuslibet viri iusti. ¶ Hic nō. q̄ sic fili^r duob^r
modis d^r mitti. vno q̄ visibilis apparuit. altero q̄ in-
visibilis castis mētibus p̄cipit: ita & sp̄us sc̄us a p̄te & filio
aca seip̄o duob^r modis p̄cedere: siue mētri siue dari d^r.
vno mō visibilis. alio mō iūstibl. dat^r ē. n. visibilis visibilis
creature demonstratiō: sic i die p̄thecostes: alysq̄ v̄-
cib^r. Et dāt quotidie iūstibl ilabēdo mētibus fideliū
nō tñ sp̄us sc̄us i sui nā videat a nobis: q̄ nec i illis creaturis
magia erat q̄ i alijs. s^r ad alijs. In illis. n. erat vt p̄ eas
ad hoīas venientiā mēdere: eē in illis ad quos ille creature

278

veniebat nō.n.spūscūs tpali motu tē venit v̄l d̄scedit ī
hoīe: sz p̄ talē motu creature figurata ē spūalis & iuisibi
lis spūisci infusio. & vt apti^o dicāt p̄ illū modū missionis
spūisci corporalr exhibitu mōstrata ē spūalis & iteror mis-
sio spūisci siue donatio. Itē scias q̄ dona spūisci sūt septē
q̄ enumerant ī Iſa.ii. Reges fet sup̄ eū spa dn̄i: sp̄ sapie
& intell̄s: sp̄ osily & fortitudis: sp̄ scie & pietatis. & reple-
uit eū spa timoris dn̄i. xps hūit: & q̄libet mēbroz ei^o bz
sp̄ sapie in diligēdo: sp̄ itellect^o in cognoscēdo: sp̄ sapie
sily in docēdo: sp̄ fortitudinis in sustinēdo: sp̄ sapie in cō-
seruādo: sp̄ pietatis in cōpaciēdo: sp̄ sapie timoris i reuerē-
do. vide i sp̄ses: & i pacl̄y^o. H̄reg. aut in.19.homel. Ezech.
pdic̄ta dona ascēdēdo enumerat: vñ dicit Iſa. Predicta
dona vel gradus de celestib^o loquēs descendēdo magis
q̄ ascēdēdo enumerauit. sed nos q̄ a terrenis ad celestia
tēdīm^o eosdē gradus ascēdēdo enumerem^o: vt a timore
ad sapiaz puenire valeam^o. In mēte. n. nr̄a p̄m^o gradus
ascēsiōis ē timor dn̄i. scds pietas. tert^o scia. q̄rt^o fortitu-
do. gnt^o z̄iliu. sext^o intell̄s. septim^o sapia. Est enī timor
dn̄i in mēte: sz qlis ē iste timor si cū eo pietas nō ē: q̄ enī
misfereri. p̄xio ignorat: q̄ cōpati ei in tribulatiōni dissilat:
huius timor aī dīpotēti dei oculos nullus ē: q̄ nō leua-
tur ad pietatē: sz sepe pietas p̄ iordiatā mīaz errare solz:
si fortasse peccerit q̄ p̄cēda nō sūt: p̄cā. n. q̄ feriri ignib^o
gebēne p̄it: disciplie sūt v̄bere corigēda: sz iordiata pie-
tas cū tpalr p̄cit: ad eternū suppliciu ḍrabit. Ut ḡ v̄e or-
diata sit pietas: ad gradū ē aliu sublenāda. i. ad sciam: vt
sciat: l̄ q̄d ex iustitia p̄iūat l̄ q̄d ex mīa dimittat. & si sciat
qd agere ḡsc̄p̄ dēat: v̄tutē v̄o agēdi nō hēat: qd ē ipa scia:
Scia ḡnr̄a crescat ad fortitudinē: vt cū videt qd sit agē-
dū: b̄ ager p̄ mētis fortitudinē possit: ne tiore trepidet &
pauore collapsa nō valeat dōa ḍfendere q̄ sentit. sz sepe
fortitudo si iprouisa fuerit: & min^o circa vitia circūspecta
ipsa sui p̄spūtōe icaslū ruit. Ascēdat qd z̄iliu vt puidē-
do p̄mūnūt oē q̄d agere fortiter pōt. sz cē z̄iliu nō p̄t: si
itell̄s dēst: qz nō i tēll̄git malū q̄d agēte grauat: quo p̄t
bonū solidare q̄d adiūnat: itaqz a z̄ilio ascēdam^o ad in-
tell̄m. Sz qd sit itell̄s magno qdē acūmie vigilet & mo-
derari se nesciat p̄ maturitatē. Ab itellectu ḡaseēdāt ad
sapiaz: vt b̄ q̄d itellect^o acute iuenit: sapia mature di-
pōnat: q̄ igī p̄ timorē surgim^o ad pietatē: p̄ pietatē ad sciaz
ducimur. p̄ sciaz ad fortitudinē robozamur. p̄ fortitudi-
nē ad z̄iliu tēdīm^o: p̄ z̄iliu ad itellectū p̄fici^o: p̄ itelle-
ctū ad maturitatē sapie p̄nūmūt: septē gradib^o ad por-
tā ascēdim^o: p̄ quā nobis adit^o vite spūalr p̄terif. De tr̄
pli p̄spū hēi aīa. Itē de notiōib^o hēs in p̄petas. Itē de
petō in sp̄n sc̄bi: hēs i pecco. Itē q̄re sit in: suis spūscūs
dī i pacl̄y^o. Itē vide i sapia & vñ. Itē scias q̄ qdā sunt a
spūlō: & nō cū spūscō: qdā cū spūscō: sz nō a spūlō: vt di-
cā i timor. C̄pic nō. q̄ H̄re. i homel. p̄thecostes expo-
nēs illō. Jo. Paraclyt^o at spūscūs q̄e mettēt p̄ in noie
meo ille vos docebit oia. sic dī. H̄reca locutōe pacl̄y^o:
latie adnōcat^o v̄l z̄olatorz dī: q̄ iccirco dī aduocat^o: q̄ p̄
errore delinquitū apud iustitiā pris ieruerit: q̄ vñius
sube cū p̄re & filio exorare p̄ deliquitib^o phibet: q̄ eos
quos repleuerit exorates fac. vñ & paul^o dicit: ipse enī
sp̄s postular p̄ nobis gemitib^o ienarrabilib^o. idem enī
sp̄s postulare dī: q̄ ad postulād eos quos repleuerit
iſlāmat. L̄osolatorz at idē sp̄s vocat: q̄ de peti p̄petra-
tiōe merētib^o dū sp̄ venie p̄parat: ab afflīctiōe tristitie
mēte leniat. de quo recte p̄mittit. Ipse vos docebit oia.
q̄ nisi idē assit sp̄s cordi audiētis: oīosilis ē f̄mo docto-
ris. nō emō ḡ docenti boī tribuat q̄d ex ore docētis itelli-
git: q̄ nisi iūs sit q̄ doceat doctoris ligua in vacuū exte-
ri^o laborat. Ecce vñ loq̄ntis vocē oēs p̄ter auditis: nec
q̄ p̄ter sensū audite yocis p̄cipit. Lū ḡ vox disper nō

fit: cur i cordib⁹ vris dispar ē vocis intelligētia: nisi qr p h⁹
 q vox loquētis cōiter admonet ē mag⁹ iterioz: q de vo-
 cis intelligētia quosdā spūalr docz. Itē idē i eadē homel.
Liber ocl̄s fidei i vtute opificis hui⁹ spūs sc̄i attollere:
 atq; sparsim p̄es noui ac veteris testi cōsiderare. Ecce
 ap̄is c̄idē oculis fidei David: Amos: Danielē: Petruz:
 Paulū: Mattheū itucor. t sc̄is iste spūs qlis t quāt⁹ sit
 artifex: cōsiderare volo: t i ipsa cōsideratiōe mea deficio.
Implet nāq; citharedu puerū t psalmista facit. Implet
 pastore armētariū sicomoros vellicatē: t pp̄ham facit.
Implet abstinentē puerū t iudicē sentī fac. Implet p̄sca-
 torē t caput ecclie facit. Implet p̄secutorē t doctorē gen-
 tū facit. Implet publicanū t euāgelistā t ap̄lm facit. O
 qlis iste spūs nulla ad dieđū mora agit. in oē qd volue-
 rit mox vt tetigerit mētē docet: solūq; tetigisse docuisse
 est. nā humānū aitū subito vt illustrat: imputat: abnegat
 repēte qd erat: exhibet repēte qd nō erat.
Spiror ras. rau. rare. i. yuere yl sp̄m ducere: vel suspirare:
 yl flare: yl olere: siue redolere. vñ b⁹ spiramē nis. Spiro
 zponit vt aspiro ras. Aspiro ras. i. sil spirare: vel ztirare.
 vñ zspirator t zspiratio. expiro ras. i. mori. i. extra spiritū
 mittere. Aspiro ras. i. spirādo immittere: instiguere. respiro
 ras. retro vel iterū spirare: vel gescere: pausare a labore.
 suspiro ras. i. surſu spirare: yl sub⁹ sp̄m ducere. Spiro t
 ei⁹ zposta ncu. sūt pter spiro p istinguere: qd ē actiuū. t
 oia pducūt hāc syllabā sp̄i. vide etiā in spiraculū.
Spissus sicut i Hrecismo d̄. Spissuz d̄ toto solidō dicez: ac illud **D**ensuz dicat vbi locus opacus habet.
Splen nis. mas. ge. d̄ a supplemento ex Hria pte iecoris ne
 vacua existeret. vñ i suppleto d̄ splen. t a splen d̄ splenē
 ticus ca. cū. i. ad splenē prīnēs: vel qui patet in splene. Et
 vt d̄ in Hrecismo. Cor sapit: pulmo loquit̄: sel cōmouet
 iraz. Splen ridere facit: cogit amare iecur. Et dicit vul-
 gariter minza. vide in coz.
Splēdeo des. dere. i. lucere. vñ hic splēdor doris. t splendi-
 dus da. duz. t cōparaf. t inde splēdesco scis. ichoa. Splē-
 deo cōponit vt cōsplēdeo des. resplēdeo des. vñ cōspien-
 desco scis. resplēdesco scis. inchoa. Splēdeo cū suis cōpo-
 sitis neu. est: t caret supi.
Splendidulus la. lū. i. aliquātūlū splendidus.
Splēdificus. splēdeo vel splēdō cōponit cū facio: t d̄ splē-
 dificus ca. cu. penul. cor. t splēdificē centia. ge. ois. vnde
 hec splendifentia tie. i. claritas.
Splēdona. a splēdeo des. d̄ b⁹ splēdona ne. i. gladi⁹: qr sp̄le
 plenetic⁹ ca. cū. in splen exponit. t cor. penl. (deat.
Spoletū ti. qdā ciuitas penul. pdū. inde spoletanus.
Spoliatorū ry. in spolio exponitur.
Spolio as. aui. atū. are. i. denudare: spolia auferre. vñ hoc
 spoliatorū ry. locus spoliādi. t hoc spoliū ly. t sur spolia
 puatoz: exuie ducū t dimitū. vñ hoc spoliariū: loc⁹ vbi
 spolia reponunt̄. yl exterior balneoz. cellula. Spolio cō-
 ponit vt cōspolio lias. despolio lias. dispolio lias. expolio
 lias. Spolio cū suis cōpositis est actiuū.
Spōda. a spōdeo des. yl a spōsa d̄ b⁹ sponda de. ps lectuli
 vel scrinij. vñ h⁹ t b⁹ spōdaliz t hoc le. i. ad spōdā prīnēs.
Spōdeo des. spōpōdi spōstuz. i. fideiubere vel p̄mittere: yl
 velle: t z p̄z. Spōdeo pteritū gemiat spōpōdi a qd̄ ēt
 līa s. ñmīl̄ s̄cda syllaba euphonie ca. t d̄ spōpōdi. Spō-
 deo zponit vt spōdeo des. i. sil spōdere. despondeo des
 despōdi. i. valde spōdere. spōsaz facere: t virū ztūgere. vñ
 despōdo las. frequē. R̄ideo des. i. retro peteti vocē mit-
 tere: yl reddere: yl zsonare: vel resistere: Edicere. vñ rñ-
 so las. frequē. i. frequēter rñdere: resistere: Edicere. Spō-
 deo t ei⁹ zposta sūt actiuā pter rñideo des qd ē neutruz.
 Spōdeo habet geminationē in pterito, sed cōposita ab
 eo nunq; geminat pteritum.

Spōsa. a spōdeo des. d̄ h⁹ spōstuz si. t h⁹ spōsa se. nā oly spō-
 lores sibi iinicē mittebat cantōes: i qb⁹ spōdebāt se iuicē
 zsentire i iura m̄fimoniū: t fideiinfiores dabāt. ide admis-
 suz ē vt spōsuz dicam⁹ virū a spōdēdo: t spōsaz silr. qd̄ spō-
 sus ē nō qr p̄mittit: t qd̄ spōdet t spōsōes dat t vult. vñ
 h⁹ t b⁹ spōdaliz t b⁹ le. ad spōsuz vñ ad spōsaz ptincē. vñ t
 spōsalia dicunt̄ qd̄ i dote dant̄: yl a viro vñ a fema. Spō-
 sus zponit vt spōsuz. i. zjurat̄: vñ cū alio sil spōsuz. Itē
 spōsuz sa. sū. ē p̄cipiū de spōdeo ris. vide i m̄fimoniu.
Spōsor. a spōdeo des. d̄ hic spōsor sozis. i. fideiulor vel p̄-
 missor. vñ in ep̄la. ad Hebre. ca. 7. Intātu melioris testa-
 menti sponsor factus est Jesus.
Spōte. a spōdeo d̄ spōte aduer. q̄litatis. i. vltro: voluntarie.
 t zponit qd̄ qd̄ noialr. vt mea spōte hoc feci. t meli⁹ ē vt
 dicam⁹ nomē cē ablti easus tñ: t nō aduer. t qd̄ qd̄ noialr
 adiūgeretur sibi adiectiuū in neu. ge. H̄iale gdē ē qd̄ qd̄
 aliq; dictio nō noialis ponit̄ noialr in neu. ge. ponit̄ tñ
 suscipit adiectiuū in neu. ge. vt tuū legeret: tuū enge: tuū
 ergo. A spōte d̄ spōtaneus nea. neu. i. voluntarius.
Sporta. a porto tas. d̄ hec sporta te. quoddā genus vasis
 iucē: vel virgeū. vñ hec sportula le. t sporiella le. dimi.
 vel sporta d̄ a sparto frutice. vñ in ḡbūdā locis texē. t
 bic h⁹ sporrari ry. q sportas fac. t sportari tñ. riū. ad spor-
 portella le. dimi. in sporta exponit. (taz prīnēs.
Sportula le. dimi. parua sporta.
Spuma a spuo is. d̄ hec spuma me. vñ spumosus sa. sū. ple-
 nus spuma. Et zparaf. vñ b⁹ spumostas tatis. Itē a spu-
 ma d̄ spumo mas. i. spuma fluere: yl spumā bre vñ emi-
 tere: vel auferre. Et zponit vt cōspumo mas. i. sil spuma
 re: de spumo mas. i. valde yl d̄ eosū spumare: yl purgare
 qd̄ deorsuz a spuma ponere: expumo mas. i. valde yl ex-
 tra spumare: yl spumas auferre. spumo mas. i. in yl val-
 de vel intus spumare. respumo mas. Spumo t ei⁹ com-
 posita neutra sunt: t pducūt hanc syllabā sp̄i. Juuenal.
 Et profusa mero spumant vnguenta faerno.
Spumeus a spuma d̄ spumeus mea. metū. i. de spuma ex-
 stens: vel ad spumā prīnēs: vel spuma abundans.
Spumo mas. in spuma ē. S pumosus sa. sū. i. spūa vide.
Spumula le. dimi. parua spuma.
Spungia a spuma d̄ hec spungia gie. qr ex spuma fiat: yl
 d̄ a fingere qd̄ est nitidare: qr apta est ad tergedū. t scri-
 bitur per ii. in Papia spungia.
Spuo spuis spui spūtū spuere. i. spūtū emittere: yl sputo re-
 spergere: pfundere: t ide sput̄ ta. tū. t b⁹ sput̄ ti. Spuo
 zponit vt zp̄o is. i. sil spuere: vel sputo cōspergere vel
 pfundere. despuo is. i. deorsuz spuere: yl sputo pfundere:
 expuo is. i. extra spuere. spuo ipuis. i. intro yl valde spue-
 re. respuo is. i. iterū vel retro spuere: yl recusare: renuere
 vilipēdere: spernere. Spuere p spūtū emittere. t cōposi-
 ta ab eo fm illā significationē neutra sūt. Sed in alia si-
 gnificatiōe actiuā sunt: t oia faciūt pterita in spui. t supi-
 nū in sputum. t in sup. pdū. spu. fm Dug. P̄z. aut dicit.
 q spuo deficit in sup. forte hoc dicit: qr suo tpe non erat
 in vli: tamen nunc eo vt possimus.
Spurcitia a spucus d̄ b⁹ spurcitia tie. i. imūdicia: feditas.
 t format a ḡtō spurci addita cia fit hec spurcitia.
Spurcus a spuo is. d̄ spure⁹ ca. cū. i. turpis: feditis: imū-
 dus: qd̄ sputū screans vel p̄uocās: vel qd̄ spuere cogēs
 vel quasi sine puritate. Et zparaf vt dicunt̄ gdā. vñ spur-
 cus non tñ impurus: sed etiam seius dicitur.
Spuridic⁹ ca. cū. p̄. cor. i. imūda dicēs a spuri⁹. t dico dicis.
 purific⁹ ca. cū. i. imūda faciens penul. (dixi zponis.
 cor. a spuri⁹ t facio facis componitur.
Spurius a spucus d̄ hic spurius ry. t hec spuria rie. q vel
 que genitus vel genita de nobili matre ē. t ignobilis p̄.

Sez spurius p̄e īcerto et matre vidua genitus appellat̄
quasi tñ spurce vel spurci fili⁹: qz muliebre n̄as spurius
veteres vocabāt. vñ et hi q nō sūt de legitimo matrimo-
nio: matrē poti⁹ qz patrē sequunt̄. et dī spuri⁹ quasi imū-
dus: et extra puritatē positi⁹. thinc spuri⁹ ria. riū. i. ignobi-
lis et degenerās. vñ in lib. **S**apic ca. 4. Spuria vitulam
na nō dabūt radices altas. i. degenerātia et nō nālia. et b̄
littera ē Rabani et antiquor. Aug. aut. in lib. de doc. xp̄i.
ana dicit q meli⁹ dicere adulterine plātationes.
Sputum. in sputo tas. est.
Sputo. a spuo is. sputo dī sputus ta. tū. et hoc sputū ti. et spu-
to tas. verbū frequētatiū.

ante

Q

Squaleo. a squabo bis. dī sqleō les. lui. i. sordere: eē v̄l fieri
sqldū. v̄l asperū: vel sp̄ledcre. vñ sqlesco scis. ichoa. et sq-
lidus da. dū. i. asper: sordidus. **E**t p̄parat̄. vnde sqldulus
la. lū. aliquātulū sqldulus: et hec sqlditas tatis. **I**te a squa-
leo dī h̄ squalor loris. i. aspitas: pollutio: sordidatio. **E**t ē
sqleō neu. cū oib⁹ suis 2positis siq̄ h̄. et caret sup. et pdu.
qualidulus la. lū. in squeleo est. **C**squa.
quama. a sqleō lea. dī hec sqma me. et est pisciū: serpetuz
elocice. vñ sqma⁹ ta. tū. i. sqmīs abundās. et hec sqmata
te. locica ferrea ex laminis ferreis vel encis concatenata
ad modū squame piscis: et ex ipso sp̄ledore squamaruz
et similitudine dicta ē. **I**te a sqma dī sqmo mas. i. squamas
auferre vel dare. **E**t p̄ponit ut desqmo mas. disquamo
mas. exqmo mas. infiqmo mas. oīa p̄ auferre squamas.
et pdu. h̄ syllabā squa. et sūt neu. **E**t a squama dī sqme⁹
mea. mēu. et squamosa sa. suz. i. plenus squamis vel luci-
duo. vel asper. **E**t cōparat̄. vñ hec squamositas tatis.
Squamo mas. in squama exponit̄.
Squamula le. dimi. parua squama.

Squarofus. a squalor vel sqma dī sqrosus sa. suz. i. asper v̄l
ineq̄lis. vel dī squarofus squalore vel sqmīs corrosus.
Squaris ni. mal. ge. quidaz piscis. et dī a squama: qz sqmīs
ocutus sit. vñ et eius cute lignū politur.
Squilla genus piscis delicati: quod vulgo dicit̄ lata.

ante

T

Stabilis. a sto dī h̄ et h̄ stabilis et h̄ le. vñ stabilio lis. lui. li-
tu. i. firmare: statuere: et h̄ stabilitas lis. i. firmitas: immobi-
litas. et p̄ponit. ut stabilio lis. et actiuū stabilio cū suis
positis. **S**tabilis p̄ponit: ut istabilis le. vñ istabilis ad.
stabularius. in stabulū est. **C**uer. et hec istabilitas tatis.
stabulor laris. in stabulū exponit̄.
Stabulū. a sto stas. dī hoc stabulū li. qz statio bou. vñ sta-
bulari⁹ ria. riū. ad stabulū ptinēs. et h̄ stabulari⁹ ry. stabu-
licostis. vel equop custos sine ductor. **E**t cōponit: ut h̄
cōstabularius ry. qd̄ frequētis inuenit h̄ constabula-
rius: et designat dignitatē sine officiū. vñ hec constabu-
laria rie. eius v̄xot vel dignitas. **I**te a stabulor laris. dpo.
hoc antiqui dixerūt stabulo las. in neu. ge. et est absolutū
vbi stabulantur equi mei.

Stacren genus p̄cise resine: v̄l icēsuz qd̄ ex p̄ssura manat
et ideclī. p̄t et declinari stacte bin⁹ stactes. et vt dicūt q/
dā. stacten idē ē qd̄ myrrha: vel gutta myrrbe arboris: et
est greci. fz aut p̄ap. stacten ē fructus cynamomi.

Stadias. in stadium exponit̄.**S**tadiolum li. diminu. paruu stadium.

Stadiū dy. octaua ps ī militari q v̄tū greci ī metiendis
vianū spaciis actore Hercule: q dū eē fortissim⁹ et nimy
roboris: serf vno anhelitu. i35. cucurrisse passus. et qz ibi
finē currēti fecit: stadiū a stando nūcupatū ē. **V**ide i ca.
stagnarius. in stagnū exponit̄. **C**tinum.
Stagnum. a sto stas dī hoc stagnū ni. aqua stas artificialis
piscis habēta. et dī stagnū ab eo qz aqua ibi stet nec discur-
rat. vñ stagnus nea. neum. et stagnosus sa. suz. **E**t stagno

nas. ad modū stagni inundare: abundare: crescere. **E**t cō-
ponit: ut eōstagnō nas. de stago nas. i. valde vel de orsū
stagnare: vel decrescere: vel stagnū remouere. in stagno
nas. i. itus v̄l valde stagnare. restago nas. i. iterū stagna-
re vel retro. s. decrescere: v̄l redundare: vel stagnū remo-
uere. **S**tagnō neu. est cū oib⁹ suis compositis. **I**te a sta-
gnū dicit̄ stagnarius ria. riū. ad stagnū pertinens: vel in
stagnō operās. vñ h̄ et hec stagnēsis et hoc se.
Stayros interpretatur crux.

Stamen. a sto stas dī h̄ stamen minis. filū tele. s. orditura:
qz stātes solebat texere: et tela erecta solebat disponi sur-
suz pēdēs de trabe. vñ stamineus nea. neū. et cor. sta.

Stannū ni. est quoddā genus metalli. et vici⁹ a quodā gre-
co. i. stānatos: qd̄ est separans et secernēs. mixta enī adul-
terata inter se per ignē metallā dissociat: et ab auro et ar-
gento es plumbūq; secernit. alia quoq; metallā ab igne
defendit. vnde stāneus nea. neū. de stāno existens. et stā-
nosus sa. sum. stāno plenus et abundans. et stāno stānas. i.
stāno aliquid aptare: preparare: ornare: ordinare. **E**t cō-
ponit: ut constāno nas. i. simul cū alio stānare. de stāno
destānas. i. valde vel de orsū stānare: vel stannū remo-
uere. in stāno instānas. i. intus vel valde stānare. restan-
no. nas. i. itez v̄l retro stānare: vel stannū remouere. **S**tā-
no cū suis cōpositis est actiuū. **I**te a stannū dī stānaritis
ria. riū. ad stānū ptinēs: vel in stāno operās. et h̄ et h̄ stān-
nenſis et hoc se. **E**t scribiſt stānū pro metallo et oia p̄dicta
ab eodez descendēntia p̄ gemini n. sed stagnū pro aqua
scribi dz p̄ g. vñ v̄sus. **E**t ans aq̄ dat stagnū: speciesq; me-
tallica stānū. **S**retinet p̄mū. vult n. geminare fm. **I**te in
Grecis dicit̄. **E**st eris species stannū: stās est aqua sta-
gnū. **N** dupliſ scribas p̄mū: cum ḡp̄ secundum.
Stasis grece latine dicitur stāns vel status.

Stater. a sto stas dī h̄ stater teris. qd̄daz p̄d⁹. i. medietas
vincie appēdēs aureos tres. vñ et dī stater: qz trib⁹ solidis
ster. vñ v̄l p̄poni a sto et ter: et pe. p̄duc. in ḡtō. A stater dī
h̄ statera re. p̄d⁹ h̄is dragmas q̄tuor q̄ sūt scrupuli. i.z.
et p̄sat solidos tres. **I**te statera dī trutina. s. p̄tica ex trās
uerso in libra posita sic dī: qz ex duab⁹ statera lācib⁹: et
vño stilo medio pēdeat et stet. **E**t statera dī sepe totū illō
inst̄m. et cor. penl. ḡt stater teris. **V**n in Mat. v̄l cori.
Inuenies in ore piscis staterē. fz statera re. pdu. penulti.
Vn gdā. Sepe min⁹ statera lanx cōinet amplio staterē.
Et in Grecis dī. Libra statera: stater ē qd̄ libraſ in illa.

Statera in stater exponit̄.

Statim. i. illico aduer. tpis a sto vel a statu dicitur.
Statio loc⁹ ybi naues ad tps stāt: fz porr⁹ ē nālis et p̄petu⁹.
vñ et statio dī vita ista: qz h̄ ad tps statuere: qz fm Aplm:
nō. habem⁹ h̄ manētē cīuitatē. fz futurā ingrīmus. vñ
h̄ statūcula dimi. **E**t stationari⁹ ria. riū. et statu⁹ na. uū. i.
eodē sensu. **I**te statio dī ybi stat vñ exercit⁹ cōgregatus
Re. i. ca. z 4. Ueni et trāseam⁹ ad stationē philistinorū.
vñ v̄sus. **E**st statio vita: statio portus: stadiumqz.

Statua. a sto stas vel a status dicit̄ hec statua tue. ymagō
simulacrum: et representat statum alicuius.

Statuari⁹. a statua dicit̄ statuarius ria. riū. ad statuā perti-
nes. et h̄ statuari⁹ ry. q̄ statuas fāc. et h̄ statuari⁹ candelā

et quā statua cingit et circundatur: vel cruci vel altare.
Zach. 9. ca. Projice illos ad statuarium.
Statuo. a statu sup. de sto stas. addita o. fit statuo is. tui. tu-
tū. tuere. i. ordiare: censere: fabricare: st̄ituere: ponere. et
cōponit: ut st̄ituuo is. i. fil. statuere. **D**estituo is. i. desere:
re derelinquere vel de orsū statuere: vel a de orsū sur-
sum statuere. **I**nstituo is. i. ordinare decernere. **P**rosti-
tuo is. i. pro precio statuere: proponere. et est v̄bū meretri-
cu⁹. qz p̄stituunt⁹. i. pro precio se supponit. **R**estituo is. i.
retro vel iterū statuere. **S**ubstituo is. sub̄ vel post stat-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tuere: surrogare: i loco mortui eligere et ponere. Statuo et ei^o posita oia sicut actiuia: et mutat a. presentis in i. cor. tatura. a sto stas d^r h^c statura re. i. stat^r hois. i. ei^o magnitudo. et statura d^r post iactu lapidis in aqua vñ circuli sunt in aqua redditus ipsius aque. vñ Luca. Et statura redit. pote etiam hoc esse participium.

S tat^r. a sto stas d^r star^r ta. tū. pticipiū. Quidam tū dicunt esse syncopatum a statu. vñ substatiue d^r hic status tus. tui. tenopatia d^r astrictu corp^r qd nec in sudore relaxat. tella. a sto stas d^r h^c stella le. qz videat stare. et fz hoc stelle dicunt ppe qz sit in firmamento. Et scias qz stella d^r qz libet singularis. Sidus vñ pluri stellarum collectio. Astru gradis stella vel grade sidus. fz hec noia sepe funduntur apud autores. vñ stellula le. dimi. et stelleus lea. leu. i. clarus vel ad stellam ptinē. et stellatus ta. tū. i. stellis circumdatu. vel ad modū stellarum depictus. vide in astru.

S tellio. a stella d^r stellio onis. reptile sile lacerte: qz depicetus gbusdā maculis ad modū stellarum. de hoc dicit quidam. Stellio nocte micat sordes in luce diei.

S tellionat^r ta. tū. a stellio d^r. vari^r. fraudulēt^r. versipellis: malefactor. et h^c stellionat^r tus. tui. i. maleficiū. fraudulētello. a stella d^r stello las. i. splēdere ad Cria: versutia. modū stellarum stellis circūdare et ornare: vel stellis diuinare: aliqd ppedere. Et ponit: vt stello las. vñ hec cōstellatio qd sepe ponit. p ipso signo stellarum. et eni. stellula le. dimi. parua stella. Clo las. cū suis cōpositis. tema matis. neu. ge. i. nobilitas: vel ordo imaginū nobilium: vel honor: vel dignitas: vel corona: vñ ornamētu. Juuenia. Stemata qd faciūt. Stemata dicunt et ramuscili quos faciūt in gne: cū gen^r cognationū partiunt. sic ille pater: ille auis: et. vide in stigma.

S tematō tumor mollis carnis. temon ē littus angustum.

S tephanus. stephane grece latine d^r corona. vñ stephan^r corona interptae grece: s̄ hebraice norma. Quit vñ corona. i. pncipiū martyrum in novo testo: sicut Abel in veteri. vñ et pbromartyr d^r. Quit eni norma. i. exemplar et regula aplis patiedi. Vel stephan^r d^r strenue fas: vñ qz strenue fans anus. i. strenue sive laudabilis fans. i. istruēs et reges anus. i. viduae veteres g^r ab aplis fuit pfecti? et estymo. nō cōpositio. Et g^r corona ppter pncipiū martyrum. Norma ppter exemplu patiedi vel bene viuendi. Strenue fans ppter luculētā pdicationē. Strenue fans anus ppter viduarum laudabile instructionē. Hoc et attredēt maximus epis dicebat. In hoc q^r stephan^r pposit^r ē feminis testimoniu meruit sincerissime castitatis. Atū g^r carissimi q^r imitat^r huc fuerit. Judicicie eni palmā et martyryū. sequet coronā. s̄ qd distare iter martyres pote p̄ci pius eē meruit iste q^r pinus ē. Mortē eni quā saluator dignatus ē. p oib^r pati hāc iste p̄cius reddidit saluatori. In psecutiō aut posit^r p psecutorib^r dū dep̄cabat. atqz in illa lapidū ruina qz alius obliuisci poterat etiā carissimos suos: ille dñō cōmedebat inimicos. Plus itaqz dolebat illo: u peccata qz sua vulnera. Plus illo: ipriates tera. a sto stas vel steti d^r hec stera re. qz sua mortez. pellicula in qz puer iuoluis et moraz. vñ Macrobi^r Htere si subdis herba desiccabit ea. Et ide stericus ca. cū. ad sterā ptinē: vel in stera paties et infirmatus.

S tercorius rea. reu. in stercus est.

S tercoro ras. a stercus d^r stercoro ras. rau. ratū. rare. i. stercorare: inqnari: vel ipinguare. et cor. co.

S tercus. a sterno nis. d^r hoc stercus coris. qz sternitur in agris: vel qz extergi oporteat qegd in ciuitate sordidum reducat: vel qd verius ē: stercus d^r a sterten qz et stercutius dictus est: qz p̄cius stercorādi agri rōnē iduxit in Italia. vñ et sumus dicit qz fiat mus. i. stercus. vñ stercorius

rea. reum. et stercorosis sa. sum. i. stercore plenus. et ingentis. Et vtrūqz comparat.

S tericus ca. cum. in stera exponit. et cor. ri.

S terilis. a stera d^r hic et hec sterilis et hoc le. penul. cor. i. in fructuosus: ifecidus: nihil apt^r gignere. Et comparat. vñ hec sterilitas tatis. i. infuctuositas: infeciditas.

S ternax. a sterno nis. d^r sternax nacis. ge. ois. q facile et sepe sternis vel sternit. Et comparatur.

S terniū. a sterno nis. d^r hoc sterniū ny. locus apt^r ad sternendū. Et per cōpositionē hoc lectisterniū.

S terno nis. strati. ui. in tū. stratiū. sternere. i. pacificare. ppa rare: isellare: obvire. vñ d^r i. Hrecis. Sternis equo emare: lect^r: asellus: et hostis. Sterni pponit cū ad. et d^r aster. no nis. aui. atu. i. ad vel iuxta vel valde sternere: et abducatur. d. Itē psterno is. aui. qd ē psterno aris. depo. iuenit pme iugationis. et vtrūqz pponit a con. et sterno. nis. Itē pponit cū circū: vt circūsterno strati. Itē desterno nis. strati. i. valde vel deorsum sternere. vñ de. est ibi pnatū iuz: qz si a pace vel a pacto remouere: vñ sella auferre: qd et disellare d^r. Insterno nis. strati. i. valde sternere. psterno nis. strati. i. pcul: vel ante: vel p aliquo sternere: subycere. psterno nis. aui. i. super vel ante sternere: Substerno nis. strati. i. subitus vel post vel paru sternere. Sterni et ei^o cōposita in o. sunt actiuia: et faciūt pterium instrauit: et supinum in stratum.

S ternon onis. in stratodes exponit.

S ternutatio. a sterno nis. d^r h sternutūti. vñ sternutus. i. sternutū facere. vñ b^c sternutatio nis. idē qd sternur. Job. 4. i. Sternutatio ei^o splēdor ignis. Pō tractātō. dicit. Sternutatio ē cū inflatio a pectorē exurgit: qz cum apos ad emanādū poros nō iuenit cerebrū tagit: z pge. sta p nares ei^o exigēs torū caput. ptin^r concutit.

S ternutus in sternutatio exponit.

S terquiliniū. a sterno nis. d^r h sterqliniū ny. i. sterc^r vñ lo. et plēn^r stercore. Et videat eē ppositū a sterc^r et lino limis.

S tertio tis. stertui sup. caret. Unū dicit p̄s. i. io. li. A sterto stertui supinū nō iuenit. et est stertere naribus dormiendo resonare. vnde sepe ponit pro dormire.

S tibii vnguentū vñ color noī cerusa quo meretrices et solute mulieres solebat vti. vñ i. 4. li. Re. ca. 9. legit. Iesu bel introitū ei^o auditō depinxit oculos suos stibio.

S tibin^r na. nū. media pdu. ē color ceruse^r vñ hñs colorem ticos grece latine diciē versus. (Stiby: vñ onichini. S tiga ge. d^r stimul^r qz stigul^r i. acule^r: p̄picio et cītatio: molestatio. vñ stigo gas. i. stimulare. et pdu. illā syllabaz tigellos. i. tristitia. (Ali. tigis in stix stigis exponit.

S tigma. a stigo gas. d^r hoc stigma matis. i. signū: cicatrix: character: coctura: inustio qz fit calido ferro. Paul^r. n. in epi. ad Gala. ca. 6. Stigmata dñi mei iesi xpī in corpore meo porto. iuenit et stema p. e. sed aliud signat. Unū qdāz Stema gen^r dices coctura stigma vocabis. Materiam thema: fuāt gen^r b^c tria neutrū. Vel stigma d^r a stinguo quis. qd ē signo nas. vnde stigmaticos sa. sum. Et comparatur. et cor. penul. genitiū stigmatis.

S tigo gas. in stiga ge. exponit. S tilat^r in stilus expōit. tilbon. stillans participiū cōponit cū bonuz: et d^r hic sui boni. boni bontis. i. mercurius: quasi stellās bonum. et ē supius nomen a meliori parte sui. vel stilbon dicit quasi stella bonum: qz eo surgente surgunt et pastores et stilbon inter pretatur velox: qz velox planeta ē.

S tillā. a stilia qd ē gutta d^r h stilla le. dimi. vñ hec stillula le. alid dimi. Et stillosus sa. suz. qd et stillosus d^r. Et stilolas. i. guttare vñ stillā immittere: vñ fūdere. et p̄pōit. vt stillo las. sil stillare. et distillo las. i. diuersi modis vñ extra stillare. stillo las. i. itro vñ itus stillare: vñ valde stillare.

D

S

restillo las,i.terū vel retro stillare. tē neu. cū suis 2 poss
tis. Que sit dīa inter stillā t guttā prius dīxi in gutta.
tillicidū. stiria t stilla 2 ponunt cū cado: t dī hō stilicidū
dī. t hō stilicidū dī. i. codē sensu. stilla cadēs: vī locū
vbi stillē cadūt: vel loc? a quo vel p̄ quē cadūt. vñ stilici
diosus sa. suz. Prop̄ha. Sic stilicidia stillatia sup terra.
stillula le. dimi. parua stilla. t cor. penul. **C**in stilus.
stilus a sto stas dī hō stilus li. i. graphiū: qz stat ī cera. t qz
qd lōgū ē t eretū dī stilus a stādo: vī a stilon qd ē lōgū.
vñ stilat? ta. tū. i. stilo ornat? t stilus las. i. stilo aptare vel
designat. t cor. sti. vñ Thob. Pierys edet ieruissle stilū.
timicon gdā pastor: qz stilomicon. stilus enī iterptat lō
gū. micon celsum. Inde timicon qz lōgū t altus.
stilus. a stiga dī hō stimulus li. qz stilulus. i. acule? : cō
pūctio: scitatio: molestatio. vñ stimulus sa. suz. t 2 pa. t
titillare: scitare: cogere: yrger: iflāmare. t 2 ponit: vt isti
mulo las. t ē actiū cū suis cōpositis. t cor. mu.
tinguo guis. xi. ctū. gere. i. signare vel extinguere: mortifi
care. vel istigare: s̄ nō ē in vñ. Et 2 ponit: vt distinguo
guis. xi. ctū. qd 2 ponit: vt subdistinguo guis. Itē stinguo
guis. i. extinguere: iterū mortificare. Stinguo t ei? 2 pos
ita actua fūt: t faciūt p̄teritū i xi. t supi. i. ctū. t habēt u. i.
po tumidas intēdīs rūpere baccas vel bracas.
stipa. a stipo pas. dī hō stipa pe. qdā parua arbor: vt dicūt
scopa: qz ex ea stipen̄ recta. t hec sepe ad fornaces t fur
pule dicūn̄ folia vel fagine qdā culm? ambīt t fulcitur:
ne pōdere frugis curuet: t stipule ipsi calami segetis. Di
cumqz stipule vel a stipula ppter culturā agri. vel a palea: qz in
terdū p palea p̄cidūn̄ stipule. t cor. pu. t pdu. sti.
tipadiū. a stipo pas. dī hō stipadiū dī. i. scacariū: qz boib?
ludū speciātib? stipet. t stipadiū ē gen? mēse qz stipēdi
uz. vñ of a stipitib? qz stipodiū. sic. n. p̄us acceptū est.
stipatiū. qdaz herba qz tantā virtutē in radice hō ve fru
starnis in cacabo sparsa coagulet. t dī a stipo pas.
stipēdarius. in stipēdium exponit.
stipēdium. stipis 2 ponit cū pēdo dis. t dī hō stipēdium dī. lu
crū: pāu: fruct? laboris. p̄pē qdē stipēdium dī qdā dat mili
tib? soldarū. p̄cīo: sic dictū a stipe pēdēda. Antīqz enīz
soliti erāt pecunia appēdere magis qz numerare. A stipē
dium dī stipēdari? ria. riū. ad stipēdium ptinēs. t hō stipēdium
riū. stipēdium dās vñ poti? recipiēs. t cor. i. ante p.
stipes. a sto stas. dī hō stipes p̄tis. i. ticio vel trūcū ligni q
sustinet aligd qz stas pes. lignū ifructuosū eo qz solūmo
stet t nō fructifert. t pdu. p̄mā stipes p̄tis. s̄ stipes p̄tis.
stipū vnguentū de veruecibus. **C**or. illā syllabā sti.
stipo. a stipo pis. dī stipo pas. pauli. pare. i. 2 desare: 2 federa
resualare: circūdare: gregare: replere: ptegere: 2 pone
refulcire. vñ stipatim aduer. Stipo 2 ponit: vt constipo
pas: extipo pas. i. emittere: euacuare. instipo pas. i. valde
velitus stipare: imittere. obstipo pas. i. vndiqz vel hō sti
pare: vel obturare: obstruere. restipo pas. i. iterū stipare:
vel euacuare: emittere. substipo pas. i. subrus vel post sti
pare: vel parū. t est actiū stipo cū oibus suis 2 positis. t
pdu. bāc syllabā sti. sicut stipes t stipa. Virg. i. p. Stipat
2 dulci distentane nectare cellas.
stips pis. fe. ge. qdā genus pōderis quo olim militib? sti
pediarū distribuebat pecunia. t 2 ponit p̄ obolo: qz obo
lus sepe solet dari mendicis in elemosynā. iō stips qz

Anse

T

z 80

vicitur mendicitas. qz elemosyna victus. vñ hō stip? i.
mēdīcūs. t cor. stipis. grū: t stipes in plurali sti. sed hō sti
tipula le. in stipa exponit. **C**pes p̄tis. producit sti.
tipulatio. in stipulorū exponit.
tipulorū. a stipo pas. dī stipulus la. lū. i. firm? . Inde stipul
lorū laris. i. iterrogare: q̄rere. Prope qdē stipularī ē iterro
gare: q̄rere: petitine: cū rñsione facta p̄missiue: vt si iter
rogās dicit. Dabis mihi equū: t ille rñdeat dabo: hō ē sti
pularī. vñ hec stipulatio p̄pē dī iterrogatio petitua ad
iūcta rñsione p̄missiua: dabis mihi hō: dabo. t dī stipula
ri a stipū qd ē firmū: qz stipulatio dī ē firma. vñ tenet
psolui qd stipularū p̄missū ē. Vel vt dicit a stipula dī
stipulorū: qz i stipulatio veteres stipulā frāgebāt: quā itē
iūgēto stipulā suā recognoscēbat. Et qz i stipulatio: cū
net iterrogatio t p̄missio: iō stipulari sepe poniē simplē
p̄ p̄mittere: t p̄terrogare: vel petere siue q̄rere. **E**c
nō qz stipulorū antiquā erat cōe. s̄ mō ē depo. t 2 struit cūz
actō t ablō iterposta a. vel ab. prepōne: vt stipulorū a te
decē solidos. i. q̄ro. Et 2 ponit: vt astipulorū laris. i. 2 firma
re: auxiliari. Lōst. pulorū laris. i. s̄l stipulari. vñ hō 2 stipula
men minis. Instipulorū laris. i. valde stipulari. **L**estipul
orū laris. i. itē stipulari. t ē depo. cū oib? suis 2 positie: t
tipus. a stips pis. dī hic stips pi. i. mēdīcū q̄ pe. **C**or. pu.
tit stipeim. Et inde 2 ponit obstipus.
stirax cis. grece: vel storax racis. latine in stiria est.
stiria rie. fe. ge. gutta fluens t cadēs t 2 gelata. t dī gutta
dū stat t pender. stiria dū cadi: t dī sic a greco. Grece. n.
stiria gutta dī. vñ stiria dī arbor cui? fruct? hō grana gut
tis filia: qz storax racis. dī: qz stirax. **S**z stirax grece sto
rax latie. **H**en. 43. dī. Modicū resine t mellis t stiracis.
Ul'bz alia lsz storax racis vnl'. pdu. vbi dicit glo. qz storax
tiricidū dī. in stillicidū exponit. **C**est spēs resine.
tiricus ca. cum. i. stirilis a stiria dicitur.
tirillū li. neu. ge. barba capre. t dī a stiria: qz pēdē ad mo
tirpus pea. peū. i. stirps exponit. **C**dū stirie. i. gutte.
tirpitus. i. radicibus aduerbiū. Vide in stirps.
tirpo pas. i. euellere: eradicare: a stirps trūco dī. Et 2 po
nit: vt extirpo pas. i. radice subnētere.
tirps. a sto stas. dī stirps pis. mas. ge. radix: trūcū. vñ hec
stirps pis. fe. ge. p̄genies: psapia: origo: t stirps pea. peū.
t stirps aduer. i. radicib? : t stirpo pas. i. euellere: eradicare.
Et q̄ dī **P**ris. q̄ p̄ patiſ t. an se i eadē syllaba itellā
ge in principio syllabe. t voco p̄ncipiū q̄cgd est an p̄mā vo
calez. vel hō: intelligi qz p̄ sumit in vi sua t simplē. sed in
stirps nō sumit p̄ in sua vi t simplē: imo ps. ibi collatera
les sumit p̄ vna figura qz apud grecos vocat p̄si.
stina. a sto stas dī hō stina ue. manica aratri. s. cauda a po
steriori. vñ stiūari? ria. riū. ad stiūā ptinēs. **E**t stiūari? rj.
t stiūaria rie. Et dī g vel q̄ tenet aratri p̄ stiūā. vñ q̄ stiū
tiūla le. dimi. parua stiūa. **C**facit.
tix a sto stas dī hec stix gis. palus isernalis: qz semp̄ stat
ad penā: vel dī a statim: qz potata statim interficiet: vel a
greco stigatos qd est tristitia: qz tristes faciat: vel qz tri
stia gignit: t sepe ponitur pro inferno. vnde stigias gis.
tio stas steti statū a stasis veriuaf: t dī stare manere t nō
moueri: morari. Prope stare ē eretū morari. vñ dī. **S**i
gs stat nō cedet: t ecōuerso. vñ hō stat? hō stat? **G**to com
ponit. vt absto stas. abstiū tū. i. iuxta vñ in aspectu vla
fuitū stare. Lōsto stas. stiūi tū. Circūsto stas. circūstati
tū. **D**isto stas. desisti tū. i. deorsuz a. p̄posito stare: cessare
disto as. exto as. ti. Et vt dīqz gda. Extat qd̄ foris est qd̄
firmū permanet extat. Insto stas. stiū. itersto stas. stiū.
Sap. is. Interstiti t amputant impetum. Persto stas. stiū.
Presto stas. stiū. obsto stas. obstiū tū. stare. i. nocere: im

pedire: ḥ stare, vñ obstas: t̄ hec obstatia: t̄ obstater aduerbiu: t̄ hoc obstaculū li. Resto stas. stiti. tū. i. resistere: t̄ ob stare: restare. i. supesse: t̄ supfluere: t̄ restare. i. a motu sta re: t̄ cessare. vñ restito tas. i. frequētare: sepe: t̄ in diuersis locis restare. Substo stas. stiti. i. subesse: subitus eē: vel su stinere. Supsto stas. tū. i. supesse: supfluere. Sto: t̄ eius cōposita oia neu. sunt p̄ter p̄sto p̄ dare qđ ē actiu. Itē cōposta a sto faciūt p̄teritū in stiti, t̄ supinū in stiti, tra ro in statu: vt̄ statu: p̄statu. Vide in p̄sto stas.

Stoax acis. fe. ge. i. ruina. t̄ dicitur stoax.

Stoici. a stoia qđ ē poricus d̄r stoicus ca. cū. penl. cor. t̄ sunt stoici q̄ i ciuitate morant. Poricus. n. fuit athenis i qua picta erāt gesta sapientū t̄ viroꝝ fortū historie. in hac por tū sapientes philosophabant. vñ t̄ stoici dicti sūt. Panc sectā vt̄ dicūt pm̄ Zenon instituit. Di negat sine virtute effici quēq̄ beatū. Omne peccatū vñiforme esse afferūt. Di anima cū corpore perire dicūt.

Stoicida. a stoicus d̄r hec stoicida de. femina i stoica secta valēs. vel stoicida d̄r q̄si mollis t̄ effeminat q̄si femina.

Stoix cis. fe. ge. i. ruina. t̄ dicit̄ a sto.

Stola. a stolon vel stolos d̄r hec stola le. matronale opimē tu qđ coopto capite t̄ scapula a dextro latere in lenū bu merū mittit. vñ t̄ sic d̄r q̄z sugmittat. Idē t̄ reciniū lati no noie d̄r eo q̄ dimidia eius ps retro reyciat: qđ vulgo maiortē dicūt q̄si martē. Signū enī est maritalis digni tatis t̄ potestatis: t̄ pacis vel idustrie est. Caput enī mulieris est vir: t̄ ponit qñq̄ pro ephot. Stola etiā vtuntur diacones. vñ stolar̄ ta. tū. i. stola ornatus. Et stolo las. i. stola ornare. t̄ cor. sto.

Stolia. a stolon vel stolos d̄r hec stolia lie. i. missio.

Stolidus. ab extollo lis. d̄r stolidus da. dū. i. stultus: fatu: supbus: insipies: secors: q̄si extollidus: q̄z se extollat. t̄ co paraſ. vnde hec stoliditas tatis.

Stolon vel stolos grece latine dicis missio.

Stolus. a sto stas d̄r hic stolus li. magna classis nauiu. vel a stolon qđ est missio: q̄z p̄ mare mittat. Ambro. sup Egi sippū. Ubi est stolus nauiu qui circueat freta.

Stomachor. stomos grece os vocat latine. inde stomacho chi. eo q̄ ostiu vētris sit cibū recipiat t̄ in intestina transmittat. Stomos enī grece latine dicis os: cilia vēter. ide stomachus. i. os vētris. vñ stomachosus sa. suz. iracudius furibudus. t̄ stomachicus ca. cū. q̄ infirmitatē i. stomacho pati. t̄ stomachoraris. d̄r furere: irasci: indignari.

Stomacula le. fe. ge. extū interius. t̄ d̄r a stomachus.

Stomos grece os latine. Storax. in stiria exponitur.

Storio as. i. storiorū exponit. Storiolū li. di. pariu storiorū.

Storiū. a sterno nis. d̄r hoc storiū ry. q̄z terre sternat. Noduz enī laneis stramētis regtis in his accubabat. vñ stori as. i. storys ornare. t̄ est actiu stori as.

Strabo. a sterno is. d̄r h̄ strabo onis. q̄ oclos h̄ obliquos: q̄ h̄ strab̄ d̄r. vñ hec straba be. qđ vulgo d̄r straub. fire. nazzenen. Heretici mibi vident̄ silēs oculos strabi.

Stragilis. a sterno nis. vel a sternēdo d̄r hic stragilis hui stragilis cōis ge. i. miles. t̄ cor. hāc syllabā gi.

Stragulatus. in stragulū exponitur.

Stragulū. a sterno vel a straiū d̄r hoc stragulū: vel h̄ stra gula vestis discolor: que texta d̄r: manu artificis diuer sa varietate distinguit. t̄ d̄r sic q̄z in strato t̄ amictu opta sit. de q̄ d̄r in vlt. ca. puer. Stragulata vestem fecit sibi. Stragulū ēt d̄r statio caballi. vñ stragulatus ta. tū. i. stra gulo vñ stragula ornat. Et stragulo las. laui. lare. i. varia re. Pōt etiā dici stragula vestis variata: vñ varietate te xtū distincta. vñ d̄r pap. Stragula vestis p̄ciosa plu mario ope facta. In historys aut̄ sing illud qđ legiſ in. 4 lib. Reg. ca. 8. Luq̄ yenisset dies altera tulit stragulū: t̄

Tinfudit aquā t̄ expandit sup faciē ei⁹ quo mortuo regna ut Azabel. p̄ eos sic d̄r. Stragulū p̄pē of̄ stratorū q̄ le cto vel sedili supsternit. t̄ d̄r ibi q̄ Azabel pānū pfusuz aq̄ iposuit sup Bēnadab ad refrigerādū. Hebre⁹ tñ bz: Expādit sup faciē stragulū vt nō Azabel s̄z Bēnadab b̄ fecisse intelligat. etenī mortu⁹ ē rex t̄ regnauit. p̄ eo Azabel. Quidā exponit b̄ de obseqo mortui dicet̄s q̄ Azabel mortu⁹ lauit aq̄ t̄ expādit stragulū sup faciē mortui Joseph⁹ tñ plane dicit q̄ altera die ifuso laqueo stragu lauit eū. Ad hūc sensu⁹ gdā lām illā. s̄tulit stragulū: t̄ referit dicet̄s q̄ Azabel vestē madefactā posuit sup fa ciē eius simulās refrigerationē: s̄z statim effudit aquā su per os eius donec suffocaret eū. t̄ cor. hāc syllabaz gu. vñ Alexāder. Texit ex lino cū lana stragula vestis.

Stramē. a sterno nis. d̄r h̄ stramē nis. q̄z an aialia sternit vñ sup lectulū: q̄z t̄ b̄ stramētū d̄r. A stramē d̄r stramē nea. neu. Itē stramētū qñq̄z d̄r isellatura: illud. s. q̄ equ⁹ vel asin⁹ sternit. i. isellat. t̄ silr illud quo lectus sternit. i. p̄parat d̄r stramētū sine sint vestes sine aliquid aliud. trāgulolas. in ingulolas. exponitur.

Strata. a sterno nis. d̄r hec strata te. via minuta: q̄si pedib⁹ vulgi trita: t̄ est de lapidib⁹ strata t̄ parata. vnde d̄ci trates. i. pretor a sterno nis. dicit. Cur dilapidata.

Stratia. a sterno is. d̄r h̄ stratia tie. i. militia. vñ t̄ h̄ stratia stratilates i. stratia expōit. Ces tis. dux militie l̄ militū. stratilios grece latine dicit̄s pretor fm̄ b̄ apiam.

Stratodes. a stratia d̄r h̄ stratodes. i. miles vel ad militā accinctus: q̄z sermon nis. dicitur.

Stratorflagularum. i. cōpositores. Diere. 4. 8 Mit tā eis ordinatores t̄ stratores flagularum.

Stratorū. a sterno nis. d̄r hoc stratorū ry. i. stabulū iumē toz Joseph⁹ in p̄mo annaliu. Rachael hoc audiēs posuit idola in stratorū camelii. i. sub. Itē stratoria dicunt lectoria que in lectis solent sterni.

Stratū. a sterno nis. d̄r h̄ stratus ti. qđ t̄ h̄ strat⁹ tis. tui. d̄r i. lect⁹. Uel stratus d̄r q̄si storiatiū a storijs. in q̄bus antig cubabant nondū laneis stramētis repertis.

Strai ne. fe. ge. qđ vulgo d̄r strēna. s. qđ p̄mo daf̄ meū. alicui in kalēdis vel in p̄ die anni vel septimane p̄ bono om̄ne. Le d̄r strēna q̄si sine trena: vel seorsuz a trena. i. a lamētatiōe: q̄z hilariter dari debet. vñ strenosus sa. suz. q̄ sepe dat vel accipit strēna. t̄ strēno nas. i. enceniare: i. tiare. strēnā alicui dare. strēna olique exhibilarē.

Strenc⁹ ca. cū. i. strēnu⁹ vide. **S**treñula le. o. p̄ua strēa.

Streñu⁹. a strena d̄r strēnu⁹ a. um. q̄ libēter facit strēnā. largus: clar⁹ strēnē: impiger: vitil: citus: fortis. Et cōgat p̄supplētōe magis. vt̄ strēnu⁹ magis strēnu⁹ issim⁹. vñ strēnē magis strēnē issime. t̄ h̄ strēnitas tis. i. strēni cus ca. cum. i. strēnis vel strēnarum cupidus.

Strepiā. a sterno nis. d̄r strepiā pie. i. cauda serpentis.

Strepo pis. pui. pitū. pere. i. sonū facē. vñ h̄ strepiē l̄. tñ. t̄ h̄ strepoz ris. t̄ strepito tas. frequē. Strepo cōponit: vt̄ astrepo pis. astrepo pis. substrepō pis. t̄ ene. strepo cus oib⁹ suis z̄positis: t̄ fac̄ p̄teritū in pui. t̄ sup. in p̄tu pent. cor. t̄ corri. hanc syllabā stre. Us̄ in auroza d̄r. Rana lo quax heresim signat: strepit hec: strepit illa.

Strideo des. vñ strido dia. di. dere. i. fortiter sonare: dētes cutere: frēdere. vñ h̄ stridor̄ ris. t̄ ide stridōsus sa. sum. t̄ stridōsus sa. sum. i. stridore plenus. Strideo t̄ strido cū suis cōpositis siq̄ habēt neu. sunt: t̄ fac̄ p̄teritū i. dī. Iz qñq̄z iuueniāt stridui. s̄z hoc maxie h̄ antiques: t̄ caret sup. t̄ pdū. hanc syllabā stri. Lucan⁹ in. 6. Zürib⁹ icertis feralis strideat vmbra. Vide in strido dis.

Strido dis. tertie. Zingarōis. t̄ strideo des. inueniēt secūde. p̄t dixi i. strideo des. Dora. in ser. Stridere secreta diuī

sōs autē susurros, et facit p̄teritū stridi: deberet tñ facere
 strisi. **U**nū dīc. pris. in. ii. li. vbi agit d̄ p̄teritis et sup. tertie
 iugatōis vboz definetū i do. Strideo des. et strido is.
 iuenit tā scde q̄p̄ tertie iugatōis. et ei p̄teritū pfectū de-
 beret fz analogiā i deo v̄l i do d̄sinetiū. et penl. et aspenl.
 nāl̄ longā bñtiū in si termiari: vt rado ras: video risi. fz
 puto cā euphonie nō eē i v̄l strisi fz stridi: et caret supi.
Stridulus lalū. i. sonorus: a strideo des. dicit.
Strigilis. a strideo des. dīc h̄ strigil h̄ strigil penl. cor. i. pa-
 tella v̄l istrīm quo pueri furanē vnas et sic: et instrīm quo
 mūdat eg: qd̄ p̄t deriuari a tergo gis. et instrīm quo caro
 mūdat a sudor corporis eradic: qd̄ h̄ strigil dīc p̄ apocopā.
Stringos a strigo gis. dīc hec stringos qdā herba. s. vna lu-
 pia. q̄ latie salutaris dīc: qz dolorē capitī et stōachi icēdiū
 mitigat. Idē et vna lupina dīc: qz semē ei' vne file ē.
Stringaria. a stringo gis. oicitur bec stringaria v̄l strāguria
 et est constrictio vrine.
Stringo gis. xi. ctū. et cōponif: vt astringo gis. Astringo gis.
 distingo gis. viii district⁹ ta. tu. extrigo gis. istringo gis. p̄
 stringo gis. p̄stringo gis. i. valde vel ā strigere. obstringo
 gis. i. vndiq̄ vel h̄ stringere. restringo gis. i. itez v̄l retro
 strigere vel ampliare. vel a strictura remouere: substrin-
 go gis. i. subi' vel post v̄l paz vel sursum stringere. Strin-
 go et ei' p̄posita actua sunt: et faciunt p̄teritū in strinx: et
 supi. in strictū sine n. et caret u. post g.
Strix. a strido dis. dīc h̄ strix gis. nocturna avis de sono vo-
 cis dā. qñ. n. clamat stridet. h̄ auis vulgo dicit̄ ama ab
 omādo parvulos: vñ et lac p̄bere ferē naissentib.
Stroma opus varie p̄textū: et dīc a stropha.
Stromacū. a stroma dīc h̄ straciū cu. cigulū varie p̄textū
Stropha in strophus exponit. **C**ū gemis.
Strophas. a strophos qd̄ eūersio dīc h̄ strophas dis. qdā
Stropharina ria. riū. in strophos exponit. **C**ū isula.
Strophiū. a strophos qd̄ est eūersio dīc hoc strophiū phu.
 cingulū: p̄p̄ auz: cū gemis: qz a posteriori pte eūertū
 arior. vñ dīc i hymno bti Joānis baptiste. p̄buit hir-
 tu tegimē camelus artub⁹ sacris strophiū bidētes. dīc et
 strophiū palliū virginale. fz stropheū aliud est. vñ v̄lus.
 Zonā die strophiū palmā dic eē stropheum.
Strophos vel strophos grece latine dīc eūersio. Et ide p̄po-
 nit monostrophos: distrophos: tetrastrophi. vñ iue-
 nit. Nec oda monostrophos: h̄ distrophos: h̄ tetrastro-
 phos: monostrophos dīc oda illa q̄ sp̄ metri varietatem
 h̄. Sic distrophos dīc oda illa q̄ tñ in secundo v̄su repe-
 rit varietatē metri. Tetrastrophi q̄ in q̄to.
Strophula le. dimi. parua stropha.
Stroph⁹. a strophos dīc h̄ stroph⁹ phi. deceptor. impostor.
 fraudator. Et h̄ stropha phe. retorta finia: argumentatio
 varia. fraus: deceiptio: negotia: calliditas: i postura. vñ stro-
 phari. ria. riū. fraudulēt⁹: callid⁹: apostor. vñ. Itē stro-
 pha dīc eūersio simplex in cātilenā. Et p̄ponit vt anti-
 stropha. h̄ eūersio simplice. Stropha est cū fit muta-
 tio de risorio ad v̄lū: vbi ē qdā eūersio muratae melodie
 p̄oxis. Antistropha ē qñ finito v̄su reincipit ipm risoriū
 v̄l medietas ei'. vñ cant⁹ hymnoz iuent⁹ ē p̄ strophā an-
 tistrophā ad signū firmamēti notādū et planetaz: q̄ h̄cō
 uestione celi volumi. vñ qdā cant⁹ solebat in ecclia ee:
 quos vocabat strophos. **U**nū Macro. In ipis ē hymnis
 deoz p̄ strophā et antistrophā metra canoris q̄sib⁹ adhi-
 bebat. vt p̄ strophā rect⁹ orbis stellaris mot⁹: p̄ antistro-
 phā diuersis vagoz regressus pdicaret.
Strutio greco noie quoddā aial in silitudine ouis pennas
 bre videt: tñ de terra alti' non eleuāt. oua fouere negli-
 git: fz plecta tñmō fotu pulueris aianf: vt fz. vult et po-
 nit in fe. ge. in Job. 39. b. vbi dīc. Pēna strutios filis ē p̄
 nis berodū et accipitris: q̄ derelingt oua sua in terra: et tu

forsitan in puluere calefacies ea. Et ifra. p̄ruauit eam
 de sapia. Qd̄ v̄bū exponēs Greg. in li. mora. 3i. dīc. Quis
 herodii et accipitriē nesciat aues reliq̄s q̄nta volatus sui
 velocitatem trascēdant. strutionis v̄o pēne eoꝝ silitudine
 h̄nt: fz volat eoꝝ celeritatē non h̄z. a terra pp̄ eleuāt
 nō valz: et alas q̄s ad volādū specieten⁹ erigit: fz tñ nūq̄
 se a terra volādo sp̄sēdit. Ita sunt nimirū oēs hypocriti
 et q̄ dū bñz vitā simulant imitationē scē v̄isionis h̄nt:
 fz vitā sanctiōis nō h̄nt. Dīt pp̄ volādī pēnas p̄ spe-
 ciem: sed in terra repunt per actionem: qz alas per figu-
 ram sc̄tratis ostendit: sed curarū seculariū p̄dere p̄gra-
 uati nullaten⁹ a terra subleuāt: qz v̄o hypocrite q̄s p̄
 uersa semp openit: log tñ recta nō desinut. **B**ñ aut loq̄n-
 do in fide v̄l v̄ersatione filios pariūt: fz eos bñ viuēdo
 nutrire nō p̄nt. De hac strutioē recte dīc. q̄ derelingt in
 terra oua sua. qz enī hypocrite p̄ charitatis viscera non
 calēt: de torpore plis edite. i. de ouoꝝ suoz frigoze neq̄
 q̄ dolent. et bñ sequit̄. Indurat ad filios suis q̄s nō sint
 sui. Quē enī charitatis grā nō ifundit p̄ximū suum: et si
 ip̄e h̄c dō genuit: q̄s extraneū respuit. Vñ tñ strutio eē
 mas. ge. fz regulas p̄s. Inuenit et strutio onis. a struo
 is. fz tunc scribit̄ p̄ct. **D**ic p̄t q̄ri an hypocritis sit sp̄
 petriū mortale. Ad h̄ dīc q̄ hypocritis h̄z eādē rōnē petri-
 siē et mēdaciū. Mēdaciū autē nō semp ē petriū mortale: fz
 qñ ē pñciosu: et sit hypocritis nō sp̄ ē petriū mortale. sed
 qñ ē pñciosa cadēs in nocumētū alteri⁹ p̄sonē: dū pp̄ cre-
 ditā sc̄itatē: aut defraudat aliques re quā h̄z vel h̄re dīc:
 aut in nocumētū fidei ecclie: dū pp̄ sc̄itatē creditam de
 ipso ei h̄ fidē et eccliam creditē. Et scias q̄ ille q̄ cū nō sit
 v̄tuosus p̄sonā v̄tuosū ostendit hypocrita dīc. Hypocrita. n.
 grece latie dīc simulator. et qz ontare de se meli⁹ q̄ sit: vi-
 tiū ē iacratie sive v̄bis sive factis fiat vt dīc in. 4. ety. Jo
 hypocritis sp̄ ē petriū. Vide in hypocrita. Itē volo te sci-
 re q̄ alius ē petriū occultū nō pp̄alare qd̄ discretiōis ē: et
 aliud v̄tē ostare cuz alius petriū subiaceat qd̄ hypocri-
 tructura re. in struo is. exponitur. **C**is est.
Struclus. a struo is. dīc h̄ struclus. sp̄o: gerieris: collectō: acer-
 truma me. a strues dīc. i. gibb⁹ i pectoꝝ. **C**ūs lignoz.
 q̄s strues humoꝝ. vñ strumosus sa. sum. q̄z strumam.
 Et cōpara. vñ hec strumositas. i. gibbositas.
Struoi is. xi. ctū. ere. i. p̄ponere: edificare: p̄parare.
 vñ struciō aduer. **S**truoi p̄ponit vt astruoi is. i. affirmare
 afferere: assilare. et p̄ponit ex ad et struoi: et abysif dīc. Con-
 struoi is. i. sil struere: circuistruoi is. destruoi is. i. dissipare:
 deorsuꝝ a structura ponere. extruoi is. i. valde vel extra
 struere. ilstruoi is. i. informare: p̄struoi is. i. pre alia vel ante
 struere vel pdicere. obstruoi is. **S**truoi et ei' p̄posita acti-
 ua sūt: et faciūt p̄teritū in struoi: et sup. in structū. **S**truoi
 dīc h̄ structura re. et vt dīc p̄pa. structure sūt edificia pos-
 trup⁹pi. v̄l strupi fin quosdā sūt vincula ex. **C**essidēs.
 loro vel lino facta qb̄ remis ad scalinos alliganē. De qb̄
 Linius. **A**ñq̄ remis insit alligare strupis.
Studeo des. dui. dere. i. operā dare: vacare disciplie: iuigi-
 lare. p̄ope qdē studere ē cū magna voluntate v̄bemē-
 ter aiuz applicare ad aliqd p̄ficiēdū. vñ h̄ studiū dīc. ve
 hemēs applicatio ai ad aliqd pagēdū sūma cū voluntate.
 vñ studiosus sa. su. Et p̄pat. **S**tudeo p̄ponit vt istudeo
 des. dui. i. valde studere. restudeo des. dui. i. itez studeo.
 et studeo neu. cū suis p̄positis: et caret sup. fin v̄su. Debe-
 ret tñ faceſt studiū pe. cor. a studeo. eo. mutata i i. et addi-
 ta tu: vt cādeo et cādū cāditū: studeo des. dui. ditū. **R**a-
 rislime tñ ab oib⁹ neutrī scde iungatiōis q̄ in ui. diuisa
 syllabas faciūt p̄teritū: iuent̄ h̄ sup. v̄l p̄cipiū futuri:
 vt caleo calui: tepeo pui. palleo lui. siq̄ tñ iuentianē i. bre-
 uez h̄nt an t. vt dīc pris. et cor. p̄mā studeo. **U**nū **E**sopus

De

Displacet i prudēs vñ placere studet. Et Hora. i epi. Nō
tua laudabis studia aut aliena reprehēdes. Quālē autē stu-
dendum sit: et in q̄b: dixi in sententia.

S tudioliū li. dimi. paruū studiū.
S tudiū in studio exponit. S tulticia in stultū exponit.
S tultiloquū q̄. quū. a stultū et loquor: poniit: q̄ stulta logit.
Vñ hoc stultiloquū quū. stulta locutio. et cor. hāc syllabā
S tultiō cas. i. stulte se habere: a stultus dicit. Clo.
S tultū ab extollo lis. dī stultū ta. tū. q̄ si extultū: q̄ se extol-
lit. Uel ēt dicit stultū q̄ si statim vltus. pprie tñ stultus ē
q̄ per stupore nō mouet iniuria. seuiciā enī fert: nec vlt?
est: nec vlt ignomie mouet dolore: q̄ stultū ēt hebetior
corde: sic qdā ait. Ego me eē stultū estimo: fatuum eē nō
opinor. i. obtutis qdē sensib: nō tñ nullis. et f̄z hoc stultū
dī q̄ si seorsū ab vlt. Et sparat. vñ h̄ stulticia cie. a grō
stulti addita cia. Vide in fatuū.

S tupa. a stipo pas. dī b̄ stup̄ pe. et ē canapi vel lini: dcā sic
q̄ ex ea rime nauū stipeñ. vñ stipeñ pea. peuz. de stupa
exns. et stuposus sa. suz. et stupo pas. i. aligd stupa obtura-
re. Et poniit: vt destupo pas: extupo pas. i. valde stupa-
re vel stup̄ remouere. instupo pas. restupo pas. Et ē stu-
po actiuū cū suis pōsitionis: et pdū. hāc syllabā stu.

S tupeo pes. pui. pere. i. mirari: terreri: timere: esse vel fieri
stupidū: q̄ si sine sensu. stupidus da. dū. i. sepiñ stupēs. Et
sparat. vñ stupidō das. i. stupidū facere v̄l stupere. Stu-
peo poniit: vt stupefacio cis. et stupefio fis. fcūs suz. Itē
stugeo poniit: vt astupeo pes. i. valde stuge: v̄l ad aligd
stuge. Et astupeo pes. i. valde stuge: vel a stupore cessare:
liberare. Instupeo pes. i. valde stuge. obstupeo pes. i. vñ/
diq̄ v̄l ob aligd stuge. restupeo pes. i. itez stuge. Et ab
ob̄ pdictis ichoa. i. stugefio scis. astugefio scis. extupe-
fio scis. tē. Stugeo et eiñ pōsita neu. sunt: et carēt sup. f̄z
v̄lsum: et cor. stu. vnde Quidius de reme. Non stugeant
multo corda sepulta mero. Itēz quidam. He miser atq̄
stuge combureris quasi stuge.

S tuperus pea. peum. in stupa vide.

S tupo pas. in stupa exponit.
S tupo. a stupo pes. dī h̄ stupor poris. et stupor casus me-
morā et rōnē auferēs et lingua ipediēs. vñ stuporatus ta.
tū. i. stupor fact. et stuporosus sa. suz. Et sparat.

S tupor praris. in stuprū exponit.
S tuprū pri. illicitus cōcubitus: et pprie in virgine vel in
moniali. et videtur dici a corrūpendo. vnde stupor aris.
i. stuprū emittere vel stupro corrumpere. vñ hoc stupra-
toriū ry. locus stuprādi. Et poniit: vt stupor aris. et est
stupor deponē. cū suis compositis fm̄ lug. Inueniē tñ
Biere. c. z. sili quoq̄ mēpheos et tafnes astuprauerūt
te v̄lq̄ ad vertice. Quidiñ epi. Nec preciū stupri gēmas
auriūq̄ poposci. Vide in raptus.

S tupula le. d. mi. parua stupa.

ante

S uadeo. a suauis dī suadeo des. suasi sum. i. hortari: consu-
lere: monere. Q̄ aut dī suadere q̄ si suauia dare. i. dicere
vel suadere. i. in suā fortē trahere vel suasori in partē suā
trahēs ety. est. vñ h̄ suasori: et suasoriū ria. riū. et h̄ et h̄ suau-
dibilis et h̄ le. vñ suadibilis aduer. et h̄ suadibilitas tatis.
h̄ et h̄ suadibilis et h̄ le. vñ suadibilis aduer. et h̄ suadibilitas
et h̄ suadela le. i. suasio: assensus. Hora. i. epi. At bñ num-
tu decorat suadela venusq. Suadeo cōponit: vt dissua-
deo des. i. dehortari. persuadeo des. pfecte suadere. effe-
ctū suasionis obtinere: in suadēdo effectū habere. Suadeo
et eius composita sunt actiua. et ē syllabarū quattuor
in psa: l̄ in veriu inueniatur triū syllabarū.

S uapte. i. sua sponte: sua natura; sua ppria causa: suo vſu v̄l
more. et pte syllabica adiectio q̄ adiungit huic abltō
sua pnomini: vt dixi in meapte.

G

ante

A

S uariū. a sus dī hoc suariū ry. locus vbi stant sues.
S uasibilis. suadeo dī hic et hec suasibilis et h̄ le. i. apt. v̄l
cōueniens ad suadēdu. et suadibilis le. idē. Vñ in epi. bei
Jacobi dī q̄ sapia q̄ desursum est suadibilis. i. ad suadē-
du habilis pastiue: q̄ ḡ h̄ dei sapiam de facilis recipit bo-
nas admonitiones et persuasions.

S uauiu. a saliuia dicēt hoc suauiu. i. basiu cū saliuia mixta
vel suauium dī q̄ sit suave. Et inde h̄ suauio onis. q̄ suau-
iuiz facit. et suauio as. et suauior aris. i. osculari cū suauio.
De hoc etiā vide in osculum.

S uauis. a suo sues. dicit h̄ et h̄ suauis et h̄ ue. q̄ sueta sit
suauia et eē solēt. Et comparat. vnde suauiter uius. uius
me. aduer. vnde hec suauitas tatis: et percōpositiones in
suauis ue. et suauis. i. valde suauis.

S ub pōpositio est: et deseruit vtrig casui. Et nō. q̄ quoti-
ensemq̄ sub signat ad locū struū cū actō tñ: vt Virgi-
nitū sub ipsos postes. i. ad ipsos postes. Itē qñ ponit
p. a. vt Vir. i. geor. Sub lucē exportat calatū. i. a. lu-
cē. Itē qñ ponit p. p. vt sub noctē cura recusat. i. q̄ noctē
Alibi videſ signare in loco v̄l q̄ si in loco. et struū tē cū
abltō tñ: vt Sub domo. Et scias q̄ sub his l̄is seqntib:
mutat b. i. illas. s. c. f. g. m. p. r. vt succubō suffero suggero
sumoueo: suppono: surripio. Vide de h̄ i. p̄ pte. i. ca. d. syl
ubagito in agito tas. exponit. Claba vbi agit de b.
ubarro. a sub et arra poniit subarros. rau. rare. quasi
latenter arram dare. Unū brā Agnes dixit. Anullo sub-
arravit me dñs meus iclus xp̄s t̄.

S ubater. a sub et ater componit subater tra. truz. i. aliquā
tulum ater. i. niger. et pdicuit a.
S ubbasilican'na. nū. pōit a sub et basilican' et dñr pprie
subbasilicani q̄ hitat circa basilicā et sub aliis e. i. pd. ca.
S ubcinericius. a sub et cinis poniit subcinerici' cia. ciu. i.
sub cinere coct. Et inde subcinerizo zas. i. sub cinere co-
quere. et l̄b. mutet in c. in cōpositione seqntē c. tñ in sub
cinericius nō mutat. ne a succe et cinis cōponi vides.
S ubdecania nie. in subdecanus exponit.

S ubdecan'. a sub et decan' cōponit h̄ subdecan' ni. q̄ ē sub
decano. et designat dignitatē in ecclia. vñ h̄ subdecania
nie. dignitas subdecani. et pdū. ca. subdecanus.

S ubdiacon'. diacon' cōponit cū sub vel hypos q̄ et dicit
subdiacon' et hypodiacon'. Is hypodiacon' dī grece: sub
diacon' latine: q̄ iō sic appellant̄: q̄ subiacēt p̄ceptis et of-
ficis diaconi. oblatōs. n. in tēplo dñi a fidelib' t̄pi suſci
piūt: et diacono supponēdas altarib' deferūt. Vi apō be-
breos nathinei vocant̄. i. in builitate dño suſcetes. Et hic
hic subdiaconat' tus. vel hypodiaconat' tus. i. officiū v̄l
ordo subdiaconi et hypodiaconi. Vi ēt hic subdiacon co-
nis. et hypodiacon conis. penul. cor. Vide in ordo.

S ubdo. a sub et do das. pōit subdo subdis subdidi subdi-
tū. i. supponere: subiugare. Et idē subdit' ta. tū. penl. cor.
S ubdolis la. lum cōponit a sub et volus penulti. cor. et est
subdolis latenter dolosus: astutus: versipellis: varius.
vnde subdole aduerbum.

S ubeo is. iiii. vel suby per syncopā. i. subtus ire vel postv̄l
parū. Et poniit ex sub et eo is. Itē inueniē subeo is. i. surſu
eo. Ita sumitur Jo. 6. Subyt ergo iesus in monte. i. surſu
sum abyt. et hec est l̄fa lug. et tunc cōponit a surſu. et eo
is. et mutat s. in b. causa euphonie. L̄fa Chrysostomi est.
Abyt ergo iesus in montem.

S uber in suberis exponit.
S uberatus ta. tum. in ero eras exponit.
S uberis. a sub et edo es. est poniit h̄ suberis ei. arbo: ex-
q̄ cortex natatorii extrahit q̄ suber dī. et dī suberis q̄ si
subedies: q̄ fruce ei sues edat: et sepe eadē arbor suber
dī. Et v̄dī h̄ap. suber eris. nei. ge. dī arbustula v̄l ei
cortex. Differētia tñ est iter suber et corticē. Vide in cor-

teg, et pducit hanc syllabam su.
 Subhircus ci. dñ a sub et hircus. Vide in brachii.
 Subiectio. subiecta. tū. subiecti addita o. fit b^c subiectio
 onis. i. subiugatio; suppositio. Itē subiectio f^z q̄ sumitur
 in rhetorica sit q̄ aliquid q̄rim ab aduersarijs iterponē
 tes rōnē; et postea qd̄ ērō destruit qd̄ subiectum vt h. Qd̄ su
 gā capiar; clamē nō audiatur; hostē aggrediar; vincar; vel
 sic. O miser qd̄ agas; de^e ē quē spernis. An ipm euitare
 putas terra cīnīs? Deū clam fugies s̄ nil latet hūc fal
 les ne: S̄ idē qd̄ fuit est et erit cognitionē tenet.
 Subiectus ta. tū. in subiecto vide.
 Subigitas. in agitas. exponitur.
 Subigo gis. egī. actus. ex sub et ago gis. pponit et h̄z q̄tuo
 significaciones. s. cogere; impellere; acuere; supponere v̄l
 subiugare; q̄si subtus agere.
 Subiectio cis. ieci. iectū. ex sub et iacio. cis. et ē subiecto sub
 iugere; vel post subiectum na. uū. et subiecto tas. frequē. et ē
 subiecto tas. itenit i eo sensu. s. p̄ supponere. Et scribit
 subiectio p̄ duo i. i fa syll. et p̄mū p̄sonās alterz vocalis.
 Subiugat p̄terū a subeo is. Vide in subeo is.
 Subito aduer. i. cit. velociter; repente; inspirate. et vt dicit
 Dio. in epi. ad Hain: subito est qd̄ p̄ter spem et nō ex ap
 parente ad manifestū adductum.
 Subiungalis. iugalis pponit cū sub; et dñ h̄z et b^c subiungal et b^c
 le. i. subiugo positi. q̄si domit. iugō assuet. Uñ i T̄ar.
 dñ. Inuenietis asinā et pullū filiū subiungal. i. asine q̄ fuit
 Subiugo gas. in iugo exponit. Sub iugo posita.
 Subiunx. iugū pponit cū sub; et dñ h̄z et b^c subiunx gis. i. bos
 subiugo positi. Uñ qdā. Subiugō positi. bos diceſ ti
 bi subiunx. et cor. penul. genitui.
 Subletius a sub et molestus sta. stū. cōponit. i. tristis; infir
 mus; molestus. At cōparatur. vñ sublestia. i. tristitia; mo
 lestia; infirmitas; anxietas.
 Subligat. a sub et ligo gas. deriuat hoc subligaris. i. succi
 torū. s. bracariū. v̄l subligat vocat qdlibz ligamen. v̄l li
 gula calligraū. vel fascia q̄ ligant inguina victime v̄l pā
 tomox; ne soluerent in libidinē; vel ne coirent. et cor.
 li. pdū. ga. et dñ subligat p̄ subligare p̄ apocopaz. Juue.
 T̄rsumq̄ tenet; et subligat acci. et.
 Subligo gas. q̄si subitus ligare; a sub et ligo pponit.
 Subligo gis. legi lectū a sub et lego gis. pponit. et ē sublige
 re furari q̄si subitus vel latēter legere. et cor. li.
 Sublim^a. a sub et lim^b pponit h̄z et b^c sublimis et b^c me. penl.
 pdū. i. ale? Qū enī sublimia aspicim^c oclōs quodāmō di
 stoqm^d et diminuim^e? Uñ sublimis dñ a limo terre q̄si a
 limo subleuat. Et p̄at s̄blimior sim^f. vñ sublimiter us
 simē. aduer. et b^c sublimitas tatis. et p̄oī sepe sublimē p̄ b^c
 aduerbio sublimiter. Itē a sublimo maa. ver
 bū actiū. ride v̄balia sublimator sublimatrix; sublima
 tio; sublimar^g. Et ē sublimare sublimē v̄l altū facere; exal
 sublinguiū. a sub et lingua pponit h̄z sublinguiū guy. Cate.
 locus sub^h lingua. Uñ sublinguiū dñ foliū vel aliud qd̄
 q̄s sub lingua ponit; et cantat vt aues decipiāt.
 Sublustris in lustro Bras. exponitur.
 Subnero uas. uau. uatu. a sub et neruo uas. cōponit. et est
 subneruare neruos poplitū succidere. Tūc. n. eq̄ subner
 uant q̄si eis nerui poplitū precindunt.
 Subnitⁱ. a subnit or qd̄ cōponit a sub et nit or teris. dñ sub
 nit or x. x. nomē. i. subiectus; suppositus; suffult^j; hu
 milis. potest etiā esse participiū; et tunc potest exponi sic
 subnit or exponit in nit or teris.
 Subo. a sub dñ subo bas. baui. bare. i. coire; libidinare. et est
 porcoz. vñ sues subant. i. coeunt vel amore coeudi ferū.
 Suboleo in oleo les. exponit.
 Subsamno. samna ne. q̄mn. ē frūcatio naris. vel os distor

tu cū vultu. vñ samnoze dicunt q̄ rectū vultuz nō habet.
 et q̄cū ridem^k os solem^l distorqre et nasus frūcare; ideo
 samna dñ derisio. Perst. Occipiti ceco postice occurrite
 samne. vñ samno innas. i. deridere. s̄z nō ē i. vsu. Et ap̄
 nī subsamno as. i. deridere. vñ pp̄ha. Et dñs subsamna
 uit eos. et scribit p̄ mn. vt p̄z in papia.
 Subsellū. a sub et sella pponit h̄z subsellū ly. ornamētum
 et sub sella positū. Subsellū ē dñ sedes minor sub pe
 de positā; et inferius et depressus q̄s maior sedes; et tunc
 componit a sedes q̄si sublediū.
 Subsequiū. a subsequor queris. dñ hoc subsequiū quij. i.
 seruitum quasi subsequens obsequiū.
 Subsequertiū in sexqui exponitur.
 Subsequaliter in sexqui exponitur.
 Subfilio lis. cor. si in filio lis. exponitur.
 Subsistētia. a substo stas. dñ h̄z subsistētia tie. i. forma:
 q̄r sub se sitit fluxū materie.
 Subsolan^m. Sub pponit cū sol. et dñ h̄z subsolanⁿ gdā ven
 tus; q̄r sub sole nascit. Vel p̄t pponi a sub et salan^o.
 Substatia. a substo stas. dñ h̄z substātia tie. q̄r substāt acci
 denti. vñ h̄z et b^c substātialis et b^c le. et substātialr aduer.
 Et ap̄it: vt substātialis le. et substātialr aduer. i. eius
 dem sube; vt fili^p dei dñ p̄t substālis. Et scias q̄r suba di
 uidit in p̄mā subam et scdaz. Prima suba dñ socrates; se
 cunda hō v̄laal. Itē suba diuidit in corporeā vt lignū;
 et in incorporeā vt aia. Itē suba diuidit in mām formaz
 et cōpositū. s̄z hoc magis ad alia sciam pertinet.
 Substātiūs. substās vel suba dñ substātiū ua. uū. i. sub
 stātia vel ad modū sube signās vel supponēs; vel modo
 sube designās. vñ substātio uas. i. substātiū facere.
 Substitūtio is. in statuo is. exponitur.
 Substo. a sub et sto stas componit substō stas. stiti. stituz. et
 est substare subesse; subitus stare; vel subsistere. vñ sub
 stans stantis. ge. omnis.
 Subtegnē. a subtego gis. dñ hoc subtegnēnis. filum qd̄
 iter stamina discurrat; vel deriuat a subtexo xis. q̄r sub
 stamine in tela texitur. et cor. penul. genitui.
 Subtelīma. pars. s. pedis medietas; inde subtilis.
 Subtela. a sub et tilia componit hec subtela le. i. deceptio
 fraus. Et dicunt subtele q̄si subtilia tela. Dicunt etiā sub
 tela in alio sensu. s. corrigia que tendit sub cauda equit
 tunc componit a sub et telon longum.
 Subtelariā. a sub et talus dñ h̄z subtelaris h̄z laris. q̄si subta
 laris. i. calcane^q. Uñ dñ subtelaris q̄si subtelaris; q̄r sub
 talo est. filr a sub et talus. Gotular aut v̄l gotularia nihil
 aliud est; vt dicit magi Bene. s̄z alig h̄riū dicant.
 Subter. a sub deriuat subter et subitus aduerbia. et dñnt. q̄r
 subter est qd̄ re aliq̄ superiori de p̄mis et conculcat; subitus
 qd̄ demissionē alterius nō cōtingit. Item subitus nō exi
 git casum; sed subter exigit qnq̄ accusatiū qnq̄ ablati
 um. Quotiens subter signat esse in loco vel q̄si in loco;
 cōstruit cū ablatiō tñi; alibi v̄o cū accusatiō. Et cōpa
 rat subter subterior; superlatiō caret.
 Subtercius. cutis cōponit cū subter vel sub: et dñ subter^r
 cutis ge. ois res exis sub cuter; succ^s cutis. filr ge. ois: et
 in codē sensu. vñ succutic^t ca. cū. et succutane^u nea. neū. et
 subtercutan^v na. uū. oia. p̄ re q̄ existit sub cute. et cor. p̄i
 mam cutis. vñ subtercutis penul. cor.
 Subterro ras. i. sub terra ponere; sepelire; terre; infodere.
 Et componitur a sub et terra.
 Subtico ces. cui. tū. ex sub et taceo pponit. et cor. ti. et ē sub
 ticere sub^z vel post tacere. vñ subticeco scis. inchoa.
 Subtilis. a subtel qd̄ est imā paro pedis dicit hic et hec sub
 tilis et hoc le. penul. produ. acutus; exilis; astutus. Item
 subtile tenuē; inualidum; leue. Item subtilis malitiosus
 subdolus fm papiam.

Subtrinū in sutrinū exponit. **S**ubularis et subtelaris dī. **V**ide in subtelaris. et pdu.la.
Subtus in subter exponit.
Sububer. a sub et yber cōponit h et b sububer: vel h sububer. b sububeris et b re. et dicunt sububeres ifantes: qui adhuc sunt sub ybere. et cor. be.
Subcula. a sub dī b subcula le. camisia v'l sacerdotalis linea corpori penit' astricta. et dī sic qz subycit pānis alys. **E**t subcula et talaris et pedestris camisia ephor supbumerale. **V**el pōt dici subcula a suo suis. **In.** 8.ca. **L**eui. dī. **N**estinuit pontificē subcula. et cor. penl. **U**nī qdā. **N**ō tunice suppono subcula dī esse.
Subudus da. dū. **Z**ponit a sub et ydus qd est madidus: qsi nō pfecte madidus: vel pfecte humidus.
Subula. a suo suis dī hec subula le. i. brocca ferrea cu q su-
tūn̄ fotalares v'l sutulares sine b. a suo suis. **U**nī i lege p-
cipit vt subula pfore auris fui. **E**x. zi. vñ subulo las. i.
suere subula. et cor. bu. **U**nī qdaz. **E**t istm subula futoris
Subulcus. a suis dī h subule ci. custos suu. **O**r aut (acutū.
dī subule qsi suu custos ety. ē **U**irg. **V**enit et opilio tar-
di venere subulci. **B**ubulcus aut aliud est.
Suburbana sunt circumiūcta yrbis edifica qsi sub yrbe
posita fm **I**sidorum.
Suburbū. a sub et yrbis yrbis cōponitur hoc suburbū by.
et dicunt suburbia burgi q sunt iuxta yrbē. vñ suburbū
qsi loc sub yrbe positus siue burgus. **J**te suburbū alio
nomine dicitur proastū.
Succedo. a sub et cedo dis. **Z**ponit succedo dis. cessi. cessuz.
et mutat b. in c. et sic succedo scribi p geminū c. et succede-
re subt vel post cedere. vñ h successor soris. dī q locū
pcedētiū occupat. et succedere dī pspere eueni. vñ hic
successus sus. sui. i. pspere et bonus euent.
Succendo dis. di. sum. verbū actiū cōponit ex sub et can-
deo des. dui. et caret supi. sicut et studio fm vsuz. debet
tamen facere canditum sicut et studituz studio: et est suc-
cendere latenter accedere.
Succentor. a succino nis. nui. cētū tu. u. in or fit h succētor
ris. et or succētor q in ecclia post pētōrē siue pncipalē cā-
torē subsequenter canēdo responderet: vel q facit officiū
pncipalē in choro sinistro.
Succensor soris. in succēdo dis. exponit.
Successus sus. sui. in succēdo dis. vide.
Succenturio as. in centurio as. exponit.
Succido bas. in cibo bas. exponit.
Succidaneus. a succido dis. deriuat succidanea nea. neū. i.
apt' ad succidēdu. et succisū na. uū. in eodē sensu. et hec
succisiua voruz. tm pluralē declinat. i. frusta illa q sutor
abscindit de mā: qz solea subtus abscindunt.
Succido dis. si. sus. dēre i. subt' cedere: sic fit cuz porri iter
duas terras cedunt. et cōponit a sub et cedo dis. cecidi. et
pducit ci. vbiq. **I**tem succido dis. di. supi. caret cōponit
ex sub et cedo dis. et cor. ci. tam in p̄senti q in p̄terito. et est
succidere qsi subt' cadere.
Succidu. a succido dis. dī succidu dua. duū. i. ad subt' ca-
dēdu pat'. **U**nī **C**laudian'. **S**uccidui titubat gressus et.
Succinctor. a succingo gis. xi. ciu. ciu. u. in or. fit h succētor
oris. q se cingit cā ministrādi v'l seruēdi. **S**uccētor per
e. dī q facit offi pncipalē in choro sinistro.
Succinctoriu ry. quo succingimur. a succingo gis. dicitur
Vide in cingo gis.
Succino nis. succinii succentū ex sub et cano nis. componi-
tur. et cor. ci. **E**t est succinere parum vel subtus voce re-
missa vel post canere.
Succissius ua. uum in succidaneus exponit.
Succōrarius ria. riū. a sub et trārius: et mutat b. in c. et sic
dī scribi p duo c. vel sit figure decomposite a succōratrior

aris. qd zponit a sub et trārio. **E**t scias q in dialetica
dicunt ppones succōtrarie due. ppones pculares eius
dē subiecti et eiusdē pdicati: qz vna est affirmativa: al-
tera negativa: vt gdā homo currit. qdam homo non cur-
rit et differunt a trārijs in quantitate: sed cōueniunt cu
eis in qualitate fm dialeticum.
Succuba be. penul. cor. cōis ge. g. vel q succubit vel succu-
bat. **E**t dī a succubo bis. vel a succubo bas. vñ quidā de-
mones dīr succubi vel scibū. **V**ide i pilosus. **P**ic nō.
q angelī corporib' assumptis vitā nō iſlunt: **I**z tm mo-
tū. **E**t iō siderādū est q oēs opationes q sequuntur corp' cor-
pus vitū in qntū vitū nō posseunt angelis in corporib'
assumptis aueniē: **I**z tm illa q sequuntur corp' mobile
in qntū huiusmodi vt mouere: ipellere: diuidere. et b. vñ
pprie et vere loquēdo nec coēt nec generat: tñ p demo-
nu actū pplef generatio. in qntū semē humānū appone-
re possunt loco aueniēt ad mām pportionat: sicut et se-
mina alia p colligere possunt ad xp̄lēdos seu colligē-
dos aliquos effectus vt tribuatur ei tm id qd est motus
localis: nō aut ipsa generatio cui pncipiū nō ē vñ demo-
nis: aut corporis ab eo assumpti: s; viri illi' cuius semē
fuit. vnde et genit' nō demonis: s; alicui' hoīs filius est.
Ile vidēt angeli p oculos corporis assūpti: qz hec ē opa-
tio potētie corporis viuetis. **N**ec locutio corporis angel' **A**ueniē pōt in corporib' assumptis fm xp̄lerā significati-
onē cu nō habeant vera organa corporalia: **I**z est aliq
silitudo locutiois inqntū intelligunt et intellectu exprimunt
gbusdā sonis: qui pprie nō sunt voces: **I**z similitudines vo-
cū: sicut ēt qdam aialia nō respiratū dicunt vocare. et ēt
qdam insta vt dicit ph̄s in. z. de aia. et licet angelī nō co-
medant in assumpto corpore: ph̄s tñ post resurrectionē
vere comedit: qz quis cib' cōuerius nō fuerit: qz illa deci-
sio cibi fuit habētis virtutē nutritiū et cōueriā.
Succussator in suco exponit.
Succusso. a succus tis. dicit succus sas. frequē. et formatur
ab ultimo supino succus. u. in. o. et dī succusare trotare.
vñ hec succussatura re. i. trotatura: et h succussator tosis. i.
trotator: vt equus. **U**nī illud. **R**adar' est equus mollis
incessus sine succussatura innitens.
Succutaneus nea. acum. in subtercus exponit.
Succuticus ca. cum. in subtercus exponit. et cor. ti.
Succentor tis. **Z**ponit a sub et centio tis. qntū ad vocē sub et
quatio qntū ad significationē qd magis vide. et succen-
tere subris vel ab inferiori parte quaterē sic faciūt tro-
tatores. vñ succentore est subtus vel sursum quare.
Succidus. a succus dicit succidus da. duz. i. suco plen' humi-
dus vel imbutus. **I**menalis. Qui succida nollet lana pa-
ti. i. tincta suco alicuius coloris.
Succinus. a succus dicit hic succinus ni. qdā gēma quā greci
vocat electru. s. fului et cerulei coloris ferr' arboris suc-
esse: et ob id succinus dī. **A**gbusdā vocat arpaga ab arpe
qd est rapere: qz attritu digitoz accepta coloris aiula fo-
lia et vestiū fimbrias et paleas: sic magnes ferruz rapiat.
Sed hoc succinū dicit pixis a suco ibi reposito. **I**ne. In
cuius manib' seu pinguis succina tricas. **Q**uidā scribunt
succinus et succus p duo c. **E**t scias q Pieronymus dicit
sup illud **M**at. 9. **E**t surgēt Mattheus securus est enz.
Si enim in magnetē lapide et succinis hec esleyis dicitur
vt antulos et stipula et festucas sibi copulent: qzto magis
dns oīum rex creator ad se trabere poterat quosq; ro-
lebat. et cor. penul. succinus: sed p̄mam pdicit.
Sucula le. dimi. pua sus. **U**nī dicit p̄z. in tertio li. **S**us cō-
abecta s. et assumpta cula facit diminutiuū succula.
Suculentus. a succus et lentus componit succulentus len-
ta. lentum. i. plenus suco. **E**t comparat succulentus tior.
tissimus. vnde succulentia tie.

S uculus li. dimi. paru⁹ sticus. vñ pōt eē dimi. de suc⁹. vñ su-
 culus paru⁹ succ⁹: s̄ tunc quidā geminat ibi c.
 S ucu⁹, a fac⁹ dī h⁹ suc⁹ ci. qz sacco exp̄ma⁹ vt prisana: opo-
 fina como. t̄ sunt greca noia ista. vel suc⁹ dī a lugo gis.
 qz fugit. vñ sucosus sa. suz. abūdas luso. t̄ sp̄aræt vt luso
 h⁹ sio. sim⁹. vñ sucositas tatis. Itē a suc⁹ dī luso cas. qd
 nō ē in vñ. s̄ inde zponit exuco cas. i. sucū auferre: t̄ p-
 du. p̄mā vñ in Aurora dī. in petra carnes ponit sucosiq̄ ui-
 bētur. Quidā tñ putat q̄ ibi sint duo c.
 S udariū ry. in ludo das. exponit.
 S udates tis. qui facit ludes: t̄ dī a ludes.
 S udatus. a ludes dī sudatus sudata sudatū. i. sudib⁹ arma-
 tus vel ornat⁹. vel sudat⁹. i. sudus. p̄t etiā sudatus a su-
 do das. deriuari. i. q̄ sudorē emittit.
 S udes. a sudus dī h⁹ ludes dis. i. palus: vel pertica q̄ terre
 ifiḡ acuta: qz mūda⁹ t̄ purifica⁹. Job. 4. In sudib⁹ p-
 forabit nares eius. vñ fm quosdā ludes dī a suo suis: qz
 sepes q̄si latura sudib⁹ videt eo q̄ ludes ex trāuerso per
 eā mittant t̄ figant: t̄ coz. p̄mā ludes nomē: s̄ ludo das.
 t̄ ludes verbū pdūcūt hāc syllabā su. vñ gdaz. Trabs t̄
 acuta ludes: s̄ vñ dicito ludes.
 S udo. a sudus dī ludo das. daui. datum. i. ludoem emittere
 qd magis fit in sereno q̄ in nubilo. vel qz tunc hō h⁹ cor-
 pus subdu⁹. vñ h⁹ ludo doris. t̄ hic sudosus sa. suz. t̄ ludo
 rosus sa. suz. i. ludoem plen⁹. t̄ h⁹ sudariū ry. i. facitergiuz
 quo ludoem a facie tergim⁹. Sudariū ēt dī qd tenet sup-
 cervical. Q̄ aut̄ dī sudaria a ludo dicta: qz sint ludoib⁹
 yda: ēry. Ludo zponit t̄ ludo das. i. s̄l ludoare. desudo
 das. i. deosuz vel valde sudare: vel a ludoare cesiare. exlu-
 do das. i. ludoem emittere: vel extra ludoarem exire. iludo
 das. i. iugilare: iſſttere: vacare: operā dare. p̄ludo das. re-
 ludo das. p̄ludo das. subsudo das. i. post vñ subtus vñ pa-
 rum sudare. Ludo t̄ ei⁹ zposta sunt neutra. t̄ pdūcunt
 hāc syllabā su. s̄ ludes nomē eaz coz. vñ vñs. Le mars
 ferre ludes inde: vt p̄l prelia ludes.
 S udus sub⁹ zponit cū vñdus t̄ dī lodus da. dū. i. seren⁹ mū-
 dus. purus. pprie qdē illud t̄ps serenū dī lodus qd venit
 post pluviā. vñ t̄ ver dī lodus. i. sublodus: qz post hyemē ve-
 nit. Sud⁹ zponit t̄ p̄lud⁹ da. dū. i. valde ludo⁹: t̄ p̄lud. su.
 S eco es. nō ē in vñ in p̄t: s̄ in p̄terito sueui: t̄ in lups. sue-
 tu. vñ sue⁹ ta. tū. Ludo zponit vt absueo sues. absueui
 vel absuer⁹ suz. i. dissuere. assueo es. assueui: vel assuetus
 suz. i. valde suere. vñ h⁹ assuetudo dinis. luso sues. luse-
 ui vel luetus suz. vñ luetum aduer. t̄ h⁹ luetudo di-
 nis. t̄ hic luetudinari⁹ ria. riū. dislueo sues. dislueui vel
 dislueus sum. delueo sues. delueui vel desuet⁹ in eodez
 sensu. i. cōsuetudie cessare. vñ h⁹ dissuetudo: iluso sues.
 lueui luer⁹ sum. i. valde suere vel nō suere: desuere. vñ
 h⁹ insuetudo. p̄luso. i. valde vñ p̄fecte suere. L̄ ab oib⁹
 istis descedunt inchoa. s. luesco scis. assuesco scis. luesco
 scis. disluesco scis. luesco scis. persuesco scis. Ludo t̄ ei⁹
 zposta sunt neutra: t̄ habet p̄cipiū p̄teriti t̄pis. tamē
 in p̄ti t̄ formatis a p̄ti lsfatū p̄tis semp seruantib⁹:
 nō sunt frequēti vñ. vñ declinādo inchoatiua solem⁹
 eis attribuere p̄terita isto q̄ vt luesco sueui. vñ p̄ris. vi
 detur velle q̄ luesco non sit inchoatiuū: est tñ p̄culdubio
 inchoatiuum. Item nō. q̄ consuescimus bona: insue-
 scimus mala: assuescimus vñrāg. ita vult Dugu. Dulti
 tamen dicunt q̄ p̄scī. videtur velle: t̄ vult q̄ predicta
 verba non sunt inchoatiua. t̄ facit luesco sueui vel sue-
 ui: t̄ apud modernos luesco t̄ būiūmodi nullaz in-
 choatione notat. De h⁹ ēt babes in tertia pte in tractatu
 de spēbus verboz ca. de vño inchoatiuo.
 S ueui p̄teritu vide in luesco sues. Itē sueui dicti sunt gdaz
 p̄pli. vñ scribit in P̄ap. Sueui pars germanoz fuerunt
 in fine septētrionis. dci aut̄ putant a mōte sueuo: q̄ ab or-

tu initiū germanie facie: cū loca ī coluerūt: t̄ pdu. e:
 usfarcino nas. in farcino exponit.
 usfecit p̄teritu de sufficio cis.
 usfectus cra. ctū. in sufficio cis. exponit.
 usfervio cis. fersi fersum componitur a sub t̄ farcio cis. 2
 est suffercire parū vel subtus vel post farcire. t̄ inde suf-
 fers ta. tū. t̄ sufferto tas. frequen.
 usffero a sub t̄ fero cōponit suffero suffers suffuli subla-
 tum t̄ mutatur b. in f. 2 est sufferre pati: vel sursuz ferre:
 t̄ eleuare. t̄ ē irregularē sicut t̄ fero t̄ p̄teritu suffuli scri-
 bitur sine. b. t̄ mutat b. in s.
 usffibulatoriū a suffibulo las. dī hoc suffibulatoriū to-
 ry. i. subligatoriū. t̄ hoc suffibulū li. i. subligaculū. vel po-
 tius zponit a sub t̄ fibula.
 usfficio a sub t̄ facio cōponit sufficio cis. suffeci suffectū t̄
 est sufficerē qd vulgariter potest dici bastare. vnde in. z.
 epi. Corinth. Sufficit tibi gratia mea. t̄ fm signifi-
 cationem inuenit sufficit impersonale. vnde in. z. lib.
 Regū ca. i. 4. ait angelo dominus percutiēti. Sufficit. i.
 basta satis est: contine manum tuam. Itē sufficerē. i. sum
 ministrare: vt iste sufficit mibi necessaria. i. misstrat. Itē
 sufficerē. i. subrogare. substituere. vnde dicitur episcop⁹
 vel consul suffectus. i. loco mortui substitutus. i. subroga-
 tus in loco decedentis. vnde dicit in. z. li. Macha. ca. 4.
 Suffector uno ex comitibus suis andronico: t̄ dicit suffe-
 cius a sufficio cis. vide in facio cis.
 usfficio fis. in fio fis exponit.
 usfflo a sub t̄ flo flas cōponit sufflo flas. sufflavi suffflare
 .i. subtus flare: vel post vel parū flare: t̄ suffflare. i. appo-
 diare fulcire: appodiāmē supponere. vñ hoc sufflamen
 minis. i. appodiāmē. s. cui aliqd initī vi sustenteē.
 usffoco et sub t̄ faux faucis zponit suffoco cas. suffocati
 suffocati. i. sub fauce capere: strāgulare. vnde suffocat⁹
 ta. tū. t̄ hic t̄ hec suffocans cantis. Ezech. 35. Et suffocat⁹
 gentem tuā. Matth. 12. Pallacia diuinitaz suffocat vñbū.
 Matth. 4. Suffocat vñbū. Luc. 8. Suffocant. vñ dicit
 Greg. in. homel. Suffocant eni: qz iportunis cogitatōib⁹
 suis guttur mentis strāgulant. Itē cōsueuit dici. Est sol-
 licitudo suffocans. At oia p̄dicta t̄ cōsilīa pdu. fo. vnde
 Oui. Suffocent aiam dira venena tuā. Et in hoc cōcor-
 dant cōiter doctores. Itē fm quosdā: suffoco cas. h⁹ penultimā
 tñ longā: qz nullus notabilis autor eam coz. Lōponiūr
 eni ex sub t̄ faux: t̄ nō ex sub t̄ focus. ergo trutānicuz est
 illud. Suffocat extinguit t̄. vt supra. Dug. etiā dicit: q̄
 suffoco penul. pdu. t̄ P̄ap. s̄l hec dicit.
 usfragane⁹ a suffragor garis. dīriat suffragane⁹ nea. neū.
 i. auxiliari⁹: t̄ pprie in vñb. vñ epi suffraganei aliorum
 epx: qz debet eos iuuare nō soli ope: s̄ et verbis: vel s̄
 nō possunt ope saltē verbis. vide ēt in metropolis.
 usfragines a sub t̄ fragis cōponit he suffragines. i. popli-
 ces: qz sub fragis sunt: vel qz subtus fragunt. i. flectūtur
 nō supra sicut in brachys: t̄ coz. gi.
 usfraginor a suffragines dicit suffraginor naris. i. flecte-
 re genua. vñ hic suffraginor toris. t̄ hec suffraginat⁹
 t̄ hec suffraginatio. i. curvatio genuum. t̄ suffraginat⁹ ta-
 tum. fractia t̄ curvatis curribus.
 usfragium gy. in suffragor exponit.
 usfragor a sub t̄ fragor garis. zponit suffragor garis. i.
 suffragatus sum. suffragari. i. auxiliari. t̄ pprie in verbis
 i. preces effundere. vñ hoc suffragiuz suffragy. t̄ dicunt
 pprie suffragia orōnes sanctoz quas p̄ nobis fundunt
 ad dēū t̄ rogatōes quas p̄ xpianis eis fundimus. s. fācte

Be

Spetre: sc̄e paule: ora p nobis t̄c, r̄ pdū, fra. suffragor.
Suffumiguz a suffumigo gas. qd̄ oponit ex sub t̄ suffumigo
gas. d̄r suffumigui gu. i. suffumigatio.
Suffumigo gas. in suffumigo gas. exponit.
Suffundo a sub t̄ fundo dis. oponit suffundo dis. fudi
fusuz fundere. i. paru vel subtus fundere. vnde suffusus
sa. sum. i. subtus vel parum fustus.
Suffusorū a suffundo dis. d̄r hoc suffusorū ry. vas in quo
est oleu. qd̄ ponit in lucernis. Itē t̄ infusorū ab infun-
do dis. Itē suffusorū d̄r p qd̄ pycit ablutio calicis idēz
t̄ infusorū t̄ fusorū.
Suffusus sa. sum. in fundo dis. exponitur.
Suggero ex sub t̄ gero ris. oponit suggestio ris. gessi gestuz;
t̄ mutat b. i. g. t̄ e suggerere sumittere: substernere: lummi-
nistare; v̄l indicare dicere: suadere: q̄si latēter aliquid qd̄
alicui fusulere: t̄ p̄cā cā decipiēdi: t̄ incōmodū dādi: t̄ vt
d̄r. Intimat ad mētē: s̄ suggestio spectat ad aurā.
Suggestio. a suggestio ris. d̄r hec suggestio onis. i. diabolica
persuasio t̄ consultatio.
Suggest. a suggestio ris. d̄r h̄ suggest st̄us. st̄u. i. suggestio.
v̄l suggest. i. tribunal v̄l sedes p̄ncipis: sic dcā: q̄ ibi ml̄
ta replicatio vestū t̄ pallioz t̄ tapetoz sub p̄ncipe gerit
i. ponit. v̄l q̄d̄ p̄nceps ibi sedet ml̄ta ei i. aurē suggestū
Suggillo las. a suggestio ris. d̄r sugillo las. laui. lare. i. tur.
suggestere. t̄ sugillare. i. suffocare: strāgulare: v̄l manu gu-
le dare: t̄ ea stringere: t̄ tūc oponit a sub t̄ gula q̄si suggu-
lare. i. sub gula cape. Itē sugillare. i. cōdēnare: irridere.
Sugrundē exponit in grunda.
Sugutto tas. in gutta exponitur.
Sugo gis. vi. caret supino fz̄ vsum deberet t̄ facere suctū
xi. in ctū. t̄ d̄r puer sugere dū lacret. vñ i. Luca: Br̄us v̄
ter ḡ te portauit: t̄ vbera q̄ suxisti. Et est Hugo neu. cū suis
oppositis: t̄ scribit p̄ vñ g. pdū. tri. p̄mā. Job. zo. c. Caput
aspidū singet. Et Isaie. 71. Hungatis t̄ relemi ab vber.
Sullus. a sus d̄r suin? na. nū. idē suillus la. lū. dimi. Ia. 66.
Qui comedūt carnē suilla. i. suis vide in suin?.
Suin?. a sus d̄r suin? na. nū. i. ad suic p̄tinens: vel res suis t̄
vt dicit Pr̄is. in. z. li. vbi agit de posselliuis. Quinus deri-
uat ab one: t̄ suin? penul. pdū. a sue. nā ouilla t̄ suilla sūt
dimi. t̄ forma suillus a suinus: abiecta n. t̄ addito gemi-
no ll. vt suin? suillus. ouin? ouillus fz̄ Pr̄is. sic dixi in ter-
tia pte in ca. de diminutiuis noib?.
Sulco. a sol. d̄r h̄ sulc? ci. qd̄ defossuz ē iter duas porcas: qz
sulcus solē capiat. vñ h̄ sulc? d̄r q̄si sole capies: t̄ e ety. vñ
sulc? d̄r a suo suis: qz vomere trāsūt: vel q̄si suēdo fuit
sulci. vñ sulcul? li. dimi. t̄ sulcosus so. suz. t̄ h̄ sulco nis. qui
sulcos fac. t̄ sulco cas. a quo oponit vt sulco cas. desul-
co cas. i. valde sulcre. v̄l sulco destruere: disulco cas. i.
sulco cas. resulco cas. Et ē sulco neutrū cū oib? suis opo-
Sulculus li. dimi. paru? sulcus. vide in sulco cas. (st̄is.)
Sulmo onis. ē qdā regio de cui? regiō oppido. i. perligo-
nat? fuit. Qui. vt dixi in mātria. t̄ declinat h̄ sulmo mo-
nis. vñ h̄ h̄ sulmonēsis t̄ b̄ se. icola illi? ciuitatis v̄l pti-
nēs ad illā ciitatē. t̄ pōt dici sulmo a sol t̄ moys qd̄ ē aq̄: q̄
si solis aq̄ v̄l fons: sua enī amenitate q̄sliz puicias pxi-
mas. i. collaterales supat. vñ ip̄e Qui. Sulmo mibi pria
ē gelidis vberimis vndis. v̄l sit ety. sulmo q̄si solis mo-
Sulphur. pir. op̄tē cū solū qd̄ ē terra: t̄ d̄r h̄ sul (ys. i. aq̄.
phur ris. q̄si soli pir. i. ignis terre. v̄l cōpōis sulphur a sol?
t̄ vr. i. ad ignē aptū. vel p̄t dici sulphur q̄si terra ignis: qz
cito ignis t̄ accēdit t̄ ē sulphur somētē ignis: quod t̄ sic
ignē nutrit vt grauissimū fetore exalz. vñ sulphure? rea-
reū. i. d̄ sulphur exis. t̄ b̄ sulphuretu ti. loc? vbi sulphur
Sūcs ē v̄bū l̄bstatiū: t̄ carct p̄tō: fz̄ acc. pit mu. Cabūdat.
tuo a suo suis: t̄ fac̄ sui suis fuit: fz̄ h̄ duo p̄cipia ens.
t̄ futurius: t̄ cēndi do. dū. gerūdia ficticia. Fū cōponit

G

ante

G

vt adsuſ ades. i. iuxta vel p̄s suz: t̄ id affuturus ra. r̄ng.
absuſ abes. i. lōge cē t̄ nō cē ibi: a sensu corporis distare,
vñ absutur? ra. r̄u. t̄ h̄ t̄ hec t̄ b̄ absens tis. desuſ dees. i.
abesse vel deficit. Dō ppe abest: fz̄ vinū deest. abest qd̄
alibi ē: deest qd̄ deficit t̄ nō habet. vñ deficit? ra. r̄u. i. suz
i. ines inest. i. esse in: vñ ifutur? ra. r̄u. iteruſ iteres iterest
i. iter aliq̄ esse: vt interfui lectioni. i. interest iuenit impo-
sonale: de quo dixi in suo loco. p̄sum p̄des pdesti. p̄cice
i. p̄stare: supstare. vnde plēns tis. ois ge. i. p̄stas: supstas.
Itē suz oponit cū potis: t̄ d̄r possuz potes. i. suz potis: vel
sū potes. vñ potes ois ge. Itē obsuſ obes. i. nocere. vñ os-
futur? ra. r̄u. i. nocetur? vt p̄mitto me tibi nō offutuz: si
id hodie feceris: t̄ d̄r obſuſ tibi. i. suz ob te. i. h̄ te. subſu ſub-
es. i. eē ſub. Q̄ u t̄ ei? oponita neutra: t̄ ſimplex. i. ſuſ es ē:
ē v̄bū ſubſtatū: t̄ nullū ſopōſitū ab eo pōt ē ſubſtatū:
vñ ſuſ h̄z exigere nt̄m poſt ſe: fz̄ nullū ſopōſitū ab eo
ht̄ b̄ facere. Itē tria oponita ab eo h̄t̄ p̄cipiū i. eno. ab-
ſuſ abſens: p̄ſuſ p̄n̄s: poſſuſ poſtes. Et ſcias q̄ cū dicif.
In p̄ncipio erat v̄bū: p̄ erat ſignatur nō temporiſ: ſed
ſubſtatiſ ſignificatio: vt dixi in poſtituſ. Itē nō. q̄b
v̄bū eſt pōt ē ſopōſonale in q̄tuor locis: vt dixi in tertia
pte in tractatu v̄bōp̄ in ca. de gerūdys. Itē aiauduerit p̄
futur? nō pōt regere nt̄m ſic hēs i. futur? ra. r̄u. Itē p̄t̄v̄ci.
Ego poſteſas ſuſ bon? fz̄ in tertia poſona male d̄r p̄t̄s
eſt bon?: vt d̄xi in poſteſas. Itē nolo te ignorare q̄ntuſ
q̄ oponit huic v̄bo ſuſ es eſt nō tenet ſcordare ſecuſ in
nūero nec in poſona. vñ bñ d̄r ſum bō ſuſ boies: ſic dixi in
quarta pte in tractatu de alloſbeca vbi egit de plēſi. No-
ta ēt q̄ hoc v̄bū ſum es eſt pōt recipie quecūq̄ nt̄m: ſed
alia verba cū habeat in ſe copulā implicitā. i. coartatam
nō poſſunt recipie quecūq̄ nt̄m: vt dixi in incēdō dis.
Itē an ſit dōm vñi: vos eſtis bonus v̄l boni: vos eſtis le-
gens v̄l legētēs: dixi in tertia pte v̄bū: i. e. nūero nois.
Item volo te ſcire q̄p̄ hoc v̄bū eſt regi. dños dñerius
datiuos ſimul exvi acqſitionis: vt hec res eſt mihi bono-
ri. vñ in Lu. ca. io. d̄r. H̄ic non eſt tibi cure q̄ ſoror mea
reliquit me ſolaz ministrare: ſed vñus datiuus regi ex
vi acqſitionis acquirentis. ſi mihi alter. ſi cure exvi acqſi-
tionis acqſite. vñ ibi eſt duplex acqſitio. ſi. acgrens ſac-
ſita. vñ nō debet copula interponi.
Sumen. a sus d̄r h̄ ſumē nis. i. minuta porcoz exta v̄l p̄n̄
guedo q̄ ē in v̄tē porci v̄l p̄toti? porce ſete qd̄ ſabdomē
d̄r q̄ſi abditū omerū: fz̄ ponit p̄ quodam bono ferculo.
Persius. Calidū ſciſ ſponere ſumē. ſumē eſt d̄r terreni-
mus arboris cortex: t̄ hic pubēdoz t̄ pubēdarū pilos: ſu-
mina dicim?: qz vñus hūani ſemis illos pferit. ſumē eſt
ponit p̄ v̄mblico. vñ dicit Aquēna li. 3. ca. de cauſis hy-
dropisias aſſlitias. Infantes dñ ſunt in v̄tē mingant ex
ſumine: t̄ orti aſt̄ig ligē ſumene eis mingant eſt ex ſumine
cum phibef vñda ex illo latere tendit ad yesicam.
Summan? a ſumus ſumane: ide oponit h̄ ſumanus ni. i.
pluto: de? iferni q̄ſi ſum? manū. i. ifernaliuz: t̄ pdū. ma-
ſumministro a sub t̄ ministro ſtras. oponit ſumministro
ſtras. t̄ mutat b. in m. quaſi ſubtus vel ſubmistro ſu-
tium vel ſubſidiū p̄bere: vide in ministro.
Summitto a sub t̄ mitto cōponit ſummito tis. miſi. tere. i.
ſupponere. vñ mutat b. in m. fm. Pr̄is.
Summo ſupra oponit pro poſtituio: t̄ d̄r ſupra rior. ſuſmuſ:
vel ſumus ma. mū. t̄ a ſum? hec ſuma: ſpēdiū: totū qua-
dā breuitate ſt̄ines: vel capitale. vñ ſumō mas. ſummati
facere: vel ſummati cōprehēdere t̄ colligere. vñ ſumati
aduer. breuiter. ſtrictim: partim: feſtināter. t̄ cōponit vt
cōſumo mas. Itē a ſum? hec ſumitas tatis. p̄ duo m.
ſummoeo ues. in moueo ues. eſt.
Summula le. dimi. parua ſumma.

sumo mis. p. tū. mere. i. accipe: s̄ sumim⁹ ipsi: accipim⁹
 ab alio. cū dām⁹ dōm̄ ē accipe. cū gmittim⁹ ipsi tollere:
 dōm̄ ē sume. Itē sumim⁹ p̄ nos: accipimus a nolēte. Su-
 sumo mis ad se vel ad aliqd sumere: ab-
 pdigere. sumo mis. id ē qđ absumere. p̄sumo mis. i.
 aī vel pre ali⁹ sumere: nō audēda facere vñ p̄sumptuo-
 sum sa. su. resumo mis. iterū sumere. trāsumo mis. i. trās
 sine vltra sumere. sumo eti⁹ cōposita sūt acti⁹: t faciūt
 p̄teriū in p̄si: t supinū in ptū. So: mat̄ eni a sumo in p̄si.
 supinū i p̄iū. format a p̄to s̄p̄si: p̄si. mutata i ptū. vñ p̄
 ḡ sumo scribis p̄vñ m. qđ i sump̄si nō ē nī vñ m. pd.
 tñ su. vñ Dōra. Brata sume manu. b̄dulcia differ i annū.
 S̄ sumo mas. p̄ duo m. vñ vñsl. Dō. sumar duplex sibi
 s̄uptuosus sa. su. i s̄upt⁹ vide. C vult s̄ sumere simplex.
 S̄ umptus a sumo mis. d̄r sumptus tus. tui. i. disp̄esa v̄l ex-
 p̄p̄a vel ac̄t⁹ vel passio sumēdi. vñ s̄uptuosus sa. su. s̄uptu-
 plen⁹. i. multū s̄upt⁹ exigēs vel faciēs. t̄ p̄parat. vñ sum-
 ptuose suis. sime. aduer. t̄ b̄ sumptuositas tatis.
 S̄ umus vñb̄ substatiūn vñ m. habet. sum⁹ nomē duo.
 S̄ unamis captiuā vel despecta it̄erpreta. t̄ pdu. mi.
 S̄ uo suis sui surū. a quo p̄p̄oī astuo is. suēdo adiūgere vnā
 rē alij. ab suo is. dissiuere. cōsuo is. s̄il suere. nūgere. vñ cō
 sutilis le. t̄ cōponit vt̄ cōsutilis lis. circuso is. dissiu is.
 suere. dissiuere. futurā frāgere. desuo is. idē v̄l deorsum
 suere. exuo is. extrahere. expoliare. vñ exuie. ifuo is. iū
 gere imittere. iserere suēdo: q̄st̄ itus suere. psuo is. an̄ sue-
 re. ob suo is. vndiqz v̄l suere. resuo is. itez suere: vel dis-
 suere. sub suo is. parū vel post vel subt⁹ suere. suēdo aliqd
 istrius adiūgere. transuo is. vltra suere. suēdo p̄soare.
 S̄ uo eti⁹ p̄posita sunt acti⁹: t faciūt p̄teriū in sui: t su-
 pinū in sui: t̄ pdu. penul. supini.
 S̄ upeller a suppleo ples. d̄r hec suppellex lis. suba v̄l facul-
 tas: t̄ oīlīm̄ t̄ oīnamētū dom⁹. t̄ ē etroclitū ḡne. naz in
 singlari ē fe. ge. hec supelle. i plāli v̄o neutri hec supelle
 cilia. t̄ v̄t̄ d̄c̄. p̄ris. antig dicebat hec supellecritis lis. In
 uenit̄ ēt̄ supellecritis lis. neu. ge. t̄ scribis p̄ vñ p̄. cor. n.
 p̄mā. vñ Dōra. i. 5. Jā dudū sp̄lēdet fōc̄ tibi mūda supel-
 upaduer. loci: vñ supra v̄l supa dicebat̄. antīq; ide. Clex.
 supapocopā. t̄ supra p̄ syncopā. s̄z d̄nt̄. q̄ sup ē qđ imi-
 net. supra qđ sub se aliqd bz̄ stratū. Itē supra cōstruit̄ cū
 solo actō. Sup̄ qñz cū actō. qñz cū abltō. Qui. n. super
 p̄oī. p̄ vñl. cōstruit̄ cū abltō tñ: vt̄ sup p̄amo. i. b̄ p̄amo.
 t̄ sup viridi. i. viridi frōde alr̄ cōstruit̄ cū actō. Itē supra
 ponit̄. p̄ positivo: t̄ cōpara sup̄ superior supremus vel
 summ⁹. vñ supius supreme v̄l sume aduer. t̄ b̄ sumitas
 tatis. t̄ sup̄ ra. ru. t̄ b̄ sup̄ ri. dē celestis: t̄ cor. p̄maz
 sup. Et̄ cōponit̄ vt̄ desup: t̄ i sup: t̄ p̄st ec̄ due ptes de sup
 t̄ sup̄ tuc su ac̄uī. vt̄ de sup̄ terrā: vt̄ dixi i sc̄da p̄teybi
 egi de accentu aduer. in ca. de cōpositis a sup.
 S̄ upabdiciūus exponit̄ in abdicatiūus.
 S̄ upbus. a sup d̄r supbus ba. bū. ḡ vult videri qđ nō ē. i. su-
 pia id qđ ē. Qui eni vult supgredi qđ ē: supbus ē t̄ cōpa-
 rat̄ supbior sum⁹. vñ supbe bius. sime aduer. t̄ b̄ supbia
 bie. lamor. p̄prie excellētē: v̄l supgrediens elatio mētis
 deo qđ nō est. s̄z arrogātia ē inanis glia de eo qđ q̄sc̄ ē.
 De supbia aut̄ nascit̄ arrogātia: nō ecōuerso. nisi eni pre-
 cesserit occulta mētis elatio nō sequit̄ apta iactātia law-
 dis. De q̄t̄uor sp̄ebus arrogātiū. t̄ arrogātiae dixi in arro-
 go gaa. A supbus supbio bis. biui. bire. bitū. q̄ aut̄ d̄r sup-
 bire. i. sup se ire: t̄ supbus v̄l supbiēs sup se iens: ety. ē. Et̄
 est supbio neu. cū suis p̄positis siqz bz̄. Itē sc̄ias q̄ supb⁹
 est q̄ semp̄ supbit̄. supbiēs v̄o d̄r ḡ ex cā ad ips supbit̄. vi-
 de in timidus. Quidā volūt̄ q̄ supbio p̄ponat̄ ab eo is. s̄z
 nō aduentunt qđ dicit̄. p̄ris. q̄ ambio cōposituz ab eo is. s̄z
 t̄lū mutat̄ e. in i. yide etiā in recto.

S̄ upciliostis sa. sum. in superciliū est.
 uperciliū a sup t̄ ciliū cōponit̄ b̄ supciliū ly. i. ordo pilo-
 rum q̄ est sup oculos. Ponit̄ ēt̄ qñc̄ supciliū p̄ supbia q̄
 in eo maxime appetit. vñ supciliostis sa. sum. i. supbus t̄
 arrogans. Itē supciliostis tristis: feuerus: nubilosus. qui
 semp̄ fcedit de p̄slo supercilio.
 S̄ upemineo nui. cōponit̄ a sup t̄ emineo: t̄ est supeminere
 p̄evalere: p̄esse: prestare: p̄cellere. t̄ id supeminens
 tis. ois. ge. t̄ cōparatur. vñ b̄ supeminētia tie. t̄ cor. mi.
 S̄ upererit futurū de supsū. vñ i. 4. li. Re. c. 4. Comedēt̄ t̄
 uphumeralē in humeralis vide. Cuperit. t̄ cor. pen.
 S̄ uplatiū exponit̄ in tertia parte in tractatu de specie-
 bus nominum. in ca. de superlatiūs.
 S̄ uplimiore. a sup t̄ liminare cōponit̄ b̄ supliminare ris.
 i. limē supius. vñ b̄ t̄ b̄ supliminari t̄ b̄ re. ad suplimi-
 nare p̄tēns. C supna colens.
 S̄ upnas. a super dīc̄ b̄ supernas tis. t̄ supnus na. nū.
 upero a sup dīc̄ supero ras. i. excellere: vincere: t̄ supe-
 rare. i. restare t̄ supabundare. vñ b̄ t̄ b̄ supabilis t̄ b̄
 bōle. vñ supabilis aduer. S̄ upo cōponit̄ vt̄ exupo ras. i. val
 de supare. S̄ upo eti⁹ p̄posita acti⁹ sunt p̄ excellere: ali-
 ter neu. t̄ cor. penul.
 S̄ uperideo des. di. dere. a super t̄ sedeo t̄ mutature. in i.
 vide in sedeo. Inuenit̄ t̄ supsedeo t̄ super sedere: t̄ tunc
 upstes titis. in supsto est. C sunt due ptes.
 S̄ upstio a supstes d̄r b̄ supstio nis. danu. v̄l vana v̄l stu-
 p̄flua religio: t̄ obfutatio v̄l cultura idoloꝝ. t̄ d̄f sic a sup-
 strib⁹. i. senib⁹: q̄ multis anis supstites p̄ etatē delyrāt̄: t̄
 erāt̄ qđā supstioē nesciēt̄ q̄ vetera colerēt̄. vñ sic d̄r a
 supstib⁹. i. a dys. qñ. i. de dys nō timēda timem⁹. vñ su-
 perstiosus sa. su. d̄r falsus vel van⁹ religiosus: vel idolo-
 rum cultor. vñ dānosus v̄l supstiosus d̄r q̄ tota die pre-
 cabat̄ t̄ molabat̄: vt̄ sibi liberi supstites essent.
 S̄ upsto stas. stiti. stitū. stare. i. supesse: supfluere. t̄ p̄ponit̄ a
 sup t̄ sto stas. A supsto d̄r b̄ t̄ b̄ supstes tis. i. senex v̄l re-
 manens viuus: vel vitā ducēs: t̄ cor. penul. ḡt̄.
 S̄ uperū in super est.
 S̄ upino nas. nau. natum. nare. i. versare: supinū facere. vñ
 supinus na. nū. i. reuerstatus. Tñ gerūdia t̄ p̄cipia dicū,
 tur supina q̄s̄ supinata. i. derinata t̄ inflexa a suis v̄bis. t̄
 a supinus p̄ syncopā supus pa. p̄. i. supin⁹.
 S̄ upino cōponit̄ cu re: t̄ dīc̄ resupino nas. i. retro supina
 re. vñ resupin⁹ na. nū. Et̄ est supino acti⁹ cu oībus suis
 cōpositis: t̄ d̄z scribi p̄ vñ p̄. cor. eni primaz. vñ Qui. i. z.
 epi. Et̄ mō cantabant̄ veteres resupinos amores.
 S̄ uppar. a sub t̄ par p̄p̄oī suppar paris. ois. ge. i. subiect⁹ pa-
 ri. vñ b̄ supparitas tis. t̄ cō. pa. t̄ mutat̄ b̄. i. p̄. t̄ gemiat̄ p̄.
 S̄ uppar. a sup vel supza d̄r suppari⁹ ri. t̄ plāl̄t̄ b̄ suppara ro-
 ru. i. manica ornat̄ cā sup alia ducta t̄ crista t̄ ponit̄ se-
 pe p̄ vel replicat̄: vel sumitate veloz: t̄ pdu. p̄i-
 ma positōe. vñ gdā. Supparo nudatos cīgut angusta la-
 certos. Itē Iuic. Supparo veloz pitur⁹ colligit auras.
 S̄ uppedane⁹. pes p̄ponit̄ cu sub: t̄ d̄r suppedane⁹ nei. i. sca-
 bellū sub pedib⁹. sic circa lectū solz ee scabellū: qđ bz̄ vñlū
 scrinu v̄l capse. vñ iā ex s̄uetudine qđlibz scrinū vocat̄
 suppedane⁹. Idē t̄ pedane⁹ t̄ suppedane⁹. Et̄ suppediū. i.
 subsidū: t̄ auxiliū. Et̄ fm̄ p̄p̄. ē neu. ge. vñ dīc̄ suppeda-
 neū scabellū dīcī. q̄ sub pedib⁹ sit: b̄ ḡrece hypodī d̄r.
 S̄ uppedito tas. a suppetia vel suppediū d̄r suppedito tas.
 auxiliū: submistrare: subseruire: obseq: suppedia dare. t̄
 est neu. t̄ v̄t̄ dīc̄ Dōg. Est̄ elimāda eoꝝ fatuitas q̄ ponit̄
 b̄ vñlū p̄ p̄sūndare: t̄ culcare sub pedib⁹: t̄ cor. di.
 S̄ uppediū videt̄ p̄ponia sub t̄ pes: t̄ exponit̄ in suppetia.
 uppollo lis. in suppuli exponit̄.
 S̄ uppetia tie. fe. ge. suffragiū: subsidiū: auxiliū. Suppetia
 vel suppetia dicunt̄ proprie illa auxilia que maxime ab

B

illis petunt: vel illis p̄cipue dant q̄ sub alioz detinentur
ptate. **U**nus Aug. 8. de ciuitate dei. Qui hinc differūt n̄as
petitiones. inde fecerūt deoꝝ suppetias.

Suppeto tis. tui. v̄l suppetij. tū. ex sub & peto tis. op̄it: &
ē suppetre subm̄strare: vel supabūdare. **H**ora. **P**aup
enim n̄ est cui rerū suppetit v̄sus. & est p̄ supabundare
neutrū. & fm̄ hoc facit ex se impsonale suppetit: s̄ p̄ sub
ministrare est actiū.

Suppilo. ex sub & pilo las. op̄onit suppilo las. i. n̄edere: v̄l
latenter pilare: vel cōpellere. & est v̄bū actiū: & pdū. pi.

Supplanto tas. in planto tas. exponit.
Suppleo. a sub & pleo ples. op̄onit suppleo ples. pleni. ui. in
tu. fit supplerū. i. supimplet. v̄l i. loco alteri? iple. v̄n b̄
supplementis. & b̄ supplementū ti. & supplerā ta. tū. a grō
suppleti: addita o. habes suppletio sine c.

Suppletio onis. in suppleo est.

Supplex. a supplico cas. deriuat supplex: cis. ois. ge. q̄ sup
plicat vel dāna. n̄a ḡ dāna. supplex est & humilis. v̄n
de suppliciter aduer. & hec supplicitas. & facit genitius
pluralis suppliciū. & cor. pli.

Suppliciū. a supplico cas. d̄r b̄ suppliciū cy. i. tornētū pe
na. p̄ q̄ supplicā. & suppliciū. i. supplicatio. **D**oris enim
erat antiquis vt de reb̄ suppliciū. i. dānatoꝝ: donaria. i.
teplā deoꝝ amplarent. & iō supplicia ponunt. p̄ supplica
tionib. v̄n & suppliciū. pprie dr̄ cū qs ita dāna. vt bona
ei? & fiscēt. & in publicū ad opus temploꝝ. vel fisci redi
gantur. vide in pena.

Supplico. a sub & plico cōponit supplico cas. ui. re. q̄si sub
tus se plicare. & humiliare ad rogādū. & strūt in b̄ sen
su cū dīo & actō. vt supplico tibi: supplico te. v̄n b̄ suppli
catione: humiliis depeccatio. vide in plico cas. & vt dīc. Prisci.
in. z. mino. hoc verbū supplico est subiectum plus ali q̄
sunt eiusdem speciei.

Supprimo. a sub & premo mis. op̄onit supprimo mis. sup
pressi sum. v̄bū actiū. & est supprimere subtus premere
& cor. p̄mā. in premo mis.

Suppubeo bes. vide in pubeo bes.

Suppuli ē p̄teritū de suppellos lis. & suppuli sus. q̄si op̄onit
a sub & pello lis. & ē suppelleo: surripe: q̄si subt̄ pellere.
suppulo tas. exponit in puto tas.

Supra. vide in super.

Supremus a supra cōponit. supra ponit. p̄ positivo: & d̄r su
pra supior suprem? vel sūm? suplatiū. v̄n supius supre
me vel sume aduer. & b̄ sumitas tatis: & scrib̄ p̄ vñ p
cor. eni p̄mā. vñ in Aurora d̄r. Terga sup̄ma di regni co
opus. i. supin?. vide in supino nas.

Sur angustia dicit fm̄ pap. **C**essa sup̄mi.

Sura re. d̄r posterioris ps tibiae. s. musculus tibiaꝝ: & d̄r a' suo
is. q̄si suis & vnit tibiaꝝ femorū. & sepe ponit p̄ tibia Judic.
i. ca. **U**lt stupētes surā femorū iterponeret. & i. Deut. d̄r
z. S. c. Percutiat te dīs vlcere pessimo i. genub? & i. suris.

Surculus. a surc? d̄r b̄ surculus li. dimi. paru? surc?. **S**ure
ē dīcū ē Stat? q̄si surfuz canēs: q̄si post Virg. iter cete
ros poetas p̄ncipat obtinuit. Et a surculus surculo las.
i. surculos putare: parare: colere. vñ surculator toris. &
cor. cu. **S**ure? a surfū d̄r b̄ surc? ei. trunq? q̄ remanet post
abscissionē arboris: vñ surc? ram? q̄ ab arbore abscedit: &
urdaster i. surdus ē.

Gigalr p̄ ramo ponit. **S**urdeo des. in surdus vide.

Surdulus in surdus ē.
Surdus. a sordes d̄r surdus da. dū. q̄si soridus a soridib?
humorib? acceptis. Et q̄uis multis casib? accidat
nomen tñ egri ex p̄dicto vitio retinet. & paraf. vñ b̄ sur
ditas tatis. & surdulus la. lū. ambo dimi. & surdo das. i. fa
cere surdū. vñ surdeo des. dui. esse vel fieri surdū. Et cō
ponitur vtrūq; vt obsurdo das. & obsurdeo. i. vndiq; sur
dere vel s̄. s̄. vñ vñdiqu; sudere. vñ q̄bsurdesco s̄. s̄. surde

ante

A

sc̄ scis. **S**urdeo cuz oībus suis p̄positis neu. est. **S**urdo
cum suis compositis est actiū.

Surgo. rego cōponit cū susum vel surfuz: & d̄r surgo gis. xi.
gere. q̄si surfuz me rego. & op̄onit cū ad: & d̄r assurgo gis.
d̄. mutata in s. i. ad aduetū alicui? cā honoris surgere: cō
surgo gis. s̄. surgo. exurgo gis. extra surgere: & p̄p̄ a som
no surgo gis. & aliquē surgere. i. inadere: vel ipeter: & cō
strūt cū dīo. **I**tē nō. q̄ surgit a loco: exurgit a sōno:
surgit ad vindictā: surgit ad auxiliū. **I**tē surgo cōponi
tur cū re: & d̄r resurgo gis. iteruz vel retro surgere. vñ de
p̄dictis v̄sus. **S**urgo sedens: exurgo iacēs: a morte resur
go. **A**llurgo dñs: surgo dirus in hostes.

Surregulus li. dimi. parvus regulus q̄si sub regulo. & signi
ficat regulus multa. vt dici in suo loco.

Surrepo. a sub & repo pis. op̄it surrepo pis. psi. ptū. pere.
. i. subitus repere: & pdū. re.

Surrido gis. a sub & rego op̄onit surrido gis. xi. ctū. gere. q̄
si sursum regere & erigere. & potest syncopari: & dici surgo
. i. surrido. & fm̄ hoc p̄t saluari q̄d dicit gdā. **S**urgo pel
les: s̄ nō est extendendū.

Surrimus. rimes. vel rima. cōponitur cū sub & d̄r hic surri
mus mi. i. bedus: q̄si sub māma adhuc existens.

Surripio a sub & rapio op̄it surripio pis. pui. ptū. pere. i. la
tēter rape: subtrahere: furari. **I**tē p̄ falso suggestere ine
nīf. **H**an. 6. ca. **T**ūc p̄ncipes & satrapē surripuerū regit

Surruſus fa. fumi. in rufus est. **C**or. i.

Sursum vel sursum aduer. loci. vide in sursum.

Sus a suo is. d̄r sus is. cōis. ge. porc? vel porca: q̄z eius setis
sua. v̄l d̄r sus a subigo gis. q̄z pascua subigat. i. terra sub
acta escas regrat. **P**rouer. ii. **C**ircul? aur? in narib? suis

Susa se. mas. ge. gdā flui?. v̄n b̄ susa se. & b̄ su. **C**or. porc.
sis sis. & b̄ susa sarū. qdā cimitas q̄ iminet susa flumio. vñ
Pester. c. i. **S**usa cimitas regni el? exordiū fuit. **I**tē Pe
ster. 3. ca. **S**tatimq; in susis pep̄edit ediciū. vñ susis ide
cli. acuit i. fine. s̄ susis dīs de susi nō acuit i. fine. & iō
susis in dativo & ablīto p̄t acui vel non acui.

Susceptabulum exponit in susceptaculum.

Susceptaculū a suscipio pis. d̄r b̄ susceptaculū li. q̄d & susce
ptabulū d̄r. i. dom? vel loc? vbi alicui? rei fit acceptio.

Suscipio pis. cepi. ceptū. cipere. q̄si surfū capere. & cōponit
a sursum vel susum & capio pis. & cor. sci.

Suscito tas. in cito tas. vide.

Suspecto eras. in suspicio cis. vide.

Suspectuosus in suspicio cis. vide.

Suspendiū a suspendo dis. d̄r hoc suspēdiū dy. eleuatio in
tentio ad deū. Job. **S**uspendiū elegit aia mea. Item
suspendiū. i. suspensiō: strangulatio: laqueus.

Suspendo. a susum vel sursum & pendo cōponit suspendo
dis. di. sum. dere. q̄si sursum pendere.

Suspicio. specio op̄onit cū susi vñ surfuz: & d̄r suspicio cis.
xi. ctū. cere. i. b̄fe suspicū: timere. vñ surfū aspicere: & pro
venerari: sic despicer pro st̄ēnere: q̄z quos veneram
q̄si surfū aspicim?. vñ suspectus eti. & suspecto etas. fre
quē. & suspectus eti. ctū. & cōparat. & suspectus ua. ium.

Itē a suspicio cis. b̄ suspicio onis. & hec suspectio onis. in
eodē susi. vñ suspectiosus fa. susi. & suspectiosus fa. sum. &
vtrūq; cōparat. & vt vult bug. **S**uspicio vel suspectiosus
nō dī dici: s̄ tm̄ suspecto & suspectuosus: q̄z supinū de su
spicio facit suspectu eti. vñ dīcīt. **C**redo tñ & nunq; obz
dici suspicio vñ suspectiosus: s̄. vñ vñtio scriptoz. suent sepe.
Et scias q̄ fm̄ Tulliū suspicio importat opiniones mal
q̄n ex leuib? indicys procedit. Et contingit ex tribus.

Primo ex hoc q̄ aligs in seipso malus est: & ex b̄ ipo q̄si
pscius sue malitie de facili maluz de alius opinat. **S**ecundū
ex hoc q̄ aligs male officiat ad alterum: q̄z de inimi
co ex leuib? signis quis mala opinat. **T**ertio ex longa

B

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n
conveniens alteri
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **S**ecundū
significare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d gratiā p
p̄tū dīcīt. **T**ertio ex
longa

veritatis n̄m
intelligi capi si
dignificare vel sup
erēndū indicys d
hunc remane
rebus q̄d de vita n<br

